

Pavol Peter Kysucký

Demokracia **je principiálny omyl**

Dôkazy o existencii Boha a reinkarnácii duše
a prečo je demokracia slepá cesta vývoja ľudstva

Pavol Peter Kysucký

Demokracia je principiálny omyl

**Dôkazy o existencii Boha a reinkarnácii duše človeka
a prečo je demokracia slepá cesta vývoja ľudstva**

2011

Demokracia je principiálny omyl

© Text Pavol Peter Kysucký.

Vydavateľstvo INTESENA, s.r.o., Skalka nad Váhom.

Tlač: FINIDR, s.r.o. Český Těšín.

Vydanie prvé. 2011.

ISBN: 978-80-970674-4-1

Úvod

Túto knihu som pôvodne vôbec nechcel nikdy napísať. Presnejšie, nikdy som nepočítal s tým, že by som niečo napísal, čo by mohli čítať aj iní ľudia. Ale nejako sa to zmenilo. Napísal som túto knihu asi z nutnosti, alebo z nevyhnutnosti? Neviem. Nechcem a nemá význam presviedčať presvedčených. Chcem trošku zaujať ostatných. V žiadnom prípade mi neverte. Ja totiž neviem, či sa nemýlim. Písal som túto knihu, pretože som bol „nasraný“.

Všetky knihy, ktoré som čítal, sú písané opatrne a pozitívne. To nie je obsahom tejto knihy. To by pre mňa nemalo žiadny význam. Preto, aby táto kniha priniesla nejaké zaujímavé impulzy na premýšľanie, nechaj som ju v tom negativistickom duchu, v akom u mňa vznikali dané myšlienky. Mohol by som to učesať a zjemniť. Mohol by som odstrániť protichodné veci a myšlienky, ktoré si odporujú. V skutočnosti však mohli byť napísané s odstupom aj viacerých rokov. Ale neurobil som to.

Otočím z druhého konca. Za napísanie tejto knihy vďaka mnohým ľuďom vo svojom okolí. Priatelia, spolužiaci zo školy, spolupracovníci, súrodenci, rodičia, konkurenti v podnikaní. Ale hlavne, možno viac ako zo 70 % za napísanie tejto knihy vďaka svojej druhej žene. Posledných 9 rokov ma inšpirovala skoro každý týždeň. Neustále som nerozumel, prečo nerozumie pre mňa tak jasným veciam. Hovoril som jej pravidelne, že sa musí učiť a študovať tie správne knihy. Nepomáhalo to. Nečítala nič. Ju to nezaujímalo. Pravidelne som jej vysvetľoval, ako funguje svet a vesmír a prečo Boh musí existovať. No dobre, Boh je zložitá téma aj pre iné „mozgy“. Ale, že nevedela pochopiť základné pravidlá pozemského fyzického sveta a existencie v ňom, ma dojívalo k zúrivosti. A to je moja žena, s ktorou mám dcéru! Pozeral som sa okolo seba a videl som, že aj ostatné ženy sú podobné „sliepky“. Presnejšie, svojej žene som decentne vysvetľoval, že je dosť veľký rozdiel v jej chápaní a jej a mojich priorít. To som nehovoril preto, aby som ju urazil, ale preto, aby vedela, čo si o jej rozmýšľaní myslím. Moja žena je veľmi dobrá duša, len je veľmi jednoduchá, ako aj ostatné ženy okolo mňa. Napriek tomu, že ničomu nerozumie, má iluzórne predstavy o svojom živote a svojej dôležitosti. Je dobrá žena-človek, a preto ju mám rád. Ale mám chuť ju každý štvrtý deň majznúť - zbit ju. Je matkou mojej dcéry, ktorá je veľmi

vydarená. Ale možno v dospelosti bude tiež taká „sliepka“ ako matka? Na Slovensku sa hovorí, „aká matka, taká Katka“.

Ale, aby som „nekrivdil“ len svojej žene. Zistil som, že moji súrodenci sa tiež o mne vyjadrujú, že som nejaký divný? Keď hodnotím objektívne - zo svojho pohľadu - ich znalosti, tak musím konštatovať, že tiež sú medzi nami veľké rozdiely v znalostiach. Mám okolo seba samých nevzdelancov? Alebo ignorantov na vzdelanie? Alebo jednoducho len nechcú? mať vzdelanie? a robiť si duševné problémy? Alebo možno to nedokážu!!!!

Žiaľ, nepoteším vás, ostatných mužov tiež, myslím si, že vaša žena je na 95 % rovnaká, alebo ešte väčšia „sliepka“ než tá moja. Rozdiel je len v tom, že vy nemáte odvahu tej svojej to povedať (pesimisticky, dokonca možno to ani netušíte??, ale to je potom už váš veľký problém!!) a preto vaša žena nemá tú dôležitú informáciu o svojom „hendikepe“ z pohľadu muža.

Nechal som prečítať túto knihu viacerým kamarátom. Jeden z nich mi po prečítaní vážne hovoril, že prečo nemám rád ženy. Ja som prekvapene odpovedal, že ženy mám rád a dokonca ich mám radšej než mužov. Však nie som homosexuál? Ale aby som zvýraznil negatívnu stránku emancipácie a feminizmu, musím asi trochu (z pohľadu niekoho) preháňať? Ak by som nikoho nenasral, tak by sa tým nikto nezaoberal. Základná motivácia niečo dôležité zmeniť, je nasranosť. Ha, ha. Ak budete spokojní, tak to ani nedočítate?? A pritom „najzaujímavejšie“ je to asi až na konci?

Neviem, či mám pravdu. Snažím sa zo všetkých síl nájsť objektívnu pravdu. Ale môžem sa ľahko myliť. Ak dospejete po prečítaní tejto knihy k záveru, že sa mylím, dobre. A ďalej sa tým nezaoberte. Je také české porekadlo „Nekoukám co kde lítá, delám, co mne živí“. Súhlasím s tým. Človek musí byť realista a stáť na zemi.

Túto knihu píšem, hoci som veľmi skeptický, či to bude mať nejaký význam. Myslím si, že demokracia vedie ľudí do záhuby. Čím demokratickejšia stáť, tým si ľudia viac klamú. To asi nebude v poriadku? Alebo áno?

Ale najhoršie je, že demokracia vlastne vytvorila masovú závisť. Pred demokraciou závisť prakticky nebola. V súčasnosti celý západný demokratický svet zožiera závisť. Áno, závisť je hnacím motorom ekonomiky. Všetci chcú mať, ako ten sused, ktorý sa stal miliónárom. Sú závistlivi miliónári a závistlivi ich podriadení zamestnanci, ktorí sa len trasú na

príležitosť, aby si to s daným milionárom vymenili. To je neutešený svet chamtivosti, klamstva, zlosti, agresivity a celkovej duchovnej degenerácie celej civilizácie bielej rasy.

Túto knihu som písal 8-9 rokov (asi od roku 2002 do roku 2010) takým spôsobom, že keď som bol najviac „nasraný“, sadol som k počítaču a napísal som, nad čím som práve rozmýšľal. Z toho dôvodu je text obyčajne zamotaný, nejasný a plný zbytočných emócií. Hoci väčšinu, asi od 15. kapitoly, som napísal za posledných asi 5 rokov. Keď som po 24. kapitole prečítal, čo som napísal, pokračoval som ďalej s úmyslom „nájsť riešenie“. Teraz by som to všetko napísal určite úplne ináč. Ale je v tom aj informácia o vývoji môjho myslenia a informácia o stave mojich „nedokonalých“ ľudských emócií. Tak, ako to funguje u mňa, to funguje aj u mnohých iných ľudí. Nechal som pôvodný text, ktorý som len mierne opravil, doplnil a hlavne zjemnil, aby sa to vôbec dalo vydať.

Viem, že mnoho mojich úvah a názorov neobstojí už len pri využití argumentácií použitých v tejto knihe. A to nie pri použití iných „dôveryhodných“ autorov a „takzvaných dôkazov“. Viem to. Viem, že pre drvivú väčšinu budú moje názory „neadekvátne“. Nielenže nebudú súhlasiť, ale budú „šokovaní“ nedôstojnosťami, vulgárnym jazykom - opakovaním toho istého vulgarizmu v celej knihe, neuznávaním základných hodnôt kresťanstva - bielej rasy - jej duševne vyšinitého náboženstva...

Opakujem, vedel by som to napísať podstatne „lepšie“. Ale nechcem to tak urobiť????

Niekde som čítal, čo sa mi vtedy veľmi páčilo, a preto to zopakujem aj tu: „Čítate túto knihu na vlastné nebezpečenstvo“. A moja vlastná myšlienka - „Dúfam, že som vám nepodpálil strechu nad hlavou“.

Súčasná demokratická biela rasa sa vyznačuje tým, že ich vedúci predstavitelia nemajú záujem o diskusiu. „Oni“ diskutujú len vtedy a tak, aby presvedčili tých, s ktorými diskutujú, o svojich názoroch. Diskutujúci demokratický „predstaviteľ belocha“ vás v diskusii nepočúva. On presadzuje svoje názory. Preto diskutujem a budem len sám som sebou, alebo s ľuďmi, ktorých znalosti a osobnosť si vážim a tých sa potom pýtam a rozmýšľam o ich argumentoch, ktorými podporujú svoje názory.

Raz som čítal v jednej knihe „Život je veľmi ťažký a komplikovaný“.

Táto veta sa dá pochopiť rôznymi spôsobmi. Jednoduchý človek to pochopí realisticky. To znamená, že život je veľmi ťažký, pretože človek musí celý život veľa pracovať a aj tak zarobí len málo peňazí a nikdy sa

nestane milionárom. A komplikovaný je preto, že veľmi ťažko sa mi to všetko podarí, aby som mal toľko peňazí, aby som sa stal milionárom. Jednoduchí ľudia nemajú problémy s „duševným zdravím“. Nezaoberajú sa „fantasmagóriami“ inteligentov. Ľudia vzdelaní, sčítaní, premýšľaví, duchovne na vyššej úrovni, duševne aktívni majú na túto vetu iný názor. Život je ťažký preto, lebo končí smrťou, a komplikovaný preto, lebo do konca svojho života sa im nepodarí pochopiť všetky zákonitosti ľudskej spoločnosti a vesmíru.

Táto veta je ale veľmi pravdivá. Autor na tejto vete postavil celú svoju knihu. Je to vynikajúca kniha. Ja som si nikdy nezapamätal meno autora knihy, meno herca alebo speváka. Mám zlú pamäť. Ale tento človek bol výnimočný talent, ktorý prišiel na takú fantastickú pravdu.

Existuje vôbec pravda? Keď človek premýšľajúci zapne televízor, alebo prečíta denné noviny v ČR alebo SR, sú to všetko neuveriteľné klamstvá a tendenčné veci. Ako je to napr. v Rusku, USA alebo v Nemecku alebo v Číne? Rovnako! Tuposti a klamstvá a nepravdy. Ako je to možné, že pravda sa nikde nepovie? Preto, že aj v televízii vedia, že hlúpym masám pravdu netreba hovoriť? Čo je to pravda? Niekde som čítal, už to neviem, kde a kto to povedal, ale obsah bol asi nasledujúci: „Pravda neexistuje, pravdou a spravodlivosťou sa zaoberajú len slabí ľudia. Silných pravda nezaujíma, pretože vedia, že neexistuje, ako neexistuje ani žiadna spravodlivosť. Blbosti o pravde a spravodlivosti sú len pre hlúpe masy, lúzu a chamrad“. Majú títo ľudia pravdu?

V tejto knihe sa zaoberám svojimi úvahami - rozmyšľaním o pravde.

Musím ešte uviesť dôležitú vec, že v dobe písania tejto knihy som dobre poznal prostredie Slovenska, Česka, Poľska, Maďarska, Ukrajiny a Ruska. To, že som bol skoro vo všetkých ostatných štátoch Európy, Egypte, Tunisku, Arabských Emirátoch, Číne, nie je rozhodujúce, pretože som nepoznal dôkladne históriu, mentalitu, ekonomiku, psychológiu atd. týchto ďalších národov. Aj preto, môžu byť moje názory chybné. Nechcem nikoho presviedčať o svojich názoroch. Touto knihou chcem len čitateľovi povedať, ako ja rozmyšľam a inšpirovať ho k jeho vlastných názorom na základe jeho praktických skúseností. Môžem sa ľahko myliť!!!!

Ľudia sa rozdeľujú na tých, čo veria v Boha a na tých, čo sú neveriaci. Tým, čo sú neveriaci, chcem poskytnúť dôkazy o existencii Boha a tým, ktorí veria, chcem vysvetliť svoj názor, prečo si myslím, že Boh je úplne iný, než si pravdepodobne myslia oni a hovoria im kňazi.

V západnom svete sú všetci presvedčení, že demokracia je najlepší štátny systém, aký bol kedy vymyslený a nikdy nič už tento systém neprekona. Tak týmto „rojkom“ chcem povedať, že mám na to iný názor. Niet sa čomu čudovať, však sa „ nám “, v západnom svete, všetkým dobre darí. Prečo meniť niečo, čo ma nepáli? Duchovná úroveň ľudstva je asi skutočne veľmi nízka? Zmena je možná, až keď „sa všetko rúca a ničí“? Nič iné nepomôže ani bielej rase?

Najdôležitejšie kapitoly sú asi 11,15,36, 66 a 68. Ale myslím si, že ak si prečítate všetko, pochopíte ako rozmýšľam, podstatne lepšie a komplexnejšie aj tieto samotné kapitoly. Som si istý, že ak dokážete prečítať celú knihu, tak sa „zmenia čiary na vašej ruke“ a možno to budete chcieť a musieť čítať všetko ešte raz, dvakrát...

Duchovný vývoj človeka na Zemi postupuje takto:

Tma - (neznalosť a nevzdelanie)

Hľadanie - (činnosť a učenie)

Poznanie - (osvietenie, vyjasnenie obzorov)

Rozhodnutie -a už vás nič nepresvedčí o hovadinách susedov a z televízie, internetu, alebo novín?

Podľa toho, kde sa dostanete na tejto stupnici do konca svojho života, taký bude váš život a tiež aj vaša budúca karma, keď sa reinkarnujete znova na Zem (ak sa vám to však ešte podarí?? - čas sa krát i??!!).

Drvivá väčšina ľudí sa dostane len do druhej etapy. To sú tie hlúpe masy. Aj keď sa budete vzdelávať a čítať celý život rôzne knihy, nemusi sa vám podariť prekročiť túto hranicu. Touto knihou vás nechcem učiť, nemá to význam, ak ste hlúpy. Touto knihou vás chcem nasrať, aby ste sa zobudili z naivnej predstavy a presvedčenia, že rozumiete sebe a ľuďom okolo seba a vesmíru a...

Na konci knihy som už nemal čas, aby som napísal všetko hlavné to, čo by som chcel. Preto som to urýchlene dokončil stručne načrtnutím hlavných myšlienok. Ak budem mať čas, peniaze a motiváciu a budem mať možnosť??, tak v tom budem pokračovať. To asi nebude dobrá správa pre „diabla“?? Chceš ma zabiť?? Ani to neskušaj!!

Posledných 6 mesiacov, ako som sa rozhodol, že túto knihu dokončím a zverejním aj na internete, som si jasne uvedomoval, že to bude pre min. 95 % ľudí „ťažké kafe“. Ale tí dôležití budú mať „o mňa záujem“ až

potom, keď začnem byť „populárny“. Skôr sa so mnou nebudú zaoberať. Kto? Demokratickí politici a iní... Ich veľkohubé reči o slobode prejavu sa teraz ukážu. Alebo ma jednoducho tí „iní“ zabijú? Dúfam, že tieto moje najpesimistickejšie stihomamské-fantastické myšlienky sú mylné. Ak v niekoho v EÚ verím, tak v Nemcov. Politickí vodcovia ich ohlúpli už viac krát. Určite neverím ani nos medzi očami Slovákom, aj keď som Slovak a do konca života aj zostanem. Samozrejme neverím ani slovenským politikom. Dúfam, že pochopíte, že moja kritika-kniha je pre vás aj náš prospech. Ale aj tak mi neverte, možno sa mýlim????

Hlavným obsahom tejto knihy je:

Argumentácia, prečo emancipácie žien v demokratických štátoch bielej rasy je „fundamentálny omyl“.

Dôkazy o existencii Boha a reinkarnácie duše človeka.

Kritika kresťanstva a katolíckej cirkvi.

Vysvetlenie, prečo demokracia je principiálny omyl bielej rasy.

Táto kniha nemá ambície byť nejakým filozofickým dielom. Je to súbor praktických názorov na súčasné problémy. Friedrich Nietzsche o svojej knihe „Tak hovoril Zarathustra“ povedal: „Je to kniha pre všetkých a pre nikoho“. Pre všetkých preto, pretože rieši problémy všetkých a pre nikoho preto, pretože ju nikto nepochopí. Keď som si na konci tejto knihy prečítal „Doslov“ od nejakého kritika - odborníka, tak som pochopil, že ju podľa mňa nepochopil ani on. Ha, ha? (Alebo ju možno nemohol ešte pochopiť?) Celkový význam knihy - Nietzscheho názor na svet a ľuďom úplne unikal, nič nepochopil!!!!

Ale to práve nie je moja kniha. Je maximálne jednoduchá, aby ju pochopil každý, kto bude chcieť a kto si dá tu námahu, aby rozmýšľal - veľa nás takých nie je.

Toto nie je ani literatúra faktu, ale možno by som to mohol charakterizovať ako súbor negatívnych názorov, ktoré majú podnietiť reakciu inteligencie a nekompromisnú diskusiu o „odvrátenej strane mesiaca“-o negatívnej stránke vecí. Nechcete myslieť na smrť??, tak načo žijete!!!!

Túto knihu lepšie pochopí ten beloch - demokrat-kresťan, kto naštuodoval a porozumel dielu švajčiarskeho psychiatra C. G. Junga. Myslím si, že Jung bol väčší génius než Einstein.

Kapitola 1

Človek a Boh

Existuje Boh, alebo neexistuje? Niekde som čítal, že majiteľ firmy Microsoft, Bili Gates na otázku novinára, či verí v Boha odpovedal, že neexistuje dôkaz o tom, že by Boh bol. Z toho sa dá dedukovať, že Bili Gates v Boha neverí. Je veľa ľudí, ktorí v Boha neveria. Obyčajne neveriaci človek v kresťanskom svete začne v Boha veriť, keď má veľké problémy vo svojom živote. Napríklad má vážnu nemoc, alebo skrachovala jeho firma a on je na mizine. Prípadne sa s ním rozvádza jeho žena a odvádza všetky deti so sebou, najlepšie rovno do zahraničia, za novým manželom. Eventuálne sa mu prihodí všetko dokopy. V zúfalej situácii tento človek začne prosiť - lepšie - žiadať Boha o pomoc. A pomoc, nejakým spôsobom, nejaká príde. Ďalej nasledujú dve možnosti. Táto osoba začne veriť v Boha a verí už trvalé, alebo druhá možnosť je taká, že verí v Boha len v období špatnom a keď sa mu začne opäť dariť, prestane veriť i v Boha. Toto nás ale nezaujíma. Nás zaujíma pravda, je Boh alebo nie je. Je!?

Aké dôkazy existujú o existencii Boha? Aký Boh je? Predstavy človeka o Bohu sú v súčasnosti scestné a asi vždy nejasné aj budú.

Najdôležitejší dôkaz súčasnej doby o existencii Boha je spôsob vzniku vesmíru. V súčasnosti sú všetci „dôveryhodní“ vedci presvedčení, že vesmír vznikol asi pred 20 miliardami rokov z jedného bodu, takzvaným „Veľkým treskom“ a odvtedy sa vesmír rozpína. Od prvých zlomkov sekúnd vzniku vesmíru sa vyskytlo nespočetne veľa situácií, kedy bola pravdepodobnosť napr. 10 000: 1, že vývoj vesmíru sa mal zastaviť a nepokračovať. Napriek tomu uspela náhoda 1 proti 10 000, alebo 1 proti 1 000 000 a vesmír pokračoval vo svojom vývoji. Dokonca význační vedci súčasnej doby tvrdia, že vesmír vznikol z ničoho - presnejšie z absolútneho vákua. Rozumiete tomu, že také nesmierne množstvo hmoty, ktoré je v našom vesmíre vzniklo z „NIČOHO“?

Ďalej to nemá význam rozvádzať. Primitívnym logickým postupom-sedliackym zdravým rozumom-musí každý prísť k záveru, že vesmír minimálne nemohol vzniknúť sám bez akéhokoľvek popudu, bez nejakej sily, ktorá to všetko minimálne odštartovala. A asi nielen odštartovala, ale táto sila sa i starala, aby náš vesmír napr. 10 minút po vzniku

i nezanikol. Mohol zaniknúť i 100 rokov po svojom vzniku. Prečo nezanikol? To je obrovská záhada!? A pre súčasných vedcov aj otázka, ako a kedy skutočne zanikne. Áno, zanikne. Náš vesmír raz určite (asi?) zanikne. Ale ak sa Boh rozhodne, vytvorí ďalší vesmír. A možno vedľa nášho vesmíru existujú i ďalšie vesmíre.

Takže existencia nášho vesmíru je pre mňa jasný dôkaz existencie Boha. Mohol by som (a ďalej aj budem) rozoberať množstvo ďalších dôkazov, ale tie už nie sú také nevyvrátiteľné ako existencia vesmíru a jeho vznik.

Náš vesmír mal začiatok a niekto, alebo niečo to odštartovalo. A súčasne aj celý vývoj vesmíru bol tak naprogramovaný, že vesmír sa vyvinul do súčasnej podoby a nezanikol. To nemôže byť náhoda?? Ak existuje jeden jediný dôkaz, je pravda definitívne potvrdená. Ak sa nedá vyvrátiť jeden jediný dôkaz, nezostáva nič iné, ako sa pravde podriaďiť.

V skutočnosti, ale dôkazov je už veľké množstvo. Napr. ako je to možné, že človekovi sa sníva sen, ktorý predpovedá jeho budúcnosť, alebo významnú udalosť v jeho živote, alebo živote jeho blízkych?

Som teda presvedčený, že Boh existuje. Aký je? Nevieť. Nikto to nevie. A asi to ani žiadny človek nikdy nebude vedieť. Myslím si však, že určite nie je taký, akým ho robia veľké svetové náboženstvá. Ja poznám lepšie len kresťanstvo. Čítal som o zásadách islamu a budhizmu a hinduizmu. Viem o nich síce málo, ale myslím si, že sa tiež mýlia. Pretože ja, ako kresťan poznám skutočne dobre len kresťanstvo, preto budem kritizovať len nepravdu kresťanstva. Ale čitateľ musí vedieť, že podobne budem zmýšľať aj o iných náboženstvách, pokiaľ pri racionálnom uvažovaní dospejem k tomu, že názory tohto náboženstva neodpovedajú realite, že neodpovedajú pravde. Čo je pravda? Pravda - ako bolo už povedané, je realita-skutočnosť. Pravda je skutočnosť. Pravda je nezávislá odo mňa i od teba i od všetkých ľudí i mimozemských civilizácií. Pravda je jasná a stála. Len my, ľudia, musíme tvrdo pracovať, aby sa nám podarilo aspoň trošku pravdy spoznať. Jedno je pravda, ak je človek talentovaný, rýchlejšie a ľahšie pravdu rozpozna od omylu a nepravdy. Málo talentovaný človek musí tvrdo pracovať na sebe celý svoj život, aby na konci svojho života poznal trošku pravdy, ktorú jeho spolužiak zo základnej školy poznal už v 30 rokoch svojho života. Je to nespravodlivosť? Je Boh nespravodlivý? Je to realita! To je pravda! My nemôžeme rozhodovať, že to nie je správne. Človek sa musí snažiť pravdu poznať a potom ju prijať.

Ale naspäť. Aký Boh v skutočnosti je? Kresťanský Boh je v skutočnosti veľmi divné stvorenie. Ten, kto slepo verí a modlí sa, bude spasený. Je vedľajšie, že dotyčný človek je lenivý, aby namáhal svoj mozog rozmýšľaním a dospel k viere tvrdou prácou. Nie, človek musí veriť a najlepšie byť tupec. Viera je silná duchovná sila a človek sa musí snažiť maximálne využívať tohto svojho duchovného pomocníka, ak chce uspieť v pozemskom živote. Napr. ak človek chce vybudovať a mať prosperujúcu firmu, musí veriť, že sa mu to podarí. Ale veriť, že raz budem v kozmickej lodi, milión svetelných rokov vzdialený od planéty Zem, je jasná hlúposť, pokiaľ to nie je podopreté realitou. Slepó veriaci človek je teda asi hlupák.

Ďalej kresťanský Boh ľuďom odpúšťa, keď sa dostatočne modlia v kostole. Dotyčný zabije človeka, alebo okradne svojho kamaráta, alebo rodinného príslušníka, alebo i iného neznámeho inoverného, alebo neveriaceho človeka a on si to v kostole odmodlí a Boh mu odpustí. To by musel byť ten Boh riadny debil, aby sa nechal opinkať rožkom, ako sa hovorí.

Pozor! Modlitba má veľký význam, ale len modlitba skutočná a hlboká a taká sa ťažko dá uskutočniť v kostole v prítomnosti mnoho iných ľudí. Skrátka človek sa pomodlí a Boh mu odpustí. Hlúposť-Boh nikdy, nikomu, nič neodpustí. Čo by to bol za Boha hlupáka, keby vrahovi a zlodějovi odpustil, len tak, že sa pomodlí? Tomu skutočne veríte???, že vám Boh odpustí? A dokonca, len keď sa pomodlíte?

Alebo ináč. Kresťanské náboženstvo tvrdí, že ľudia, ktorí nebudú veriť v Boha a nebudú žiť bohobojný život, budú potrestaní. Boh ich potrestá napr. tak, že na nich privodí nejaké nešťastie. Napr. ochorejú, alebo ich firma skrachuje, alebo sa s nimi rozvedie ich muž a pod. Samozrejme blbosť. Boh sa na nich vykašle. Ak niekto nežije bohobojný život, prečo by sa Boh mal s ním zaoberať? Prečo by ho mal trestať? Predstavme si, že Boh stvoril vesmír. Prečo by sa mal Boh zaoberať jedným človekom na Zemi v obrovskom, ale konečnom vesmíre medzi obrovským množstvom iných civilizácií, v časovom úseku z hľadiska dĺžky života človeka úplne ničotnom? Pretože ľudia sú strašne nafúkaní, namyslení, neskromní, nerealistickí vidiaci život. Ja som, ináč asi taký istý. Musím tak isto na sebe tvrdo pracovať. A strašne sa mi nechce. Som strašne lenivý. Takže zapamätajte si ľudia-Boh na nás „serie“. Keď nebudete robiť to, čo od vás chce, tak vás zničí. Zničí vás, ale nie preto, že by bol

zlý, ale preto, že je nekonečne spravodlivý. On vás stvoril, aby ste robili to, čo po vás chce. Keď to nechcete, no tak vaše stvorenie vráti späť-ne-stvorí vás-zničí vás.

Treba si teda uvedomiť, že Boh je nekonečne múdry, schopný, silný,... je nekonečne dokonalý!!!! Ak je dokonalý, nedokáže predsa urobiť nijakú chybu!! Ak teda nedokáže urobiť žiadnu chybu, nemôže nikomu nič odpustiť???? Ako by to vyzeralo, keby nejakému katolíkovi odpustil a pravoslávnenému by neodpustil??!

LOGICKÉ! Takej hovadine o odpustení hriechu po odmodlení v kostole predpísaných modlitieb môže veriť len rojko. A len nereálna viera v Boha môže presadzovať takéto nezmysel.

Boh podľa kresťanov všetkých ľudí bez rozdielu nekonečne miluje. To je pravda! Ale iná než si kresťania myslia. Bežný kresťanský veriaci si myslí, že Boh ho miluje asi tak, ako on miluje svoju manželku, alebo syna, alebo matku, alebo kamaráta, alebo iných ľudí. Láska božia ale je úplne iná. Boh stvoril vesmír a tento vesmír udržuje v chode-pri živote. Ak by chcel, môže toto stvorenie vesmíru zastaviť-zničiť ho. Boh nemôže milovať takýmto spôsobom. Ale Boh miluje svojim komplexným a dokonalým spôsobom, možno trochu aj ľudským spôsobom. Tí ľudia, ktorí pracujú na sebe i pre ostatných, sa v živote cítia stále lepšie. To je prejav, toho že vnímajú realitu života. Tí ktorí nepracujú a sú leniví, sa majú horšie-na duši. Boh je ku všetkým spravodlivý. Kto nepracuje, ten sa má zle a tomu Boh s láskou pomáha hoci i k smrti.

Božia láska je pre bielu rasu „zhlúpnutých debilov" nepochopiteľná. Táto láska nemá nič spoločné so sexom a libidom a plodením detí. Myslím si, že pre viac ako 99 % bielej populácie nie jasné, aký je rozdiel medzi „Sexuálnou láskou ľudskou" a skutočnou láskou Božskou. Myslím si, že asi len čistú a skutočnú lásku (oslobodenú od libida) na Zemi začnú pociťovať až dôchodcovia-ľudia blížiaci sa k smrti-ktorí sú na dostatočnej duchovnej úrovni, s čím ale chodenie do kostola nemá nič spoločné.

Ak je Boh geniálny a ako jediný stvoril tento svet - svoje stvorenie - dal mu svoje zákony. Nebol by geniálny, keby menil svoje zákony tým, že by tomuto pomohol a inému nepomohol. Nebol by geniálny ani vtedy, keby pripustil, že niekomu treba vôbec pomôcť a tým by porušil svoje vlastné dopredu dané zákony. Ak teda vychádzame z toho (opakujem sa) že Boh je skutočne neobmedzene geniálny, potom nemôže nikomu po-

máhať. Len človek sám si môže viac pomôcť, ak viac spozná božie zákony a riadi sa vo svojom konaní a živote na Zemi podľa týchto zákonov. Čím lepšie pozná božie zákony a čím lepšie aj koná, myslí a cíti podľa týchto zákonov, tým viac mu aj Boh „pomáha“. Nijak ináč to z hľadiska mojej „sedliackej“ logiky nemôže byť.

(Múdry sedliak je pre mňa viac než vedec a vysokoškolský profesor. Sedliak žije na poli, v spojitosti s prírodou. Keď prší, zmokne mu úroda, keď je dlho sucho, úroda mu vyschne. Empiricky vzdelaní ľudia z kníh a diskusných klubov intelektuálov nemajú cit pre záplavy a suchá.)

Božia láska je teda taká, že s láskou - s dokonalým zaujatím - nás vytvára a s láskou nás odstraňuje.

Kapitola 2

Úvahy o spoločenských vrstvách

- nebude zverejnené

Kapitola 3

UFO, ruská televízia má pravdu

Skutočná spravodlivosť na Zemi neexistuje. Zámerne píšem na Zemi. Nevieť, ako to funguje na iných planétach, v iných civilizáciách, skrátka medzi UFO. Či UFO existuje? Každý už tuší, že UFO samozrejme existuje - to znamená, existujú mimozemské civilizácie. O UFO sa zmienim samostatne, pretože je to dôležitá skutočnosť pre ľudí.

Mám dva varianty stvorenia človeka. Buď človeka stvoril Boh alebo človeka stvorilo UFO.

Darwinova evolučná teória je hlúposť pre polovzdelaných trubcov. Skutočne vzdelaný a inteligentný človek takej hlúposti ako evolúcia nemôže veriť, keď všetky dôležité dôkazy smerujú na stvorenie a žiadny skutočný nespášaný dôkaz nieje v prospech evolúcie. Ale o tom v inej kapitole.

UFO sú skutoční a reálni. UFO sú denne prítomní na Zemi. UFO neustále sledujú vývoj ľudskej civilizácie a myslím si, že prebiehajúci vývoj ľudskej civilizácie im vadí. UFO, myslím si, že to bolo niekoľko mimozemských civilizácií, si na Zemi vytvorili ľudských robotov, ktorí pracovali pre tieto civilizácie. Aby títo roboti boli skutočne výkonní, museli ich vytvoriť „k obrazu svojmu“. To znamená, dali im ruky a nohy a trup a mozog, ako majú oni sami. Avšak, aby ich tieto biologické roboty nepredstihli a boli dobre ovládateľní, obmedzili výkon ich mozgu. Ale pre zjednodušenie biologického inžinierstva mimozemských civilizácií, každá z týchto civilizácií použila ako genetický vzor svoj vlastný genetický materiál. Pretože asi prvé skúšky, ktoré urobili, boli málo výkonné polo opice, australopitekovia, neandertálci atď. Preto nakoniec pristúpili k najjednoduchšej verzii a to, že človeka „stvorili“ asi ako svoj „klon“. Avšak tento svoj klon všetky mimozemské civilizácie, ktoré nové klony využívali, zablokovali. V Biblii sa hovorí, že najstarší ľudia sa dožívali až 500 až 800 rokov. Je to možné. Aby človek zostal zaostalý, škrát ili mu život. Ale najdôležitejšie, človeku zablokovali chod jeho mozgu. Človek mal byť len ich biologickým robotom. Myslím si, že človek rôznych rás bol vytvorený asi pred 10 000 rokmi. Rôzne rasy človeka - rôzne roboty - slúžili pre rôzne mimozemské civilizácie. Lenže všetky tieto mimozemské civilizácie sa

zmýlili v podstatnej veci - a možno s tým aj rovno počítali? Pretože človeka vytvorili k obrazu svojmu, tak to bolo súčasne aj k obrazu Božiemu. Áno, Boh skutočne existuje. Nedá sa nič robiť pre neveriacich, Boh existuje. Je nad mimozemskými civilizáciami-UFO, je nad vesmírom nám známym, je nad vesmírom nám neznámym, je nad všetkým.

Ľudská duša, alebo UFO, teraz to už bolo jedno, sa začali reinkarnovať aj na Zemi a do tiel a mozgov ľudských robotov. Týmto UFO sa to zo začiatku páčilo. Jednoduchý ľudský robot s dušou, ako bol on milujúci, pracujúci a v rámci svojich možností nesklamal. Lenže duch sa prejavil ako silnejší než hmota. Duch-duša reinkarnovaná v ľudskom tele, v ľudskom mozgu sa prejavila ako silnejšia, ako genetická manipulácia a blokácia fungovania ľudského mozgu. Predstavme si, že tieto mimozemské civilizácie existujú milióny rokov. Sú na, pre nás, nepredstaviteľne vysokej úrovni technológie, znalostí a súčasne možno degenerácie ich hmotného tela. A človek sa za 10 000 rokov dostal už na úroveň, kedy si začal uvedomovať a veriť v existenciu Boha a súčasne veľmi rýchlo napredujú aj jeho technické a technologické znalosti prírody a vesmíru. Blokácia mozgu človeka sa porušila. Je pravdepodobné, že tým, že UFO skráta ili život človeka z 800 rokov na 80-100 rokov, tým len výrazne urýchlili vývoj ľudstva. Duša reinkarnovaná v ľudskom tele na Zemi má podstatne menej času na vývoj, než duša reinkarnovaná v tele UFO. Ďalej veľmi dôležitá vec, ktorá hovorí pre rýchlosť vývoja, ktorý musí prebiehať: čím náročnejšie podmienky existujú v materiálnej reinkarnácii duše, tým intenzívnejší vývoj má možnosť daná duša prežiť.

Blokácia mozgu človeka sa už porušuje denne. Mimozemské civilizácie - UFO - sú rozladené? Chceli mať robotov? A vytvorili si budúcu možnú konkurenciu? A možno len potrebujú „svieži genetický materiál“? Hmotný vesmír je konečný, a preto medzi UFO asi existuje aj konkurencia. Možno systém života ľudskej spoločnosti, vrátane politických zriadení a systémov určite len kopíruje vývoj systémov svojich tvorcov?

Súčasný svet - Zem a vesmír - sa zdá pre ľudí veľmi komplikovaný a neznámy. Musíme si uvedomiť, že naše doterajšie znalosti poznajú len to najjednoduchšie, čo vo vesmíre existuje. A to, čo existuje mimo náš známy vesmír, asi ani nikdy poznať nebudeme. V skutočnosti ani na

našej Zemi doteraz ľudia nič nepoznajú. Napr. málo seriózných vedcov uznáva existenciu duchov-zlých aj dobrých. Pretože doteraz nikto nepodal jasné dôkazy verejnosti o ich existencii. Ale to neznamená, že neexistujú. Ako sa bude ľudský mozog oslobodzovať od blokácie, ktorú previedli ich tvorcovia, bude poznávať stále viac pravdu a realitu. Asi aj preto na Zemi, v prostredí ľudskej spoločnosti v súčasnosti nemôže existovať spravodlivosť?

S pribúdajúcimi znalosťami ľudia budú vedieť, že keď niekomu zámerne - vedome uškodia - vesmírne sily im to vrátia späť. Ale vesmírne sily - Boh, alebo duch svätý? - je tým viac účinnejší, čím je mozog človeka dokonalejší a citlivejší a vnímavejší. Vývoj z pohľadu života jedného človeka je pomalý-skoro žiadny. Z pohľadu UFO asi je katastrofálne rýchly a možno ich to začalo znepokojovať. Sily vesmírne-Božie sú však nesmierne - a ufóni sa len ťažko niekedy rozhodnú zničiť to, čo vytvorili.

Rasy na Zemi sú asi dielom rôznych ufónov. Sú to asi:

- biela rasa
- arabská a židovská rasa - asi je to tá istá rasa, ktorá sa len pohádala kvôli náboženstvu
- indiánska rasa
- černošská rasa
- žltá čínska, japonská a východoázijská rasa
- žltá indická rasa
- austrálska a oceánska rasa

Všade už bolo popísaných veľa prípadov videných OFO, alebo kruhy v obilí a pod. Všetkým uvádzaným dôkazom sa vyčíta, že sú nedôveryhodné, pretože ľudia, ktorí boli svedkami sú ako takí „nedôveryhodní“. V demokratických systémoch sú všetci nedôveryhodní. Štátne zriadenia moderných demokracií a priori pristupuje k ľuďom, že sa im nedá veriť??!!

Vyčíta sa hlavne to, že ide o snahu o senzácie pre novinárov a že to je pre tých takzvaných svedkov len obchod. Chcú byť dôležití, medializovaní a podobné iné skeptické dôvody, pre ktoré sa dôkazmi seriózne inštitúcie nechcú zaoberať?

Myslím, že nie. Je to podľa mňa zámer politických vlád demokratických krajín zatajovať skutočnosť.

Opačného názoru však v súčasnosti je ruské vedenie štátu. Súhlasím

s nimi a držím im palce. Myslím, že to bolo v roku 2006. Bol som na pracovnej ceste na Ukrajine a tam som zhodou okolností videl na hlavnom ruskom televíznom programe o 20.30 hod., teda v hlavnom vysielacom čase program o UFO.

Musím to zopakovať, bolo to teda o 20.30 hod., na hlavnom ruskom televíznom programe, ktorý sledovalo desiatky miliónov divákov. Obsah bol asi tento.

Vystupovali vojenský veliteľia bývalej sovietskej armády z obdobia si od roku 1975 do 1990.

Bolo rozoberaných podrobne niekoľko príhod UFO, s ktorými prišla do kontaktu bývalá sovietska (ruská) armáda. Uvádzané dátumy jednotlivých príbehov si nepamätám presne. Ten televízny program ma tak, zaujal, že dátumy sa mi nezдали dôležité. Pri všetkých ukazovaných príhodách boli vždy uvádzaní ruskí veliteľia, ktorí o týchto príhodách rozprávali a v televízii vystupovali vo vojenskej ruskej uniforme a vždy sa uviedlo meno daného človeka a jeho vojenská hodnosť.

Príbeh 1:

Okolo roku 1975 došlo k narušeniu vzdušného priestoru nad územím bývalého Sovietskeho zväzu. Na vojenskom radare sa ukazoval narušiteľ ako 3 svetlá, ktoré zvierali rovnostranný trojuholník. Za narušiteľom boli vyslané 3 ruské stíhačky, aby donútili narušiteľa pristáť, alebo opustiť vzdušný priestor ZSSR. Obsluha radaru aj vojenský veliteľia, ktorí sledovali incident narušenia na radare videli, ako sa k neznámemu objektu blížili ruské stíhačky. Keď sa priblížili stíhačky k objektu už dostatočne blízko, tak objekt veľkou rýchlosťou odletel do vesmíru. Pri tom sa, samozrejme, vždy uvádzali mena vojenských veliteľov, ktorí vystupovali v televízii a boli svedkovia tejto udalosti.

Najväčšia "sranda" bola v tom, že presne podobné 3 svetlá som ja videl na Slovensku asi 2 roky predtým, ako som sledoval tento televízny program. V mojom prípade tieto svetlá urobili nevysvetliteľný pohyb do štvorca a keď pohyb dokončovali, tak odrazu svetlá zhasli.

Príbeh 2:

Vystúpil veliteľ ruskej atómovej ponorky, ktorý hovoril, že v od 70-tych rokov začali v mori počúvať nejaké „kvákavé“ zvuky. Akokoľvek sa snažili, tak sa im nikdy nepodarilo zistiť čo, alebo kto, tieto kvákavé zvuky v mori vytvára. Vystúpil potom iný veliteľ ruskej atómovej ponorky, bolo uvedené meno aj hodnosť a o aký typ ponorky sa jednalo. Hovoril,

Že keď raz zasa už dlhšie boli počuť tieto kvákavé zvuky, tak sa vynorili pod hladinu a vysunuli periskop nad hladinu vody. Tento kapitán sa pozeral cez periskop okolo seba, keď odrazu z mora, vo vzdialenosti asi 50 až 100 m vyletela ohnivá guľa a odletela do neba - do vesmíru. Odhadol priemer tejto ohnivej gule na niekoľko metrov. Úkaz nebol spre-vádzaný žiadnym zvukom. Nič nebolo počuť, len to čo videl. Bol z toho samozrejme, šokovaný. Pozoroval cez periskop okolie aj oblohu ďalej a asi za 10 minút táto guľa priletela naspäť a vletela do mora asi na tom istom mieste, odkiaľ vyletela. Bol šokovaný. A v televízii hovoril, že hlavne nevedel pochopiť, ako oheň vyletel a vletel do vody a nebolo počuť žiadne syčanie, alebo iné efekty, ktoré by mali byť pri kontakte ohňa a vody. Toto rozprával veliteľ atómovej ponorky.

Príbeh 3:

Celý tento príbeh komentoval a rozprával vtedajší admirál Sovietskeho vojenského námorníctva. V televízii bolo uvedené meno a hodnosť.

V 80-tych rokoch, v dobe, keď americkým prezidentom bol Reagan, došlo k vážnemu incidentu v Atlantickom oceáne. Potopila sa americká vojenská atómová ponorka najmodernejšej konštrukcie. Regan telefonoval ruskému prezidentovi a obviňoval ho, že Rusi im potopili ich ponorku. Ruský prezident po zistení skutočnosti odpovedal, že o ničom nevie, a že Rusi určite americkú ponorku nepotopili. Vtom čase však už mal ZSSR dostatočne kvalitné špionážne družice, a preto ich využili a namierili kamery, aj iné špionážne systémy týchto svojich družíc na miesto incidentu.

V televízii bola ukázaná schéma situácie, ktorá na mieste potopenia ponorky vznikla. V strede bola potopená americká ponorka. Okolo tejto ponorky sa objavilo 5 neidentifikovateľných objektov veľkosti asi ako potopená americká ponorka. Avšak asi tieto neznáme objekty vysielali nejaké signály, pretože americké lode a ponorky, ktoré sa priblížili k miestu havárie, stáli na mieste a nepribližovali sa ďalej. Takáto patová situácia na mieste trvala viac ako 24 hodín. Nie je jasné, prečo americké záchranné plavidlá sa nepribližovali a stáli na mieste. Potom odrazu zmizlo tých 5 neznámych objektov a americké lode sa okamžite vydali na miesto nešťastia. Keď priplávali na miesto, tak podľa ruských družíc už na mieste nebolo nič. Vystupujúci v televízii si mysleli, že americké záchranné lode potopenú ponorku nenašli a nič nevyzdvihli.

Ako na záver celého tohto televízneho programu uvádzali, že vtedajší

americký prezident Reagan po tomto incidente pri vianočnom príhovore veliteľom americkej armády povedal niečo v tom zmysle, že „...niečo neznáme na Zemi zvyšuje svoju aktivitu a je potrebné, aby americká armáda bola pripravená aj na neznáme veci...“. Presnú citáciu si skutočne nepamätám, hoci to bolo aj napísané ako text na obrazovke.

Asi o rok mi hovoril môj kolega z Ukrajiny, ktorý sledoval tento televízny program, že ho opakovali a videl ho znova, ale program bol na konci doplnený. Po 2 rokoch na miesto potopenia americkej ponorky prišlo ruské plavidlo a z miesta vyzdvihlo nejaký stočený „plech“. V televízii to bola lesklá svetlá hmota. Vzorok materiálu rozoslali po všetkých najvýznamnejších laboratóriách na Zemi, aby im určili, kto taký materiál vyrába. Dostali odpoveď, že taký materiál nie je pôvodom zo Zeme.

Tento program, aj so záhadným materiálom na záver sledoval môj kolega ešte raz.

Je zaujímavé, prečo ruská televízia informuje o UFO. Prečo si štát dáva takú prácu a námahu, že vystupujú konkrétni vojenský veliteľia a tým podporuje objektivnosť názorom štátnych vedúcich kruhov?

Prečo naopak západné demokratické vlády všetko zatajujú??

Ak chcete, požiadajte vašu televíziu, aby si uvedený televízny program zakúpila od ruskej televízie, a aby ho hlavne dávala v hlavnom vysielacom čase a nie o 2.00 hod. v noci.

Už v blízkej budúcnosti sa môže stať toto:

Ufóni budú nasraní stále viac z toho, ako ľudia ničia to, čo oni vytvorili a neustále udržujú.

Musím odbočiť. Všetci skutočne vzdelaní ľudia vedia, že náš Mesiac sa pri obiehaní okolo Zeme otáča k Zemi stále len tou istou stranou. Mesiac má takzvané odvrátenú stranu od Zeme. A to je čo???

Všetky fyzikálne zákony to odmietajú. To nie je možné. Vo vesmíre naši „úžasní vedci“ nepoznajú žiadnu planétu, alebo inú obežnicu, ktorá by sa takto chovala. Opakujem, podľa všeobecných fyzikálnych zákonov to nie je možné. Prečo teda Mesiac neustále má k Zemi takúto polohu? No preto, že to je objekt, ktorý je umele regulovaný!!!! Som hlboko presvedčený, že ak je pravda, že Mesiac má neustále jednu stranu odvrátenú od Zeme, tak je to umelo regulované ufónmi. A možno celý Mesiac je umelý objekt?

Ufóni zvyšujú svoju aktivitu na Zemi, pretože sú nasraní, čo „ľudské kobyľky“ robia so Zemou. Zožerú všetko a po nás púšť.

Myslím si, že je blízko doba, kedy z Mesiaca jednoducho jedného dňa priletia a povedia:

Koniec vašich náboženstiev.

Koniec vašej tržnej „drancovacej“ ekonomike.

Koniec vašej demokracie a všeobecnej rovnosti a iluzórnej rovnoprávnosti.

Ustanovujeme svoju vládu a vy budete len počúvať a riadiť sa podľa toho a kto to nedodrží, toho zabijeme.

Amen. To príde Boh na Zem a ja mu budem slúžiť a podriadim sa mu. Však to, čo sa na Zemi za posledných 5000 rokov udialo????

Len prvé národy boli bez vojen, vraždenia, násilia,... Na Kréte je staré mesto Knósos. Bol som tam ako turista. Táto civilizácia prekvitala asi 2000 rokov pred našim letopočtom?? Nevieť to presne, pretože mám zlú pamäť. Vtedy neboli žiadne vojny. Avšak keď prišla obrovská prírodná katastrofa, mesto bolo zaplavené morom. Pýtal som sa gréckej turistickej sprievodkyne - a koľko metrov je Knósos nad morom? Že asi 200 m. No to je zaujímavé. To musela byť teda riadne obrovská vlna... A prečo ste tu medzi ruinami nenašli žiadne kostry mŕtvych a utopených? Sprievodkyňa mi hovorí: Archeológovia tvrdia, že všetci obyvatelia z mesta odišli tesne pred katastrofou. No teda to je sranda:

Ako títo obyvatelia, aj ich kráľ, mohli dopredu vedieť o takej katastrofe, ktorá vytvorí výšku morských vln viac ako 200 m????

Takéto prístroje o predpovedaní zemetrasenia - a cunami - pretože o to sa tu s najväčšou pravdepodobnosťou jednalo - nemajú a asi ešte veľa rokov nebudú mať žiadne pozemské štáty?

Kráľ tohto mestského štátu musel mať neochvejné a nespochybniteľné informácie, ktorým absolútne uveril, pretože opustil mesto, aj svoj blahobyt, aj svoje výsadné postavenie v Stredozemnom mori, ako námorná mocnosť. Odišiel z mesta so všetkými ľuďmi a tento národ sa definitívne rozplynul. Ale zachránil svojich ľudí. Odišli do hôr a stali sa pastiermi oviec a kôz. Kto tohto kráľa presvedčil, aby zachránil svojich ľudí???? Znova zopakujem, v meste sa nenašla ani jedna kostra utopeného???? Pred vykopávkami, ktoré sa uskutočnili až v 20. storočí, bolo všetko zanesené zeminou a kamením.

V UFO neveria už len nevzdělanci a nafúkanci, ktorí si myslia, že taký degenerovaný „živočích“ ako človek, by mal byť jediný inteligentný tvor

vo vesmíre. To je skutočne neuveriteľná nafúkanosť, domýšľavosť. Z toho plynie aj vytrvalá ignorácia všetkých dôkazov, ktoré má už každý k dispozícii. Možné ospravedlnenie pre týchto neveriacich je ich argumentácia tým, že ich demokratické vlády a predstavitelia týchto vlád - politici - existenciu UFO odmietajú??

Tak potom aspoň definitívne pochopíte, keď sa to prevalí, že demokratickí politici vám vždy klamali a aj vždy budú klamať. Majú iné záujmy.

Povedať o existencii UFO a riešiť tento problém je zásadná vec pre ľudstvo žijúce na Zemi. Ak toto demokratické štáty nechcú riešiť a vytrvalo klamú, tak to je tiež dôvod, prečo demokracia bude musieť byť odstránená.

Kapitola 4

Úvahy o národoch a ich ženách

- nebude zverejnené.

Kapitola 5

Alkohol a ostatné drogy

Prečo ľudia používajú drogy? Odpoveď, že preto, že unikajú z reálneho života a že sú to slabí jedinci, ktorí sa nevedia vysporiadať sami so sebou, je jednoduchá a ľahká. A už preto musí byť nepravdivá. Nie je to tak. Drogy berú ľudia hlavne vo vyspelých priemyselných krajinách - presnejšie v demokratických krajinách. Nie! Drogy berú aj ľudia v zaostalých krajinách. Drogy berú ľudia všade na Zemi. Prečo? Ľuďom sa nepáči ich život na Zemi. Chceli by žiť lepšie. Chceli by byť lepší. Nechcú klamať, okrádať iných ľudí, nechcú byť chudobní, nechcú byť sami, nechcú byť chorí... Všetci chceme byť šťastní. Všetci si myslia, že šťastní budú vtedy, keď budú mať dost peňazí. „Keď budem mať nové auto „xxxxxyy“ a nový dom na ulici „aaaabbb“, budem šťastný.“ Dotyčný to má a je ešte nešťastnejší než predtým. A hľadá ďalej.

Na základe vlastnej skúsenosti a na základe sledovania ľudí zo svojho okolia sú ľudia najviac nešťastní, ak nie sú milovaní tým, kým by chceli byť milovaní, alebo sú málo milovaní, alebo by chceli byť milovaní niekým iným a pod. Čím väčší nedostatok lásky človek má, tým skôr siahne po drogách.

Čo je to láska? Ľudská láska sa skladá z lásky duševnej a lásky fyzickej - zo sexu. Najsilnejší pocit lásky je, keď človek zažíva lásku aj fyzickú aj duševnú. Obidva tieto protikladné póly lásky chcú byť totiž vždy naplnené. Ak sa ľudia majú radi duševne a nemajú spolu nič fyzicky, ich energia sexuálna - libido - robí všetko preto, aby došlo aj k sexuálnemu styku. Hoci aj v sexe je obrovský rozdiel medzi ľuďmi. Niektorí potrebujú sex 5-krát denne a aspoň 3 hodiny denne, inému stačí raz za 3 mesiace?

A naopak, ak muž so ženou pôvodne súložila len kvôli sexu, fyzickej potrebe, okamžite libido sexuálnej energie vytvára duševné spojivá a zväzky, takže dotyční sa začnú mať radi aj duševne. To je krásne dokázané vo vzťahoch medzi prostitútkou a jej klientmi. Všetky prostitútky, ktoré „pracujú poctivo“ a fyzicky mužovi urobia, čo on chce, majú mnoho stálych klientov. A tieto kvalitné pracovníčky vám pokojne dovedčia, že sú si isté, že títo muži ich majú radi. A je to pravda!!!!

U žien to platí rovnako. Po fyzickom vzťahu nastáva oveľa rýchlejšie aj duševná láska k danému mužovi. To znamená, že ak žena za svoj život pravidelnejšie súložila s desiatimi mužmi a oni jej vážne neublížili, tak týchto desiatich aj milovala? Áno. A nielen milovala, ale aj miluje stále. Aj muž však môže duševne milovať aj 20 žien. To všetko závisí od sily ich sexuálneho libida, od príležitostí, od osobného založenia a pod., koľko partnerov za život dokáže milovať. Sú totiž ľudia založením monogamiu' a polygamní. Rozdiel je v tom, že monogamný človek napríklad rád chodí stále do tej istej reštaurácie a má to tam rád a nenudí sa, zatiaľ čo polygamne založený človek rád navštevuje rôzne reštaurácie a potrebuje neustálu zmenu.

Láska fyzická má tú veľkú nevýhodu, že predstavuje najsilnejšiu energiu, ktorú človek má. Tejto energie majú asi všetci viac, než by potrebovali, než sú schopní zvládnuť. Prečo? Sexuálna energia je sexuálny pud, ktorý zaisťuje prežitie ľudského rodu za akýchkoľvek nepriaznivých životných podmienok. Sexuálny pud musí byť taký silný, aby aj za toho najväčšieho hladu a akéhokoľvek nedostatku sa ľudia rozmnožovali. Len ten národ prežije, ktorý sa lepšie rozmnožuje. Takýto národ má silnejší sexuálny pud - to znamená, človek má silnejšiu sexuálnu energiu.

Ak sú však životné podmienky podstatne lepšie než tie najhoršie, má každý človek prebytok tejto sexuálnej energie. A nastáva problém, ako sa zbaviť prebytku sexuálnej energie.

Žena to dokáže podstatne ľahšie než muž. Ak má žena dieťa, dokáže bez problémov sexuálnu energiu transformovať do starostlivosti o svoje dieťa. Starostlivosť o dieťa vyžaduje fyzickú námahu a poskytuje duševné šťastie. Okrem iného ženy v prvých rokoch života dieťaťa potrebujú podstatne viac energie, než normálne.

U muža to však nejde. Muž nemá, do čoho by vložil prebytok energie. Malému percentu mužov sa to podarí tak, že sa realizujú v práci. Ale práca nie je ani zďaleka taká dokonalá náhradka ako starostlivosť o deti pre ženy. Práca vyžaduje námahu fyzickú aj duševnú, ale neposkytuje pocit šťastia, ako keď má žena na hrudi svoje dieťa.

Muž má prebytok sexuálnej energie a nemôže ju nijak transformovať. Muž svoju sexuálnu energiu musí používať len na účel, k čomu ju má, teda na sex. Hlavne fyzický sex. U muža však vzniká veľký problém, keď sa jeho žene narodí dieťa a ona už nemá takú chuť na sex ako predtým.

Prebytok energie sa dá utlmiť len alkoholom, alebo inými drogami.

Iná možnosť je nájsť na prechodnú dobu inú ženu na sex. Prechodný nedostatok sexu vyplnený dostatočným množstvom alkoholu má však vedľajšie účinky a to, vznik závislosti na droge. A potom, aj keď muž má možnosť súložiť ako predtým, dieťa už je väčšie a manželka dostala zasa chuť na sex ako predtým, už zostala vzniknutá závislosť. Eventuálne, závislosť vzniká z podcenenia nebezpečenstva sily sexuálneho libida, už u mládeže do 18 rokov. Mladý chlapec vo veku 15 rokov má už také silné sexuálne libido, že ho nevie ovládať. Videl som v triede svojho spolužiaka, ktorý mal 15 rokov a stál v triede pri okne a trochu čudne sa pohyboval. Keď som sa lepšie pozrel, všimol som si, že medzi radiátorom mu stojí úd a on si ho trie pohybom medzi týmito kovovými mrežami.

Závislosť na drogách sa neovládne nikdy, ak sa neovládne sexuálny pud. Jedno riešenie je, a to represie štátu. Najprísnejšie možné sankcie za používanie a šírenie drog. Ale výsledok je neistý - vid' snahy USA o prohibíciu a súčasný stav v spotrebách drog.

V prípade, že súčasná dogmatická a tupá kresťanská spoločnosť nechce pristúpiť k radikálnemu riešeniu a odstrániť závislosti, je lepšia závislosť na alkohole než na marihuane. A lepšia závislosť na marihuane než na heroíne.

Ak by civilizácia, alebo nejaký národ chceli odstrániť závislosti na drogách, museli by nastúpiť zástupy pracovníčok prostitútok a pracovníkov prostitútov, ktorí by boli ako „doplňok vo výžive“ v čase nedostatku. Je potrebný vitamín - súlož? Nech sa páči. A vyspelé štáty by, samozrejme, mali túto základnú lekársku starostlivosť bezplatne.

Ak sa ovládne sexuálne libido, tak sa odstráni masová závislosť na drogách. Predpokladám, že viac ako 90 % ľudí závislých na drogách sú závislí, kvôli ich neukojenému sexuálnemu libidu a duševnej potrebe milovať a byť milovaný.

Ak sa sexuálne libido neovládne, treba sa len snažiť udržiavať masovú závislosť na drogách v udržateľných a kontrolovateľných hraniciach. A preto branie drog určite musí byť legálne a pod kontrolou. Ak sa z predaja drog stal výnosný obchod mafiánov, banditov, zlodejov a politikov, tak stav sa asi bude trvale zhoršovať až po hranicu kolapsu a neadekvátne nutných drastických opatrení.

To prinesie hlavne obrovské ekonomické straty v daných štátoch.

Odporúčam legalizáciu drog a ich predaj na lekárske predpis z týchto dôvodov:

Dramaticky sa odstráni zločinnosť a zdroj zisku mafiánskych zločineckých skupín.

Do štátnych pokladní pribudne zisk z predaja drog.

Peniaze zo zisku z drog sa dajú použiť na liečenie tých, ktorí sú liečiteľní.

Budú sa predávať čisté drogy, ktoré sú pre organizmus menej devastujúce.

Postupne v priebehu niekoľkých rokov sa zníži počet tých, ktorí nie sú schopní odolať lákaniu drog, zomrú a nebudú sa ani ďalej rozmnožovať, aby sa narodili ďalší potenciálne s vyšším rizikom návyku na drogy.

Kapitola 6

Aktívni a pasívni ľudia

Dnes sa mi stala príhoda, ktorá sa mi stáva z pohľadu skúseností posledných 5 rokov čoraz častejšie. Pred colnicou v Starom Hrozenkove (smerom na hranice so Slovenskom) je rovný úsek asi 300 m. Na tomto rovnom úseku, pretože ráno o 9⁰⁰ hod. nebolo žiadne auto ani žiadny človek, tak som si ani nevšimol a išiel som rýchlejšie. Na colnici medzi colnou kontrolou a pasovou kontrolou ma policajti Českej republiky odstavili a oznámili mi, že na tomto rovnom a bezpečnom úseku je značka s prikázanou rýchlosťou 40 km/hod a ja som šiel 78 km/hod. To znamená, že som porušil platné zákony, a že mám zaplatiť pokutu 1000,- Kč. Pokuta 1000,- Kč predstavuje v prepočte cca 10 % priemerného čistého mesačného príjmu. Je to typický príklad demokracie!!!

Prečo typický? Prečo na rovnom úseku dajú obmedzenie rýchlosti 40 km/h, keď sa tam dá bez problémov jazdiť 100 km/hod.? A keď tam táto nezmyselná značka je, kto rozhodne o „využití tejto značky“ a naserie ostatných ľudí? Kto presnejšie zámerne pripraví takúto značku na vhodných úsekoch cesty, aby potom mohol „kasírovať“? No kto asi?! Odpoveď je jednoduchá - ľudia! To znamená my? Ale to je veľký omyl a nezmysel. Ja to nerobím. Ja by som takúto nespravodlivosť nikomu neurobil. To robí iný človek než som ja. To robí obyčajná sviňa. Išiel som na novom aute MAZDA 6. Ale predom mnou išiel chudák na 20 rokov

starej ŠKODE 110. Ten musel dostať takú istú pokutu ako ja, pretože išiel možno ešte rýchlejšie než ja. Na základe môjho sledovania tam "obrali" asi každého 5. vodiča.

Vrátim sa na začiatok. Ľudia sa rozdeľujú na niekoľko skupín, majú rôzne charakterové vlastnosti, sú rôzne inteligentní, majú rôzne životné skúsenosti... Ale v podstate sa rozdeľujú na dve skupiny:

- Prvá skupina je, ktorá tvorí hodnoty, je pozitívne aktívna a riskuje.
- Druhá, ktorá je pasívna, neriskuje a zameriava sa na zarábanie peňazí a využívanie tých aktívnych, ktorí tvoria hodnoty.

A v tom je základná tragédia západného typu demokracie - spoločnosť skôr či neskôr ovládne skupina druhá. To znamená tá, ktorá netvorí, ale využíva tých tvorivých. Prečo to tak funguje? V dobre fungujúcej demokracii sa všetky spory riešia s použitím platných zákonov a pomocou súdov. To znamená, vytvoria sa zákony a podľa týchto zákonov súdy potom rozhodujú. Kto vytvára zákony? Tvoriví alebo netvoriví ľudia? Každému je jasné, že tvorivý človek sa nebude zaoberať tak málo zaujímavou a nudnou vecou, ako mať isté pracovné miesto a nudiť sa medzi ostatnými pasívnymi intrigánmi.

To isté je aj na miestach sudcov. Sudcovia sú tiež obyčajne neaktívni ľudia. Sudcovia nemajú radi riziko. Ľudstvo duchovne aj materiálne posúvajú dopredu len tí, ktorí riskujú a hľadajú nové riešenia.

Kto sú teda pasívni? Môj názor je:

Politici, ktorí vytvárajú deficit a rozdávať peniaze nepracujúcim a sú skorumpovaní - to sú teraz asi všetci demokratickí politici??

Sudcovia, ktorí rozhodujú alibisticky a nespravodlivo.

Právnici, ktorí pracujú len pre zisk a nie pre spravodlivosť.

Lekári, ktorí majú svoje poslanie len ako prácu a pre svoj zisk a teda ich záujem je produkovať čo najviac nemocných, aby mali koho liečiť a teda zarábať.

Štátni úradníci, ktorí neriešia, ale len alibisticky slúžia.

V demokracii sú kladní ľudia znevýhodnení voči záporným typom ľudí, voči podvodníkom! Prečo to tak je? Demokratické systémy sú byrokratické systémy. Ináč to ani nemôže byť. Musí sa predsa vytvoriť systém, ktorý bude dokazovať, že sme si všetci rovní, aj keď to je nerealizovateľná ilúzia. Preto musia byť rôzne zložité a naoko demokraticky spravodlivé inštrumenty, ako ukázať a prerozdeliť hlavne peniaze na tých, ktorí si to kontaktmi a jednoducho korupciou prisvoja.

Demokratický systém musí preto byť zložitý. V tomto systéme dokonale prekvitá korupcia.

Demokracia preto musí klásť dôraz na formálnosť a papierovú zdokumentovanosť požiadaviek oprávnenej strany. To znamená, keď niekto niečo požaduje proti druhej strane, tak aktívny-tvorivý človek je vždy v nevýhode proti človekovi pasívnemu. Prečo? Pretože kladný človek chce riešiť podstatu veci. Aktívny-kladný človek chce riešiť konkrétnu vec, zatiaľ čo pasívny-záporný človek sa zaoberá právnou stránkou, písomnou stránkou, teoretickou stránkou tejto veci. Pasívny človek chce vždy zablokovať aktívneho, pretože tento aktívny - až skoro rádioaktívny - mu robí problémy. Žiada od pasívneho, aby sa stal aktívnym. Tým ho však logicky totálne naserie. On od neho chce, aby skutočne pracoval. Žiada od pasívneho duševnú aktivitu. Žiada po pasívnom, aby prejavil schopnosť samostatnosti, nezávislosti, práce navyše, aktívneho prístupu a určite rizika a nepohodlia. To je ale koniec. Pasívny človek toto podstúpi len za podmienky adekvátneho finančného - to znamená materiálneho ohodnotenia - odmeny.

Avšak v konečnom dôsledku schopný aktívny zarobí a získa viac peňazí a materiálneho ohodnotenia, ako ten pasívny. Ten ktorý tvoril, dostane viac, ako ten pasívny spotrebiteľ. Ale pretože ten pasívny skorumpovaný nakoniec zistí, že dostal menej, je nasraný. A odplatí to všetkým ďalším aktívnym, ale nakoniec chce hlavne tomu, ktorý ho podviedol, pretože on dostal menej než ten aktívny. Preto v konečnom dôsledku to veľmi často skončí sporom a súdom medzi aktívnym a pasívnym. Pasívny vytvorí scenár, na základe ktorého uvedený aktívny sa dostane pred súd a do sporu so štátnymi orgánmi. Pasívny je tu v rozhodujúcej výhode:

- je medzi svojimi, koná proti aktívnemu s ľuďmi, ktorí sú tiež pasívni a sú teda na jeho strane,
- právo každého demokratického štátu je tak komplikované, že nerozhoduje v skutočnosti pravda (božie právo) ale argumenty paragrafov a najlepších právnikov,
- pasívny sa pohybuje pri právnom spore ako ryba vo vode - nič kladného sa nerieši, nič nového sa nevytvorí - len sa borí a ničí,
- aktívny nemá čas sa zaoberať daným právnym sporom na rozdiel od pasívneho, je v podstatnej nevýhode, nevenuje tomuto sporu tú energiu a námahu ako pasívny, on na to nemá toľko energie, nezaujímá ho to, tak pozerá na nové ciele.

Preto všetky demokracie budú postupne stále ľudsky a aj duchovne horšie a horšie. Najhoršia ľudská spoločnosť v súčasnosti je teda, podľa tohto scenára, asi v najdemokratickejšom štáte v USA?? Nevieť??

Pokiaľ sa nevytvorí systém, ktorý bude podporovať skutočnú spravodlivosť, bude ľudstvo čoraz rýchlejšie smerovať do pekla - k ďalšej svetovej vojne? Svetovú vojnu nerozpúta nejaká skupinka duševne vyšinutých. Ale tak, ako to bolo za 2. svetovej vojny, masy priemerných narsraných ľudí, ktorí budú potrebovať ventilovať svoju dezilúziu, a zabiť, zničiť tých bohatých, ktorí ich okradli. Narastá agresivita vo vašom okolí? To znamená, že sa blížite k 3. svetovej vojne? Budete chcieť bojovať s kýmkoľvek, len aby ste ho mohli zabiť????

Kapitola 7

Pesimistické úvahy o súčasnosti

Dnes mám opäť zlú náladu. V hlave sa mi mieša odrazu niekoľko tém. Snažím sa maximálne. Aj moji spolupracovníci sa snažia skutočne výnimočne a sú neporovnateľní s ostatnými zamestnancami iných firiem. Ale výsledok je podľa mňa veľmi slabý. Zatiaľ. Stále dúfam v radikálny obrat.

Pred štyrmi dňami sa mi v byte stratilo asi 100 000,- Kč. Hlavní podozriví sú môj veľmi dobrý kamarát a moja žena. Ďalej len veľmi nepravdepodobní podozriví sú jedna naša suseda a ja - že som si nezaznamenal výber peňazí a zabudol som na to, takže sa podľa tejto teórie nestratilo nič. Málo pravdepodobné. Ani dôkladné, otvorené a veľmi nepríjemné vyšetrovanie neprinieslo žiadny výsledok - presnejšie nenašiel som zlodēja - ak existuje. Takéto nepríjemnosti a im podobné sa stávajú pravidelne všetkým ľudom. A to skutočne pravidelne. Napríklad každé 2-4 roky veľký problém. A napríklad každých desať rokov zásadný - filozofický - svetonázorový - problém. Tieto veľké problémy sú charakteristické tým, že sa nedajú vyriešiť. Presnejšie človek ich nemôže vyriešiť min. v najbližšom čase niekoľkých mesiacov až rokov, prípadne do konca svojho života. A tu sa rozhoduje o tom, ako človek skončí svoj život. Aj toto bude asi príčina, že ten, kto chce tieto pro-

blémy silou mocou vyriešiť za každú cenu, sa musí postupne stať pesimistom. Neverí ľuďom (oprávnené), je na nich zlý (zaslúžia si to), prestáva sa s nimi stýkať a rozprávať s nimi (prečo aj, keď aj tak klamú, alebo sú zakomplexovaní a neschopní), nepomáha im (všetci sú leniví a komukoľvek pomohol, bolo to ešte horšie - dotyčný prestal pracovať a snažiť sa už úplne). Dochádza k záveru, že podstata človeka je, že človek je od narodenia v skutočnosti zlý.

Veríte tomu, že je človek v skutočnosti zlý? Myslíte si, že je od narodenia dobrý a len postupne sa stáva zlý? Alebo platí zlatá stredná cesta? Alebo je to všetko naopak, on je dobrý? A prečo potom boli všetky tie vojny, v súčasnosti všetky tie súdy? Súdy sú ináč vo všetkých krajinách viac alebo menej skorumpované! Ľudské súdy v histórii posledných niekoľko tisíc rokov nikdy nerozhodovali spravodlivo a ani nikdy nebudú rozhodovať spravodlivo, pokiaľ bude ľudstvo pokračovať v danej ceste.

V Biblii sa hovorí (v Biblii sa mi ináč nepáči veľa vecí - podľa mňa podvodov a nepráv) oko za oko - zub za zub! Sudcovia musia vedieť a byť pod tlakom skutočnosti, že pokiaľ nebudú súdiť podľa pravdy a bude im to dokázané, pôjdu do väzenia rovnako, ako ktokoľvek iný - a musia byť pod nezávislou kontrolou schopných, ako sú sami. Ale ako vytvoriť nezávislú kontrolu schopných? Predstavme si, ako musí na súčasného človeka demokratickej spoločnosti pôsobiť fakt všetkých vyššie uvedených skutočností, o čom všetci normálne uvažujúci ľudia vedia. Samozrejme, a zákonite s pribúdajúcim vekom sa stávajú zlí. Nie sú schopní prekonať tú všetku nespravodlivosť a nepravdu. Za pravdu dokážu bojovať len naivní a nadšení mladí ľudia. Tí boli však vždy doteraz prevalcovaní argumentmi racionality a sily majetku a zbrani starších.

Myslím si, že kresťanské náboženstvo je zdegenerované taktiež. Prečo? Hlásajú to isté, čo hlásali pred 2000 rokmi. Problém nieje v tom, že by neplatilo to, čo platilo pred 2000 rokmi. 2000 rokov a aj 100 miliónov rokov je veľmi krátka doba na to, aby sa Boh nejakým spôsobom zmenil a zmenil svoj názor na vesmír a svoje stvorenie, ak on vôbec niekedy zmení svoj názor - veď je dokonalý. Tak svoj názor podľa logiky nemôže nikdy meniť. Problém teda nieje v dobe 2000 alebo 5000 rokov, ale v tom, že texty Biblie a iných náboženstiev boli napísané tak, aby vyhovovali ľuďom a hlavne vládnucim vrstvám danej doby.

Preto si myslím, že názory veľkých náboženstiev sú s veľkou pravdepodobnosťou výrazne deformované, a teda preto nepravdivé. Ak by

predsa boli pravdivé, tak by nemohli byť vojny a ľudstvo by duchovne neustále rástlo. Ale to nie je pravda. V týchto dňoch, keď píšem tieto vety, USA chcú zaútočiť na Irak a zlikvidovať Saddáma Husajna a jeho vládu. Tak ako pred 1000 rokmi aj teraz chce silnejší národ vojenskou silou ovládnuť slabší. Je to stále to isté. Duchovné národy prehrávajú. Materiálne národy sú schopnejšie, majú lepšie zbrane a potom aj viac peňazí, aby si prípadne jednoduchšie predstaviteľov duchovnejších národov kúpili. Čo s tým? Dá sa s tým niečo urobiť?!!!!

Možno????

V Biblii sa píše „oko za oko - zub za zub“. Človek hlboko veriaci v Boha sa nesmie skloniť pred vládou neveriacich ľudí - vládou klamárov a podvodníkov - národmi pokrytcov a vydieračov. Ako mám ináč nazvať to, že USA a ostatné vyspelé demokratické západné krajiny súčasne hovoria, že chcú pomôcť tzv. Tretiemu svetu. Pomáhajú ostatným krajinám, ale tie sú v skutočnosti čoraz chudobnejšie a USA a EU sú čoraz bohatšie. Aj debil zo západného sveta vie, aká je pravda. Ale len málo ľudí je ochotných znížiť svoj blahobyť na úkor tých ostatných, a preto všetci, celé národy pokrytecky „POMÁHAJÚ tým ostatným“.

Oko za oko, zub za zub? Ten, ktorý je oklamáný a zlikvidovaný má pred Bohom právo, toho kto ho zlikvidoval zlikvidovať tiež? Aj preto sa asi stáva až 99 % ľudí s pribúdajúcim vekom stále horšími a pesimistickejšími, s približovaním sa k svojej smrti? Každý „bandita a zlodej“ musí vedieť, že odplatu dostane ešte v tomto živote, na Zemi a nie až po smrti na druhom svete????!!!!

Je toto východisko z nespravodlivosti?

Neviem, ale viem, že ak vám sused ukradne čerešne a vy mu otvorene potom na oplátku ukradnete slivky, tak on sa tak rozľúťostí, že vám na budúce podpáli kôľnu.

Ale súčasne ani neverím biblickému správaniu sa „kto do teba kameňom, ty do neho chleбом“. To by Hitler a iní úspešne vyvraždili celé národy.

Všimnite si, že len málo, skutočne málo ľudí zostane až do svojej smrti skutočne dobrých - dobrosrdečných - dobroprajných - pracovitých a aktívnych - ale asi vždy osamelých, pretože ich je málo. Tých, ktorých som ja takých poznal, boli vždy smutní a už sa „tešili na svoju smrť“, aj keď mali život veľmi radi. Život na Zemi medzi ľuďmi ich už nebavil?

Kapitola 8

Úvahy o demokracii

Nebude zverejnené, pretože text nie je dôležitý.

Kapitola 9

Vesmír

Nechcem vás presviedčať o niečom, v čo nechcete veriť. Ale chcem vás informovať o svojich predstavách, ako funguje vesmír a svet, aj všetko ostatné. Je dosť pravdepodobné, že sa budem mýliť. Preto to, čo prečítate, musíte brať s rezervou a musíte si na všetko vytvárať vlastný názor. Neverte ani mne, ani nikomu inému. Človek sa mýli a nikdy nebude vedieť úplnú pravdu. Ale to nevadí. Každý národ má inú mentalitu - v každej slnečnej (hviezdnej) sústave asi budú platiť dosť špecifické podmienky - v každej galaxii sa budú vyskytovať iné neznáme veci - ak existujú iné vesmíry (súčasní vedci to tvrdia?), tak v týchto vesmíroch môže byť všetko úplne iné než v našom vesmíre.

V modernej spoločnosti (demokratickej), odhadujem, že asi 90 % ľudí neverí v UFO. Je to ich omyl a chyba.

Málokto verí v duchov. Opäť chyba. Duch, ktorý zostal na Zemi, je duša, ktorá sa po smrti z nejakých dôvodov nedostala na „druhý svet“.

To sú bežne rozprávané veci, ktorým však skoro nikto neverí. Ich chyba. Pred asi pol rokom som išiel po Václavskom námestí (v Prahe) a odrazu som dostal chuť si kúpiť nejakú knihu. Pozrel som sa vľavo do výkladu kníhkupectva a na prvý pohľad ma zaujala taká malá kniha s názvom „Správa o stave vesmíru“ napísal ju nejaký Američan (ktorý sa v tejto knihe o sebe vyjadroval, že v Boha neverí). Kúpil som si túto knihu a prečítal. Bol som rád, že som ju kúpil. Totiž v tejto knihe sa hovorí, že prvýkrát v histórii západnej vedy sa výrazne zmenili postoje „múdrych vedcov“. Bol to, ktorého obsah asi bol: „Ak v súčasnej dobe

príde nejaký vedec s novým názorom na vesmír a tento jeho názor nie je dostatočne fantastický a bláznivý, je málo dôveryhodný - pravdepodobný". Zmena v názoroch najlepších vedcov konca 20 storočia na začiatku 21. je dramatická. Okrem týchto najlepších vedcov si to však zatiaľ nikto iný neuvedomuje!!

Čo ma najviac zaujalo na tejto knihe?

Na prvom mieste, že vedci zistili, že im vo vesmíre chýba asi 90 % hmoty. Áno! Keď spočítali v danej galaxii všetky svietiace objekty (hviezdy), ďalej hmotnosti čiernych dier, pravdepodobné hmotnosti planét - obežníc jednotlivých hviezd, medzihviezdny prach, neutrína apod., dospeli k určitému konkrétnemu číslu. Avšak podľa všeobecne známeho Newtonovho gravitačného zákona daná sledovaná galaxia rotuje okolo svojho centra podstatne rýchlejšie, ako by mala podľa množstva hmoty, ktorú takto vedci spočítali. Rozdiel bol viac ako 10 násobný. To bolo zistené aj u ďalších galaxií. To znamená, vedcom vo vesmíre chýba asi 90 % hmoty. Táto hmota nie je - chýba.

Vlastne omyl. Táto hmota je, ale nevieme, kde je. Nie je ju vidieť.

Každý duchovne zmyšľajúci človek však okamžite vie, kde táto hmota je a aká je.

To sú predsa tie druhé svety, kde sa reinkarnuje ľudská duša. Sú to svety tiež hmotné, avšak ich hmota je úplne iného druhu, a preto bude ľudom a ľudským prístrojom trvalé nedostupná.

Táto hmota sa dá dokázať len nepriamo. Tak ako Boh. Aj existencia Boha sa dá dokázať len nepriamo. Aj preto existenciu Boha dokáže matematika. Matematika je jediná schopná nepriameho dôkazu.

Na hranicu týchto svetom sa občas dostanú len jedinci výnimočne talentovaní - predurčení, ako sú napríklad šamani indiánskych kmeňov, budhistickí mnísi apod. Človek z nášho druhu hmoty nesmie prenikať do tohto druhého sveta. Preto kto by sa tam chcel aj napriek prírodným zákonom (Božiemu zákazu) dostať, hrozí mu smrť. Súčasný človek z tejto hmotnosti má zakázaný prístup čo i len na hranice druhého sveta. A tí ktorí prestrčili nos cez hranice druhého sveta a niečo zazreli, boli zákonite poznačení na celý svoj zvyšný pozemský život.

Kapitola 10

Číslo 4

Stále rozprávam síce dôležité veci, ale v podstate vedľajšie a nerozhodujúce veci. To čo som doteraz povedal, nerozhoduje o ničom. Sú to všeobecne známe veci. Žijem už asi 10 rokov v jednom veľkom európskom meste, z hľadiska európskych mierok, v európskom veľkomeste, ktoré mňa, ako dušu, skoro úplne zničilo. Presnejšie skoro ma zničili ľudia, ktorí žijú v tomto meste. V meste a jeho okolí. Som obyčajný slabý človek. Nemám žiadne výnimočné schopnosti okrem toho, že všetci hovoria (už aj vrátane mojej ženy), že som blázon!! Žiaľ, som asi blázon. Presnejšie moja žena hovorí, že som starý bláznivý kocúr. To mi lichotí. Mojej dcére sa to tiež páči. Pre ľudí, ktorí ma obklopujú, sa musím zdať minimálne divný a teda podozrivý, to znamená neznámy a teda nebezpečný. Je to smutné, keď svoju ženu nedokážem presvedčiť o tom, že okrem peňazí, nadpriemernej nehnuteľnosti a nového auta sú podstatne dôležitejšie veci!!!!

Dôležitejšie sú stav mysle a ducha - uvoľnite sa, prosím - vedomosti, city, a pod. Preto napíšem svoj názor na čísla. Na tému čísiel by som mohol odkázať na teóriu strún o našom vesmíre,... Dúfam, že viete, že hmota, ktorá vás obklopuje, je vlastne len priestor, ktorý vymedzujú elementárne častice, ktoré v skutočnosti skoro nič nevážia? Celá Zem, ak by sa stratil priestor medzi elementárnymi časticami, by sa zmenšila asi na futbalovú loptu? Nie, asi len na tenisovú loptičku? To je tá hmota?

Je teória, veľmi závažná, že celý náš vesmír je len kombinácia čísiel.

Myslím si, že vo vesmíre je jedno číslo najdôležitejšie. Pozor, upozorňujem, že sa môžem myliť.

Toto najdôležitejšie číslo je číslo 4. Dôležité čísla sú aj čísla 8, 2. Sú to násobky čísla 4. Myslím si, že číslo 4 je Božie číslo. Myslím si, že Číslo diabla je číslo 6. Taktiež ich násobky 3 a 9 sú nedôveryhodné. Trojka je znakom omylu a klamstva a 9 je znakom zbytočného dobrodružstva - podľa mňa. Všimnite si, že kresťanská viera hovorí o svätej Trojici - to znamená číslo 3. To neodpovedá môjmu presvedčeniu o čísle 4. Ale odpovedá to polovici čísla diabla. Myslím si, že kresťanstvo je viac viera v diabla, ako viera v BOHA. Kresťanská svätá trojka je: Otec, syn a duch svätý. Myslím si, že to nie je pravda.

Číslo 4 sa prejavuje vo všetkom rozhodujúcom v živote človeka na Zemi a pravdepodobne aj v živote akomkoľvek v tomto vesmíre. Čo všetko je číslo 4:

- u človeka sú 4 krvné skupiny.
- náš vesmír má 4 rozmery - x,y,z a čas.
- molekula DNK u človeka je zložená z kombinácií 4 častí (alebo položiek?).
- kresťanstvo má v znamení kríž - to znamená 4 strany.
- na Zemi sú 4 svetové strany.
- môj obľúbený psychiater „C.G. JUNG“ hovorí zhruba o tomto: Nevedomie je geniálne - prejavuje sa u „každého človeka“ vo forme snov - tzv. významných, vešteckých snoch.
- psyché človeka sa skladá zo 4 funkcií: 2 hlavné - myslenie a cítenie a 2 vedľajšie - vnímanie a intuícia - spolu je to teda 4.
- Človek má 4 končatiny. Auto, voz, stôl atď. má najčastejšie 4 kolá alebo nohy.
- Hra šachy sa skladá z figúr 4x4 a na druhej strane taktiež 4x4. Ale sú to spolu 4 králi a kráľovné. Taktiež aj karty majú 4 farby.
- Podľa všeobecných vedomostí súčasnej vedy sa vie, že voda má 3 skupenstvá - plynné, tekuté a kvapalné. Avšak už som počul, že pravdepodobne existuje aj 4. skupenstvo. Takzvaná živá voda. Už ste o tom počuli? Naši oficiálni vedci zatiaľ nevedia nič.
- Človek má na ruke 5 prstov! To je divné, ak má byť 4 tak dôležitá. Aká je ich funkcia? 4 prsty proti jednému palcu. Palec je protipólom 4 prstov. Palec je v opozícii proti 4 prstom. A na dlani človeka sú 3 čiary. Čiara života, srdca a rozumu. $5+3 = 8$. Osmička je deliteľná 2 a výsledok je 4. Vtáci majú 4 prsty. Dinosaury mali tiež 4 prsty. Ale cicavce už majú prstov 5. Cicavce majú 4 nohy (končatiny) a 1 chvost. Spolu 5. Aj človek má akýsi zvyšok chvosta.
- V starých vierach a mytológiách boli 4 živly - oheň, voda, vzduch a zem.
- Sú 4 psychologické typy človeka - choleric, sangvinik, melancholik, flegmatik.

Trojka neplatí v ničom. Trojka je vedľajšie číslo!!!! Trojka je špatné číslo. Trojka je číslo omylu. Kresťanstvo aj so svätou trojicou je omyl.

Ako hovorím, myslím si, že číslo 4 má rozhodujúci význam vo ves-

míre. Všetko dôležité je zložené zo 4. Ale, ako som už povedal, nesedí to u vody. Bez vody by neexistoval na Zemi život, je teda veľmi dôležitá. Ale poznáme len 3 skupenstvá vody - tuhé, kvapalné a plynné.

Asi pred rokom som to povedal jednému známemu z Ruska, že mi to nesedí. On si hneď spomenul, že čítal nejakú knihu od známeho ruského lekára, ktorý operuje oči, že je aj 4. skupenstvo vody, ktoré je také, že všetko je trvalé živé. Podľa tohto lekára, sú po Zemi na viacerých miestach umiestnené v podzemí telá ľudí, ktorí sú trvalé živí a oni len spia. Je to akási živá voda. Tieto telá po Zemi umiestnilo UFO, ktoré nás, ľudí, vytvorilo, pre prípad akejsi rezervy, keby vznikla nejaká katastrofa a všetci ľudia by na Zemi zahynuli. Z tejto „skladovej rezervy“ by sa „naklonovali“ noví ľudia. To by znamenalo, že rozprávky o živej a mŕtvej vode sú založené na racionálnej pravde.

Od čísla 4 je blízko k ďalším skutočnostiam. Myslím si, že celý vesmír je zložený z čísiel. Všetko vo vesmíre sa riadi podľa čísiel. Všetko bolo určené dopredu, okrem ľudských duší. Ľudská duša rozhoduje o svojom osude sama. Na svet - to znamená na Zem, alebo inú planétu nášho vesmíru - prichádza so svojou karmou. Zlá duša sa môže narodiť aj dobrým rodičom. Rozhodujúce je obdobie v 4. mesiaci tehotenstva ženy. V tomto období sa reinkarnuje duša nového človeka do tela dieťaťa v tele matky. A opäť číslo 4. Vo 4. mesiaci začne matka cítiť v bruchu dieťa.

Dôležitá je aj 2. Je to polovica zo 4. Celý náš vesmír je duálny systém. Jednota a boj protikladov. Zmena kvantity na kvalitu. Negácia negácie. Poznáte to???? No predsa Hegel. Má pravdu. Ale sú to len 3 zákony pohybu - zákony dialektiky. To mi tiež nesedí. Ak prídem na ten chýbajúci 4., tak vám dám vedieť.

Kapitola 11

Večná a živá sila

Myslím si, že Boh má vplyv v našom vesmíre formou akejsi sily, alebo energie. Ale nie je to ten druh energie, aký v súčasnosti ľudia poznajú. A je dosť možné, že daný druh sily alebo energie ani nikdy ľudia nebudú poznať. Nemám žiadnu predstavu, ako sa môže Boh prejavovať v iných vesmíroch (ktoré stvoril) ak nie podobne ako v našom. Prejavom tejto sily je, že čím je daný človek bližšie svojim zmýšľaním a dušou k Bohu, tým viac na neho táto sila pôsobí. Presnejšie, čím je daná bytosť duchovnejšia, tým viac je pod vplyvom tejto sily. To znamená, ak to preženiem, človek neveriaci, materialistický má v hmotnom svete ľahší život, pretože na neho daná sila pôsobí v hmotnom svete na Zemi menej než na duchovného človeka. Materialisti - materiálne založení ľudia - konzumenti - racionálne uvažujúci a jednajúci majú preto v našom svete ľahšie možnosti uspieť materiálne, než duchovne založení. Materiálne založeným podstatne ľahšie prejdú rôzne klamstvá, nepravdy, zlé skutky voči ľuďom aj zvieratám a voči Bohu, ako ľuďom duchovným. Duchovne založený človek urobí jednu špatnú vec a už to „všetci vedia“ a musí si to ťažko odpykať. To je ale nespravodlivosť!?

Nie, to nie je žiadna nespravodlivosť. Jednoducho duchovní ľudia dostanú odplatu - odozvu - Božej sily (energie) už na tomto svete. Zatiaľ čo hrubí materialisti nie. Duša ťažkého materialistu sa musí až zbaviť vplyvu pozemskej hmotnosti, aby na druhom svete si svoje odpykala aj s úrokmi. Na druhom svete totiž stratí duša veľkú pozemskú hmotnosť z nášho vesmíru a začne na ňu výrazne viac vplyvať Božia sila. Tam sa bude „smažiť v ohni pekelnom“. Ha ha.

Ak je táto moja úvaha správna, tak z toho vyplývajú zaujímavé veci. Čím je človek vzdelanejší, tým musí byť zákonite duchovnejší. Duchovnosť sa prejavuje ako neustávajúca vyvážená aktivita. Aktivita, ktorá nemá za cieľ majetok, ale znalosti a emócie. Aktivita vyvážená, rovnovážna. Povznášajúca a nie ubíjajúca tvrdou prácou.

Čím je preto ľudská spoločnosť materiálne bohatšia, tým bude narastať počet duchovných proti materiálnym, aj keď nelogicky - materiálny blahobyť zabezpečujú práve tí materialisti a nie duchovní, ktorí z toho potom najviac ťažia. Lenže pre materialistov nič iné neplatí. Na hrubé

gate hrubá záplata. Čím je človek materialistickejší, tým musí tvrdšie pracovať a zažiť tvrdšie pády, aby zduchovnel. Preto vývoj ľudstva bude ďalej duchovný stále viac, ak sa nezničí vojnami?

Ako funguje náš vesmír? V našom vesmíre je množstvo vysoko rozvinutých civilizácií. Tieto civilizácie dosiahli vysokého rozvoja, pretože sa stali viac duchovnými. Čím sú však viac duchovní, tým sú viac pod vplyvom Božej sily - energie. Preto tieto civilizácie nemôžu tak ľahko robiť zlé veci. Ak by urobili zlé veci - boli by okamžite potrestaní. A tie najrozvinutejšie civilizácie sú najlepšie. Sú Bohu najbližšie, a preto sú v pozícii, že môžu byť Božou silou najľahšie zničené, ak nebudú sa správať v súlade s prianím a zákonmi Božej energie. Preto ak sú moje úvahy správne, ľudia sa nemusia báť agresívnych mimozemšťanov, ktorí prídu obsadiť Zem, ako kobyľky a ľudí prídu vyvraždiť. Táto teória nevyvracia možnosť, že v našom vesmíre môže byť veľa planét s duchovne podstatne horšou populáciou - podstatne ďalej od Boha, ako je tá naša - a táto civilizácia môže byť aj na podstatne vyššej vedeckej, materialistickej úrovni a úrovni technológií a znalostí o hmote a vesmíre, pretože bude jednoducho podstatne staršia. Avšak ich znalosti sa ďalej nedostanú, pretože možnosti hrubej hmoty bez zapojenia ducha sú obmedzené, a preto tieto civilizácie sa ďaleko od svojej planéty nedostanú. Celý náš vesmír od svojho vzniku sa neustále rozpína. To znamená tieto obrovské vzdialenosti medzi jednotlivými hviezdami a planétami sa neustále zväčšujú. Tým sa špatné civilizácie dostávajú do izolácie, z ktorej niet úniku. Uniknúť môže len duchovná civilizácia.

Tejto Božej energii ja najradšej hovorím „živá a večná energia-sila".
Ja túto energiu charakterizujem takto:

1. Je večná, nedá sa zničiť, pretože je od Boha.
2. Je to živá energia, bez nej by nebol život ani ľudí, ani zvierat... ničoho.
3. Je to absolútne neutrálna energia. Táto energia sa nedá ovládať ani citom, ani rozumom. Na túto energiu sa človek napája svojim myslením. Ten kto je zlostný, dostane zlosť a depresiu. Ten kto je nadšený, dostane šťastie... Človek sa na túto energiu napája len a len svojim myslením!!!!

Tak ako rozmýšľa, to dostane. Preto je úplne jedno čo hovoríte a čo konáte. Vaše skutky a vyslovené slová a vety a názory sú absolútne vedľajšie. Na túto energiu sa napojíte len myšlienkami. Výnimočne schopní a duševne vyvinutí ľudia túto energiu dokážu myslením ovládať. Ale

znova opakujem, rozumom a kalkuláciami sa to nedá. To sa dá len myslením a bez emócií a bez chcenia. Vaše myšlienky musia byť neutrálne, také, aká je táto energia-sila. To však bežne nikto nedokáže. Len výnimočne vyspelá duša dokáže rozmýšľať bez emócií, neutrálne a pritom chcieť ovládať túto energiu. Priemerným sa to nikdy nepodarí, aj keď by mal presný návod, ako to má robiť. Jednoducho to nedokáže!!!! Veľa povolaných, málo vyvolených. Nevie, prečo je to tak. Ale, mám o tom už veľa dôkazov zo svojho každodenného života.

Toto má dramatický dopad na všetkých ľudí. Príklad: Ak hovoríte niekomu, že ho máte radi, ale pritom ho máte v „riti“? Na tú energiu sa napojíte s tou „ritou“. Ona nevníma vaše slová „lásky“. Ona nevníma, že ste tomu človeku daroval na Vianoce darček za 100 000 eur. Tej energii je to jedno. Ona počúva len vaše myšlienky. Tej energii neujdete nikde a nikdy. A dostanete podľa toho.

Ak naopak nadávate niekomu, že je debil a neschopný a lenivý, ale pritom ho máte rád a tak aj v skrytú v myšlienkach o ňom rozmýšľate? Tak len vaše myšlienky sa napoja na túto energiu. Preto úplne zbytočne dávate dary a dobre sa chováte k ľuďom, aj zvieratám a všetkým okolo seba, ak na nich „seriete“ a myslíte si opak. Je to zbytočné!!!! Len vaše myšlienky sa napájajú na túto energiu, všetko ostatné zostáva pre túto energiu absolútne nepovšimnuté.

Preto vlastnosť ako taktnosť ja prekladám ako, chcem ťa oklamať. Nepoviem ti to, čo si skutočne myslím. Nemusíš, ak nechceš, ale „Živá a večná energia“ sa nedá oklamať.

4. Myslím si, že táto energia je asi hmotná, ale jej hmotnosť je iného druhu. Preto jej prítomnosť sa v našom vesmíre dá dokázať len nepriamo. Jej existenciu raz dokážu, samozrejme, vedci.

Kapitola 12

O diabli

- nebude zverejnené

Kapitola 13

Úvahy o vojne?

- nebude zverejnené

Kapitola 14

Bratranec

Mám bratranca, ktorý si pre nešťastnú lásku podrezal žily na rukách. Mal vtedy 18 rokov. Potom s problémami dokončil strednú školu - gymnázium so špecializáciou na matematiku. Mal som ho rád a mám ho rád. Bol vždy schopnejší než ja. Na základnej škole vedel všetko lepšie. Slovenčinu, ruštinu, prírodopis, literatúru, maľovanie, fyziku. Akurát v matematike a chémii som bol lepší ja. Myslel som si, že aj ďalej budeme spolu súťažiť. Kto bude lepší. Ja som išiel na stavebnú priemyslovú školu - praktickú školu - tak si to priali rodičia. A bratranec išiel na matematické gymnázium - tak si to priali jeho rodičia. Ja som bol na strednej priemyslovej stavebnej škole v triede najlepší, hoci som sa skoro vôbec neučil. Môj bratranec však mal známky z matematiky len priemerné a vo 4. ročníku si podrezal žily. Že vraj kvôli nejakej žene, do ktorej sa zamiloval. Blbosť!!! Podrezal si žily nie kvôli nejakej žene, ale kvôli samote. Bol sám. Po tých rokoch na základnej škole, keď som mu bol určitou duchovnou oporou proti agresii okolitého reálneho života - proti okolitým reálnym ľuďom - získal pocit na strednej škole, že je život v skutočnosti veľmi jednotvárný. Neustály boj o prežitie. No a čo, keď človek jednoducho neprežije a zomrie? Keď sme boli mladí, do 15 rokov, tak som naňho neustále žiarli!, aký je schopný a ja som sa cítil menej schopný. Snažil som sa vypracovať na jeho úroveň. Keď si odrazu podrezal žily, odrazu som výrazne stratil vo svojom živote motiváciu. S kým by som mohol priateľsky súťažiť?

Nie je to jednoduché nájsť kamaráta, ktorý je lepší, ktorý je pre vás motiváciou a je pritom len trochu lepší. Ak je lepší o 3 triedy, tak sa

stáva pre obyčajného človeka nočnou mórrou. Ak vás kamarát predbehol o „3 triedy“, je to dôvod, aby ste dostali pocit menejcennosti. Ale to je chyba!! To nezodpovedá skutočnej pravde. Ak sa budete po celý život neustále snažiť zlepšovať, či už vo svojej práci, alebo v akejkol'vek činnosti, ste na rovnakej duchovnej úrovni, na akej je váš rovnako aktívny kamarát (bývalý kamarát?). Nemusíte mať depresie. Naopak, uvedomte si, že výrazne schopnejší ľudia skoro vždy aj výrazne viac pracujú. Menej schopní ľudia ich pracovné nasadenie by nikdy neboli schopní zniesť. Bežný človek by ich pracovné nasadenie zniesol tak 4 týždne. Ale oni tak pracujú 10, 20, 30 rokov. Takže svoje peniaze si zaslúžia, keď navyše aj tak väčšinu peňazí, ktoré zarobia, aj tak spätne hneď minú a investujú. Prirodzene všetci týmto ľudom v dobrom a mnohí ale aj v zlom závidíme ich schopnosti. Prečo aj môj mozog nie je taký schopný ako ten jeho?

Aj preto, že naša karma a kvalita reinkarnácie je iná.

Môj bratranec je teraz už asi 20 rokov, podľa vyjadrení mojich známych z našej dediny, divný. Nepracuje, poberá podporu v nezamestnanosti, členovia jeho rodiny - sestry a matka - ho obviňujú, že svoju duševnú nemoc len predstiera. Toto hovoria aj moji rodičia. Ja neviem. Ale faktom je, že jeho názor o degenerácii ľudstva je skutočne originálny a nikde som to ešte nepočul. Podľa neho je súčasné ľudstvo už degeneratívny výsledok predchádzajúcej degeneratívnej evolúcie po dobu mnohých stoviek miliónov rokov. My sme posledná ľudská civilizácia a všetky predchádzajúce boli zničené. Predposledná bola zničená veľkou potopou tak, ako sa píše v Biblii a ďalších literárnych prameňoch sumerských, babylonských, indických a pod. Ľudstvo sa podľa neho nezlepšuje - už sa nezlepšuje - už sa len zhoršuje. Výsledkom - alebo lepšie dôkazom a dôsledkom toho sú neustále vojny. Mier je len obdobie na prípravu medzi vojnami.

Ak by toto mala byť pravda, tak chcem hneď zomrieť.

Najhoršie však na tom je, že nemôžem len tak ľahko zomrieť. Pretože mám malú dcéru, ktorá je veľmi sympatická. Má krásny úsmev a pekne spí. A je to veľká potvora. Mužom sa bude určite páčiť.

Kapitola 15

Učenie detí, výchova detí

Včera som počul od rodiny svojej ženy, že syn sestry mojej ženy sa zle učí. Má už 9,5 roka a učí sa zle. Pritom však pred asi 4-5 rokmi bola celá rodina nadšená, aký je ich syn talentovaný a schopný. Čokoľvek robil, alebo sa učil, vo všetkom sa rýchlo zlepšoval. A odrazu taká zmena. To teda nie je odrazu. Trvalo to 4 roky. Ale po tých 4 rokoch už prakticky celá rodina vie, že syn sestry mojej ženy je málo schopný - je lenivý - nič ho nezaujíma - je rozptýlený, keď dostane peniaze, aby niečo kúpil, cestou do obchodu ich stratí - je ako decko, číta rozprávky, ktoré čítal pred 2 rokmi, hoci ostatné deti sa už medzi sebou presadzujú „rozumovými praktikami“ (rozumové praktiky vysvetlím neskôr - sú to v podstate podvody na duši).

Tak som rozmýšľal. Prečo sa niektoré deti učia dobre, ale väčšina detí sa v škole učí zle? Sú rôzne názory na to a najčastejšie sa to odôvodňuje viacerými vplyvmi. Aké sú to tieto, už pomaly, všeobecne známe vplyvy?

- Rodičia sa deťom málo venujú.
- Deti majú málo lásky a potom sú zlé a nemajú záujem o učenie.
- Rodičia sú v zlej ekonomickej situácii, a preto deti nemajú dobré podmienky pre učenie, ale naopak musia sa starať materiálne o seba a prípadne aj o rodinu.
- Dieťa to má geneticky vrodené - určité deti sú od narodenia predurčené byť výnimočne schopnými a iné sú „debilné“ - vyslovene materialistická teória - rozhodujú len mozgové závitky - ich konštrukcia a kvalita materiálu.

Všetky uvedené dôvody a ďalšie majú racionálne jadro a tým aj časť pravdy. Ale myslím si, že hlavná a najdôležitejšia pravda je inde. Musíme to rozobrať komplexne.

Človek.

Človek má tri etapy života: detstvo - pubertu - dospelosť. Vlastne človek má 4 etapy života: navyše ešte obdobie staroby a prípravy na smrť. Nikto nechce počuť a rozprávať o smrti. Ale smrť a staroba môže byť pre mnohých ľudí najdôležitejšie obdobie na Zemi?

Ale rozoberieme si tieto etapy z pohľadu toho, ako sa v nich človek učí.

V detstve sa každé dieťa učí napodobňovaním. Každý rodič to pozná. Matka alebo otec niečo povie a ich 2-ročné dieťa to všetko opakuje. Rodič niečo urobí a ich syn, alebo dcéra sa snaží urobiť to isté. Celý systém učenia dieťaťa spočíva v napodobňovaní - v geniálnej schopnosti napodobňovania.

Ako sa učí dospelý človek? Úplne naopak. Dospelý človek už nič ne- napodobňuje - naopak - od neho sa očakáva, že bude mať vlastný názor - pôjde vlastnou cestou - má slobodnú vôľu - môže sa slobodne rozhodnúť, čo urobí. Niektorí dospelí však aj ďalej napodobňujú svoje vzory, ktoré chcú nasledovať - títo majú ľahší život. Ale iní, ktorí tieto vzory nenašli, musia ísť úplne vlastnou cestou. Musia si hľadať len a len svoju vlastnú cestu.

A čo je to puberta? To je, samozrejme, prechod medzi týmito absolútne rozdielnymi spôsobmi učenia sa. Dieťa nemá vlastný názor. Dieťa nemôže mať vlastný názor. Príroda (Boh) to tak zariadila. Príroda dieťa chráni. Dieťa nemôže mať vlastný názor. Dieťa sa musí učiť od svojho okolia. Dieťa sa musí za krátky čas naučiť 10-krát viac, ako za rovnaký čas dospelý človek. Preto príroda vybavila deti geniálnou technológiou učenia sa - a uspôsobila tomu aj vyvíjajúci sa mozog malého dieťaťa. Deti napodobňujú. Napodobňujú celé svoje okolie. Ale vždy napodobňujú hlavne svojich rodičov, potom babku a dedka atď. Deti nemajú vlastnú vôľu. Dospelí naopak majú vlastnú vôľu. Dospelí sa učia pomaly. Môžu sa rozhodnúť, či sa chcú učiť a chodiť napr. do školy, alebo nie. Učenie vôbec nemusí znamenať súčasne aj chodenie do školy. Častokrát veľmi talentovaní dospelí sa presadia a najviac naučia práve až po škole, keď nie sú obmedzovaní priemernými učiteľmi a školskými osnovami.

A opäť, čo je puberta? To je prechod medzi týmito absolútne rozdielnymi spôsobmi učenia sa. A teraz si predstavme, aký to musí byť pre dieťa šok. Celé detstvo nemalo žiadnu slobodnú vôľu - príroda to deťom neumožňuje - môžu len napodobňovať - to však znamená vysoký výkon v učení. A odrazu v priebehu niekoľkých rokov sa to musí všetko zmeniť. Koniec ľahkému učeniu sa. Koniec ľahkému životu. V priebehu niekoľkých rokov sa z dieťaťa musí stať dospelý človek. Nemá na výber.

Naspäť k deťom. Prečo sa väčšina detí neučí? Aj keď zo začiatku preukazovali veľké nadanie? No pretože deti sa učia napodobňovaním. Ak sa v rodine nikto neučí, nebude sa učiť ani dieťa v tejto rodine. Darmo

rodičia rozprávajú svojmu dieťaťu, že sa musí učiť - aké je dôležité, aby sa učilo - aké bude výhodné, keď sa bude učiť a ono bude doktor, alebo inžinier, zatiaľ čo ostatní budú pracovať manuálne. Rodičia sa vyhrávajú, že ak sa nebude učiť, dostane remeňom po zadku a aj to rodič skutočne urobí a svoje dieťa občas remeňom dostatočne zmastí. Keby ten rodič to dieťa zmastil remeňom pravidelne za každú zlú známku, určite by to malo nejaký efekt. Ale občas?? Hlúposť.

To všetko je ale, žiaľ, veľký omyl a neznalosť a hlúposť rodičov aj psychológov aj učiteľov aj štátneho systému vzdelávania...

Dieťa bude vždy len napodobňovať. Nemôže robiť nič iné. Pretože dieťa od Boha nemá slobodnú vôľu. Boh dieťaťu nedal slobodnú vôľu, aby sa rozhodlo a svojich rodičov počúvalo. Dieťa môže len napodobňovať svojich rodičov. Ak sa rodičia neučia - nebudú sa učiť ani ich deti. Deti sú geniálni pozorovatelia. Deťom neunikne žiadny detail. Darmo rodičia rozprávajú svojim deťom, že nesmú klamať. Ak rodičia klamú (alebo aspoň jeden z nich), budú klamať aj ich deti (alebo aspoň jedno z nich).

Bežná situácia. V rodine zazvoní telefón. Slúchadlo zdvihne matka. K telefónu volajú otca. Matka počas hovoru naznačuje prítomnému manželovi, či mu má dať telefón, alebo povedať, že nie je doma, aby dotyčný zavolať neskôr. Dieťa všetko vidí. A vidí nielen takéto jasné veci u rodičov.

Deti sú geniálni pozorovatelia a špióni a ich rodičia si musia zapamätať, že svoje deti nikdy neoklamú!!!!

Nikdy a ničím ich neoklamú. Ak rodičia klamali, budú klamať aj ich deti. O čo lepšie klamali rodičia, o to lepšie sa naučia klamať aj ich deti. Samozrejme, budú klamať aj svojim rodičom. Dokonca zvlášť u svojich rodičov si dajú záležať, aby klamali lepšie než ostatným dospelým.

Ak boli rodičia leniví, budú leniví aj ich deti. Alebo ak bol lenivý jeden rodič, bude s najväčšou pravdepodobnosťou z dvoch detí jedno lenivé.

V dospelosti sa však všetko môže zmeniť naopak. Tu už pôsobí slobodná vôľa a karma, ktorú má daný človek, ktorú si priniesol z predchádzajúcich životov a dospelý človek, ktorí sa v detstve vôbec neučil sa môže rozhodnúť pre opak a celý ďalší život sa už bude učiť. Alebo aj horší variant - dieťa, ktoré sa dobre učilo - po puberte sa prestane učiť a už do konca svojho života ho nebude baviť učiť sa. Pretože však dospelý človek má už slobodnú vôľu, môže sa rozhodnúť vo svojom ďal-

šom živote akýmkoľvek spôsobom. Je však pravda, že ak sa dieťa naučí učiť sa je vysoká pravdepodobnosť, že sa bude učiť aj v dospelosti.

Čo teda majú robiť rodičia, ak chcú, aby ich dieťa sa učilo? No, samozrejme - musia sa učiť tiež. Rodičia musia študovať nejaké knihy a zjavne sa učiť, akoby chodili do školy. Predsa celý život je škola. Takže takéto učenie vôbec nieje potrebné predstierať a dokonca sa nesmie predstierať, pretože deti na to okamžite prídu a nebudú sa učiť, pretože napodobňujú, tak budú napodobňovať zasa len pretváрку a predstieranie rodičov. Ak dieťa bude vidieť, že rodič - jeho vzor sa učí - bude sa na 100 % učiť aj toto dieťa. A učenie ho bude veľmi baviť. A bude sa preto učiť veľmi dobre. Dokonca aj vtedy, ak má z hľadiska materialistického, geneticky zlý mozog. Takže rodičia nemôžu kritizovať svoje deti, že sa neučia, alebo že klamú. Ich deti sú v detstve z 90 % presne také akí sú oni.

Karma má na človeka v detstve menší vplyv než v dospelosti po puberte. O to viac sa však karma môže zamiešať do zmeny osobnosti dieťaťa v puberte a v dospelosti. Potom sa rodičia nestačia diviť, ako sa ich milované dieťa mení v puberte a čo sa z neho stalo v dospelosti. O tom, aká duša, aká karma duše, aký človek sa reinkarnuje do tela dieťaťa v čase tehotenstva v 4. mesiaci do plodu v maternici matky, rozhoduje hlavne matka. Ak je matka plná lásky a túžobného očakávania dieťaťa, reinkarnuje sa človek s vysoko rozvinutou dušou, aktívny a kladný človek. Ak je to naopak, je aj tomu odpovedajúca reinkarnovaná duša. Vždy ešte k tomu pôsobí aj okolité duchovné prostredie, ako otec dieťaťa, ich rodičia, ktorí sú tiež v blízkosti matky s pod. Preto si dávajte pozor, aký budete a ľudia okolo vás v dobe tehotenstva, takého budete mať syna alebo dcéru.

Preto adoptovať dieťa je veľmi nebezpečné. Čo ak dostanete do rodiny veľmi zlú reinkarnáciu? U takého duchovne zaostalého človeka nemáte žiadnu šancu nič výrazne zmeniť akoukoľvek výchovou. Zničí vás, aj celé vaše karmicky vyššie okolie rodiny. Na malom dieťati nič nepoznáte, aká je to duša, alebo len veľmi ťažko.

Vzhľadom na vyššie uvedené je jasné, že deti ak majú byť dobre pripravené pre dospelosť, pre samostatný život, pre život, kedy sa už rozhodujú samostatne, musia mať dobré príklady, ktoré môžu napodobňovať. Aké bude mať následky na vaše deti, ak budú sledovať nerealistické filmy v televízii, alebo budú získavať nevhodné informácie z internetu, ktorým nebudú rozumieť a pochopia ich nesprávnym spôsobom?? Asi budete mať s veľkou pravdepodobnosťou v ich dospe-

losti veľké problémy. Mám na mysli hlavne jednoduché, hlúpe filmy, ktoré totálne prekrúcajú realitu a pravdu. Deti to nevedia rozlíšiť. Oni sú od Boha schopné len napodobňovať. Po takomto duševnom filmovom masírovaní „šťastnými ženskými ilúziami" a „vítaznými mužskými hrdinami" a „hlbokými rodičovskými rozhovormi" a tupého násilia a... bežnej napríklad americkej masovej televíznej a filmovej produkcie, ktoré sa bez prestania hrnie z televízie na Slovensku, bude nasledovať duševne narušená celá nová generácia. Z toho sa dostanú len silné reinkarnácie. Myslím si, že obyčajní ľudia - obyčajné deti - budú narušení(é) do konca svojho života. Asi sa už nespamätajú.

Ako je to u iných národov? Hrozí nám skutočne 3. svetová - totálna - vojna?

Schopné národy nikdy nedovolia, aby sa v televízii a iných médiách, ktoré sledujú deti, prezentovali duševne narušené vzory a príklady chovania. Všetky vzory a príklady naše deti musia napodobňovať. Naše, ani iné deti, nemajú inú možnosť. Je to dané Bohom.

Treba zrušiť slobodu masmédií, ktoré ničia celé národy. Ináč som si istý, že príde ďalšia svetová vojna, ktorá však už definitívne zničí aj tých najbohatších????

Schopní rodičia si dajú tú prácu, aby svojim deťom neustále vysvetľovali, že to, čo vidia v televízii, nie je pravda. Musíte si dať tú prácu hlavne tí, ktorí ste priemerní. Je vysoko pravdepodobné, že aj vaše deti sú len priemerné. Práve oni sú najviac ohrozené týmito tuposťami z televízie a internetu a pod. Základné pravidlo vo vesmíre je, že „vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá". Vaše dieťa má asi podobnú karmu ako vy. Asi má podobnú kvalitu duše ako vy. Ďalšie princípy, ako sa reinkarnuje duša do tela nenarodeného dieťaťa popíšem aj inde v tejto knihe. Sú len občasné výnimky od týchto princípov aká duša - reinkarnácia, a teda karma sa reinkarnuje do tela matkinho dieťaťa.

Schopné reinkarnácie sú len tam, kde rodičia, alebo aspoň jeden, alebo aspoň starí rodičia sú múdri a tvrdí a disciplinovaní voči sebe aj okoliu. Takých ľudí je len maximálne 5 %. Ak nepatríte medzi nich, alebo nepatria vaši rodičia, tak vaše deti sú vo vážnom nebezpečenstve, ak budú pod vplyvom nepráv a ľahkých televíznych riešení. Nešťastie vašich detí sa v ich dospelosti totálne preniesie aj na vás a vaše nešťastie v starobe. Nepodceňujte ľahkosť a jednoduchosť zachádzania s deťmi v ich detstve. Co zasejete, to dostanete. Vaše dieťa v nešťastí sa obráti na vás - rodičov.

Vy ste absolútne zodpovední za ich nasmerovanie na začiatku ich života. Oprávnené budú viniť vás. Koho iného????

Musím sa ešte vyjadriť k problematike fyzického trestania detí. V súčasnosti totiž mi jedna učiteľka hovorila, že v školách už deti nemôžu fyzicky trestať a že je dokonca nejaký zákon, že fyzicky trestať nemôžu svoje deti ani rodičia. Tak to som sa skoro „posral“????

Kto vymyslel takúto hovadinu? To musel byť teda riadny blb. Ale asi tých hoväd politických je v demokracii veľa.

Odhadujem, že asi len 5 % detí nepotrebuje fyzické trestanie, pretože ich duša - reinkarnácia je tak kvalitná, že im jednoducho už od mala stačí len vysvetľovať.

Ďalších asi 5 % detí je takých, že jednoducho, ak necítia bolesť, tak vás nebudú počúvať a majú vás za debilov. Také deti musia rodičia mlátiť pravidelne „každý druhý deň“. Uvedomte si, že vaše deti sú samostatné duše a z vás majú len geneticky podobné telo. To je všetko. Je to samostatná duša. Ak týchto 5 % detí nebudete pravidelne fyzicky trestať, tak z nich vyrastie grázle, ktorý vám to potom v dospelosti spočíta!!!! Nemáte žiadnu šancu tieto duše vychovávať v detstve ináč.

Ostatné deti medzi týmito dvoma krajnosťami potrebujú občasný fyzický trest, aby si nezačali namýšľať, že sú pupkom sveta.

Ak svoje deti nevychováte v mladosti k realistickému rozmýšľaniu a aj správaniu, tak ich zničíte. Budú rozhárani, nedisciplinovaní, nestáli,... nešťastní. A oni za to budú viniť vás - rodičov. A budú mať pravdu. Vy ste si ich urobili, tak ste sa o nich mali postarať. Bez fyzických trestov to nie je možné.

Trestať sa však musí jasne, a to nie len fyzicky. Dieťa musí vedieť, čo urobilo zle a za čo dostalo trest.

Fyzické tresty odporúčam asi od 5 rokov asi do 12 rokov. Už tak rok, až 2 roky pred začatím puberty odporúčam s trestami skončiť, alebo použiť len výnimočne.

Ak je skutočne taký debilný zákon, ktorý mne rodičovi zakazuje moje deti fyzicky trestať, tak ten zákon ja budem ignorovať.

Ten zákon asi vytvorili a schválili - demokraticky, aby cielene zničili bielu rasu???? Kto to urobil?

Alebo sú tí demokratickí politici skutočne hlúpi? Asi nie, len oni sa asi skutočne zaujímajú len o svoje „brucho“.

Ešte v stručnosti sa zmienim o rozdielnosti výchovy dievčat a chlapcov. To, že dievčatá sa hrajú a bábikami a chlapci s autičkami a na vojakov, to vie každý. Ale to, že majú byť významne ináč vychovávaní chlapci a dievčatá, to už, žiaľ, nevie asi v súčasnosti nikto!! Čítal som niekoľko kníh, ktoré boli určené pre výchovu a opateru detí. Prečítal som si ich, keď som chcel presvedčiť ženu, že nevychováva našu dcéru dobre. Žiaľ, nemal som ako ju presvedčiť, pretože v tých knihách boli principiálne hlúposti a omyly. Jednoducho demokratickí psychológovia nerobia rozdiely medzi dievčatami a chlapci. Nie?? Aj keď každý debil vidí, že dievčatá sa hrajú s bábikami a chlapci sa hrajú na vojakov. Tu nemám čas sa podrobne zaoberať komplexne výchovou. To by znamenalo samostatnú knihu. Prvú základnú chybu - nevedomosť - o spôsobe učenia detí som už popísal a zdôvodnil. Druhý princíp je v tom, že žena aj muž sú rozdielni, a to sa prejavuje už od narodenia. Preto aj vedomá a cieľená výchova musí tejto rozdielnosti akceptovať.

Bez zdôvodnení a vysvetľovaní, už len stručne.

Žena je pasívna a muž je aktívny. Preto dievčatá musia byť vychovávané prísne, chlapci naopak voľne. Dievčaťu musia rodičia organizovať systematicky celý deň, čo má robiť a čo robiť nemá. Dievča nesmú rodičia príliš rozmaznávať, pretože potom sa stanú lenivé a neschopné sa starať o rodinu. Presnejšie majú potom k tomu sklony. Prečo to tak funguje, je obsahom celej tejto knihy. Ale tak ako rozprávam v celej knihe, všetko záleží aj od karmy a osobnosti - reinkarnácie človeka. Chlapci musia mať len naznačený svoj program a musia mať určitú voľnosť, aby sa mohla rozvinúť ich aktivita. A teraz si všimnite, ako to robia vaše demokratické, emancipované ženy. Zvyčajne úplne naopak. Svoje dcéry rozmaznávajú a synov drezujú. Jednoducho sličky. Ženy - matky nevedia vychovávať deti. Vychovávať deti vedia len muži. Muž sa dokáže pozeráť na dieťa z nadhľadu, pretože ho neporadil ako matka, pretože dokáže logicky rozmýšľať, pretože je aktívny a teda vynachádzavý, pretože... pretože je muž. Nemá preto k nemu taký úzky-slepý citový vzťah.

Všimol som si veľa detí - dospelých ľudí z rozdelených rodín. Tam, kde deti vychovala matka, boli títo ľudia v dospelosti zvyčajne veľmi psychicky nestabilní. Naopak, kde deti vychoval muž, boli schopní a samostatní. Preto „debilom“ sudcom a psychológom, ktorí rozhodujú o tom, ktorému rodičovi dieťa dať do opateru odkazujem, že pre dieťa nie je rozhodujúce, či dostane pravidelne 3-krát denne jedlo, a bude vy-

kúpané a bude mať čisto opraté a vyžehlené šaty, ale ako bude komplexne vychovávané.

A stále okolo seba vidím, ako matky rozmaznávajú svoje dcéry a ich hlúpi muži to nechávajú apaticky tak. Hovoril som to viacerým svojim známym mužom, prečo robia takú chybu? Zvyčajne dotyčný len odovzdane hodil rukou, že sa na to radšej vykašle.

No tak, milí rodičia, muži aj ženy, vaša rozmaznaná dcéra si nebude schopná udržať rodinu, manželstvo, so žiadnym normálnym mužom. Rozmaznanú kravu každý normálny muž pošle do riti. Počítajte s tým na 80-90 %. Rozvedie sa a keď sa vydá druhýkrát, tak sa rozvedie aj druhýkrát a nakoniec vám zostane na krku do konca života a budete spolu „bedákať“, aký má vaša dcéra nešťastný osud.

A to len preto, že ste nechápali, že ženy nevedia deti vychovávať, to dokážu len muži.

Muži, ktorých vychovávali len ich matky, sú zvyčajne psychicky slabí, nevyrovnaní, bez záujmu o život - sú pasívni, podľa svojich matiek.

Ešte sa stručne zmienim o škole, pretože tá má na výchovu detí druhý najväčší vplyv hneď po rodičoch a rodine. Preto je, samozrejme, veľmi dôležité, aký má škola „charakter“. A, samozrejme, najdôležitejšia je základná škola, dokedy sa deti nedostanú do puberty. V základných školách majú byť pokope aj schopné reinkarnácie, schopní žiaci, výnimočné reinkarnácie aj so zlými žiakmi. Schopná reinkarnácia sa nezníži, a preto jej neuškodí prítomnosť horších detí. Ak sa segregujú deti podľa schopností už od malička tak potom:

Priemerní nemajú výrazné kladné detské vzory medzi sebou.

Schopné deti sú osamotené medzi individualistami a majú zúžený obzor reality.

Treba si uvedomiť, že aj schopná a rozvinutá duša môže mať horšie fungujúci mozog.

Pre schopných žiakov však treba organizovať rôzne krúžky, ktoré výrazne rozširujú ich vzdelávací program, ako napr. matematický krúžok, fyzikálny, chemický, biologický, botanický, zoologický, literárny, futbalový, tenisový, stolnotenisový (loptové hry sú najdôležitejšie pre rozvoj mozgu dieťaťa!!!!)..., ďalej rôzne celoročné súťaže - olympiády a pod. Tieto nadstavbové aktivity by mali byť viac ako 30 % vyučovacích hodín.

Kapitola 16

Boh a praktický život

Opäť sa vrátim k Bohu. Prečo? Pretože otázka Boha je pre človeka to najdôležitejšie v jeho živote na Zemi aj mimo Zem. V tomto živote aj mimo tento život a v ďalších životoch.

V súčasnosti vám povedia mnohí, že veria v Boha. Oni chodia do kostola. Alebo možno ani nechodia do kostola, ale je to v súčasnosti „IN“ - móдне - veriť v Boha. Ak ale týmto veriacim začnete hovoriť, že skutočne veríte v Boha. A ďalej, že chcete zistiť, ako Boh skutočne „funguje“. A že sa vám zdajú doterajšie náboženské teórie nedokončené a myslíte si, že o Bohu sa v budúcnosti zistia ďalšie skutočnosti. Vývoj ľudstva bude musieť, či chce, alebo nechce, sledovať, poznávať a plniť zákony Božie, ktoré sú ešte doteraz, asi málo poznané, alebo aj nepoznané. A že Boha a jeho zákony budú skúmať v budúcnosti tie najdôležitejšie svetové vedecké inštitúcie, že tieto vedecké inštitúcie budú diktovať svetovú politiku a rozhodovať o osobách vhodných pre svetových politikov. A... V súčasnosti je pre všetkých viera v Boha ako niečo iracionálne, duchovné, čo nepatrí do praktického života, pretože s praktickým životom to nemá nič spoločné.

Toto za obdobie svojho pôsobenia dosiahla katolícka cirkev!!!!

Veriaci ľudia majú svoju vieru v Boha ako nejaké duchovné cvičenia a duchovnú očistu a psychoanalýzu, nie niečo k praktickému dennému používaniu.

Som si na 100 % istý, že všetci súčasní veriaci, ktorých stretnete a budete im tieto racionálne fakty hovoriť, vás budú považovať za duševne divných. Hoci ja sa necítim za duševne divného alebo chorého - cítim sa v rámci svojich možností veľmi dobre a zdravo. Ale moja žena, pretože pozná najlepšie moje hlboké presvedčenie, ma považuje tiež za divného. Presnejšie moje okolie, ktoré ma pozná málo, si myslí, že trochu prehánam a asi chcem byť zaujímavý. Blbec, môže to robiť aj menej podivínskym spôsobom. Avšak moja žena, ktorá ma už pozná 4 roky, vie už, že to nie je žiadna snaha o „originalitu“, aby som vyzeral zaujímavý. Ona je už skutočne presvedčená, že som asi (na 90 %) duševne chorý. Pritom ona je silne veriaca v Boha - vyznáva pravoslávnu ruskú vieru.

Mám však na svoju obranu jeden silný argument. Už Lev Nikolajevič Tolstoj - veľmi uznávaný ruský spisovateľ - prehlásil o pravoslávnej cirkvi, že je to SATAN a najväčší DIABOL na Zemi. Presnejšie povedal, že najväčší diabol na Zemi je cirkev. Pravoslávna cirkev doteraz nemôže Tolstému prísť na meno. Spor Tolstého a pravoslávnej cirkvi, si myslím, bol prvý signál konca kresťanstva. Presne tak. Pravoslávna cirkev je totiž ešte navyše podstatne bližšie k Bohu ako katolíci. Pravoslávna cirkev neuznáva pravidelnú a bežnú spoveď. Kresťania sa môžu vyspovedať zo svojich hriechov pred kňazom. Ten kresťanovi predpíše 10 zdrávasov, 5 otčenášov a dotyčný je fit. A mäsiar v obchode môže opäť klamať a podvádzať svojich zákazníkov a brat, ktorý podviedol brata o peniaze sa môže opäť cítiť dobre a blažené - je to dobrý kresťan, chodí do kostola, pravidelne sa spovedá, modlí sa, verí v Boha - ale v skutočnosti na všetko serie a zaujíma sa len o svoj materiálny prospech.

Kresťania sú asi o triedu väčšie svine ako pravoslávni.

O iných náboženstvách neviem zodpovedne povedať, ako sa skutočne stavajú k podvodu, klamstvu, pretvárke a pod...

Musíme si uvedomiť, že všetky najsilnejšie demokratické štáty sveta fungujú podľa tohto princípu - v Boha v skutočnosti nikto neverí - a nikto ani z vládcov sveta v neho nechce veriť. Doteraz v histórii ľudstva vždy bola viera v Boha len využívaná schopnými ľuďmi k ovládnutiu ostatných „neschopných“. Títo schopní manipulátori si vždy myslia, že ohlúpnu tupú masu ľudí, a tí potom budú veriť v Boha a nebudú sa búriť proti tomu, že majú málo peňazí. Mýlia sa. Nikoho nezblbli. Nikoho neoklamali. Oklamali sami seba. Tí chudobní, veriaci aj v nepravdivého - nerealistického Boha, budú po smrti bližšie „raju“ ako tí inteligentní a vzdelaní a schopní a podnikatelia a Ale, žiaľ, ani tí najlepší z nevzdelaných a najpracovitejší z pracovitých a najobetavejší z obetavých a nezištných nebudú mať také možnosti, ako keď budú rozmýšľať a študovať a snažiť sa poznať skutočnú podstatu Boha, nezávisle od súčasných veľkých náboženstiev. Hoci nezávisle od súčasných veľkých náboženstiev a ich dedičstva nemôže byť na Zemi v súčasnosti nikto a nič.

Kapitola 17

Duševné choroby

Duševné choroby, depresie, komplexy.

V živote je to vždy naopak. Najskôr komplex, potom depresia a nakoniec duševný problém - duševná nemoc. Pokiaľ tá duševná nemoc nie je organického charakteru - vrodená dispozícia mozgu. S vrodenu dispozíciou je veľmi ťažké bojovať - napr. organická dispozícia k alkoholu a iným drogám. Ale o tom teraz nechcem rozmýšľať. Keď hovorím rozmýšľať - hovorím to zámerne. Nikto si nesmie myslieť pri čítaní toho čo hovorím, že je to pravda. Neviem určite, či je to pravda. Myslím si to teraz, keď to píšem. Možno za rok, dva, svoj názor poopravím?

Nech každý kriticky zvažuje a vytvorí si vlastný názor. Nech porovnáva skutočnosť s mojimi názormi. Čo vám sedí a čo nie? Určite sa v mnohom mýlim. Musím sa mýliť. Nemôžem všetko vedieť. Možno za 10 rokov, by som to povedal ináč. Možno za 10 rokov by som už nechcel povedať nič. Preto som sa to rozhodol napísať ešte teraz!!!!

Nedávno som čítal v nejakom časopise, že niekto - „odborníci“ - predpokladá, že po roku 2020 bude vo vyspelých priemyselných krajinách EU každý tretí dospelý človek trpieť duševnými problémami - bude duševne chorý - bude potrebovať pravidelne navštevovať psychológa, alebo psychiatra. Ak je to vážne mienené, tak potom základy tohto stavu musia byť dané už u súčasného človeka. To sú teda veľmi špatné vyhlídky pre vás. Máte 30 % šancu, že budete duševne chorí. Ja verím, že ja duševne chorý nebudem. Keď ma už všetko naserie, tak sa na všetko vyseriem a pôjdem do lesa...

Ale naspäť. Myslím si, že drvivá väčšina duševných nemocí, porúch a problémov sú spôsobené nesúlados medzi dušou človeka a jeho mozgom. Presnejšie dušou konkrétneho človeka, jeho konkrétnou dušou a jeho konkrétného mozgu. Prečo?

Pre správne pochopenie fungovania duše a tela, teda ducha a hmoty je potrebné vedieť, ako sa vzájomne ovplyvňujú. Kto je hlavný? Kto ovplyvňuje toho druhého? Náboženstvá hovoria - idealisti - že duch ovplyvňuje hmotu a materialisti naopak, hmota ovplyvňuje ducha. Trochu jasnejšie. Materialista hovorí, že podľa toho, ako sa mení fyzicky telo daného človeka, tak sa mení jeho duša. Ak človek ochorie, je viac

duchovný - je smutný, má depresie, rozmýšľa nad vecami jemnejšie - duchovnejšie - než keď je zdravý. Ako sa zmení chemizmus organizmu, zmení sa aj jeho nálada. Je to pravda? Áno je to pravda. To poznáme všetci zo svojho života. Na základe tejto skutočnosti - lekárske - vedecky stále potvrdzovanej, potom veľká skupina ľudí tvrdí, že Boh neexistuje, pretože duša neexistuje, všetko je totiž v tele človeka pod priamym vplyvom chemizmu, hormónov a organických zmien tela. Dušu tu nikde nie je vidieť. Nikde ju nie je cítiť.

Idealista (filozof) tvrdí, tak ako sa mení duša, na základe tejto zmeny sa mení aj fyzicky telo človeka. Ak je človek optimista, všeobecne sa vie, že smiech lieči. Keď má človek silnú túžbu vyliečiť sa z ťažkej nemoci, vylieči sa. Ak túto túžbu nemá - zomrie. Preto o hmote rozhoduje duša - duch - avšak len dostatočne silný duch. Je to pravda? Áno, aj toto je pravda. Je všeobecne známy efekt, že ťažko nemocnému sa podávalo placebo (neutrálna a neúčinná látka) namiesto liekov a on sa uzdravil.

Avšak čo s karmou? Každý duch si zo záhrobia - druhého sveta - pri vtelení so sebou prináša svoju karmu. Niektorá karma je zlá, iná je dobrá, ďalšia je priemerná. To znamená zjednodušene, že daná duša je dobrá, zlá alebo priemerná. Prečo teda sa duše vteľujú do ľudských tiel na Zemi? Do tejto hmotnosti? Myslím si, že Zem je niečo ako očistec pre duše, ktoré nie sú úplne zlé, ale ani úplne dobré. Avšak aj tak je medzi nimi obrovský rozdiel. Na Zemi - do hmotnosti - sa duše vteľujú, aby mali možnosť podstatne intenzívnejšie - rýchlejšie zmeniť svoju dušu k lepšiemu než v záhrobí. Záhrobie je druh hmotnosti, kde už duša nemá telo druhu zo Zeme, ale len telo záhrobné. Tento druh hmotnosti je iný. Hmota je ľahšia a funkcia duše a karmy v tomto prostredí pracuje ináč ako v ťažšej hmotnosti na Zemi.

Čo teda s karmou? Ani do jedného systému nepasuje funkcia karmy. Ja si myslím, ako som už povedal, že karma je tak reálna ako aj duša - alebo ľudský duch

V nejakej knihe som čítal veľmi dobrú myšlienku. Ľudský život funguje na základe nasledujúceho princípu, fungovania mozgu: najskôr je myšlienka, potom čin, nasleduje zvyk a ten určí osud. Rozoberme si to.

Ak človek nieje s niečím spokojný (človek s obyčajnou karmou nieje s ničím spokojný), rozmýšľa a dostane zaujímavú myšlienku. Ak je táto myšlienka pre neho príťažlivá, myslí na ňu, až sa napokon odhodlá k činu podľa tejto myšlienky. Prvý čin podporí pôvodnú myšlienku, čo

má s veľkou pravdepodobnosťou za následok ďalší taký istý čin. Z viacerých činov, podporovaných zo zálohy myšlienkou, sa vytvorí zvyk. Človek už nad svojimi činmi prestáva rozmýšľať, pretože si to už dostatočne premyslel a už robí daný čin pravidelne - vznikol zvyk. Ak tento zvyk trvá dostatočne dlho a nie je vystriedaný iným činom, ktorý zasa iniciuje nová-iná myšlienka, ktorá svojou podstatou odporuje pôvodnej myšlienke, vytvorí sa postupne osud. To znamená, z dlhodobého hľadiska má (zjednodušene) daný človek život šťastný, alebo nešťastný.

Toto skutočne takto funguje. Čo z toho vyplýva? No, že myšlienka je veľmi dôležitá. Hmotný mozog je veľmi dôležitý. Na hmotný mozog však vplýva nehmotná duša. Podľa toho, čo si človek vyberie, to určuje v konečnom dôsledku jeho osud. V hmotnom mozgu neustále prebieha výber medzi rôznymi alternatívami riešenia tej istej otázky. Človek si môže vybrať, čo urobí. Môže si vybrať, ktorú myšlienku zrealizuje. Čím je človek aktívnejší a za svojho života zrealizuje viac alternatív riešenia toho istého problému, tým má viac svojich skúseností a môže si potom medzi nimi vybrať. To je dôležité hlavne pre duše s horšou karmou. Preto si myslím, že títo ľudia musia byť v živote aktívnejší, pracovitejší, musia mať veľa životných skúseností, ich životy sa obyčajne veľmi menia a až na záver si daný človek vyberie svoj osud.

To znamená, ako to teda vlastne funguje? Má pravdu materialista, alebo idealizovaný idealista? Myslím si, že ani jeden. Všetko funguje v jednote. Duša ovplyvňuje hmotu a hmota ovplyvňuje dušu. Rozhodujúce tu je vždy kto z daných dvoch subjektov v danom prípade - myšlienke ...-vyhral. Či rozum - mozog - alebo duša. Človek si môže vybrať čo chce. Chcenie je pritom to, čo človek skutočne chce. Nie je to, čo rozpráva, alebo to, čo by chcel. Je to vždy len to, čo chce skutočne. Chce to celým svojím srdcom aj mozgom aj rukami a nohami, slovami, všetkým. Je to dobré, alebo zlé? Pretože Boh stvoril svet dokonalým, je aj toto dokonalé a teda dobré. Od ľudí len závisí, aby zistili, že potrebujú mať veľa znalostí o fungovaní tela, mozgu a duše, aby sa mohli správne rozhodovať.

Ako tento duálny princíp (duch a telo) funguje? Napríklad, ak má duša dobrú karmu, duch je silný a ovláda mozog a nedovolí mozgu ľahko, aby daný človek niekoho okradol, len preto, že to myslením, mozgom, dobre spočítal a všetko by potom ľahko mohol aj zrealizovať. Ak je duša silná, nedovolí to mozgu - hmote - aj zrealizovať. Myšlienku potlačí.

Naopak, ak má duša zlú karmu, môže mozog premyslieť, že pre jeho šťastný hmotný život je lepšie, ak danému človeku nepomôže, aj keď ho to nestojí žiadne peniaze. Načo? Je to chudák a nič z neho nebudem mať?

Myslím si, že veľká časť duševných chorôb bude druhu veľkého rozdielu medzi dušou a mozgom. Čím väčší rozdiel medzi nimi je, tým väčšie je aj napätie, ktoré sa prejavuje ako duševné problémy. Najľahšie duševné problémy sú depresie, úzkosti, nespavosť, výbuchy zlosti, alkoholizmus, narkománia atď.

Ak je duša s dobrou karmou a človek urobil inému človeku zlú vec, dotýchny bude mať ťažké sny. Nebude spať. Bude mať výčitky svedomia. Ak urobí viacero zlých vecí a dostane sa do fázy zvyku, nastanú trvalejšie duševné poruchy. Ak sa tento človek nezastaví a tieto zlé skutky prarastú do osudu, duša sa môže rozhodnúť pre radikálny krok a daný mozog zničí - telo človeka zabije. Napríklad človek zaspí v aute a havaruje a zabije sa. Zvyčajne duše v týchto prípadoch pristupujú k prechodným riešeniam. Človek havaruje, má zdravotné následky, ale nezabije sa. To je silné kafe pre mnohé mozgy, aby začali rozmýšľať a tým aj konať ináč. A opäť začína nový cyklus - myšlienka - čin - zvyk - osud.

Ľahšie duševné choroby sú z duchovnej lenivosti. Duša sa chce rozvíjať. Duša sa musí rozvíjať. Tak je to určené Bohom. Je to Boží zákon. To, čo sa nerozvíja, čo nepracuje duchovne, nerozvíja hlavne city a cítenie a emócie je nepotrebné. Boh to nechce. Všetko sa musí podriaďiť Bohu. Ten kto to nechce, bude zničený. Je to dokonalý Boží zákon. Tak to určil Boh a ľudia-tak ako všetko vo vesmíre našej hmotnosti a všetkých ďalších hmotnostiach-to musia všetci dodržiavať. Diabol to, samozrejme, nedodržiava. Ale to je jeho problém - bude s koncom nášho vesmíru zničený. Ja ale nechcem byť zničený. Chcem, aby sa moja duša dostala do „neba“ a tam potom Bohu slúžila večne. A to ale chce každá duša. Presnejšie to chce väčšina duší na Zemi.

Takže ako sa prejavujú duševné poruchy z duševnej lenivosti? Opäť človek nespí, alebo má depresie, nič ho nebaví, začne vyhľadávať povrchnú zábavu, aby sa nenudil, aby spotrebovával. Duša ale nesmie spotrebovávať, duša má dávať, cítiť, milovať, byť aktívna. Rozvíjať sa. Klasickým príkladom mnohých ľudí - ich mozgu a následku vyvolaného ich dušou - sú manželstvá v bohatých západných krajinách. Pokiaľ majú mladí manželia veľa problémov, ktoré riešia, pri ktorých trpia,

plaču, smejú sa, sú šťastní, sú nešťastní.... duša je rada. Rozvíja sa. Keď ale títo manželia nadobudnú majetok, majú byt, auto, chatu, dve deti. Všetko je v najlepšom materiálnom poriadku. Avšak nastal krízový stav pre dušu. Nemôže sa ďalej rozvíjať. Degeneruje, trpí. Musí niečo urobiť. Najlepšie riešenie je, že presvedčí napr. mozog muža, že pracovníčka v jeho práci je veľmi prítiažlivá žena, je veľmi milá a on jej veľmi rád pomáha pri drobných problémoch. Zamiluje sa do nej. Nie duša, ale hlavne mozog. A so svojou ženou sa tento muž rozvedie. Aj keď má dobrú ženu, dve šťastné, milé a talentované deti. Nič to. Deti majú svoju dušu. Ale duša tohto muža bojuje o svoj život. A keď bude muž rozvedený a nebude so svojimi deťmi, možno bude môcť pomôcť dušiam svojich detí viac, ako keby bol s nimi v spoločnej domácnosti s degenerujúcou lenivou ženou - však mali toľko peňazí a majetku, načo sa snažiť?

Ale niekedy sa do tejto druhej ženy zamiluje nielen mozog, ale aj duša daného muža. To znamená, že muž - jeho duša - už nemôže ďalej žiť s dušou svojej ženy, pretože ich duše sa v spoločnom manželstve vyvinuli ináč. Rozišli sa. Vedecky - ich svetonázor je opačný.

Nemusí to byť rovno, že jeden je dobrý a druhý zlý. Naopak najčastejšie to býva tak, že každý z manželov má v niečom dušu dobrú a v inom zlú. Avšak ich kombinácia do seba neseďí, naopak podporujú sa k vývoju zlým smerom. Poviem príklad. Muž je zodpovedný manžel. V práci veľa pracuje a pracuje aj doma, aj v sobotu a nedeľu. Pracuje celý rok, aj na dovolenke rozmýšľa o pracovných problémoch a svojich povinnostiach. Jeho duša sa neustále rozvíja. Ale trochu jednostranne. Žena sa stará o deti o domácnosť, je pracovitá. Ale svoje problémy rieši so svojou matkou a nie so svojím mužom. Postupne si každý utvorí svoj iný názor na svet. Obidve duše trpia jednostrannosťou. Sú obidve relatívne dobré. Ale muž má jednostranný smer rozvoja k aktivite, jasnosti, zrozumiteľnosti, presnosti, vypočítateľnosti, disciplíny. Žena naopak v komunikácii so svojou matkou a len blízkou rodinou sa stáva opačnou. Keď sú žena a muž opační, tak to má svoje prednosti, pretože sa môžu dopĺňať a tým sa od seba učiť. To znamená duše sa môžu spoločne rozvíjať pri vzájomných nedorozumeniach. Ale to musia obidva mozgy chcieť. Oni to však už nechcú. Každý mozog má svoju pravdu. Má skutočne pravdu. Ale len čiastočnú. Preto ani jedna takáto duša nie je zlá alebo dobrá. Má dobré aj zlé stránky. Je skrátka ešte málo vyvinutá. Mozgy však nechcú a duše sú už tiež od seba tak ďaleko, že sa vzájomne už nemôžu ovplyvňovať.

Ovplyvňuje sa len duchovne podobné. V každom národe je asi príslovie „vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá“. Priťahujú sa nie rovnaké mozgy, ale podobné duše. Ak sa duše od seba viac vzdialili, musia si nájsť iného „kamaráta“, s kým sa budú ďalej učiť. Preto aj pre manželský - partnerský - vzťah muža a ženy platí skôr podobnosť než pravidlo, že protiklady sa priťahujú. Protiklady áno. Muž je protikladom, ženy. Preto muža priťahuje žena a naopak. Ale nemôže byť, aby spolu žili muž a žena, ktorí vyznávajú iný „svetonázor“. Jeden je pracovitý a poctivý, a druhý jeho opak. Jeden je duchovný a druhý materiálny spotrebiteľ. Jeden je vzdelaný a dokáže sa kontrolovať, druhý je jednoduchý a impulzívny. Jeden je emocionálny a druhý úplne chladný. Jeden má potrebu sexu 3-krát denne a druhý raz za 3 mesiace. Je to jasné. Nie? Ak máte vedľa seba človeka, ktorý má iný „svetonázor“, musíte sa s ním rozísť, alebo si svoj svetonázor prispôbiť jeho svetonázoru, alebo jeho presvedčiť, aby si zmenil svoj svetonázor. To sa však on vnútorne musí presvedčiť, že váš svetonázor je pre neho „výhodnejší“ (ale asi toho nebude schopný!!). Ináč svoj „svetonázor“ nikto nezmení!!!!

Ako zistiť, ktorý názor na existenciu Boha a vesmíru je správnejší? Nevieť to. Ale myslím, si, že správnejší názor, bližšie pravde bude ten, ktorý je jasný a jednoduchý a pochopiteľný ľudským mozgom. Prečo by ináč Boh vytvoril ľudský mozog (aj keď ľudský mozog asi naklonovali mimozemšťania, je mozog Božím dielom) tak, aby nebol schopný pochopiť pravdu? Zistiť pravdu? Myslím si preto, že pravda by mala byť v podstate jednoduchá a každému prístupná. Ak je toto pravda, tak z toho vychádza, že žiadny človek by sa nemal nechať ohlúpnuť blbosťami, ale fakty v mozgu vyhodnotiť a racionálne sa rozhodnúť, či to tak môže, alebo nemôže fungovať.

Počul som - opakujem sa - že Bili Gates, zakladateľ firmy Microsoft, povedal, keď sa ho pýtali, či verí v Boha, že nie sú dôkazy o tom, že Boh existuje. Tým v podstate pre mňa povedal, že neverí, že Boh existuje, pretože o tom nie sú dôkazy. Na prvý pohľad je to logický a racionálny záver. Ale to je len na prvý pohľad. Porozmýšľajme. Nie sú zatiaľ jasné dôkazy, také aké by chceli ľudia, ktorí v Boha neveria. To však ešte nemôže znamenať, že Boh neexistuje. Pred 1000 rokmi ľudia nevedeli ako vznikol náš vesmír. Vtedy ak by niekto povedal teóriu Veľkého tresku, nikto by tomu neveril a argumentácia, že nie sú o tom žiadne dôkazy, by

bola všetkým smiešna. Ak nie sú rukolapné dôkazy o existencii Boha teraz, neznamená to, že nebudú za 100 rokov.

Ja si však myslím, že jasné dôkazy, ktoré chcú „ortodoxní neveriaci“ nebudú nikdy. Prečo? Boh vytvoril tento vesmír. Boh vytvoril záhrobie. Boh vytvoril iné svety. Ak to skutočne Boh vytvoril, musí byť tak veľkolepý, úžasný a geniálny a mocný a dokonalý, že nikdy nebude môcť byť priamo prítomný na tomto svete, ktorý on stvoril. Jeho dielo musí byť predsa podstatne a asi nekonečne jednoduchšie a slabšie, než je on sám? Verím názoru, že Boh je strašne vzdialený od týchto svetov. V týchto svetoch je len duch svätý - Božská sila a energia. To znamená Božia vôľa. Tá určuje, čo bude zničené a čo bude pozdvihnuté bližšie k Bohu. Boh je však tak vysoko, že ani najdokonalejšia ľudská duša sa nebude môcť nikdy dostať k Bohu, pretože by bola, žiaľ, nechtiac zničená nekonečnou dokonalosťou Božou.

Boh preto nemôže byť priamo prítomný v tomto hmotnom svete - vesmíre.

Preto nebude sa môcť nikdy nájsť hmotný - priamy - dôkaz o existencii Boha. A už vôbec nie tak silno hmotný, v akej ťažkej hmotnosti sa nachádza naša Zem. Ak preto chceme hľadať dôkazy, musíme hľadať nepriame dôkazy existencie Boha. Nemôžeme sa na Boha pozrieť priamo. Ale môžeme ho vidieť akoby jeho odraz cez mnohé zrkadlá a ešte v tieni, až súmraku, v hmle. Kto má zlé oči za súmraku, nevidí postavu pod lesom, ale ja mám dobré oči a túto osobu vidím. A možno by túto osobu videl aj ten s horším zrakom, keby sa však chcel lepšie pozrieť? A ten kto má skutočne zlé oči, ešte stále má možnosť si nasadiť dostatočne silné okuliare, aby videl tak ako ja. Ten, kto je však trvale nevyliciteľne duševne chorý - slepý, ten kto nechce - asi má strach zo seba? - ten nikdy neuvidí nič. Takých je však na Zemi našťastie zatiaľ málo.

Kapitola 18

Horoskopy a hviezdy

Človek s pribúdajúcim vekom či chce, alebo nechce, postupne nadobúda životné skúsenosti a znalosti a vedomosti. Praktického charakteru - pracovné a denné - znalosti medziľudské, znalosti spoločenské a politické, znalosti o ľuďoch a prírode okolo nás. Ľudia vo svojich skúsenostiach a znalostiach sa zlepšujú. A majú možnosť sa zlepšovať. A mali by sa zlepšovať?? Ale, žiaľ, ani to nie je pravda.

Čo chcem povedať? Príklad. Muž chce urobiť pracovnú kariéru. Chce byť pracovne úspešný. To znamená, chce zarábať veľa peňazí. Chce zarábať podstatne viac peňazí než je priemerný príjem v danom štáte a prostredí. Akokoľvek sa snaží aj veľa rokov, nedarí sa mu. Až v určitej fáze postupne rezignuje a postupne sa stane apatický, unavený. A z tejto únavy ho dostane len nejaký problém, ktorý sa musí riešiť hoci aj násilne. Problém môže byť vážna choroba, rozvod, smrť milovaného človeka, strata zamestnania, odsúdenie do väzenia apod. Skrátka, v určitej fáze snahy o dosiahnutie tohto cieľa - úspešná pracovná kariéra - veľa peňazí - dôjde k zlomu a výraznému poklesu. Tento výrazný pokles ten človek vždy cíti, že príde už predtým, ako skutočne príde. Každý človek to cíti, avšak nechce signály blížiaceho sa vyvrcholenia daného životného obdobia vnímať. Chce dosiahnuť túto kariéru. V tom nie je nič zlého. Je to dobré. Ale všetko je nakoniec ináč. Príroda, Boh? a ľudia okolo sú proti. Nepremôže trvalé tlak proti sebe. Ide nakoniec hlavou proti múru. Všetko sa vráti akoby naspäť. Naspäť do bodu mnoho rokov dozadu. Má pocit, že po nejakom čase ďalšieho snaženia, že začína robiť to isté. To isté, čo nakoniec viedlo k neúspechu v dosiahnutí vysnívaneho cieľa, to znamená, dosiahnutiu pracovnej kariéry.

Prečo to je tak? Ľudia tieto tendencie dávno odpozorovali a vymysleli na to horoskop. Myslím si, že postavenie hviezd a planét skutočne odráža charakterové črty ľudí narodených v daných konšteláciách. Za daných podmienok hviezd a planét sa reinkarovala duša človeka. Ale pozor, duša sa reinkarnuje asi v štvrtom mesiaci tehotenstva. To však nemení na veci nič podstatného, pretože tie podmienky boli dané. Ale posunom času dieťa sa narodí až za ďalších 5 mesiacov, to má vplyv na vykladanie charakterov podľa horoskopu a to je tiež dôvod, prečo horo-

skopy nemôžu byť správne. Nesledujú vplyv hviezd na charakter reinkarnovanej duše, pretože matka s nenarodeným dieťaťom sa môže odsťahovať na druhú stranu Zeme a potom sú všetky vykladania vplyvu hviezd chybné??.

To znamená, že postavenie hviezd bude vplývať na to, aká duša sa bude reinkarnovať a potom, ako sa bude formovať mozog človeka. Postavenie hviezd má vplyv aj na dušu aj na telo. Aj na dušu aj na hmotu. Tento vplyv je však radikálne rôzny. Je opačný. Pri reinkarnácii duše postavenie hviezd len určuje určité podmienky, ktoré, ak daná duša splňuje, alebo sa im približuje, môže byť pritiahnutá do zemskej hmotnosti a reinkarnovať sa. To znamená, postavenie hviezd nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť danú dušu, zmeniť ju pred jej reinkarnáciou do tela človeka na Zemi.

Ináč je to u narodenia sa daného človeka reinkarnovaného v tele ešte nenarodeného dieťaťa. Postavenie hviezd svojim hmotným a energetickým vplyvom ovplyvňuje jeho mozog. Jeho kosti, svaly, všetko. Tento vplyv nie je výrazný. Ale pôsobí stále, po celý život človeka. Takže u človeka pôsobia dva výrazné vplyvy. Duša a hmotu. Kvalita duše s jej kvalitou reinkarnácie a kvalita hmoty. Kvalita hmoty je teda daná nielen vrodenu dispozíciou a DNK molekulou. Ale žiaľ aj pôsobením silnej hmoty a energie pri narodení sa tela dieťaťa-človeka do hmotného sveta. Dá sa logicky vyvodiť, že duša sa reinkarovala do daného tela na danom mieste na Zemi a už dopredu vedela - cítila - aké budú postavenia hviezd a planét v čase možného narodenia tela dieťaťa, a tým aj vplyv tohto postavenia na jeho fyzickú schránku. Preto si skutočne myslím, že hviezdy nemajú veľký vplyv na človeka. Ale to sa môže v určitom štádiu života tohto človeka zmeniť. Ak daný človek chce dosiahnuť pracovnú kariéru, ktorá pre jeho dušu nie je potrebná, tento vplyv sa výrazne zvyšuje. A potom tento človek urobí to, čo mu akoby určuje daný horoskop. Horoskop neurčuje jeho osud. Horoskop len predurčoval aké budú vlastnosti danej reinkarnovanej duše - jej karma a potom ale už svojim hmotným a energetickým pôsobením ovplyvnil telo - hmotu človeka. Ak sa telo - hmotu - mozog uberá smerom, ktorý nie je vhodný pre danú dušu, vplýva aj hmotu - postavenie hviezd na to, aby sa dal na takú cestu, ktorá je viac potrebná pre jeho dušu. To znamená cieľ, ktorý si stanovil tento človek - napr. pracovná kariéra - nie je to, čo jeho duša potrebuje.

Čo duša potrebuje? Potrebuje sa rozvíjať smerom k Bohu. Rozvíjanie k Bohu však znamená slúžiť Bohu a na Zemi to v praktickom prevedení

znamená slúžiť ľuďom, potom všetkému živému a nakoniec aj všetkému neživému. Pre mnohých ľudí to znamená správny cieľ- pracovná kariéra. Ale pre iných je tento cieľ nesprávny. Alebo menej správny než iné ciele. Ďalej hovoriť o nejakom ciele je absolútne nesprávne. Cieľ je totiž celý život na Zemi až po smrť. A preto „cieľov“ musí byť veľa. Možnou motiváciou mozgu daného človeka, že pracovná kariéra je pre neho tak dôležitá, je egoizmus, lakomstvo a nakoniec aj lenivosť. Ak má niekto dobré postavenie v práci, alebo vlastní firmu, tak ostatní pracovníci musia pracovať relatívne viac, aby dosiahli rovnaký príjem peňazí ako on. Vlastník firmy, ktorý má denný príjem 100 000,- korún by pri priemernom plate len 1000 korún musel pracovať nie 12 hodín denne ale 100-krát 12 hodín denne. To, samozrejme, nie je možné.

A čo potom štátny úradník, ktorý si zariadi jednoduchý život a pritom ešte stále počíta s výrazným príjmom z korupcie?

Iná motivácia môže byť, že daný človek - logicky rozmýšľajúci mozog - chce zakryť svoje komplexy, nedostatky a to zakryje, ak má vyššie postavenie než ľudia okolo neho a navyše aj má viac peňazí. Pretože je to však násilný stav, neodpovedajúci jeho skutočnému stavu, nevydrží to. Duša aj mozog chcú niečo iné. Ak dosiahol určité pracovné výsledky, je to dobré. Ale duša potrebuje niečo ďalšie. A možno - asi určite - to ďalšie bude pre neho dôležitejšie. Najdôležitejšie je chcenie. Snaha. Stále chcenie a trvalá aktívna snaha poznať pravdu a pracovať a vyvíjať aktivitu pre seba aj okolie. Poznať pravdu aj o sebe. Silná aktivita musí byť vystriedaná obdobiím zníženej aktivity, aby si mozog mohol oddýchnuť a chvíľu mohol sledovať sám seba.

Ten kto chce dosiahnuť pracovné úspechy, ich nakoniec nemôže dosiahnuť. Nie sú pre jeho dušu vhodné. A nakoniec možno ani pre jeho mozog. Postavia sa proti tomu aj hviezdy.

A, samozrejme, sú mozgy, ktoré pracujú podstatne horšie než mozgy talentované a pre tieto mozgy dosiahnuť pracovné úspechy a veľa peňazí je v konkurencii s podstatne kvalitnejším „materiálom“ skoro nemožné. Takýto mozog má nesprávny cieľ a nemôže ho trvalé dosahovať. A asi ho nedosiahne nikdy.

A všetka snaha bola zbytočná, veľmi škodlivá, pretože bola nereálna. Neverte hlúpostiam typu, že keď budete pozitívne myslieť, môžete dosiahnuť akúkoľvek vec.

Kapitola 19

Vianoce

Blížia sa Vianoce. Je to podobný problém ako predtým uvedené.

Podľa všetkých ľudí, aj podľa reklamy v televízii a v novinách, sú Vianoce časom pokoja a šťastia. Ešte raz: Vianoce sú obdobím pokoja a šťastia. Skutočne tomu veríte? Fakt tomu veríte? Úplná blbosť. Absolútna pretváрка - divadlo - pokrytectvo - celej kresťanskej spoločnosti. Tým myslím všetkých tých, ktorí veria vo Vianoce. Všetci ľudia v skutočnosti podvádzajú a klamú, ak sa správajú podľa scenára určeného kresťanskou cirkvou. Tí, ktorí jednájú z presvedčenia, sú hlupáci, ktorí ničomu nerozumejú. Oni ani v skutočnosti nič nechcú vedieť. Je to nakoniec ich vec. Týmto ľudom sa nedá pomôcť, ani keď je to vaša manželka, a päť vašich detí. Pravda neodpúšťa a aj keď city sú veľmi dôležité, nakoniec rozhoduje pravda.

Prečo Vianoce nemôžu byť pre človeka modernej spoločnosti v súčasnosti časom pokoja a šťastia? Alebo presnejšie najlepšimi dňami v roku, kedy všetko praje tomu, aby človek bol pokojný a šťastný? No predsa v tomto čase nič nepraje priemernému človeku, aby bol pokojný a šťastný. Na Vianoce sa akumulujú podstatné veci, ako znak nepokoja a nešťastia, ako sú zhon, z toho stres, zvýšené nároky na jeho „peňaženku“ a všeobecná pretváрка a klamstvo.

Podrobnejšie teda. Vianoce sú na konci roka, kedy v kresťanských krajinách končí účtovný rok a kedy teda všetci a všetky firmy finišujú s celoročnou prácou - čo neurobili počas roka, musia stihnúť na konci tohto roka. Navyše sa uzatvára účtovníctvo, aby na začiatku ďalšieho roka sa pripravilo daňové priznanie.

Tak pokoj nevyzerá? A ďalej.

V kresťanskej spoločnosti sa v súčasnosti rozmohla duševná choroba obdarovávať blízkeho človeka darčekomí. Presnejšie povedaná, čím daný človek dá milovanému človeku viac a drahších darčekom, tým tento obdarovaný by mal mať pocit, že je viac milovaný. Tak to všetci - myslím tým hlavne reklamu v televízii a povrchné rozhovory medzi kamarátmi, ktorí si hovoria, kto čo dostal - myslia. Tomu sa vo všeobecnosti verí. Je to, samozrejme, blbosť. Ale ľudia tomu tak v súčasnosti chcú veriť. Pozrime sa okolo seba. Každý niečo chce. Videl som pred

Vianocami reklamu od nejakej banky - „Ak vaša dcéra niečo chce, tak jej to kúpte". Áno - vy debil - choďte si požičať peniaze v tejto banke a kúpte jej tú blbosť, ktorú chce. Prečo jej to nekúpite? Asi vás má táto banka za „debila"?

Takže ľudia na Vianoce chcú veľa darčiekov a navyše však ešte chcú... čo?, no aby sa im darčekom, ktoré dostanú, páčili. Obdarovaní chcú, aby dostali presne to, čo chcú. No tak to je riadne zložitý problém. Človek ak má dosť peňazí, aby mohol kúpiť veľa a dostatočne drahých darčiekov, musí veľa pracovať. Ak chce kúpiť lepšie darčekom než iní, musí teda zjednodušene povedané pracovať viac než iní ľudia. A aj na konci roka ešte, aj viac než iní. Teda asi nebude mať dosť času, aby poznal dokonale potreby svojich blízkych, ktorých obdarováva. A ďalej s veľkou pravdepodobnosťou to môžu byť okamžité potreby na Vianoce a na začiatku zimy - zimné oblečenie, iné veci na zimu.

Takže ak obdarovaný nedostal dosť darčiekov, ako si predstavoval, na čo je nútený - vsugerovaný - spotrebnou kresťanskou spoločnosťou, reklamou predajcov a ešte nakoniec ani nedostal to, čo by najradšej chcel (on ani nemusí vedieť, čo by najradšej chcel), je rozladený. Je nasraný. Nedostal to, čo chcel. Nemajú ho ľudia radi tak, ako si on predstavoval??

To, že obdarovaný nedostal také dobré darčekom, ako si on predstavoval však vidí aj ten človek, ktorý mu daný darček dal. Ten je tiež z toho rozladený, že sa mu nepodarilo vybrať vhodnejší darček. Navyše tento obdarovaný človek zistí, že darčekom, ktorými on obdaroval svojich blízkych, tiež nie sú najvhodnejšie. Im sa jeho darčekom tiež nepáčia. A to je ďalšia rana. Chcel kúpiť dobré darčekom. Aj sa tomu dostatočne časovo venoval, veď nemá veľa času. A ešte tie darčekom stáli toľko peňazí? No rozladenosť je dokonalá.

Ale najhoršie je ešte to, že sa musí tváriť, že je spokojný a šťastný!!!! Veď sú Vianoce.

Samozrejme, totálne pokrytectvo. Preto si myslím, že Vianoce sú najhorším obdobím v roku v kresťanskej spoločnosti. Ešte šťastie, že potom rýchle nasleduje Silvester, kedy sa všetci môžu trochu zotaviť z obdarovávaní darčekom v čase vianočnom. Na človeka ešte v tomto období nepriaznivo pôsobí nútená nečinnosť tým, že ľudia podstatne viac jedia a aj pijú alkohol. Myslím si, že preto skutočné Vianoce šťastia a pokoja sú pre každého človeka v kresťanskej spoločnosti optimisticky len raz za 10 rokov. Takže tých 9 rokov by bolo lepšie, keby žiadne Vianoce nemali.

Vianoce sú pre všetkých ľudí v katolíckych štátoch to najhoršie ročné obdobie.

Robte len minimum a snažte sa ich len prečkať, najlepšie osamote. Našťastie to netrvá tak dlho.

Kapitola 20

Sen o strachu a zlosti

Pravda je to, že Boh existuje, či niekto chce alebo nechce. Zákony Božie rovnako neúprosne existujú, či niekto (alebo aj celý národ) chce alebo nechce. Najdôležitejšou hodnotou nakoniec nie je ani zdravie, ani sloboda, ani život, ale ak existuje Boh, tak to musí pre človeka byť len pravda. Áno, najdôležitejšou hodnotou je pravda. Všetko ostatné je až potom. Pravda o tom, ako daný človek má žiť, čo má vo svojom živote vedieť a naučiť svoju dušu a teda pravda o živote, smrti, existencii, ktorú dokáže poznať. Teda pravda pre každého človeka musí byť iná, aj keď pravda musí byť len jedna. Každý človek je v inom stave rozvoja svojej duše a teda jeho duša sa potrebuje preto učiť niečo iné. Cesta k pravde preto pre každého človeka musí byť iná. Pravda je veľmi komplexná vec. Pravda nieje to, že daný človek si niečo naštudoval v nejakej knihe a uveril tomu. Pravda je to, že keď si tú danú vec, popis skutočnosti, niekde prečítal, odrazu sa mu rozsvietilo v hlave, pretože už dávno tušil, že to nie je tak, ako si to dlho predtým myslel, pretože mu nesedeli fakty a okolnosti okolo danej veci. Podvedome tušil, že to pôvodné presvedčenie o tejto veci, asi nebude pravda. Ale nič iné o tej veci doteraz nevedel, až toto nové vysvetlenie tejto veci mu odrazu rozsvietilo v hlave. Pravda pre tohto človeka je hlboké uvedomenie si a súhlas s daným vysvetlením danej veci. Rozumové aj citové odsúhlasenie vysvetlenia danej veci. To je však, samozrejme, len časť pravdy. Pravdy nekonečnej. Pravda je skutočnosť. Človek skutočnosť nepozná. Starší ľudia vedia, že s pribúdajúcim vekom sa pravda - ich vnímanie pravdy - postupne mení. Najčastejšie sa nimi vnímaná pravda komplikuje. Áno pravda musí byť veľmi zložitá, ale súčasne musí byť veľmi jednoduchá. Prečo zložitá? To je jasné. Predsa všetko čo človeka obklopuje je veľmi zložitá pre poznanie človekom. Ale

všetko to v skutočnosti, je aj veľmi jednoduché. Život je predsa jednoduchý. Človek sa narodí, je dieťaťom, dostane sa do puberty, je mladým človekom, môže mať deti a ich vychovávať, je starším, môže mať vnukov, je starý, zomiera. Pravda o živote človeka je jednoduchá.

V živote človeka je však dôležitá pravda a menej dôležitá pravda. Presnejšie je časť pravdy nesmierne dôležitá a iná časť pravdy - skutočnosti - málo dôležité. Nesmierne dôležitá a málo dôležitá pre dušu človeka. Nie pre jeho telo. Pravda je aj to, že človek musí jesť a piť, aby nezomrel. Ale pravda je aj to, že Boh existuje. A ak Boh existuje, musia zákonite platiť nejaké pravidlá, ktorými sa on riadi a teda zákony, ktorými sa bude musieť riadiť aj duša človeka, ak nechce, aby bola zničená. Zničená Bohom? Myslím, že nie Bohom. Jeho zákonmi, ktorými sa on riadi, a ktorými sa riadi všetko, čo stvoril, a ktorými sa preto musí riadiť aj duša človeka - človek. Preto pravda o týchto zákonoch je najdôležitejšia zo všetkých právd, častiach jednej pravdy. Áno, všetko je nakoniec len jedna pravda. Súčasne nesmierne zložitá, ale aj jednoduchá. Tú zložitú časť pravdy žiadny človek nikdy nebude úplne poznať - nemôže - poznajú len Boh. Ale tú jednoduchú časť pravdy môže poznať každý človek.

Myslím si, že Boh existuje. Ale súčasne si, žiaľ, myslím, že existuje aj diabol. Boh je večný, ale diabol má svoje dni spočítané. Tie dni však budú asi podstatne dlhšie než existencia Zeme, ľudí na Zemi, slnečnej sústavy a nášho Slnka, Mliečnej dráhy a tohto vesmíru. Diabol je veľmi silný. Slabý človek ho nikdy nesmie podceňovať. Rozmýšľal som viackrát, čo najviac človeka posúva k diablovej a vzdávať sa od Boha. Aké ľudské vlastnosti posúvajú ľudskú dušu do pekla a od Boha?

Po mnohých rokoch nerozhodnosti som mal tento sen.

Práve som si kúpil nové auto, ktoré sa mi veľmi páčilo. Malo dobrý silný motor a elegantný športový vzhľad. Vtom sne som nasadol do auta a odchádzal som z nejakého miesta, kde sa mi nepáčilo a kde ma chceli nejakí ľudia presvedčiť až skoro donútiť, aby som robil niečo, čo som nechcel. Jednému veľkému a silnému chlapikovi - vyzeral, že tam je hlavný - som povedal, že „seriem na to a odchádzam“. Nech si robí, čo chce a ja si budem robiť, čo budem chcieť ja. Sadol so do auta a odchádzal som preč. Ale ako som naštartoval, tak ten dobrý silný motor sa začal dusiť. Odchádzal som, ale motor išiel zle. Vtom som v spätnom zrkadle za sebou videl toho silného chlapíka, ako sa na mňa pozerá a sa mi smeje. Hneď som sa nasral, čo sa tá sviňa smeje. A motor skapal. Poze-

ral som do spätného zrkadla na toho chlapíka. Za ním boli ďalší chlapi. Neboli mi vôbec sympatickí. Ten hlavný sa už neusmieval, ale uprene pozeral cez spätné zrkadlo do mojich očí. Vtom som si povedal, že vyzerá nebezpečne, a že bude najlepšie, keď rýchlo odtiaľto odídem. Ti ďalší jeho nohsledovia-kumpáni, na rozdiel od toho hlavného sa už vôbec netajili mimikou tváre, že som im nesympatický, a že by chceli so mnou zatočiť. Skúsil som naštartovať. Motor naskočil. Zaradil som rýchlosť a pohol sa dopredu. Zaradil som dvojku a postupne aj trojku a auto zvyšovalo rýchlosť, aj keď motor stále nešiel ani zďaleka tak, ako normálne. Dusil sa a nemal žiadny výkon. Ako by som mal v benzíne vodu, a veľa vody. Ale v benzíne som žiadnu vodu nemal. Mal som dobrý benzín. Benzínom to nebolo.

Ako som sa postupne vzdialil od toho nesympatického a nakoniec pre mňa aj nebezpečného miesta, upokojil som sa, že mi nehrozí už žiadne nebezpečenstvo a motor sa postupne vylepšoval.

Až som sa zasa pozrel do spätného zrkadla, kde som uvidel toho hlavného silného chlapíka, ako beží za mnou??? Jasne som ho videl - silná oválna tvár, zarastený, nebolený, strnisko asi mesačné, krátke vlasy, tak 40 rokov, výška cca 190 cm, pevná postava oblečená v pracovnom odevu. Oči uprené do mojich očí.

To je v riti, kde sa tu ten debil berie, však som už dosť ďaleko od jeho smradľavej nory - povedal som si v duchu. Motor trochu začal horšie pracovať. Začal som v duchu nadávať, čo ten motor blbne. Začal som sa stále pozerat' do spätného zrkadla, čo ten „silný chlapík“ po mne chce. Rozlúčil som sa s ním a nech mi dá pokoj. Nech si robí vo svojej nore so svojimi „debilmi“ čo chce. Vôbec ma nezaujímá.

Motor stále zle fungoval a chlapík bol stále za mnou. A teraz som sa už nasral, čo ten somár chce. Nech ide do riti. Motor ešte viac zakašlal. To ma rozčúlilo ešte viac. Pojebaný motor nefunguje a tá sviňa, čo beží za mnou, po mne niečo chce, ale ja na neho seriem. Motor sa vyslovene začal zadrhávať. Začal som zúriť - asi vystúpim a tú veľkú sviňu pošlem do riti - je už len sám a ak si myslí, že keď je dvakrát vyššia ťažší než som ja, že sa ho zľaknem, to je na veľkom omyle. Už viac „ťažkých debilov“ zistilo, čo som zač!

S mojou narastajúcou zlosťou, lepšie povedané zúrivosťou - šiel motor môjho milovaného auta, ešte nového, stále horšie. Debil za mnou mi nechcel dať pokoj, keď som mu v mieri a pokojne povedal, že s ním ne-

pôjdem a nech si robí sám a bezo mňa, Čo chce?! On nerozumel. Ja s ním nechcem nič mať. A on ma serie. Moja zúrivosť, zlosť a už aj konkrétna nenávisť voči tomu chlapíkovi za mnou dostúpila maximum. A motor už bol úplne v riti. Auto skákalo a nakoniec sa zastavilo. Zostal som prevrpený vývojom a pozrel som sa do spätného zrkadla. Chlapík zastavil v bezpečnej vzdialenosti za mnou, ale akoby sa trochu víťazne usmieval. A vtedy ma odrazu napadlo, Že ten chlapík je diabol. Vtom ma okamžite napadlo, nie zlosť ale opak. Diabol je v človeku. To môže byť človek, nemusí to byť diabol, aj keď je divné, že som prešiel takú vzdialenosť takou rýchlosťou a on je stále za mnou? Bude to diabol. To nemôže to byť človek ovplyvnený diablom. Ale to je jedno. Diabol nemá na mňa Žiadnu šancu, ak sa mu nepodriadim. Ja ho naopak ľutujem. Je smoliar. Ak sa ja dostanem „do neba“, presnejšie ak sa do neba dostane moja duša, budem vedľa Boha večný, skoro ako môj pán. Ale on bude zničený. Bude zničený, aj keď je na tomto svete podstatne silnejší než ja. Ľutujem ho. Mám ho rád. Áno to je ten najlepší spôsob, ako sa odpútať od diabla. Milujem ťa. Mám ťa rád.

Otočil som kľúčikmi štartéra. A motor naskočil úplne perfektne. No fajn. Vynikajúci zvuk, ako zvyčajne. Zaradil som rýchlosť a vyrazil dopredu. A šiel som po rovnej ceste dopredu. Usmieval som sa a mal som radosť. Bol to diabol a ja som prišiel na to, že aj diabla musím milovať, aby som sa nedostal podjeho vplyv. Je preč. Pozrel som sa do spätného zrkadla, nebol tam. Fajn. Vynikajúco.

Pekne som bol spokojný so sebou, až odrazu sa motor zasa začal mierne zasekávať. Hovoril som si, to je v riti. Co sa zasa deje. Pozeral so dozadu - nič. Teda nikto. Siel som ďalej a motor sa zasekával stále viac. Pozrel som sa opäť dozadu -a už tu bol ten silný chlapík zasa. Povedal som si, už viem čo mám robiť, nesmiem byť zlostný a nenávisťný - milujem ho, mám ho rád, chcem Ťi pomôcť - pod' so mnou, keď chceš. Motor zlepšil svoju funkciu, ale nie úplne. Čokoľvek som ďalej robil, stále som spomaľoval a motor pracoval stále horšie. A v tomto čase som mal pocit, že tvár človeka, ktorý ma neustále v spätnom zrkadle prenasleduje, sa akoby menila na tvár diabla - postupne sa z neho stala strašidelná zubatá príšera.

Povedal som si, tak predsa je to diabol. Nevadí. Aj tak ťa mám chlapík rád. Motor trochu pookrial. Ale cesta predou mnou sa začala zužovať a kľukatiť. Začal som sa sústreďovať, aby som našiel lepšiu cestu. Takú,

po akej som išiel predtým. Rovná a široká, kde som mohol ísť bez problémov podstatne rýchlejšie než je dovolená rýchlosť. Ale na tejto ceste som už išiel maximálne dovolenou rýchlosťou, pretože kvalita vozovky nič iné nedovoľovala, ak som nechcel ísť vyslovene riskantne. Čokoľvek som však vymyslel, cesta sa stále viac zhoršovala. Trochu ma to nahnevalo, že každé moje ďalšie rozhodnutie, ktorou cestou sa dať - vpravo, alebo vľavo - bolo vždy asi to horšie, pretože cesta bola stále horšia.

Nakoniec som musel preradiť na dvojku a ísť rýchlosťou asi 30 km/hod, keď som sa znova pozrel do spätného zrkadla a tam som okrem dotyčného „silného chlapíka“, ktorý sa už pravidelne menil na zubatú príšeru, videl aj svoju ženu a dcéru. A obidve boli vystrašené k smrti. Pozerali na chlapíka meniaceho sa na zubatú príšeru a súčasne na mňa, ako ich zachránim. Zostal som prekvapený. Čo tam robia? Však som ich tam nemal. Kde, kedy nastúpili? Tak som ich začal upokojovať, aby sa ničoho nebáli, že toho chlapíka poznám. Nemôže nám nič urobiť, hovorím im. Malá dcéra by ešte nemusela počúvať svojho „schopného“ otca. Ale začal som byť nasraný, keď ma moja žena nepočúvala, že sa ničoho nemá -nesmie báť. Je dospelá a má vedieť, keď sa nebojím ja, tak niet sa čoho báť. Avšak ani jedna ma nepočúvala. Nie že by ma nepočuli, čo hovorím, obidve ma počuli, čo hovorím. Ale oni ma nebrali vážne. Neverili mi.

Cesta sa nakoniec úplne zhoršila. Aj motor sa začal stále viac zakašľávať. To už bolo jasné. To preto, pretože som začínal byť nasraný, že moja žena hlavne a podľa tej „kravy“ aj moja dcéra ma nepočúvali a „klepali sa“ na zadnom sedadle od strachu z pohľadu na človeka-diabla, ktorý nás neustále sledoval a už sa vôbec netajil neustálymi a zreteľnými premenami na zubatú príšeru.

Nakoniec som sa dostal na nespevnenú cestu v nejakej dedine, kde bolo nejaké poľnohospodárske družstvo. Zastavil som na zablatenej ceste - poslednú dobu, ako som šiel v aute, už stále pršalo, a preto všetko bolo rozmочené. Vpravo bola zablatená cesta do dvora toho družstva, kde som mal pocit, že na dvore zapadnem do blata. Vľavo bola cesta, ktorá toto družstvo obchádzala, ale mal som pocit, že za najbližšou zatáčkou zapadnem tiež a definitívne skončím svoju „cestu“. Pozrel som sa dozadu. Chlapík sa zmenil opäť na zubatú príšeru a moje dve ženy sa triasli od strachu, ako ho videli. Teraz som sa skutočne nasral. Povedal som svojej žene, že do tejto riti ma dostala ona, aj moju dcéru, pretože sa neustále bojí. Má stále strach. Ved' som jej jasne povedal, že sa nemá čoho

bát. Ak okamžite obidve nezmenia svoj strach na odvahu a odhodlanie, tak ich okamžite „vyhodím z auta“ a ďalej pôjdem „bez nich“.

Aby som maximálne zvýraznil svoje odhodlanie, tak som vystúpil z auta do dažďa a otvoril som zadné dvere, aby si vystúpili. Najskôr obidve skoro dostali infarkt, že majú vystúpiť. Avšak žena rýchle pochopila, že ju, aj dcéru skutočne z auta vyhodím a nechám ich tam a ďalej pôjdem sám. Tak z toho asi dostala ešte väčší strach, ako z „debila“ za nami, ktorý medzitým stál a len nás pozoroval.

Tak a teraz som im povedal. Budeme cívať, aby sme sa vrátili tam, kde sme „odbočili zo správnej cesty“. Tam, kde vy dve, ste ma odklonili zo správnej cesty. Odklonili ste ma bez môjho vedomia. Vôbec som nevedel, že mi sedíte na zadných sedadlách. Vôbec neviem, kedy ste sa tam vzali? Takže ste ma riadne nahnevali. Nie, nasrala si ma ty, moja žena. Dcéra totiž napodobuje hlavne matku a nie otca. Ty, moja žena si vinná. Ak sa budeš ďalej klepať od strachu z toho blbca, ktorý je v skutočnosti chudák a zaslúži si lásku, ktorý navyše nikomu nemôže ublížiť, tak ťa vysadím. Nezoberiem ťa ďalej so sebou. Toho diabla si za mnou priťahla Ty. Nie dcéra. A keď si mala strach Ty, dcéra mala strach tiež a účinnosť strachu sa výrazne zväčšila.

Takže pod mojou hrozbou a odhodlanosťou ich vysadiť a strachom, že tam zostanú samé, sa ich strach zmenšil. Ich strach sa dostal medzi mlynské kamene. Nemohol sa ďalej voľne prejavovať. Bol násilím krotený. Nasadol som naspäť do auta a začal som cívať smerom k diablovi, aby som našiel vhodné miesto, kde by som sa mohol otočiť a ísť už priamo naspäť proti diablovi. V spätnom zrkadle som videl, ako sa výraz v tvári diabla zmenil zo sebaistého mierneho úsmevu, striedaného nenávisným, zlostným pohľadom na zdesenie, údiv a zmätok. A ako som autom cúval z tohto bezvýhodiskového miesta, cúval predom mnou aj diabol a začal som mať pocit, že sa začal rozplývať. A súčasne som videl, že aj dcéra a žena na zadných sedadlách začali nadobúdať odvahu, ako videli, ako sa situácia mení. Diabol nás už neprenasleduje, ale mi diabla vytláčame z jeho pozícií!! Nato sa sen stratil.

Tento sen ma v súčasnosti presvedčil, že najväčším pomocníkom diabla sú dve ľudské vlastnosti:

- zlosť až nenávisť - miernejší prejav je neznášanlivosť, závisť a potom nafúkanosť a nadradenosť
- strach - akýkoľvek a v akejkoľvek forme.

Opakom týchto vlastností sú smiech a láska a odvaha. Preto milujte a majte radi všetkých a všetko okolo seba. A súčasne buďte odvážni a nebojte sa ničoho. Ničoho, ani smrti. Boh nehovorí, že človek má byť hlupák a slaboch. Buďte silní, tvrdí a odvážni. Ak vám niekto hrozí smrťou a zlobou a je zlý? Nebuďte hlupáci. Nemajte strach. Zabite skôr vy jeho, než on vás. Neváhajte!!

Platí to však len vtedy, ak ten dotyčný je „diabol“. Diabla poznáte vždy ľahko. Ľahko, ak ste milujúci a bez strachu... „poznáte ich po ovoci“!!!!!!!

Kapitola 21

Duševné problémy, sex a demokracia *- to súvisí*

Niekde som čítal, ako som tu už predtým písal, že po roku 2020 bude mať 30 % populácie v EÚ duševné problémy. Prečo? Je to pravda? No to sú pekne vyhliadky. Keď sa však už teraz na začiatku tohto storočia pozriem po ľuďoch okolo seba, tak si myslím, že to bude pravda. Budem rozmýšľať, čo ďalšie okrem ich duše a mozgu najviac vplýva na duševnú nerovnováhu človeka.

Tak na prvom mieste je to, že aj keď mnohí ľudia chodia do kostola a akože veria v Boha, tak myslím si, že mnohí v existenciu Boha ani neveria. Iní zasa skutočne veria v existenciu Boha, ale žiaľ vďaka súčasným náboženstvám veria v neexistujúceho-nereálneho Boha, pretože si myslím, že ON je iný, než tieto náboženstvá hovoria.

Ale neveriaci to má všetko podstatne komplikovanejšie!!

Ale zjednodušte si to. Čo hovoria zákony prírody? No to, že človek je súčasťou prírody. A akékoľvek neprirodzené - neprirodné - odchýlky (úchyľky) sa musia prejaviť. Tieto prejavy musia byť nielen fyzické, ale aj duševné.

No tak hovorme si, čo je prírodné (pritom všetko je to tak jednoduché, že nechápem, že to nikto nevie?).

Čistota nie je prirodzená.

V prírode nie je nič čisté. Ľudia, ktorí dbajú na svoj zovňajšok a sú prehnane čistí, majú problémy. Nechápu. Prečo musia byť čistí? Kvôli druhým ľuďom? Je nepríjemné, ak niekto smrdí potom a má staré špinavé šaty, ktoré smrdia ešte viac. Civilizácia spôsobila, že sa požaduje, aby človek bol čistý a navoňaný. Ale za cenu, že si spôsobil veľký problém. Musí svoju čistotnosť kompenzovať vedomou kontrolou svojho správania sa. Nemôže byť spontánne čistotný, ako bol na začiatku spontánne špinavý. Spontánna špinavosť v prvotnopospolnej spoločnosti bola normálna a, samozrejme, v súlade s okolitou prírodou. Spontánna čistota, to znamená vo svetle reklám na dezinfekčné prostriedky, dezodoranty, leštiace prípravky a pod., je však výrazne škodlivá. My, menej čistotní a už v staršom veku veľmi dobre poznáme čistotné ženy, alebo príliš čistotných mužov. No, samozrejme, majú väčšie problémy vybilancovať napätie medzi prírodou a civilizáciou.

Ďalej poriadok.

V prírode nie je nič v poriadku, uložené a usporiadané, samozrejme, podľa našich predstáv. Príroda tu nie je preto, aby sa ukladala a usporiadala podľa našich predstáv. My sa musíme usporiadať a urovnať podľa prírody. Pozor na poriadkumilovných ľudí. Sú pod zvýšeným tlakom zo strany prírody. A majú preto menšiu rezervu vydržať zvýšený tlak na seba než my ostatní. Ľudia sú rôzni. Ich vrodené dispozície sú rôzne. Jeden je silný a vydrží toho veľa a iný je slabý, a preto musí šetriť energiou a aj keď akokoľvek šetrí a vie a žije v súlade s prírodou, aj tak v súperení s tým talentovanejším jedincom prehrá. Preto sú z toho všetci zmätení. Nedávajú si tieto jednoduchosti takto do súvislosti.

Je človek aj veľmi čistotný aj poriadkumilovný a nemá žiadne duševné problémy a naopak všetko sa mu darí. To je talentovaný jedinec. Vydrží veľa. Ale ja nemusím byť talentovaný a musím energiou šetriť. Energiou? Prečo? No, pretože keď idem proti prírode, tak bojujem proti nej. To ma musí stáť zákonite energiu.

Zmysel pre presnosť - čas.

Nevýznamný, ale tiež problém modernej doby. Človek musí stále celý deň a celý týždeň a roky sledovať hodinky a byť niekde včas. Ľudia, ktorí sú príliš presní, môžu si postupne privádzať profesionálnu pracovnú deformáciu, ktorá ich stále viac a viac oberá o energiu. Ten, kto má energie dosť, tomu časový stres nevadí. Pre toho, kto však špatné - ľahko - spí, môže byť strata aj tej málo energie dosť veľa.

Sex.

Ďalší podstatný problém. Hlavne tam, kde je vplyv kresťanstva silný, alebo tam, kde je spoločnosť stále dosť puritánska. V drvivej väčšine sexuologických knihách a knihách o milovaní a partnerskom súžití sa hovorí, že láska a sex má byť spolu a vtedy žije človek šťastný sexuálny život. Hovno! Každá staršia skúsená prostitútka vám povie, že je to úplná hlúposť.

Predsa ak sa človek skladá z fyzického tela, astrálneho tela - to znamená tela, ktoré prechádza do druhého sveta po smrti tu na Zemi a duše, tak aj sex musí mať rôzne svoje miesto u týchto rôznych elementov, z ktorých sa človek na Zemi skladá.

Fyzické telo potrebuje sex fyzický, ako aj potravu a vodu. Pokiaľ nemá sex, tak našťastie tento človek fyzicky prežije. Ale logicky toto telo musí trpieť veľkou nerovnováhou v energetickom systéme. Katolícki kňazi, ktorí nesmú mať celý život pohlavný styk so ženou, musia byť všetci napoly duševne chorí.

Pozor, je však veľký rozdiel medzi sexuálnou potrebou rôznych ľudí. Jeden človek má potrebu sexu 3-krát denne a druhému stačí raz za 3 mesiace. Áno, taký je rozdiel medzi ľuďmi. A teraz predstavte si, že muž, ktorý chce 3-krát denne, sa ožení so ženou, ktorej stačí 2-krát za týždeň. S potrebami sa nedá nič výrazného urobiť. Sexuálnu potrebu môžete korigovať, povedzme, tak v rámci desiatok percent hore alebo dole. Takýto manželský pár je v peknej riti. Aj keď na začiatku boli do seba veľmi zamilovaní. Veľmi skoro ich to prejde. Rozídu sa. Aká škoda? Ináč si veľmi dobre rozumeli. A keď sa rozišli, zistili že si ďalej veľmi dobre rozumujú? Islam takýmto mužom a ženám umožňuje tento problém riešiť. Muž môže mať až 4 ženy. Horšie je na tom však žena. Preto ženy, ktoré majú veľkú fyzickú potrebu to v civilizovanej spoločnosti riešia tak, že sa stanú prostitútkou. A v „odborných knihách“ sa ale píše, že tieto ženy sú vykorisťované a robia to kvôli ekonomickým problémom a hlavne, že vzrušenie predvádzajú a hrajú. No hlúposť. Úplná hlúposť. Drvivá väčšina prostitútok, ktoré si takto zarábajú a sú voľné bez pasáka, súložia skutočne radi a tomu mužovi chcú urobiť maximum, čo môžu, pretože to potrebujú možno ešte viac ako ten muž, ktorý im však za to navyše ešte štedro platí.

Je to jasne nenormálna situácia. Je to neprirozené. Je to proti prírode. Pritom sexuálna energia je najsilnejšia energia, ktorou telo člo-

veka disponuje. Pokiaľ je človek v sexe tak nenormálny, to sa musí prejavíť.

Nesmiete sa čudovať, keď niekedy počujete, že súčasná ľudská spoločnosť je v podstate celá duševne chorá, a duševne zdravých je len niekoľko jedincov. Tí sa však musia mať na pozore. Pretože tá drvivá väčšina „chorých“ by ich okamžite rada zahrdúsila - a najlepšie sa k tomu hodia demokratické zákony!!!!

Myslím si, že do budúcnosti ak chce človek byť slobodný, musí sa uvoľniť z okov sexuálnej energie, do ktorých ho dostalo kresťanské náboženstvo a iné obdobné systémy, nechápajúce sex. Ja si dokonca myslím, že kresťanské náboženstvo je najväčším diablom na Zemi (ako to povedal Tolstoj o pravoslávnej cirkvi - tá je pritom lepšia než katolícka, pretože si veriaci nemôžu tak ľahko vymodliť v kostole odpustenie za svoje hriechy). Pokiaľ je človek - jeho telo - sexuálne neukojené, je agresívny. Agresivnosť sa nakoniec prejaví aj vojnou. Duševne choré národy - sexuálne neukojené - sú agresívne a dobyvačné. Preto najväčší zdroj energie vojny a agresie je najsilnejšia energia, ktorú má telo človeka k dispozícii, a to je sexuálne libido - neukojené libido.

Preto sa bude musieť na prvom mieste zmeniť vzťah človeka k sexu. Všetko ďalšie je nepodstatné, vrátane ochrany životného prostredia. Nahovno sa ochraňuje životné prostredie, keď sa nakoniec ľudia pozabíjajú vo vojnách. Keby ale všetci vojny chtivý „trtkali“ toľko, koľko by chceli, som si istý, že by nechceli bojovať. Nemali by už dosť síl, pretože ich ženy by ich dostatočne vyťažili - vyžmýkali z ich „energie zlosti“ - neukojenosti.

Čím viac bude lacných a kvalitných prostitútok a dobre utkajúcich žien, tým menšia pravdepodobnosť vojny. Najsilnejšia prevencia proti vojne je, aby ženy utrkali svojich mužov tak, že už nebudú mať dosť síl a chuti bojovať.

Národy, v ktorých ženy nebudú trtkáť, vyvolajú vojnu.

Myslím si, že sa národy budú musieť zmeniť tak, že bude normálne, že jeden muž bude žiť aj s tromi ženami a bude mať s nimi deti a iná žena bude môcť mať piatich mužov, s ktorými tiež bude žiť v jednej domácnosti, pretože ich bez problémov zvládne - utrká.

Ďalšou súčasťou je telo astrálne, ktoré má svoje potreby, ale na Zemi sa nemôže prejavovať, pretože je to iný druh hmotnosti. Avšak duša sa aj

na Zemi prejavuje a chce prejaviť maximálne. Chce milovať. Je vynikajúce, keď fyzické telo sa miluje a súčasne miluje aj duša.

Ak žena miluje, môže rovnako dobre milovať štyroch mužov, ako aj len jedného muža a tiež svoje dve deti. Čím človek miluje viac ľudí, tým miluje viac a nemôže to byť škodlivé, ale efekt musí byť naopak kladný. Samozrejme každého muža miluje potom ináč. Zjednodušene jedného viac a iného menej.

Aby vznikla takáto spoločnosť ľudí, myslím, že sa bude musieť zmeniť aj spoločenské zriadenie. Myslím si, že demokratický systém je zlý. Totiž demokratický systém znamená vládu väčšiny. Väčšina však je zložená z robotníkov a menej schopných a priemerných ľudí. To je vždy a všade väčšina. Vzdelaní a schopní, to znamená špičky, tých musí byť vždy málo. Kto sa dostane k moci v demokratických systémoch? No vždy tí, ktorí sa najviac zapáčia masám. To znamená tým málo schopným. Tým, ktorých tí schopní využívajú, aby na nich zarobili viac peňazí. To znamená, že sú volení tí, ktorí buď takí sú, čo rozprávajú, alebo jednoducho klamú, aby boli zvolení.

To ešte nie je všetko. Hlavne títo zvolení musia nakoniec presadzovať program, ktorí hlásali, aby ich tá väčšina volila. Tento program je tým pádom programom tejto väčšiny. Nevzdelanej, alebo málo vzdelanej a stále len priemernej a teda hlúpej väčšiny. Táto väčšina sa však vždy dá oblnúť. Stačí, že vedci zistia - napíše sa v novinách, čokoláda je škodlivá na pohlavný život. Už tomu väčšina uverí. Alebo, Saddám Husajn je terorista a treba ho zlikvidovať, pretože ohrozuje okolité krajiny. Takže USA obsadia Irak a väčšina ľudí v USA to odsúhlasila. Za demokraciu a hlavne hlasy väčšiny - však ste to odsúhlasili VY - demokratická väčšina - my za to nie sme zodpovední - a demokratické voľby - sa totiž skryjú všetky svinstvá a klamstvá. V demokracii v skutočnosti nie je nikto zodpovedný. USA napadli Irak. Zistí sa, že to bol omyl? Nič to zato. Ďalšia demokratická vláda to opraví. A potom ďalšia demokratická vláda opraví to, čo opravovala predchádzajúca? Ha ha??!!

A stále sa všetko opravuje a zlepšuje. To však vôbec nie je pravda. V demokratických systémoch sa striedajú vlády, ale vládnu stále tí istí ľudia. Presnejšie silné skupiny ľudí. Silnejšie sa presadia, slabšie musia počkať kým zosilnejú, alebo ich priberú k sebe tí silní. Demokratické voľby sú v podstate len veľké divadlo pre hlúpu väčšinu. Táto väčšina si

to musí uvedomiť. Demokratické voľby sú totiž pre silné vládnuce ekonomické a vojenské skupiny výhodné. Tieto skupiny sú v anonymite. Voličská väčšina ich nepozná. Ona vôbec netuší, že nevládne demokracia, ale tieto skupiny. Keď sa niečo pokazí, oni za nič nemôžu. To demokraticky zvolená vláda sa zmýlila. Demokratické vlády sú preto neuveriteľne nemorálne. Musia robiť to, čo im diktujú vládnuce skupiny, pritom sa však tvária, že vládne demokracia a väčšine preto musia klamať.

Preto si myslím, že ďalšie spoločenské zriadenie bude také, kde sa jasne povie, kto vládne, a táto skupina, keď nesplní to, čo sľúbila, alebo urobí nesprávnu dôležitú vec, bude za to zodpovedná a potrestaná. Preto by v budúcnosti mali vládnuť tí, ktorí sú schopnejší než masy.

Prechod musí byť nenásilný, ale razantný. Tie politické strany, ktoré chcú skutočne radikálnu zmenu smerom ku pravde, sa musia zasadzovať o zmenu volebného systému. A táto zmena volebného systému sa musí dosiahnuť s využitím súčasných politických systémov. Tieto nové politické strany nesmú mať žiadne zľutovanie s predchádzajúcimi stranami a ich ľuďmi. Oni sa nezmenia. Nie sú toho schopní - prečítajte si ďalej v tejto knihe prečo????

Pôjde o neľútostný boj o pravdu. Len tá politická strana bude v pravde, ktorá bude presadzovať takýto nový systém hlasovania pri voľbách: Inteligentní a schopní ľudia musia mať podstatne viac hlasov pri voľbách, než tí menej schopní. Len tak sa presadia dlhodobo „múdre a citlivé vlády“ aj pre obyčajných priemerných ľudí. Tieto nové strany o tom musia presvedčiť hlavne tých hlúpych priemerných. Myslím si, že to nebude taký veľký problém, ako si myslíte. Budete prekvapení... Ak budete hovoriť skutočne pravdu a keď „kážete vodu, tak aj budete piť vodu“.

Vlády sa nebudú rozdeľovať medzi pravicové a ľavicové. Je to nezmysel. Všetky ľavicové socialistické systémy sú z dlhodobého hľadiska nerealizovateľné duševné úchyľky. Ľavicové systémy presadzujú len demokratickí politici, ktorí chcú úspešne kradnúť v tomto bludisku pre-rozdeľovania štátnych peňazí.

Budú len vlády inteligencie, múdrosti a úzkych špičiek, alebo vlády tupých demokratických väčšín.

Navrhujem napríklad takýto systém pridelovania hlasov pri voľbách:

Rozdielne sa budú pridelovať hlasy pre mužov a pre ženy. Pre mužov navrhujem toto:

A) Muži:

- muž so základných vzdelaní mladší ako 40 rokov jeden hlas
- muž starší ako 40 rokov 2 hlasy
- muž starší ako 55 rokov 3 hlasy

Navyše jedna z týchto možností:

- muž so strednou školou ďalšie 2 hlasy
- muž s vysokou školou ďalšie 4 hlasy
- muž s akademickým-vedeckým vzdelaním ďalších 8 hlasov

Navyše ďalšie - len jedna z týchto možností:

- muž, ktorý má majetok väčší ako 0,5 mil. eur, ďalších 5 hlasov
- muž, ktorý má majetok väčší ako 1 mil. eur, ďalších 10 hlasov
- muž, ktorý má majetok väčší ako 10 mil. Kč, ďalších 20 hlasov
- ale muž neaktívny - na dôchodku - len 1 hlas

(Ak si rodičia nevychovejú svoje deti tak, aby ochotne platili na ich dôchodky, tak nech „zožnú to, čo zasiali“. Ľudia v aktívnom veku musia vychovať svoje deti tak, aby ich deti boli spokojné, čo im tu ich rodičia nechali??)

B) Ženy:

- žena, ktorá nemá deti, nemá volebné právo
- žena, ktorá má 1 alebo 2 deti má 1 hlas
- žena, ktorá má 3 deti a viac má 3 hlasy

Navyše jedna z týchto možností:

- ak má žena 3 deti a vysokoškolské vzdelanie, ďalšie 3 hlasy
- ak má žena viac ako 3 deti a pracuje a jej ročný príjem za posledný kalendárny rok je vyšší ako 5 násobok životného minima, ďalších 5 hlasov

Navyše ďalšie - len jedna z týchto možností:

- žena, ktorá má majetok väčší ako 0,5 mil. eur, ďalších 5 hlasov
- žena, ktorá má majetok väčší ako 1 mil. eur, ďalších 10 hlasov
- žena, ktorá má majetok väčší ako 10 mil. Kč, ďalších 20 hlasov
- ale žena neaktívna - na dôchodku - ak má aspoň 1 dieťa, len 1 hlas

Na záver sa vrátim ešte k sexu a láske. Biela rasa pod vplyvom kresťanstva je skutočne duševne úplne vyšinutá. Sex nemá totiž nič spoločné s láskou. Sex je len fyzický prejav nášho tela. Niektorí potrebujú súložiť 3-krát denne a iní len raz za 3 mesiace. Myslíte si, že ten ktorý chce súložiť 3-krát denne, miluje 30.3 = 90-krát viac ako ten, kto dokáže súložiť len raz za mesiac?? Samozrejme, hlúposť.

Sexuálna energia má za úlohu, aby ľudstvo nevymrelo. Sexuálna energia je hlavne živočíšna energia. Mladí ľudia sú pod obrovským tlakom svojho libida. Oni chcú súložiť a musia súložiť za každú cenu. Niet východiska. Všetci to poznáme. Stáva sa - pozrieme sa na druhé pohlavie, ktorého (ktorú) sme odrazu zazreli a okamžite cítime nával príjemnosti až vzrušenia. To nie je nič iné než naše sexuálne, živočíšne libido. Je to energia, ktorá sa nedá skrotiť. Nemá význam to skúšať. Tomu, komu by sa to podarilo, tak už nepatrí medzi ľudí. Bude to asi hermafrodit.

Biela rasa má výraz láska. Toto slovo používa aj pre lásku medzi mužom a ženou a pre lásku medzi bratmi, medzi otcom a synom, medzi kamarátmi a podobne. Napríklad Božia láska. Tak to je neuveriteľný zmätok. Preto sú práve všetci dezorientovaní, asi????

To je totálny nezmysel. Láska nemá nič spoločné so sexom. Sex je potreba tela a láska je potreba duše. Súložiť môžete s kýmkoľvek a pritom kvalita súlože bude závislá hlavne od vašich génov, pohlavných orgánov, naladenia celého tela aj mozgu na sex. Naladenia, to znamená nadržania, neukojenia, sexuálneho chťiča,... môžete tomu hovoriť akokoľvek chcete. Je to stav fyzický. Sú monogamne založení ľudia, ktorých vzrušuje ten istý partner viac ako nový partner. Sú naopak polygamne založení ľudia - muži aj ženy asi rovnocenne - ktorých viac vzrušuje súložiť a teda robiť deti stále s iným samčom (samicou). To je vedľajšie. Je to stále len náš rozmnožovací pud, ktorý sa nedá ovládnuť. Dá sa však tento pud dostať pod kontrolu. Musíte si uvedomiť, že ste živočích (ale aj ľudská duša-duch), a preto potrebujete súložiť podľa svojho libida. Ak si požadované penzum odsúložíte, tak ste „voľný“ a môžete sa voľne venovať duševným-duchovným činnostiam. Preto je absolútne zmätočné a schizofrenické, to je asi najlepšie povedané „schizofrenické“, ak muž hovorí, že sa zamiloval a má rád ženu, s ktorou sa zoznámil pred mesiacom a nemôže bez nej žiť a súčasne hovorí, že má rád svoju matku. Chápate, že je ten dotýčny úplne vyšinutý? Nerozumie ničomu... ale skutočne ničomu??

Manželstvo, vzťah medzi mužom a ženou je vzťah sexuálny a tlak prírody, aby muž a žena vychovali nové pokolenie. To nemá nič spoločné s láskou. Láska je duchovný stav, ktorý nemá nič spoločné so vzťahom muža a ženy. Muž a žena si v skutočnosti vôbec nerozumejú a ich vzťah je len vzťah fyzický - sex - a vzťah na výchovu detí. Láska je duševný stav. Láska je to, že počúvam niekoho, ku komu mám vzťah, že ho

chcem počúvať, ale bez ovplyvnenia sexom. Ak manželia v stave živočíšnom vychovávajú svoje deti a skončí ich sexuálne libido, tak mnoho párov zistí, že nemajú nič spoločné. Takéto páry sa rozvádzajú, keď majú dosť peňazi a dosť odvahy začať z iného konca. Je to ich chyba aj ich šťastie. Splnili si tu na Zemi jednu „domácu úlohu“ a teraz sa môžu začať venovať láske. Ja by som už ani nechcel ďalej používať slovo láska, pretože láska je totálne sprofanovaná - spojená so stavom sexuálneho rozpoloženia a nastavenia na súlož a robenie detí.

Pre duchovný stav lásky navrhujem slová:

zodpovednosť a dôslednosť

sila a tvrdosť

odvaha a nekompromisnosť

aktivita a tvorivosť

pasivita a poníženie sa

pochopenie a odpustenie

iné duchovné stavy spojené s múdrosťou, znalosťou a vcítením sa (bez známok slabosti) do života okolo nás, aj keď môžu byť prejavované nevedomky a automaticky.

Ak chcem niekomu pomôcť, tak on sám si musí chcieť pomôcť ešte viac. Ak to neplatí, tak „seriem“ na neho a nebudem mu pomáhať. Je to zbytočné - nemám ho rád.

Musím sa priznať, že sa rád stretávam a komunikujem s veľa ľuďmi. Ale musia akceptovať vyššie uvedené duchovné vlastnosti. Ináč ich nemôžem akceptovať ja. Ale ináč ich nemôže akceptovať nikto schopný. Určite - asi? nie ani Boh.

Kapitola 22

Jung a Boh

Kresťanstvo hovorí, že je svätá Trojica. Otec, syn a duch svätý. Ja si myslím, že to nieje pravda a že musí byť svätá štvorica. Čo, ale znamenajú jednotlivé časti tejto trojice? Otec je jasné, to je Boh. Syn by malo byť tiež jasné, to je Ježiš. Ale čo je duch svätý. Z kresťanskej literatúry oficiálneho náboženstva, ktorú som doteraz čítal som to nepochopil. Až donedávna pokiaľ som neprečítal knihu „Vo svetle pravdy“ od Abd Ru

Shina, som tomu vôbec nerozumel. Kresťania jednoducho nevedia, čo by ten duch svätý mal byť. V uvedenej knihe, ktorú jednu z mála citujem a čerpám z nej inšpirácie, ako od externého zdroja, je to uvedené. Je to doteraz najlepšia kniha, akú som kedy čítal. Takže čo je ten Duch svätý. Je to jednoduché. Boh je mimo stvorenie, ktoré stvoril. Boh je tak čistý a jasný, že v jeho blízkosti by všetko iné než priamo Božie „zhorelo a zničilo sa“ od sily a energie, ktorú Boh predstavuje. Boh preto vo svojom stvorení nie je priamo prítomný. V jeho stvorení je prítomný len Jeho Duch. Duch je sila Božia, ale akoby transformovaná a nie priamo jeho sila. Sú to ako keby nervové vlákna, ktoré všetko cítia a vnímajú. Je to len jeho duch. Duch Boží zaisťuje fungovanie celého jeho stvorenia podľa jeho Božích zákonov, ktoré sú nemenné a sú dokonalé. Dokonalé sú preto, že ich určil Boh a ten rozhoduje o všetkom vo svojom stvorení. Presnejšie, všetko bolo rozhodnuté už na začiatku, keď sa Boh rozhodol toto svoje stvorenie vytvoriť. On vytvoril stvorenie podľa svojich predstáv, to znamená určil fungovanie tohto stvorenia podľa pravidiel, teda zákony, podľa ktorých sa riadi aj on sám. On sám si totiž rozhoduje podľa akých pravidiel sa bude riadiť. Tieto pravidlá, čiže zákony sa musia dodržiavať v jeho stvorení. Kto ich nedodržiava, jednoducho nemôže existovať v tomto stvorení. Náš vesmír a teda aj naša Zem je však už v dosť veľkej vzdialenosti od Boha, a preto zákony pôsobia pomaly a nie okamžite, ako vo väčšej blízkosti Božej. Napríklad si myslím, že už silnejšie pôsobia na druhom svete - po smrti človeka na Zemi, kde sa reinkarnuje jeho astrálne telo a jeho duša. Takže je jasné, čo je duch svätý? Myslím si, že to je transformovaná energia, sila, nervové vlákna, ktoré spájajú Boha s jeho stvorením. Boh vo svojom stvorení priamo nie je. Boh je sám a musí byť oddelený od svojho stvorenia, pretože jeho stvorenie nie je dokonalé ako Boh, a preto, ak by bol Boh vo svojom stvorení, musel by ho zničiť - spáliť svojou energiou čistoty a jasu.

Ale prečo si myslím, že musí byť svätá štvorica. Už som to písal skôr. Ďalší dôkaz doplním napr. od svetoznámeho psychiatra Junga. Psyché človeka charakterizoval tak, že plní 4 funkcie. Dve hlavné a dve vedľajšie. Hlavné sú myslenie a cítenie a vedľajšie vnímanie a intuícia. Jung vedecky dokazuje, že nevedomie človeka je „geniálne“. Ono všetko vie od vývoja ľudstva. Avšak problém je len v tom, že tieto vedomosti sú nevedomé a len niekedy má človek možnosť nazrieť a uvedomiť si zna-

losti svojho nevedomia. Čím človek viac trpí a sa snaží zisťovať skutočnú pravdu o svete, tým viac sa mu otvárajú informácie z jeho nevedomia. On v podstate asi prvý „vedeckým spôsobom“, nepriamo, dokazuje existenciu Boha. Preto sú z neho mnohí psychiatri „na mŕtvicu“. Samozrejme, všetci tí, ktorí v Boha neveria. Pre tých, ktorí veria v Boha a reinkarnáciu duše, je Jung jasný, jednoduchý a rozumejú tomu, čo sa pokúša povedať. Pre ostatných je ťažký, zložitý a skoro ako šarlatán.

Neznalých musím informovať, že Junga považujú mnohí myslitelia za väčšieho Fudského génia 20. storočia než bol Einstein, ktorý objavil teóriu relativity vo fyzike.

Len stručne ešte podľa mňa to najpodstatnejšie z Junga. Dve hlavné funkcie myslenie a cítenie sú rovnocenné. Aj podľa cítenia, ak sa človek rozhoduje, sa rozhodne správne a aj podľa myslenia. Muži sa vo svojom živote rozhodujú hlavne na základe logického myslenia a ženy a umelci na základe cítenia. Cítiaci človek cíti, že by mal dnes ísť na nákup, alebo do kina a rozhodne sa rovnako správne, ako človek mysliaci, ktorý si to logicky odôvodní, prečo má ísť dnes na nákup, alebo do kina.

Dve vedľajšie funkcie sú trochu zložitejšie na pochopenie. Intuícia je, že človek vidí akoby za roh, kde zrakom jednoducho vidieť nie je. Je to predtucha, čo za tým rohom je. A vnímanie je to, čo je tu. Ináč intuícia je, keď človek vidí a vie o tendenciách a globálnych súvislostiach. Vnímanie je detail, podrobnosť. Príklad: Ak človek stojí na kopci a pozerá sa z tohto kopca okolo seba, čo vidí? Človek so zvýraznenou intuíciou vidí tendencie, globálny stav. Zelené lúky, tmavšie zelené pásy lesov. Modrú oblohu nad lesmi. V údolí červené strechy domov, úzke pruhy tmavej asfaltovej cesty a modrý tok rieky. Človek, ktorý má vyvinutejšie vnímanie, vidí naopak detaily. Dole v údolí vidí malý domček, ktorý je obklopený plotom. Ten plot je z drevených tyčiek. A tamtá a tamtá tyčka sú nové a tamtie a tamtie sú až tak staré, že ich bude potrebné za chvíľu vymeniť. Bránka je mierne otvorená. Na dvore sú 4 sliepky a 1 kohút. Dvere na dome sú asi novo natreté, pretože svietia jasnou modrou farbou.

Rozdiel je asi jasný. Podľa Junga má človek od narodenia jednu hlavnú a jednu vedľajšiu funkciu dominujúcu, ktoré potláčajú tie druhé dve funkcie. No a Jung tvrdí, že psyché každého človeka od narodenia až po smrť sa chce zdokonaľiť a rozvinúť všetky svoje funkcie tak, aby fun-

govali vyvážené. Pokiaľ to človek neakceptuje, nastupujú depresie a nakoniec aj duševné choroby.

Nezdá sa vám to rovnaké, ako keď duša sa neriadi božími zákonmi, že bude zničená? Pre človeka logicky rozmýšľajúceho, je to jasné. Nevie, či Jung veril v existenciu Boha alebo nie, ale dostal sa k dokázaniu jeho existencie už tak blízko, že pre mňa je jeho teória aj jeho celoživotné vedecké dielo v podstate dôkaz o existencii Boha.

Kresťania tvrdia, že Boh je v každom človeku. Úplná blbosť, si myslím.

Jung v podstate nepriamo dokazuje existenciu božej vôle a ducha svätého v človeku. Áno, dokazuje existenciu zákonov božích a ich pôsobenie v človeku. Boh chce, aby človek aj rozumom zistil, že on existuje a aby zistil logicky, aké sú jeho zákony. Nie, aby veril, ako baran báchorkám o ňom, čo vykladajú súčasné náboženstvá. Väčšina ľudí cíti, že Boh asi bude existovať. Preto toto chcú využiť klamlivé náboženstvá. Ale musia to urobiť tak, že povedia o Bohu 80 % pravdy, ale podstatné veci otočia. A tým sa celá pravda zmení na nepravdu. Správne a pravdivé je to, čo je prirodzené. To čo druhým neškodí a je len nutnosťou na prežitie pre mňa, aby sa moja psyché mohla vyvíjať a mohol som žiť na Zemi a využiť tento čas na to, aby sa moja psyché vyvinula a stala sa na konci môjho života vyvážená - to podľa Junga.

Mám málo času. Ale peniaze mi k splneniu mojej úlohy nepomôžu. Ak tie peniaze ale zarobím čestne a s veľkou bolesťou a námahou, je to veľmi dobre, pretože tým pomôžem nielen sebe, ale aj ľuďom v mojom okolí. Bez peňazí sa nedá žiť. Musia sa vyrobiť potraviny, stroje, domy apod. To môžu urobiť len ľudia, ktorí pracujú. Peniaze sú len forma, ako sa prerozdeľujú právomoci o rozhodovaní, čo je pre ľudskú spoločnosť ekonomicky dôležitejšie, aby sa robilo a čo menej dôležité. Nezúfajte, ak ste nezarobili toľko ako iní, alebo toľko, ako by ste chceli. Nemáte pravdu. Zarobili ste presne toľko, koľko si teraz zaslúžite. A zmena môže byť už blízko. Alebo to bude ešte horšie, pretože vaša duša nepotrebuje peniaze. Sú pre ňu škodlivé, v tejto vašej fáze vývoja. Chce niečo iné. Musí vám spôsobiť riadne problémy, aby ste sa spamätali. A možno vás dostane aj do väzenia. Alebo vás pripraví o všetok aj ten malý majetok, ktorý máte.

Najkrajším príkladom sú šťastné manželstvá v bohatých krajinách západu a východu. Keď majú už dve deti, auto a chcú a začnú chodiť na

drahé dovolenky, tak sa rozvedú. Prečo? No pretože sa nudia. Ich duše sú rozladené a rozhodnú sa konať... Tie naše telá s tupými mozgami citovo degenerujú - hovoria si. No ja tomu mozgu podkúrim. A mozog daného muža z nudy sa zamiluje do inej ženy - častokrát podľa očitých svedkov - do podstatne menej peknej ženy, než bola tá jeho nešťastná manželka. Ale nešťastná manželka si to zaslúžila. Posledné roky degenerovala. Nudila svojho muža. O nič sa nesnažila. Žrala, alebo držala neustále nejakú diétu, nesúložila, prala a starala sa o rodinu, alebo neustále len športovala, ale podstatne sa nevyvíjala dopredu. Stagnovala, dokonca jej duša sa zhoršovala. Aj pre jej dušu je rozvod potrebný ako soľ. Rozdelia sa majetky a začnú nové, iné problémy. Duše oboch sú radi. Len aby sa nedostali k diablovej - zlosti, strach,...

Dokonca ak je rozum tak silný, že nepomôžu ani depresie, ani rôzne problémy a duša sa nechce zmieriť s nepriaznivým svojím vývojom, rozhodne sa daný mozog - svoje fyzikálne telo - zničiť. Človek havaruje autom a zabije sa. Alebo vkročí do cesty tak nešťastne, že iný nešťastný, ktorý potrebuje „podkúriť“, ho zrazí a zabije a tento druhý sa potom ešte dostane do väzenia.

To všetko hovorí JUNG. Neveríte, prečítajte si ho.

V budhizme je zaujímavý príklad, ako má človek žiť. Budha precitol po dlhom odriekaní a asketizme, keď videl niekoho hrať na nejakom strunovom nástroji, že tento nástroj dobre hrá, keď sú struny napnuté akurát. Keď je struna napnutá málo, neznie dobre, keď je napnutá veľmi, praskne. Takže človek musí žiť ako tá struna. Musí žiť, aby bol napnutý akurát. Nič nepreháňať. Všetko striedmo. No to je pekné. Ale kto to dokáže? Vo svojom okolí takého nikoho nepoznám. Prečo? No pretože to je ideálny stav dokonalej duše. Ale my všetci sme tu ma Zemi ako v očišti. Nie sme ani v pekle, ale ani v nebi. Tu sme dostali príležitosť svoje duše očistiť. Preto správne napnutá struna je náš cieľ. A nič si z toho nerobte, ak to ešte nedokážete.

Máte cieľ správne napnutú strunu - podľa Budhu. Zaokrúhliť psyché - podľa Junga. Alebo žiť podľa zákonov božích - kresťanstvo. Máme na to určitý čas. Musíme sa snažiť. A, samozrejme, učiť sa od tých ľudí, u ktorých sa nám zdá, že sa im to darí. Ale neverte im úplne. Čím sa im to darí viac, tým viac sú pod tlakom diabla. Môžu aj oni ľahko začať opäť robiť chyby a strunu uvoľniť, alebo napnúť viac a tým začne opäť hrať falošne. Človek, ktorý žije v civilizovanej spoločnosti, je neustále pod veľkým tla-

kom meniť napätie struny. Človek, ktorý žije v blízkosti prírody, má menšie problémy. Čím viac ľudí a spolkov, tým aj viac diablov okolo nás.

Ešte na záver zrekapitulujem fungovanie Jungovho geniálneho nevedomia v kontexte s existujúcim Bohom:

1. Nevedomie je podľa Junga geniálne a u každého človeka je to tak.

2. Mozog je však ako hardvér u počítača. V mozgových štruktúrach nie sú žiadne informácie a už určite nie geniálne a všetky. Aj mozog človeka sa len postupne plní informáciami rovnako, ako keď do hardvéru počítača načítavate programy a dáta. Mozog človeka dostáva informácie z hmotného života a tie nevedomé, o ktorých by nemal ani chyrovať, dostáva od „Ducha svätého“, alebo ak chcete od „Živej a večnej energie“. To je to isté, len sa to ináč nazýva. Tieto dôležité nevedomé informácie, ktoré podľa Junga do vedomia prenikajú z hlbokého nevedomia, sú podľa mňa od Boha. A každý má k týmto informáciám prístup. Každý má prístup k tejto „Živej a večnej energii“. Len musí dokázať sa na ňu napojiť. Napojenie je možné len pri spaní, keď sa duša odpúta od tela a napojí sa na tento zdroj informácií - podľa Junga.

Kapitola 23

Korupcia

Už veľa rokov rozmýšľam, či sa dá niekedy korupciu nejako odstrániť. Má korupcia nejaké výhody?

Čo je to korupcia? Korupcia je to, keď niekto za úplatok získa finančné zisky, ktoré by ináč nemal získať.

Korupcia je spojená hlavne so štátnou správou a s ich úradníkmi. Nikto nemôže korumpovať súkromného majiteľa tovaru, služby a pod. Je ťažké korumpovať pracovníkov v súkromných firmách, pretože majitelia týchto firiem vedia o tomto nebezpečenstve finančnej straty a, samozrejme, sa tomu bránia.

Takže jednoducho - dokiaľ budú existovať štáty a prerozdelenie majetku pomocou daní a potom následné „spravovanie takto nakradnutého majetku“, dotiaľ bude obrovská korupcia!!!!

Korupcia sa dá odstrániť len tak, že sa odstráni zdaňovanie štátov a prerozdeľovanie tohto majetku „pomocou štátnych úradníkov". Je každému mysliacemu človeku jasné, že korupcia je krádež. Takže štátni úradníci, ktorí sú skorumpovaní sú len obyčajní zlodeji.

Je logické, že demokratické vlády budú asi viac skorumpované, ako celožitní vládcovia v daných štátoch, pretože celožitní vládcovia nepotrebujú kraťnúť tak rýchlo a intenzívne, ako úradníci a politici demokratických štátov, ktorí sú na svojich miestach len dočasne????

Je súčasne jasné, že vysoko postavení úradníci demokratických štátov sú vždy hlavní organizátori korupcie najhrubšieho zrna. Ináč by tam za žiadnej vlády nevydržali, pretože každá nová demokratická vláda má len málo času, aby si ich lídri mohli nakraťnúť čo najviac.

Súčasne je jasné, že odstupujúce vlády a ich úradníci sú vždy lojalní k nových korupčným zlodejom, ktorí nastupujú po nich.??

Sú to predsa ich „kolegovia". Sú rovnakí, sú to tiež zlodeji.

Korupciu preto nemá záujem odstrániť žiadna nastupujúca vláda v demokratických štátoch. Sú to volebné finty na totálne tupé masy, ktoré skutočne nevedia koľko bije.

Dobre. Ale je niečo dobré na korupcii?

Asi nič. Pretože korupcia je krádež a kriminálna činnosť, tak totálne podporuje zlo a kriminalitu a vraždenie a všetko nemorálne konanie.

Ak chce ľudstvo odstrániť korupciu, musí odstrániť platenie daní a prerozdeľovanie takto vynútené zohraného majetku pomocou štátnych úradníkov.

Korupcia v Čechách a na Slovensku za obdobie od konca socializmu v roku 1991 do súčasnosti, rok 2005, sa zvýšila možno 100-násobne až 1000-násobne? Ak by som hodnotil mieru zvýšenia korupcie podľa výšky % národného dôchodku, aká finančná čiastka sa prerozdeľuje cez korupciu, tak zvýšenie korupcie bude určite viac ako 10 000 násobok za socializmu v čistých cenách Tak má potom demokracia nejaké politické prednosti? Je jasné, že tržná ekonomika trvalé poškodzovaná demokratickou korupciou.

Dá sa korupcia výrazne obmedziť už okamžite? Samozrejme, že sa to dá!! Ale žiadna demokratická vláda to neurobí!

Riešenie je jednoduché:

Schváli sa zákon podľa ktorého:

Ten, kto korumpuje a platí peniaze nie je právne zodpovedný a postihnutelný.

Postihnuteľný bude len ten, kto peniaze prijal.

Navyše, kto peniaze platil pri preukázaní, že sa jednalo o korupciu, získa odmenu vo výške napr. 50 % sumy, ktorá bola zaplatená tomu, kto požadoval a dostal peniaze.

Ten, kto dostal peniaze, musí uhradiť štátu celú sumu, ktorou bol korumpovaný, z ktorej štát zaplatí uvedenú odmenu 50 % tomu, kto platil peniaze skorumpovanému subjektu. Ak nemá dosť peňazí, zoberú sa peniaze jeho rodinným príslušníkom, bývalým manželkám a pod., u ktorých sa zistí výrazný nárast majetku do 5 rokov pred časom korupcie. Pretože je predpoklad, že tento „mamľas“ je „starý známy“ a prešibaný recidivista a teda nebolo ľahké sa mu dostať na kobyľku.

Stavím sa o čo chcete, že takýto zákon vaša demokratická vláda neschváli???? Haha...

Kapitola 24

Sen, ako mám prevrátiť tento podzemný brloh hore nohami

Pred pár dňami som mal veľmi živý sen.

Išiel som so svojou ženou na dovolenku na vikend. Odpočínúť si. Vybrali sme si nejaký odporučený kvalitný hotel s rôznymi službami. Keď sme prišli do tohto hotela, veľmi sa nám to páčilo. Hotel bol štýlový, z obdobia začiatku 19. storočia. Priestranná hala a celé prízemie, veľmi luxusné zariadenie aj celkový štýl a architektúra. Akurát ma prekvapilo, že tam bolo málo návštevníkov, pretože v cestovnej kancelárii mi hovorili, že hotel je väčšinou stále obsadený a je ťažké získať pobyt počas vikendu. No nič. Asi sa zmylili, alebo tento vikend bol náhodou úplne voľný. Mali sme pridelený veľký apartmán. Ale sa nám tam nejako nechcelo byť a sedeli sme celý deň na prízemí. Nikto tam nebol. Bol tam len vysoký, silný a veľmi distingvovaný hlavný čašník. Mal som dokonca dojem, že je to riaditeľ toho hotela? Ale asi nebol, keď ma obsluhoval. Riaditeľ by hostí neobsluhoval. Zdal sa mi veľmi serióznym a mal som dobrý pocit z neho. Akurát sa mi nechcel pozeráť do očí. Čo mi bolo tro-

chu divné, asi je to zvyk dobrých čašníkov? Zdal sa mi dôveryhodný a schopný. Počas celého dňa som mal pocit, že cez prizemie hotela snád' ani nikto neprešiel. A keď áno, tak musel prejsť tak rýchlo, že som si ho ani nevšimol. S manželkou sme sa vyvaľovali vo veľkom diváne, skoro ako v posteli. Ja som sa chcel milovať, ale ona nemala chuť. A tak som si dal pivo. Čašník mi doniesol fľaškové pivo a ja som si ho dal chladiť do nádoby s ľadom, v akej sa chladí šampanské. Čašník sa na mňa trochu hlúpo pozeral, ale ja som na to kašlal. Postupne som popíjal pivo a ležal v „posteli“. Pil som stále, ale pivo fľaška sa nevyprázdnila. Vypil som síce dosť veľa, ale cítil som sa úplne triezvy.

Podvečer som sa začal už nudiť z tejto dovolenky a rozhodol som sa, že s manželkou využijeme služby tohto hotela. Čašník - ten vážny, seriózny a dôveryhodný človek, nám odporučil, že v suteréne sú veľmi pekné a obľúbené kúpele. Ze vraj väčšina návštevníkov hotela chodí hlavne do týchto ich kúpeľov. Tak sme sa rozhodli aj so ženou, že pôjdeme do kúpeľov.

Zišli sme po schodoch do podzemia a prišli sme do šatne, alebo nejakej prezliekame. Tu sme si odložili topánky. Všetci si tu podľa nášho čašníka musia odložiť svoje topánky. Aj on si ich odložil. Išiel za nami. Služba mu už skončila, podľa jeho slov, pravidelne chodí do týchto kúpeľov v suteréne si odpočinúť a regenerovať svoje sily. Vyšli sme zo šatne do vlastných kúpeľov.

Vôbec sa mi tam nepáčilo. Boli to veľké priestory. Klenuté klenby, hrubé kamenné múry. Boli tam sály, ako hromadné sprchové boxy pre vojakov v kasárňach. Avšak všetko kamenné, štýlové. Pripadalo mi to ako v starom Ríme. Prešlo okolo nás zopár veľmi nesympatických ľudí. Zlostne zazerali a vyzerali veľmi agresívne. Rozhodol som sa aj so ženou, že sa vrátíme. Vošli sme naspäť do šatne a chceli sme si vziať svoje topánky, ktoré sme tam nechali. Ale na mieste, kde sme si ich odložili, neboli. Bolo tam plno iných topánok, ale nie naše. Prezerali sme všetky poličky, ale naše sme nenašli. Chceli sme odísť bez topánok, ale nejako som cítil, že bez topánok nás nepustia nahor na prizemie. Vtom za nami došiel tento náš hlavný čašník. Bol som veľmi rád, že ho tam mám so sebou. Vysvetľoval som mu, že nám niekto musel naše topánky zobrať a nech to okamžite vyrieši. Presnejšie, bol by som veľmi rád, keby mi v mojom probléme pomohol, že sa mu odvdáčim. Povedal mi, aby som s ním šiel naspäť do kúpeľov odkiaľ som vyšiel. Tam nájdeme naše topánky. Asi si ich len niekto bez zlého úmyslu požičal.

Vošli sme teda spolu tam, kde sa mi nepáčilo. Čašník išiel len vo svojej tunike, ako za rímskych čias. Zastavil sa pred jedným oddelujúcim múrom, ktorý rozdeľoval dva rôzne priestory. V tom múre bol veľký otvor. Čašník prešiel cez tento otvor na druhú stranu. Mne sa ten otvor nepáčil a nevidel som dôvod, prečo by som sa cezeň mal preťahovať ako mačka, keď múr môžem obísť a dostať sa na druhú stranu aj takto. Tak som teda tento hrubý rímsky múr obišiel - asi 10 m dookola - a dostal som sa do nejakého iného priestoru. Pozeral som na čašníka. Nejako zvláštne sa zmenil. Hovoril som na neho a pýtal sa, kde nájdem svoje topánky. Ale vôbec si ma nevyším. Prišiel som teda k nemu, postavil sa pred neho, že čo bude s mojimi topánkami. Mal som pocit, že ma vôbec nevidí. Odrazu som si všimol, že na mieste pupku nemá pupok, ale veľký otvor na šírku asi 15 cm a na výšku asi 7 cm do vnútra tela. Otvor bol ale obkľúčený ostrými zubami, ako u žraloka. Za zubami som videl vnútornosti. Striasol som sa hnušom. Čo sa s ním stalo?

Skúsil som ešte raz na neho rozprávať a primäť ho, niečo robiť ohľadne mojich topánok. No vôbec ma nevnímal. Presnejšie som mal pocit, že ma vníma, ale som pre neho hmyz pohybujúci sa po zemi a prekážam mu. Nemieni sa mnou zaoberať. Vtom spoza jeho chrbta pribehla nejaká veľmi pekná dievčina-žena vo veku asi 18-20 rokov. Mala čierne vlasy, dievčenskú postavu. Bola mi sympatická. Ale bola celá vystrašená, a žiadala čašníka aj mňa o pomoc, že ju obťažujú nepríjemní muži a že sa chce odtiaľto nejakou dostať. Prenasledovala ju strašná kreatúra. Plešatý, len pár vlasov. Vychudnutý, krivajúci, ale pritom behal asi podstatne lepšie než ja. Kostnaté ruky. Vy čerenézuby v zlostnom a chorobnom trvalom úšklabku. Mal len nejakú bedrovú zásteru. Na hrudi mu mokvala malá krvavá škvrna. Avšak keď sa otočil, videl som, že celý hrudník mu mokvá nejakou tekutinou. Bol strašne nechutný a odporný. Naťahoval svoje kostnaté ruky po tomto dievčati. Tá v smrteľnom strachu sa otočila, len letmo spočinula svojím pohľadom na mne a bežala preč. Bolo vidieť, že už je unavená, že ju už táto "zrúda" asi dosť dlho prenasleduje. Ale za týmto netvorom sa objavili ďalší. Podobní ako on. Každý už na prvý pohľad nejakým spôsobom výrazne poznačený. Všetci bežali za ním, akoby s nejakým malým oneskorením. Ako keď bežci bežia na trati, a niekto je prvý a druhí sú za nimi. A bežalo ich dosť veľa. Všetci očkom mrkli na mňa a bežali ďalej.

Vyšiel som pred svojim čašníkom do priestoru týchto kúpeľov, spoza múrov, ktoré boli akýmsi vstupným priestorom. Predo mnou sa objavil veľký priestor. Niekoľko 100 m vpravo aj vľavo. Vysoký klenutý strop. V strede bola veľká fontána. Bolo tu mierne prítmie. A bolo tu skutočne veľa ľudí. Mal som pocit, že sa asi všetci odrazu začali pozeráť na mňa. Prečo?

Odrazu som to jasne vedel. Všetci boli nejakým spôsobom hrozne fyzicky zmrzačení a poznačení. Teraz by som sa chcel okamžite otočiť naspäť. Ale hneď som cítil, uvedomil som si, že od začiatku, asi ako som do tohto hotela aj so svojou ženou vošiel, nebolo možné už z neho asi vyjsť a moja cesta tu dolu bola dopredu určená.

Čo robí moja žena? Zostala v šatni? Tam ju tinetvory zničia a zabijú rovnako ako tu. Áno. Teraz som mal jasný pocit, že som tu preto, aby ma títo dotyčnivi sali ako upíry a zabili. Nič, mojej žene teraz už nepomôžem. Nepomôžem ani tomu dievčaťu. Všetci sa začali nenápadne ku mne približovať. Čašník bol už úplne inde, vôbec som ho už nevidel a ani nevnímal. Išiel som rýchlo do stredu, aby som všetkým tým „diablom“ ukázal, že sa ich nebojím. Nebolo to nič platné. Blížili sa ku mne. Začal som im ukazovať svaly, že radšej zomriem, ale slabosť a strach im neukážem. Budem bojovať. To asi predpokladali a čakali.

Vôbec im to neprekážalo. Desiatky netvorov sa na mňa vrhlo.

Prebehlo my mysľou, že moja žena nemá žiadnu šancu, pretože som v tom momente zistil, že jediná šanca je, úplne sa im odovzdať na milosť, nech ma roztrhajú a zožerú, nebudem sa vôbec brániť, pretože viem, že oni nemôžu nič.

Od toho okamihu, besniace beštie besnili okolo mňa, nado mnou, ale mne sa nič nedialo. Boli akoby 50 cm všade vzdialení od môjho tela. Áno nemôžu nič. Som úplne pokojný. Ani zlosť, ani bojovnosť, ani odvaha, ani útek. Nič, len istota, že na mňa nemajú. Vedel som, že za chvíľu sa zdvihnem a prejdem sa po tomto podzemnom brlohu neohrozený. Budem to tu musieť rozvrátiť. Aby nemohli zničiť ďalšie svoje obete. Ale bude to vôbec možné? Nevedel som, či sa mi odtiaľto niekedy podarí odísť. Mal som pocit, ako som nad tým už pokojne ležiac na zemi pred veľkou fontánou rozmýšľal, že to asi nebude možné... Ak to nebude možné, tak dokedy tu budem, budem prevracať na svojej ceste v tomto brlohu všetko, na čo narazím a prejdem to tu všetko.

Nemôžu ma nijak obmedziť a nič mi už zakázať. Vyhral som. Nemôžem

tým netvorom nič urobiť, ani oni mne. Všetci, čo ma obklopujú sú znetvorení a duševne chorí. Chcú ma roztrhať na kúsky, pretože im vadím. Som úplne iný. Nemôžu ma vedľa seba znieť. Oni nemôžu vedľa mňa žiť. Každý kto je iný, najskôr ho roztrhajú a potom ho poskladajú naspäť podľa svojich plánov a projektov. Dotyčný už nikdy nie je, ako bol. Je v skutočnosti mŕtvy, ale existuje. Je schopný vyvíjať aktivitu, ale to je všetko. Je rovnaký, ako sú oni. Je poskladaný - znetvorený.

Ja im asi zatnem "tipec"??!!

Ja im to tu asi budem musieť rozbúrať.

Napadlo ma, ak moja žena bude stále čakať pri topánkach na mňa, ako som jej povedal, možno do tej obuvárne tie ohyzdy nemôžu ísť. Možno preto ma ten podvodnícky čašník ťahal do haly, že tam nájdem svoje topánky. Napadlo ma, ten čašník je predsa len trochu iný než ostatní. Je ich vodca, je znetvorený na tvári najmenej. Je to asi politický vodca. Je asi nenažratý, nestačia mu na jedenie ústa, ale urobila sa mu zubatá papuľa už rovno aj na bruchu, kde si všetko ukladá. Pred ostatnými týmito ohyzdami ukazuje, že je rovnaký, ale predsa je len trochu iný. Nemá záujem roztrhať ani to dievča, ktoré utiekalo a ani mňa. Prečo? Je to ich vodca. Má najlepšieho „filipa“. Nepotrebuje trhať a skladať ľudí. Tým nech sa zaoberajú ostatní, ktorým je vodca. Nech sa bavia. On môže nerušene žrať. On potrebuje žrať a vydržať medzi nimi.

Preto sa mi zdal asi ten čašník, ešte hore v hoteli, nielen ako čašník, ale aj ako majiteľ toho luxusného hotela. Ako čašník slúži "ohyzdom" a ako majiteľ vlastní luxusný hotel.

A prečo sme v hoteli na dennom svetle nikoho nevideli? Tieto netvory asi neznášajú svetlo. Potrebujú prítomie podzemia a prichádzajú z minulosti.

Alebo na dennom svetle ich nie je vidieť? Alebo v skutočnosti ich tam hore bolo plno, ako nám hovorili v cestovnej kancelárii, len my so ženou sme nikoho nevideli? Nemohli sme ich vidieť, však sú iného druhu. A tých spravodlivých je tak málo?

Kapitola 25

Sen o reinkarnácii duše

Predvčerom sa mi sníval veľmi zaujímavý sen.

Bol som na výstave čistiarní odpadových vôd. Ja robím čistiarne odpadových vôd už asi 20 rokov. Takže je logické, že neustále navštevujem rôzne výstavy, aby som bol „in“. Prechádzal som sa po pavilónoch a miestnostiach. Všetky boli veľmi dobre, silno osvetlené. Až v jednej miestnosti som na jej konci narazil na „lietacie“ dvere. Boli zatvorené. Myslel som si, že výstava pokračuje aj tam. Otvoril som ich a vošiel ďalej. Hneď som zistil, že tu už výstava nie je. Svetlo bolo len tlmené, nikto tu nebol a vystavované exponáty boli nejaké „jednoduchšie“. Mal som pocit, že firmy, ktoré vystavovali vo vedľajšej osvetlenej miestnosti, si tu svoje zlé, slabé, nedokonalé výrobky len odložili, aby im nekazili imidž na hlavnej výstave. Ale potom neviem prečo tieto menej kvalitné výrobky tu vôbec doviezli? Však to sú len zbytočné náklady navyše.

Prešiel som túto miestnosť rýchlo, pretože bola malá. Na jej konci boli ďalšie „lietacie“ dvere. Ako som k nim prichádzal, už som bol zvedavý, čo je za nimi. Nedočkavo som ich otvoril a vošiel ďalej.

To ma prekvapilo, čo tam bolo. Hoci som mal v sne pocit, ako by som to čakal. Bola tam tma. Svetlo bolo len veľmi slabé. Strop bola klenutá klenba. Miestnosť bola podlhovastá a točila sa niekde doľava a klesala dole. Ako som išiel dole stredom miestnosti, po bokoch boli rôzne stroje. Boli zaprášené, v tme som ich videl len veľmi slabo a zdali sa mi nejaké jednoduché a mnohé postupne viac a viac len z dreva? Čím som išiel ďalej, tým som mal pocit, že je menej svetla.

Až sa odrazu rozvidnelo a asi 20 m pred sebou som videl ďalšie „lietacie“ dvere, ktoré však mali sklenené okná. Podišiel som k týmto dverám a pozrel som sa cez sklá. Všetko bolo zaprášené a staré. Cez sklenené okná týchto dverí som videl podlhovastý dvor smerujúci doľava. Tieto dvere boli akoby na konci tohto dvora. Dvor mal šírku asi 4 m a dĺžku asi 10 m. Vo dvore boli všelijaké haraburdy. Nič kvalitného. Mal som pocit, že som sa objavil, na dvore nejakého sedliaka z minulých storočí. Celý dvor bol zastrešený nejakým slameným prekrytím a steny nad schodmi mali malé okná. Len cez tieto malé okná prenikalo svetlo. Áno, mal som pocit, že za týmito oknami je vzduch, slnko a na stromoch čvi-

rikajú vtáčiky. Bol som rád, že vidím tieto obloky a toto svetlo. Uľahčilo sa mi. Výrazne som sa upokojil, pretože z tej tmavej miestnosti, ktorou som prešiel, som mal zlý pocit.

V 1/3 dvora, vľavo na druhom konci, boli jednoduché schody. Asi v polovici týchto schodov boli jednoduché drevené dvere. Boli zasa vľavo a zle som na ne videl cez sklá dverí, pretože boli na tej istej stene, ako boli moje „lietacie“ dvere. Celý dvor vyzeral, že tam niekto žije.

Bol som prekvapený, kde som sa z výstavy čistiarní odpadových vôd dostal?

Ten dvor sa mi zdal nejako povedomý. Bol mi skoro sympatický. Chvíľu som rozmýšľal, či mám ísť aj ďalej, alebo nie. Tam predsa žije nejaký cudzí človek.

Ale rozmýšľal som len chvíľu. Okamžite prevládol v mojom mozgu názor, však predsa o nič nejde. Zablúdil som z výstavy a ak tam niekoho stretnem, tak ho požiadam, aby mi ukázal cestu naspäť. Určite mu tu zablúdili aj iní návštevníci z tejto výstavy. Ako mi to prebleslo myslou, tak som neváhal a zatlačil som do „lietacích“ dverí. Otvoril som ich asi tak na 20 cm.

A vtom som sa okamžite zháčil. Čo tu robím? Ten človek môže byť narsraný, že ho otravujem. Nemám tu čo robiť. To je veľká chyba, že sa chcem neoprávnene dostať na cudzí pozemok. V podstate som taký podfukár. Zastavil som sa. Chvíľu som rozmýšľal a potom som dvere pomaly naspäť zatvoril.

Ale to už bolo zbytočné. Vtom celom priestore vznikol nejaký prievan. Aspoň si to myslím, že to bol prievan. „Lietacie“ dvere sa už nedali zatvoriť. Nedali sa dať do pôvodného stavu, ako boli predtým, než som do nich strčil. Neustále sa odchyľovali a fúkalo cez ne spoza mňa. Fúkal vietor, odkiaľ som prišiel. Mierne vystrašený som chytil tie dvere, aby zostali nehybné, ako boli predtým, než som do nich strčil. Táto moja snaha bola úplne zbytočná. Ako som sa o to snažil, všimol som si, že na schodoch v danom dvore je veľký plechový hrniec. A ten hrniec sa začal kolísať pod vplyvom prúdenia vzduchu cez dvere, ktoré som tak „nešťastne“ trošku otvoril. Vtom ma napadla desivá myšlienka „do riti, však ten hrniec padne z tých schodov a urobí riadny rámus - to zobudí aj „polohluchého“. Ako ma to napadlo, okamžite som nechal „lietacie“ dvere a ponáhlal som sa naspäť hľadať východ na výstavu. Prešiel som len niekoľko rýchlych krokov a hrniec skutočne padol. No to bol riadny rámus.

Za krátku chvíľu na to som začul tlmené monotónne bubny a hlboký mužský mumlavý hlas. Mumlal do rytmu nejakého dunivého tichého bubna. To som výrazne pridol do kroku, začal som bežať a nervózne hľadať východ do priestorov výstavy, odkiaľ som prišiel.

Nemohol som tento východ nájsť. Prebehol som, áno, už som bežal, takže prebehol som celú podlhovastú miestnosť, kde boli staré zaprášené stroje, klenutá klenba a tma. Nič som nenašiel. Mumlavý hlas sa približoval. Mal som pocit, že schádza zo svojich schodov a mieri k „lietacím“ dverám, ktoré som tak neobozretne otvoril. V tom ma napadlo. Do riti, však ten hrniec tam bol dopredu nainštalovaný, ako bezpečnostné, výstražné zariadenie. Ako je možné, že sa mi nepodarilo, tie „lietacie“ dvere zatvoriť, keď som ich otvoril a som sa rozhodol, že d'alej nepôjdem?

Ako mi lietali myšlienky mozgom, počul som, ako sa mumlavý hlas približuje k „lietacím“ dverám.

V tom momente, keď som už vedel, že ten hrniec tam bol nainštalovaný vedome dopredu. Uvedomil som si, že som v časovom oneskorení. Niektí vie a chce dopredu určovať chod d'alších udalostí. Čo ten dotyčný chce???? No to je v pičiV.! On ma chce zabiť. Ano, chce ma zabiť. Mozog mi šrotoval na 1000 %. Myšlienky mi lietali snád' rýchlosťou svetla ako splašené kone.

Musím sa niekde ukryť. Musím sa dobre ukryť medzi týmito starými strojmi, aby ma nenašiel. Behal som vystrašený, ako srnka pred vlkom. Vliezol som pod jeden zaprášený stroj. Dobrá skrýša, myslel som si, keď som tam liezol. Ale, keď som tam užbol, uvedomil som si, že tá „sviňa“, ktorá ma chce zabiť ma tu bez problémov nájde. A vtedy mi prišlo na um, on ma tu nájde všade. Nemám šancu. Nie, mám šancu. On to čaká, že sa budem ukrývať. Nie, ja sa mu postavím rovno.

Vyšiel som spoza stroja a urobil som niekoľko krokov smerom k „lietacím“ dverám, ktoré som teraz ľutoval, že som ich otvoril. Tieto dvere sa otvorili a v nich sa objavil silný, nízky, územčistý, svalnatý, starý chlapík. Mumlal stále svojou hatlaninou. Napadlo ma tak mimovoľne, že tak sa rozprávalo pred 5000 rokmi? Ako ma zbadal, zostal prekvapený. Zastavil sa. Podišiel som k nemu - bol som od neho asi tak 20 m - a oslovil som ho. Ospravedlňoval som sa, že som otvoril jeho dvere, ale teraz nemôžem nájsť východ do výstavy, aby mi ho ukázal.

Chlapík stál, pozeral na mňa, mumlal pomalšie a tichšie, ale nevyzeral vôbec sympaticky. Vtom som si všimol, že v pravej ruke má niečo ako

zahnutý veľký meč, alebo mačetu. Okamžite som tomu debilovi povedal, aby tú mačetu odložil, pretože to ináč budem považovať ako agresívny počin voči mojej osobe.

Už predtým som si vyhliadol, že vedľa mňa je veľký kovový hrniec s pokrývkou, ktorú som si rozmyslel použiť ako ochranný štít do ľavej ruky. A vedľa toho hrnca bola železná trubka, dĺžky asi 1 m, akurát do ruky, aby som niekomu rozbil s tou trubkou hlavu. Skočil som medzi tie haraburdy a zobral pokrývku aj železnú trúbku.

Pozeral som sa tomu chlapikovi do očí, on pozeral do očí mne. Ja som pozeral odhodlane. On pozeral ostražito a vypočítavo. Podišiel som k nemu a hovoril, že tú mačetu musí odložiť, ináč ho budem považovať za svojho nepriateľa. To som už mal v ľavej ruke „štít“ a v pravej trúbku. Nereagoval. Videl som, cítil som, že jeho nezaujímajú nič iné, len ako ma zabiť. Bol však zjavne prekvapený. Nevedel, čo má robiť. Ano, mal som v tom okamžiku pocit, že predomnou už zabil množstvo ľudí, ktorí boli takí naivní ako ja a otvorili tieto „lietacie“ dvere. Samozrejme, že plechový hrniec padol zo schodov aj im. Všetkých predchádzajúcich zabil on. Koľkých asi tak doteraz zabil? Mal som pocit, že minimálne 10 až 20 ľudí. Nemohlo to byť menej, pretože bol tak prekvapený z nepredvídaného vývoja situácie, že nevedel, čo má hneď robiť. Ako som sa mu pozeral do očí - boli svetlé a nevýrazné - nadobudol som istotu.

S ním nemôžem vyjednávať. Buď on zabije mňa, alebo ja zabijem jeho. Ano, ináč to nebude. Stále stál na mieste a mumlal si svoju 5000 rokov starú hatlaninskú pesničku. Vyrzil som k nemu a hovoril, ak neustúpiš, musím ťa zabiť. Stál stále na mieste a bol si istý, že to neurobím.

Ale zmyšľal sa.

Ako som k nemu kráčať, v sne som si znova uvedomoval, je to len sen. Ako je to možné? Ja chcem niekoho zabiť? Ano, ja chcem zabiť tohto chlapika. Všetkým to viem už nejaký čas, odvtedy, ako som sa postavil spoza toho stroja a prestal som sa ukrývať. Už vtedy som sa rozhodol, že ho zabijem ja, aby on nezabil mňa. Tak prečo to teraz zakrývať?

Nemôže žiť jeden z nás. Buď zomriem ja, alebo on. Iná možnosť nie je. Koľkých, že to ľudí zabil? 10 alebo 50? Myslím,To je vedľajšie, čo myslíš. Rozhodujúce je to, že on zabil vždy teba!!!!????

Ano, vždy zabil mňa???? To ma napadlo asi už, keď som zobral do ľavej ruky pokrývku v plechového hrnca ako štít a do druhej ruky oce-

lovú trubku. Už vtedy som vedel, že ho zabijem. Doteraz ma zabil vždy on. Teraz sa situácia definitívne zmení. Koniec. Cesty späť niet. Ten kto je odhodlaný, vždy spáli za sebou všetky mosty aj cesty. Návrat neexistuje. Zabijem ho. Bude koniec.

Keď som k nemu kráčal, s každým krokom som nadobúdal istotu, že ho zabijem. Predstavoval som si, ako ho tresnem tou trúbkou po hlave a mozog mu vystriekne a bude koniec. Ako som sa približoval, on neveril. Bol to neveriteľne nafúkaný mamľas. Nemohol pochopiť, že je koniec. Bol som rozhodnutý ho zabiť. Pristúpil som k nemu. On mdlo mával svojou mačetou a jeho úder som ľahko odrazil svojím štítom z plechového hrnca. Ale ja som sa so svojou ocelovou trúbkou v pravej ruke zaklonil a zo všetkých síl, odhodlane som úder smeroval na jeho lebku.

Úder som už nevidel. Zobudil som sa. Nevieť, či som sa náhodou v poslednej chvíli nezmiloval. Ale neverím tomu. On mňa zabil viac ako 10-20 krát. Možno ma zabil 50-krát. Nemôžem byť za tohto stavu milostivý. Nevieť, prečo ma stále zabíjal.

Koniec.

Rozlúštenie významu tohto sna, s využitím znalostí od Junga, bolo pre mňa veľmi jednoduché.

Tento sen je pre mňa dôkazom reinkarnácií duše. Nemôže ma niekto zabiť 10-krát, ak sa moja duša opäť nevráti. Ten hrniec na schodoch nainštalovalo ne vedomie. Ono je geniálne. Ono vie všetko - podľa Junga. Ale nevie všetko. Nevie, ako sa daná duša bude ďalej vyvíjať. Ten starý mumľavý debil ma mal opäť zabiť. Zabil som ho ja! Prečo?

Ale vrátim sa naspäť k reinkarnáciám. Moje nevedomie na mňa samého, teda na moje vedomie, urobilo podvod. Moje nevedomie vylákalo moje vedomie do podzemia, kde na konci bol starý aziat, ktorý ma mal zabiť. Ten hrniec, ktorý sa skotúľal zo schodov, bola pasca. Horná vrstva nevedomia vylákala moje vedomie do spodnej časti nevedomia - ne vedomia, ktoré je podstatne staršie - pretože som sa nechoval tak, ako by si táto spodná časť môjho nevedomia predstavovala? Choval som sa podľa neho zle. Zašiel som v myšlienkach príliš ďaleko, čo môže byť pre moje duševné zdravie nebezpečné, a preto sa spodná časť nevedomia rozhodla tento môj postup do hĺbky zastaviť? Preto ma chcelo zabiť? Chcelo zabiť moje vedomie? Časť môjho vedomia? Toto sa deje ale v mozgu všetkých ľudí? Ak má nevedomie pocit, že to stačí, tak zastaví duchovný vývoj daného človeka ako akt sebaobrany?

Potom asi nevedomie ukrýva nebezpečné informácie pre súčasného človeka? Čo to potom budú asi za hrôzy? Je tá minulosť uložená v nevedomí výrazne staršia ako 5000 rokov?

Môj sen hovoril, že nevedomie chcelo zasa zastaviť môj vývoj, ako to urobilo už predtým veľakrát. Ale tentokrát narazilo na silný odpor. Sen mi v podstate povedal, že som vyhral proti starej karme môjho starého nevedomia, ktoré ma zdržiavalo po dobu mnohých mojich reinkarnácií - mojich smrtí. Po dobu asi niekoľkých tisíc rokov? Môj sen mi povedal, že som túto svoju karmu zmenil. Zabil som starca, ktorý doteraz vždy zabil mňa.

Ak je toto správne vyloženie môjho sna, je to jasný dôkaz reinkarnácie duši človeka a tým súčasne aj dôkaz existencie Boha. Pretože človek si musí uvedomiť, že priamy dôkaz existencie Boha ani reinkarnácií duše nikdy nebude mať. Nemôže ho mať. Boh je od neho tak ďaleko, že dôkaz o existencii Boha v tomto svete - v tomto vesmíre - musí byť len sprostredkovaný a nepriamy. Druhý svet, kde sa duša reinkarnuje, je iného druhu a pre náš svet je neprístupný. Nie sú možné žiadne priame kontakty hmoty nášho sveta - nášho vesmíru - do druhého sveta.

Povedzme si fakty.

Sníval sa mi sen o mne. To, že to je o mne, som zistil, napadlo ma to až vtedy, keď ten starý Aziat začal mumlať a vyšiel z dverí s mačetou v ruke.

Podľa Junga významné sny, medzi ktoré tento sen jednoznačne patrí, sú informácie pre človeka z jeho nevedomia, ako sa má zachovať, čo mu hrozí a pod., keď nevedomie uzná, že vedomie potrebuje nejakú dôležitú informáciu. Nevedomie, vždy pomáha vedomiu, aby sa nejaká dôležitá informácia stala vedomou a ten daný človek s tou informáciou mohol narábať. Nevedomie však má vlastný jazyk - hovorí v symboloch, ktoré sú oveľa komplexnejšie informácie než hovorené slovo.

Nevedomie mi teda malo poskytnúť, pre mňa dôležitú informáciu, týmto snom. Čo sa však stalo?

Dostal som sa do minulosti.

Prostredie dvora mi bolo nejaké známe - blízke.

Na schodoch bol hrniec, ktorý bol signál ohlasujúci moju prítomnosť.

Keď som chcel z podzemia ujsť, dvere som už nenašiel. A nie preto, že som ich nevedel nájsť, ale preto, že som cítil, že tam už nie sú.

Bola to celé pasca. Kto naračil túto pascu? No predsa moje nevedomie, ktoré podľa zásad Junga má pomáhať môjmu vedomiu.

Spoznal som, že dotyčný Aziat už veľakrát predtým zabil mňa. Nikoho iného, ale vždy len mňa.

Bola to pasca teda, alebo skúška nevedomia, ako sa zachovám vedome, pri uvedomovaní si tohto sna?

Kto vyprovokoval tento sen v mojej hlave, moje nevedomie alebo kolektívne nevedomie?

Kto bol ten Aziat? Bol veľmi starý (5000 rokov?), plešatý, silný. Bol som si istý, že nerozmýšľa nad žiadnym iným variantom, len nad tým, že ma má zabiť a ako to urobiť. Viem, kto bol. Bolo to niečo zo mňa. Určite to bolo moje vlastné, ktoré zabíjalo seba samého, teda časť mňa. Ale čo to bolo? Neviem. Ani neviem, či som ho skutočne zabil. Či hlavou na poslednú chvíľu neuhol. Zabil by som v ňom aj časť seba samého. Ukončil by som tým aj život časti seba samého. To som ale chcel. On chcel žiť ďalej a nevedomie mi dalo otvorene najavo týmto snom, aby som sa rozhodol, nechám ho žiť a on časť vo mne zasa zabije, alebo ho zabijem ja. Bola to nejaká moja stará karma. Stará 5000 rokov a až teraz mi nevedomie len dalo informáciu, že som konečne tú ťažkú karmu prekonal? Ale aká to bola karma, to neviem. Nemám možnosť porovnať svoju dušu z minulých životov so svojou súčasnou dušou. Niečo som prekonal, asi to bolo významné.

V čase pred týmto snom, asi tak pol roka, som dostal niekoľko pochybovačných myšlienok, že čo ak sa duša nereinkarnuje a posmrtný život duše a astrálneho tela neexistuje. Asi mesiac pred týmto snom som si povedal, že by som potreboval nejaký signál, alebo znamenie. A to prišlo dokonale v tomto sne. Tento sen je pre mňa dokonalý dôkaz reinkarnácie duše človeka po smrti do záhrobia a jej možný návrat.

Stále som cítil, že je divné, v tom sne bolo všetko doľava. Chodba sa točila doľava, z dverí som sa do dvora pozeral doľava a aj dvere, z ktorých vyšiel ten Aziat, boli zasa vľavo. Asi po 2 rokoch som tento sen rozprával jednej lekárke a tá mi povedala, že všetky prírodné látky a materiály lomia - točia - svetlo doľava. Naopak všetky umelo vyrobené materiály „točia“ svetlo doprava. Napríklad, prírodný vitamín C „točí“ svetlo doľava, ale umelé vyrobený vitamín C, ktorý si môžete kúpiť v lekární, točí svetlo doprava. Zaujímavé - je to (chemicky) ten istý vitamín C, ale nie je to ten istý vitamín C. Možno mi sen chcel povedať, že je to skutočne prirodzený sen a nieje umelý? Alebo mi sen chcel povedať, že ja som „prírodný materiál“ a mám si dávať pozor na umelé jedlá, ktoré sú pre človeka škodlivé?

V každom prípade, je to informácia, ktorú okrem iného dalo moje nevedomie k dispozícii môjmu vedomiu. Ja som predtým absolútne ani ne-
tušil, že sa prírodné materiály tak jednoznačne oddeľujú od umelých
materiálov, vyrobených človekom - že ten istý vitamín C, vôbec nie je
ten istý.

Dávajte si pozor nielen na umelé jedlá a na umelé lieky, ale hlavne na
„umelý spôsob života“.

Kapitola 26

Priamka

Poznám jednu ženu, ktorá bude asi zničená. Bude zničená jej duša - tak
to, samozrejme, myslím. Zaujímavý je rozdiel medzi pravdou a neprav-
dou, aj keď je principiálne medzi týmito významami absolútny rozdiel,
ako čierne a biele, aj tak ľudia bežne nepravdu zamieňajú za pravdu.
A najstrašnejšie je na tom to, že tú pravdu nebudú poznať do konca
svojho života.

Fyzika hovorí, že priestor vo vesmíre ja zakrivený. Možno, že je za-
krivený tak, že priamka, ktorá je nekonečne rovná, sa v nekonečnosti
nakoniec oboma protiľahlými koncami spojí. Preto je asi nepravda od
pravdy tak blízko pri sebe, že sa dajú ľahko zameniť. Aj nenávisť a láska
sú akoby tesne vedľa seba, aj keď sú to úplne iné emócie, ako biela
a čierna farba. A predsa to tak funguje. Ak vám dvaja zamilovaní ľudia
- muž a žena - hovoria, že sa strašne milujú. OK. Ale ja viem, že už zaj-
tra vám môžu hovoriť, že sa strašne nenávidia. Kričia na seba, nadávajú
si. A za pár týždňov, možno aj dní už opäť cítia, že sa strašne milujú.
Prečo to je? Pretože láska a nenávisť sú tiež protikladné vlastnosti. Medzi
týmito vlastnosťami je množstvo prechodných stavov. A opäť je to ako
priestor vo vesmíre, zakrivené a tieto vlastnosti sú v skutočnosti na konci,
v nekonečne, tesne vedľa seba.

Pravda a nepravda. Láska a nenávisť. Normálny človek by sa z toho
zbláznil. Normálny, vzdelaný, racionálne uvažujúci. Vedecky uvažujúci?
To už je dosť pochybné. Pre skutočných vedcov je totiž v skutočnom
vesmíre možné všetko. Aj najbujnejšia fantázia môže byť ešte málo

reálna. Len si prečítajte najnovšie vedecké teórie o vzniku a fungovaní nášho vesmíru. Alebo si prečítajte najnovšie teórie o vzniku biologickej hmoty a života na Zemi. Nie tie staré teórie. Tie spred 10 rokov. Tie súčasné. A uvidíte, čo nás ešte čaká????

Takže, preto je pravda a nepravda tak veľmi ľahko zameniteľná. Skutočná pravda sa pozná veľmi ľahko, ale súčasne veľmi ťažko. Pravda totiž musí odpovedať skutočnosti. Skutočnosť je vždy len jedna. Ale rozoznať túto skutočnosť a teda podstatu veci je pre priemerného človeka veľmi ťažké. Talentovaní a výnimočne nadané duše to dokážu. Pre poznanie pravdy sú možné tieto pomôcky:

- to čo je ľahké, nebude pravda
- to čo sa hovoria všetci okolo vás - dajte si pozor
- to čo nie je v pohybe, tak to asi nie je pravda
- pravda je len to, čo počíta nielen s hmotou, ale aj s Božím vplyvom
- na prvom mieste je u človeka zdravie fyzické aj duševné, na druhom mieste peniaze - to je miera hodnoty práce a invencie ľudí-a potom kopa hnoja a všetko ostatné, čo už nestojí za zmienku-zdravie je však možné len za podmienky rešpektovania zákonov prírody - teda vesmíru - teda zákonov Boha.

- vrana k vrane sadá - rovný rovného si hľadá - pre čistú dušu bude relatívna pravda úplne iná, než pre čiernu dušu, preto ľudia s veľmi rôznou karmou nemajú spolu čo robiť - tá istá vec je síce pre jedného pravda a pre druhého nepravda, ale to je len relatívna pravda - skutočná pravda, objektívna pravda je pravda, že Boh existuje a neexistuje vyvolený národ, ani vyvolený jedinec, ktorému by Boh pomáhal viac než inému - Boh nepomáha nikomu - Boh je absolútna pravda, a preto nemôže nikomu pomáhať, pretože tak by vzniklo nebezpečenstvo, že jednému pomôže viac než inému - Božie vesmírne zákony sú trvalé a pevnejšie než oceľ, ktoré každému dajú to, čom im podľa zásluhy patrí - podľa toho, ako dodržia tieto zákony.

Kapitola 27

Úvahy, ako tiež vznikajú duševné choroby

Už predtým som písal, aký devastujúci vplyv na energetický systém - duševné zdravie - človeka má čistotnosť, poriadkumilovnosť a útlcitnosť na dodržiavanie časového harmonogramu.

Prečo si to myslím? Jednak preto, že mám skúsenosti z poznania takýchto ľudí. Ale to bol asi dôvod, prečo som nad tým rozmýšľal. Myslím si to, že prehnaný poriadok a snaha o čistotu až dezinfekciu súvisí s tým, že človek nie je schopný chápať pravdu o živote.

Rozlišovať správne, čo je dôležité a čo je len nevýznamné. Takýto človek sa sústreďí na to, čo ľahko dokáže a môže sa odlišiť od tých nečistotných. Tým sa cíti psychicky lepšie, ale je to len zakrývanie toho hlavného, že nerozumie životu okolo seba a má zo všetkého strach. Problém je v tom, že snaha o čistotu a poriadok mu odoberá energiu, aby naopak radšej túto energiu a čas venoval rozmýšľaniu a snahe zistiť, v čom sa mylí a aká je skutočná pravda. S postupom času u týchto ľudí vznikajú trvalé komplexy, ktorých sa už nechcú, a nakoniec ani nedokážu zbaviť do konca svojho života. Pravdepodobne pre týchto ľudí je jediné riešenie, jediné východisko, aby sa dostali nútene do druhého prostredia na opačnom póle, to znamená do prostredia neporiadku a špiny. To prostredie im akoby otvára oči. Trvalý účinok má však len nútený dlhodobý pobyt v takomto prostredí. To znamená, že napr. nemajú dosť peňazí a musia z nejakého dôvodu kvôli financiám znášať tento stav.

Prečo je prehnaná čistota a poriadok tak škodlivá? Pretože v prírode a vesmíre nie je žiadny poriadok a už vôbec nejaká čistota!! Všade je zmätok a neporiadok - vesmír, príroda na Zemi, politika štátov a ich zákony, ktoré vydávajú ... Všade je špina, všade sú baktérie a prach a voda - z toho sa skladá naša Zem a vesmír. Preto prehnaná snaha o čistotu a poriadok je odtrhnutie sa človeka od reality s možnými vážnymi dôsledkami na duševný stav slabého človeka. Ako náhle vidíte, že niekto je úzkostlivo čistotný a poriadkumilovný, asi (určite) bude mať problémy. A vy budete mať problémy tiež, keď sa s ním spojíte. Títo poriadkumilovní ľudia sú však častokrát veľmi tvrdí, odolní a vytrvalí vo svojich omyloch a požiadavkách na čistotu a poriadok.

Ale preto, že sú vytrvalí a odolní, zvyčajne zdolajú ostatných vo svojom okolí. Tí ostatní, ktorí musia žiť s takýmto človekom, nakoniec s postupom času a jeho veku rezignujú a tento čistotný začne mať lepší život, pretože ten druhý, ktorého zdolal, mu nakoniec vyhoví, aby mal pokoj a začne mu slúžiť. Takže títo poriadkumilovní majú z týchto dôvodov lepší život vo vyššom veku než v strednom.

Druhý extrém. U ľudí so zmyslom pre špinu a neporiadok je to menší problém pre nich samotných, pokiaľ sú mladí. Ale väčší problém naopak vo vyššom veku. Títo ľudia sú veľmi leniví zaoberať sa detailmi. Nechce sa im tiež rozmýšľať a duševne trpieť. Zaujímajú ich hlavne súčasnosť a že sa teraz dobre cítia. Urobia len toľko, koľko sa požaduje od nich a zvyšok času si užívajú života. Sú úplne uvoľnení. Až moc uvoľnení. Nechce sa im pracovať na sebe, neznášajú ani duševné ani fyzické násilie. S postupom času sú však čoraz spínavší a majú stále väčší neporiadok. Preto ostatní ľudia sa postupne vyhýbajú ich spoločnosti, a preto ak nežijú s rovnakým typom človeka, majú v starobe horší život než v mladosti.

Z uvedeného jednoducho vyplýva, že si myslím, že pre človeka je najlepšie, keď je niekde v strede, medzi týmito krajnými pólmi. A keď vie, že patrí skôr k niektorému z týchto pólov, mal by sa snažiť pochopiť tých druhých a hlavne skúšať ten druhý život, to druhé prostredie, ten druhý spôsob života a myslenia. Tak má väčšiu šancu chápať a oddeľovať pravdu od nepravdy. Je to ako u Budhu, struna má byť napnutá akurát.

Iné kritérium je jednoduchosť a zložitosť. Sú ľudia jednoduchí na jednom póle a zložití na druhom. Tí, čo rozmýšľajú a jednáajú jednoducho alebo zložito. Tí čo jednáajú zložito, zvyčajne nie sú schopní medzi množstvom informácií vybrať to hlavné a odstrániť to menej dôležité. Všetko je pre nich dôležité a nevedia sa správne rozhodnúť. Dlhú zvažujú rôzne alternatívy a nakoniec nepostihnú podstatu, ale len rôzne kudrlinky a množstvo detailov. Tí zložití sú zväčša citliví k bolesti druhých a chápajú, pretože zvažujú a rozmýšľajú o všetkých možných veciach a všetko je pre nich dôležité.

Tí jednoduchí chcú jednoduché a jasné závery, čo je výhodnejšie a čo je menej výhodné. Tí si nerobia veľké problémy s vedľajšími vecami. Sú zväčša menej citliví a neberú veľké ohľady na bolesť a utrpenie druhých pri sebe. Tí zložití sa nehodia pre vedúce postavenia v práci a už

vôbec nie, aby mali svoju firmu, pokiaľ to vyžaduje zamestnávať viac ako 5 pracovníkov. Aj s tými budú mať problémy. Naopak čím jednoduchší človek, tým je vhodnejší pre vedúce postavenie v práci.

Práca je totiž duchovne to najjednoduchšie, čo človek vo svojom živote vykonáva. Práca je síce veľmi zložitá, ale nie je spojená s citom, ale len s logickým racionálnym chovaním. Logika a racionálnosť je nesmierne jednoduchšia, než viera v Boha a než pochopenie citov u seba aj u druhých.

Relatívna pravda pre týchto ľudí je však takáto. Pre zložitého človeka je nedostupná a nepochopiteľná dokonalosť myslenia a hlavne racionálneho chovania sa jednoduchého človeka. Nedokáže pochopiť, ako tento človek, hlavne všetko to, čo si rozmyslí, že je najvýhodnejšie, aj skutočne zrealizuje. To zložitý človek nedokáže, aj keď správne určí, čo je racionálne najvhodnejšie urobiť, neurobí to. Bránia mu v tom jeho city a jeho duša.

Jednoduchí muži naopak obdivujú tajne umelcov, historikov, filozofov, psychológov a hlavne ženy, ktorým nerozumejú. Jednoduché ženy naopak obdivujú mužov umelcov.

Je to schizofrénia ľudskej rasy?? Nie je to znak obrovských rozdielov medzi ľuďmi a ich kvalitami duše.

Kapitola 28

Emancipácia žien

To čo tu napíšem neplatí maximálne pre 1-5-10 % žien. S týmito ženami sa ostatné ženy nerozprávajú. Uvedený výrazný rozdiel je však medzi veľkomestom, mestom a vidiekom.

Rozdiel medzi mužom a ženou je výrazný a zvyčajne jednaním a dohodou neprekonateľný. Buď jeden alebo druhý trpí a neustále sa prispôsobuje. Podstatne jednoduchšie to je, keď sa prispôsobuje žena, pretože na to má genetické predpoklady. Po mnoho tisíc rokov boli ženy pod tlakom agresivity mužov. Muži od praveku až po moderné dejiny boli na ženy vždy násilníci. Ženy to majú - musia mať - geneticky zakódované. Tu si treba uvedomiť, čím mladší národ, tým sú v tomto národe

viac pod vplyvom ich genetického kódu. Alebo ináč povedané - čím menej rozvinuté demokracie - tým sú ženy viac pod vplyvom genetického kódu. Aké môžu vzniknúť kombinácie a aké dôsledky z toho? Zoberme si príklady:

Muž je z rozvinutej ekonomiky - napr. západná Európa - a zoberie si ženu z menej rozvinutej ekonomiky, napr. z Mexika. Pre uvedeného muža je na začiatku manželstva veľmi šťastný život. Žena sa snaží a urobí pre muža, čo na ňom vidí, že chce. Ale od narodenia prvého dieťaťa sa všetko musí zákonite zmeniť. Prečo? Pretože jeho žena nie je schopná ovládať svojím myslením a chcením svoju genetickú a karmickú pre dispozíciu. Jeho žena sa stane zákonite z jeho pohľadu primitívkou.

Naopak muž z pohľadu ženy musí byť necitlivý a nechápe úprimnú snahu ženy, ktorú ona venuje svojmu dieťaťu. Ženy z menej rozvinutých ekonomík sú totiž silne závislé od svojich detí, ktoré porodili. Myslia si - sú presvedčené - že ich život má zmysel len v závislosti od ich detí. A muž z rozvinutej ekonomiky to nechce a ani nemôže pochopiť, pretože jeho duševný aj mentálny rozhľad je oveľa komplexnejší a menej náchylný na životné omyly ľudí, ktorí nemajú vzdelanie a informácie.

Áno, najdôležitejšie sú informácie. Pokiaľ človek od mladosti má málo informácií, veľmi ťažko v zrelom veku sa môže dobre rozhodnúť v zložitých ekonomických a emocionálnych, citových problémoch. Základný problém u ľudí je ich vzťah k rodičom. Pokiaľ je človek závislý od niektorého zo svojich rodičov, je to tragédia s ním trvalé žiť v manželstve. Je veľmi dobré české porekadlo: Aká matka, taká Katka. To vymysleli rozumní muži. Zistili, že ženy sú silne závislé od svojich matiek. Naopak nehovorí sa aký otec, taký syn. Prečo? No pretože otcovia sa snažia, aby ich synovia boli schopní - to znamená nezávislí od nich, od svojich otcov a rodičov. Naopak, matky urobia všetko preto, aby ich dcéry boli závislé od svojej matky. Ale v žiadnom prípade od otca. Pokiaľ sa náhodou stane, že dcéra viac počúva svojho otca než matku, tak matka urobí všetko preto, aby sa to zmenilo. Dôvody sú však vždy rovnaké. Chce ovládať a mať moc.

Šťastie v takejto rodine môže byť len v prípade, že sa narodí samí synovia. Matka „jednoduchá žena“ nemôže uplatniť svoju agresívnu stratégiu ovládania celej rodiny. Prečo? Pretože jej synovia sú jednoducho iní. Nerozumie im. Musí sa radiť so svojim mužom. To je spása pre toho muža. Ale pokiaľ má žena napr. 3 synov, neustále chce ďalšie dieťa, pre-

tože dúfa, že sa narodí dcéra. A pokiaľ sa skutočne dcéra narodí, za pár rokov bude na koni, akoby mala len samé dcéry. Ženy, ktoré sú duševne priemerné a pochádzajúce z chudobných štátov sú silne závislé od všetkého, len nie od svojho rozumu. Nie sú schopné sa rozhodovať tak, aby neškodili svojmu mužovi. Tu musí byť jednoznačne muž hlava rodiny, ináč koniec. A, samozrejme, žena má stále možnosť byť tým krkom, ktorý tou hlavou môže točiť. To je OK.

Pozor však. Vždy bude platiť pravidlo, že aj v absolútne zaostalej krajine sa narodí rovnaké percentuálne množstvo nadpriemerne schopných ľudí, a tým aj žien, ako v rozvinutých krajinách. A taktiež platí, že s určitou veľmi malou pravdepodobnosťou aj v rodine „debilov“ sa narodí veľmi schopná reinkarnácia a mozog. Mozog predurčuje u človeka jeho racionálne myslenie a chápanie reality - reality fungovania hmotného života na Zemi. Kvalita duše a jej karma určuje, aké budú pre daného človeka priority, čo bude chcieť.

Muž z bohatého štátu chce umožniť svojej „jednoduchej žene“, aby sa duchovne rozvíjala a videla, že jej muž je veľmi tolerantný a tento muž si myslí, že jeho žena si to bude vážiť. Nie len vážiť, ale veľmi vážiť! Absolútna hlúposť, ona je „jednoduchá“ a vôbec tomu nerozumie. Nie len že nerozumie, ona to necíti a nie je schopná ani svojím rozumom - vzdelaním - ani svojou dušou - pochopiť to. Je to pre tohto muža tragický omyl. Naopak, ona si myslí, že u toho muža je to prejav jeho slabosti!!

Aké je východisko pre tohto muža? Sú len dve možnosti. Jednoduchšie je sa rozviest' a hľadať druhú ženu. Zložitejšie je postaviť sa do roly „primitívneho“ muža, ktorému táto žena už bude rozumieť. To znamená, že muž musí byť tejto žene fyzickým aj duševným pánom, aby sa ona cítila dobre. Je dôležité, aby muž viac rozprával, než žena. Pokiaľ je muž introvert, tak nech zabudne na šťastný život so ženou „primitívkou“. Ona jednoducho hlbokomyseľným ideám a víziám nielenže do konca svojho života nebude rozumieť, ale ani to nebude chcieť akceptovať.

Ako muž pozná, že ide o „jednoduchú ženu“? Na prvom mieste si musíte pozrieť rodinu a vzťah ženinej matky a otca. Pokiaľ vám vaša potenciálna žena povie, že jej matka je lepšia než jej otec, treba všetko zabrzdiť a lepšie sa pozrieť na svoju priateľku. Je pravda, že kresťanstvo a hlavne islamská viera určuje ženu ako tou podstatne horšou než je muž. Myslím si tiež, že to je pravda. Mám svoje praktické skúsenosti.

Mužská agresivita, ktorá sa prejavuje fyzicky, nemá žiadnu šancu na ženskú duševnú agresivitu. Preto ľudia, ktorí vymysleli zákony v demokratických štátoch na ochranu žien proti týraniam v domácnosti sú úplní a teda totálni hlupáci. Som presvedčený, že viac ako 90 % prípadov, takzvaných týraných žien je v skutočnosti len obranná reakcia daných mužov na dlhodobú psychickú agresivitu týchto ich žien.

Ale o agresivite žien ešte budem hovoriť.

Kapitola 29

Demokratické štáty

To, že demokracia má obmedzené možnosti, pociťuje každý premýšľajúci občan každého demokratického štátu. Aký je princíp demokracie? Demokratická väčšina zvolená vo voľbách vládne ostatným, aj sama sebe. Kto je väčšina? No pre každého inteligenta je väčšina tupá masa. Skutočne, väčšina je hlúpa „ako bagandža“.

A táto väčšina vládne inteligencii aj sama sebe?

To znamená, že politici, ktorí sa chcú zapáčiť tejto tupej väčšine, sa tomu musia prispôbiť. Teda buď sú tupí tiež, alebo musia klamať a predstierať, že sú tupí. V politike sa dlhodobo hlupáci neuplatnia. Jednoducho hlupák nie je schopný sa udržať medzi schopnými podvodníkmi, a preto v demokratických systémoch vládnu hlavne politici podvodníci, klamári, schopní akéhokoľvek podvodu a klamstva. Avšak navyše musia byť schopní. Schopní v klamaní. Musia presvedčiť tých tupých voličov, ktorí si skutočne myslia, že oni sú najdôležitejší. Pokiaľ sú politici málo presvedčiví, príde k voľbám málo voličov. Je to však aj tak jedno. Demokraticky je zvolená nová vláda klamárov, podvodníkov. Ale schopných podvodníkov. Presnejšie schopnejších než sú tí ostatní podvodníci. Každý demokratický štát je preto veľmi agresívny a nedá sa mu vôbec dôverovať.

V podstate nedemokratický štát s podobným ekonomickým a vojenským potenciálom sa nemôže rovnať silou a agresivitou demokratickému štátu. Demokratický štát je najagresívnejšie štátne zriadenie, ktoré v histórii ľudstva vzniklo. Celý systém produkuje nielen agresív-

nych jedincov, ale agresívny celý národ. Celý systém neustále, aj keď nechce, učí celý národ k stupňovaniu agresivity a klamstva. Ako? Jednoducho. Rozhodujúci činiteľ je zisk a presadenie sa individua proti kolektívu za každú cenu. Vidia to predsa u svojich politikov. Ktorých navyše stále volia v dobrej vôli, aby bolo všetko lepšie. Veria, že volia dobrých ľudí? No sú to predsa len hlupáci.

O štátnych rozhodnutiach rozhodujú demokraticky zvolení zástupcovia tupej väčšiny. V demokratických štátoch dokonca vzniká snaha tejto vládnucej podvodnickej vrstvy manipulovať s touto tupou demokratickou väčšinou. Väčšinou je to zbytočné, pretože systém sám o sebe produkuje neustále tupšiu generáciu, avšak agresívnejšiu. Koniec je veľmi jednoduchý. Čím bude viac štátov demokratických, tým rýchlejšie sa priblíži rozuzlenie - kto z koho. Pokiaľ je ešte málo štátov demokratických, môžu ekonomicky ťažiť z ostatných štátov. Ako však bude narastať počet demokratických štátov, a tým hlavne pomer počtu ľudí žijúcich v demokratických štátoch, bude narastať hrozba totálnej vojny o ekonomické výhody a koristenie demokratických agresívnych systémov zo svojho okolia.

V súčasnosti však okolie je už celý svet. Ak sa stane demokratickou aj Čína, bude len otázkou času, kedy vznikne vojna medzi Čínou a jej protivníkmi a spojencami. Demokratický systém ak sa nezlikviduje sám zvnútra, bude zlikvidovaný vojenskou agresiou medzi jednotlivými demokratickými štátmi.

Aký je klasický príklad demokratických podvodov vládnucich klamárov proti ostatným hlupákom? U všetkých demokratických štátov, tak ako aj v nedemokratických štátoch sa rozdeľujú štátne prostriedky. V nedemokratických štátoch sa s tým nebavia. Jednoducho vládnuca vrstva si štátne zákazky prideľuje sama sebe. Všetci o tom verejne vedia. Tým však sú do určitej miery zodpovední ostatným??!!

Naopak v demokratických štátoch sú takzvané verejné súťaže na štátne zákazky. Vypíše sa podľa určitého zákona súťaž o získaní verejnej zákazky. Vyzerá to dobre. Ale je to len kamufláž. Všetky tieto zákony v týchto demokratických štátoch sú vždy komplikované, nepriehľadné a teda v konečnom dôsledku umožňujú vyhrať tomu subjektu, na ktorom sa dopredu dohodnú podvodníci politici, alebo iní štátni úradníci a subjekty, ktorí rozhodujú v komisiách o víťazovi. A tak vlastne volebná väčšina rozhodne vo voľbách, že ich peniaze idú pod-

vodníkom z tej alebo inej politickej strany. V demokratických štátoch sa navyše všetky politické strany medzi sebou hádajú len naoko. Skutočne sa hádajú len kvôli svojim peniazom a korytám, ktoré títo podvodníci majú. Jediný skutočne spravodlivý zákon o zadávaní verejných zákaziek musí byť taký, že všetci účastníci, ktorí sa prihlásia do súťaže a splnia jednoduché a jasné kritériá, vyhráva ten, kto dá najnižšiu cenu. Nič iné nemôže byť posudzované. Všetko ostatné je korupcia a podvod. Takýto zákon nemôže mať viac ako 10 strán formátu A4.

Ďalší podvod demokratických štátov je justícia. V podstate advokáti sú v každom demokratickom štáte najväčší podvodníci. Úspešne im sekundujú len lekári a celý systém zdravotníctva.

Väčšina úspešných advokátov je ochotná robiť čokoľvek proti svojmu klientovi, ak dostane províziu od protistrany. A nie je možná prakticky žiadna jednoduchá ochrana. Je možná jednoduchá ochrana. Ak zistíte, že vás váš advokát podviedol, treba ho zastreliť? To asi nie? Ale ako na neho? Súdiť sa proti nemu nemá žiadny význam. Je to pre vás len strata času a peňazí. V podstate zákony v demokratických štátoch - agresívnych podvodníckych systémoch - sú tak zložité, že obyčajní ľudia im vôbec nemôžu rozumieť a ich poznať. To je však zámer. Demokraticky a zákonne vládnuca podvodnícka vrstva obyvateľstva kedykoľvek oberie hlúpeho poctivca.

To je ďalší silný stimul a hnací motor zvyšujúcej sa agresivity a klamstiev v demokratických systémoch. Právny systém je podvodnícky a každý človek to po nejakom čase podvedome cíti. Klame štát prostredníctvom svojich zákonov? - budem klamať aj ja.

Zopakujme si znova, neklame štát, ale klamú demokraticky zvolení zástupcovia v demokratických voľbách. Preto tí, ktorí sú oklamaní, začnú byť ešte agresívnejší. Ich agresivita však zvyčajne nejde proti konkrétnym ľuďom, ale nanešťastie proti kamarátom, rodinným príslušníkom a proti iným ľuďom, ktorí s tým nič nemajú. Všetci okolo sa totiž stávajú nepriatelia. Ktokoľvek ma môže zradiť, prezradiť, udať štátnej správe - polícii, daňovému úradu, apod. Veď v podstate v každom demokratickom štáte sa odhaduje, že daňoví poplatníci neuhradia obrovské percentá z predpokladaných daní.

Najväčšia sranda je však v tom, že najmenej platia a teda najviac kradnú tí najbohatší. Prečo? Pretože majú najlepších daňových a iných poradcov, aby v neprehľadnej džungli daňových a iných zákonov z da-

neho systému vyťažili čo najviac. Tí čo nemajú peniaze a ani schopnosti z týchto zákonov ťažiť, sú bezbranne nasraní a v depresii a dezi-lúziách sa postupne ďalej zvyšuje ich agresivita.

Bezmocná agresivita. Táto bezmocná agresivita je schopná v pravej chvíli sa obrátiť proti čomukoľvek a komukoľvek. A vtedy v nepriaznivej konštelácii síl a okolností neschopní, skorumpovaní, klamárski politici podľahnú svojej volenej väčšine a rozhodnú o vojne, pretože títo politici sú skutočne neschopní a robia len to, čo sa od nich verejne čaká a neverejne si medzi sebou mastia vrecká.

Vôbec sa čudujem, že doteraz nevznikla ďalšia svetová vojna. To asi len preto, že demokratické agresívne systémy majú zatiaľ z čoho čerpať - drancovať, vysávať, kradnúť. Je stále dosť štátov, krajín, ktoré môžu drancovať a nikomu sa nemusia zodpovedať. V novom volebnom období totiž prídu iní a tí starí si umyjú ruky. Rýchlo sa na nich zabudne. O to majú záujem aj tí noví aj tí starí. Noví potrebujú nakradnúť, starí potrebujú si nakradnuté udržať. V zažitých demokratických systémoch je tu vzácna zhoda. Noví nenapadávajú starých, pretože tí by sa bránili všetkými prostriedkami. A pretože týchto prostriedkov majú dosť - predsa si dobre nakradli - sú pre nových nebezpeční.

A tupá väčšina si myslí, ako dobre, že noví vymenili starých. Každá zmena zvyšuje agresivitu a napätie v demokratickom štáte. Noví sú bez peňazí a chcú minimálne toľko, čo nahrabali tí starí. Preto u chudobných štátov je demokratické zriadenie cestou do pekla. Len bohaté štáty si môžu dovoliť ten luxus a každé volebné obdobie nadeliť novej politickej vrstve dostatok peňazí, aby boli spokojní a neškodili. U chudobných štátov to nejde. Každá zmena silne vyčerpáva ekonomiku štátu, až zákonite nastane vojenský alebo iný prevrat a začne vládnuť úzka skupina ľudí, ktorá v absolútnej hodnote má podstatne nižšiu spotrebu než demokraticky volené „svorky hyen“.

Kapitola 30

Láska a peniaze

Nedávno som dal známej osobe základnú otázku o hodnotách. Túto otázku som položil preto, lebo som mal pocit, že dotýčny má iné názory na dôležité veci než ja. Spýtal som sa ho, čo je podľa neho dôležitejšie - láska alebo peniaze. Túto otázku kladiem aj vám. Čo je dôležitejšie, láska, alebo peniaze?

Otázka, ktorú kladiem, je určená pre človeka, nie pre mimozemšťana, alebo pre duchov. Otázka je určená teda pre človeka žijúceho na Zemi. Pretože človek žijúci na Zemi nemá iné znalosti - nemá v pozemskej skúsenosti prístup k iným svojim znalostiam než sú tie, ktoré získal na Zemi. Preto znova opakujem svoju otázku - čo je dôležitejšie pre človeka - láska, alebo peniaze?

Osoba, ktorej som položil túto otázku, najskôr bez rozmyslu povedala, že láska. Potom, keď tuho rozmyšľal, povedal tento človek v hlbokom presvedčení, že láska je to najdôležitejšie, čo človek má a peniaze sú len mamôn. A preto je presvedčený, že láska je nielen dôležitejšia než peniaze, ale dokonca to najdôležitejšie čo človek má.

Skoro som sa z toho posral.

Už začínam chápať, prečo v modernej spoločnosti - v modernej demokratickej spoločnosti je pomaly každý tretí duševne chorý. Presnejšie v nejakej štúdií nejakého inštitútu dospeli k záveru, že v Európskej únii v roku 2020 bude každý tretí občan potrebovať minimálne občas vyhľadať odbornú pomoc psychológa alebo psychiatra. No v podstate veľká časť populácie bude duševne chorá? Nieže bude, teraz je rok 2005, tak to znamená, že títo ľudia sú už teraz duševne chorí, pokiaľ táto štúdia predpokladá takýto vývoj.

Takže vy si tiež myslíte, že láska je dôležitejšia než peniaze?

Už cítite, že ja mám iný názor. Podľa mňa skutočne sú peniaze dôležitejšie než láska. Dokonca si myslím, že peniaze sú podstatne dôležitejšie než láska. Prečo?

Pre mňa je to jednoduché a jasné. Peniaze predstavujú hodnotu. Peniaze sú číselné vyjadrenie práce človeka. Bez práce človeka by človek nemohol žiť. Ak niekto nevyprodukuje potraviny, iní si ich nebudú môcť kúpiť. Ak niekto nevyťaží ropu, ktorú iní neprepracujú na benzín, nikto nebude môcť jazdiť na aute.

Atď, atď. Peniaze predstavujú hodnotu ľudskej práce, ľudskeho umu, ľudskej invencie, dôvtipu, fantázie. Peniaze sú to najkladnejšie s čím človek prichádza do styku každý deň, alebo prakticky každú hodinu až minútu svojho života. Peniaze sú pokrok v hmotnom, ale aj v duchovnom živote. Pozrite sa okolo seba, ako musia ľudia tvrdo pracovať od rána do večera, každý deň a celý svoj život, aby zarobili peniaze. Prečo? Pretože peniaze, ktoré zarobia im umožňujú žiť. Bez peňazí, bez práce množstva ľudí a bez rozdelenia práce by neexistovala súčasná civilizácia. Bez peňazí by neexistoval človek na zemi. Na zemi sa musí ťažko pracovať. Len veľmi málo ľudí má možnosť ťažiť a krahnúť z práce iných. Všetci ostatní musia veľmi, veľmi ťažko pracovať, aby mohli žiť. Odrazom ich práce a ich možností sa vzdelávať, baviť, duchovne rozvíjať, je množstvo peňazí, ktoré zarobia.

Poviem to ináč:

- ak nemáte peniaze a nežijete v socialistickom západnom svete, tak zomriete od hladu a zimy za pár týždňov (ak vám niekto nedá dary - tie však niekto musí zaplatiť)

- ak nemáte lásku a nikoho nemilujete - ani nikto vás nemiluje - ale máte dosť peňazí - môžete sa dožiť 60-90 rokov.

Láska je duševný stav. Je to veľmi dobrý pocit. Láska je pre človeka šťastie. Ale život na Zemi pre človeka znamenajú peniaze a nie láska. Láska je vedľajšia. Podľa mňa je poradie hodnôt pre človeka nasledujúce:

- najdôležitejšie je zdravie - fyzické aj duševné
- na druhom mieste sú peniaze
- a potom všetko ostatné

Peniaze dávam na druhé miesto preto, že zdravý človek si peniaze zarobí. Avšak ak má človek peniaze, ale je vážne, až smrteľne chorý, majú pre neho tieto peniaze malú hodnotu.

Peniaze pre obyčajného hlúpeho človeka sú tak nedocenené preto, pretože majú veľmi zlý „imidž“.

Peniaze sú v súčasnom duševne narušenom svete posledných 3000 rokov jediným cieľom zlodejov, podvodníkov, klamárov, vrahov, politikov, vodcov celých národov. Priemerný človek aj keď je hlúpy, tak je duchovne na podstatne vyššej úrovni než tí druhí, a preto na neho pôsobí energia peňazí záporne. Preto hľadá radšej niečo iné. Peniaze však za to nemôžu. Aj okolo prostitúcie a prostitútok sa točia zlé energie a zlí muži. Ale aj napriek tomu je erotika a sex kladná energia.

Kapitola 31

Ženy proti mužom

V súčasnosti sa stále viac stretávam s problémom vzťahu ženy a muža. To, že je obrovský rozdiel medzi duchovným svetom muža a ženy, to už vie aj dospievajúci pubertiak. Ale to nieje všetko. Navyše do toho vstupuje rozdiel v telesných dispozíciách. Telo každého človeka sa s vekom vyvíja a mení podľa genetických daných informácií, životného prostredia, v ktorom človek žije, životosprávy, ktorú vedie, jedlu, ktoré je atď.

Tento týždeň som v televízii sledoval zábery z Veľkej Británie o svadbe známej osobnosti homosexuála. V Británii uzákonili možnosť partnerského zväzku homosexuálov. Podobný zákon o partnerskom zväzku asi pred týždňom, zhodou okolností, uzákonili aj v ČR. Nemám proti homosexuálom nič. Nie som homosexuál. Je mi v podstate jedno, čo si robia. Ale v tom prípade, ak sa v „demokratických štátoch“ západného sveta uzákonnujú také „bláznivé“ zväzky, myslím, že nastal čas odstrániť aj všetky kresťanské predsudky a komplexy zo vzťahu muža a ženy. Ja dokonca vítam tieto „extravagantné“ (z pohľadu heterogénne založenej drvivej väčšiny) zväzky.

Myslím si, že teraz už by malo byť možné západného človeka, depri-movaného kresťanskodemokratickou kultúrou a svetonázorom, oslobodiť od predsudkov, deformácií a nepravd.

Pre dobrý vzťah muža a ženy rozhodujú tieto aspekty:

Na prvom mieste podobnosť duševného stavu, približne rovnaká kvalita duše - reinkarnácie.

Až na druhom mieste rozdielnosť, aj keď je pravda, že rozdielnosť je hnacím motorom duchovného rozvoja oboch partnerov - ale ak je rozdielnosť veľká, tak je to v skutočnosti boj - boj medzi oboma, kto si vybojuje vedúcu pozíciu a teda pozíciu lepšiu pre seba, aby sa nemusel prispôsobovať.

Ale v priebehu života sa partneri menia. Aj keď na začiatku ich vzťahu, potom manželstva, to bol veľmi dobrý vzťah, neskôr začalo dochádzať k výraznejším rozdielom v názoroch, ktoré už na začiatku zahájili boj o pozície. Tento boj sa zákonite musel a vždy bude musieť stupňovať. Prečo? Pretože je tu tá obrovská rozdielnosť duchovného sveta. Zmena fyzická vyvolá u priemerného človeka relatívne rýchlu zmenu duševnú. Naopak

zmena duchovná a duševná vyvoláva len veľmi pomaly zmenu telesnú. O vplyve zmeny ducha na telo a naopak je uvedené inde v tejto knihe.

Ale aj to všetko je vedľajšie. Ľudia sa s časom vyvíjajú a postupne menia. Ak sa menia rovnakým smerom, tak to nie je žiadny problém. Ale málokedy sa ľudia menia rovnakým smerom, ak sú tzv. slobodní a demokraticky zmýšľajúci. Potom sa zvyčajne žena mení smerom k svojej matke a muž smerom k svojmu otcovi. To sa však deje až po 30 rokoch veku a zrýchľuje sa po 40 rokoch veku človeka. Zvyčajne fyzický stav ženy v 20 až 30 rokoch ešte neodpovedá jej závislosti vývoja jej fyzického stavu od rodičov. Hlavne po pôrode a po niekoľkých rokoch výchovy detí sa to však mení.

Ešte ináč, ľudové slovenské porekadlo hovorí: Žena dúfa, že jej nastávajúci muž sa zmení podľa jej predstáv a nastávajúci muž dúfa, že jeho žena zostane rovnaká. To je na slučku. Kto vyhrá?

Podobných vývojových zmien by bolo možno napísať na stovkách strán. Jediná možnosť, ako reálne dosiahnuť, aby sa žena aj muž menili rovnakým smerom je, aby manželstvo vyznávalo a fungovalo podľa tradičných schém. Muž je hlava rodiny a žena krkom, ktorá môže tou hlavou otáčať. To znamená, že žena sa nútene podriaďuje mužovi a nechce dosiahnuť samostatnosť. Samostatná, emancipovaná žena, to je istý rozvod, ak jej mužom je schopný muž. Preto múdra žena bude múdro podporovať svojho muža, aby sa menil tak, aby to dokázala ovplyvňovať.

Ale keď má žena deti, nastáva obrovská nerovnováha v sexe. Medzi potrebu muža a možnosťami ženy, aj keď pred pôrodom to fungovalo dobre.

Muži, ktorí sú schopní - majú silnú potrebu telesného styku - obyčajne v manželstve nenájdu zodpovedajúcu partnerku a sú svojej žene trvalé neverní. Behajú za inými ženami.

Tak isto je to aj u žien. Ženy, ktoré majú vysokú potrebu fyzického sexu majú v modernej demokratickej spoločnosti možnosť túto svoju potrebu realizovať aj s finančným efektom. Mnohé súložia za peniaze. Spoja príjemné s užitočným.

To je len niekoľko málo dôvodov, ktoré ma presvedčajú, že je potrebné a nastal čas uzákoniť oficiálne v demokratických-kresťanských štátoch, polygamii. Ak majú homosexuáli, ktorých je nejakých cca 1-3 % z populácie, možnosť uzatvoriť oficiálne partnerský zväzok, tak potom polygamne založení ľudia, ktorých je určite viac než 10 %, musia mať

zákonite rovnaké práva a možnosti. Ten, kto bude chcieť celý život žiť len s jedným partnerom, nech si žije. Pre neho sa nič nezmení. Tento zákon však uvoľní vnútorné napätie, ktoré pociťuje minimálne 2-krát viac ľudí. Nevie, prečo by jeden muž nemohol mať 5 žien, ak s ním budú chcieť byť a jedna žena nemohla mať 5 mužov, ak ich uspokojí. Ak homosexuáli získali možnosť registrovaného partnerstva, tak registrovaní v polygamných vzťahoch na to majú minimálne 10-krát väčšie právo, pretože:

Polygamne založených ľudí je minimálne 10-krát viac než homosexuálov.

Z polygamne fungujúcich vzťahov vždy môžu byť deti, na rozdiel od homosexuálnych vzťahov, a prvou úlohou heterosexuálneho vzťahu je rozmnožovanie a plodenie detí a až potom všetko ostatné - pretože, ak by tým dvom v heterosexuálnom vzťahu išlo hlavne o nejaký duchovný vzťah, tak by sa neženili, ale žili by vo vzťahu bez manželstva - to je nakoniec rastúca tendencia vzťahov medzi mužom a ženou, že sa neženia a žijú vo voľnom vzťahu.

Prečo, deti narodené nie v manželskom zväzku, by nemali rovnaké dedičné a ostatné práva, ako deti zo zákonného manželstva? Ak navyše obidvaja polygamne založení partneri sa milujú rovnako, ako monogamne založení ľudia? Deti z polygamných vzťahov sa domnievam, by mali byť rovnako zdravé, ako deti narodené z monogamných manželských vzťahov.

Monogamne založené vzťahy sú jednoznačne pre štát najvhodnejšie riešenie ekonomického záujmu štátu. Pokiaľ je základom rodina jedného muža a jednej ženy má to pre ekonomický a mocenský systém každého štátu rozhodujúci význam. Oprávnené všetky fungujúce štátne zriadenia majú za základ rodinu. Samozrejme, rodinu heterosexuálov. Prečo? Okrem množstva dôležitejších dôvodov je to aj tento. Akýkoľvek schopnejší človek, ktorý vyrastie, samozrejme, v osobnosť schopnou nezávislého myslenia, sa stáva potenciálne nebezpečným pre stávajúcu vládnu vrstvu. Pre tých, ktorí práve vládnu, robia všetko pre to, aby vládli čo najdlhšie a nikto im ich peniaze nezobral. Preto je dobré, ak je systém silne zákonne monogamný, pretože všetci schopní muži nakoniec narazia na problémy so svojimi ženami. Prečo? Jednoducho preto, že sú schopní. Schopný muž je jednoducho zákonite založený viac polygamne, ako monogamne, pretože mu duchovne ani duševne zvyčajne nestačí jedna žena. Toto, samozrejme, nie je vždy. Ale môj odhad je, že viac ako 90 %

schopných mužov sa v priebehu života vyvinú na polygamne založených, aj keď to akokoľvek nechcú. Je to nekompromisná zákonitosť hmotného - materiálneho života na Zemi.

Príkladov zo zvieracej ríše je plno. Napríklad aj u jeleňov sa v dobe párenia **paria** len najsilnejší jeleň a ostatní musia čakať, až zosilnejú. Nevie, ale asi určité percento samcov jeleňa sa nepári vo svojom živote vôbec.

Uzákonením polygamných vzťahov v bielej rase sa výrazne zvýši počet narodených detí. Je to pre upadajúcu západnú spoločnosť veľmi zaujímavý moment. Prečo sa zvýši pôrodnosť? Pretože jednoducho muži, ktorí majú dosť peňazí, aj tak tieto peniaze zarábajú len kvôli svojmu libidu a aby sa ukázali pred ženami. Ale realizovať tieto peniaze len jednej žene, ktorá navyše v západnom kresťanskodemokratickom svete nechce viac ako 2 deti, je pre muža potentného na peniaze postupne deprimujúce. Títo muži radi investujú svoje peniaze do svojich detí. Prečo by muž, ktorý má plno peňazí, nemohol mať 20 detí????

Na mnohých miestach tejto knihy píšem, že si myslím, že súčasné kresťanskodemokratické predstavy o tom, čo je správne a nesprávne, alebo to, čo je pravda a čo pravda nie je, môže byť veľmi diskutabilné, dokonca logicky neudržateľné. Nebuďte zakomplexovaní predstavou, že sa budete deliť o svojho muža s 2 inými ženami. Aj tak v skutočnosti sa o neho delíte s 5 ženami. Akurát máte v súčasnosti relatívnu (ne)istotu, že peniaze zostávajú u vás. Takže sa len pretvarujete, že ho milujete kvôli jeho kvalitám. Naopak, myslíte pozitívne. Myslite na to, že aj vy, ženy, by ste mali mať právo mať 3 mužov. Prečo nie? Väčšina dobrovoľných prostitútok v západnom svete, ktoré vykonávajú svoju „prax“ samostatne bez donútenia, sú tento typ žien. Potrebujú mať podstatne viac než jedného muža.

Myslím si, že je asi rovnaké percento mužov aj žien polygamne založených. Ja to odhaduje na min. 10 %. Ale môže to byť aj 50 %? Sexuálny pud je totiž pud rozmnožovací a tento pud velí každej samici a každému samcovi splodiť čo najlepšieho potomka a myslím si aj čo najviac potomkov.

Tento pud však bol veľmi úspešne v modernej kresťanskodemokratickej spoločnosti ubitý a je neustále čoraz dokonalejšie ubíjaný štátnymi systémami:

Vzdelania

Práva a súdnictva

Vytvorením nerovnovážneho vzťahu medzi mužom a ženou - žena má podstatne väčšie práva než muž.

Nepochopením psychickej odlišnosti ženy od muža a jej psychickej agresivity, ktorú muž nemá.

O posledných dôvodoch sa musím zmieniť podrobnejšie.

Za dlhé storočia, tisícročia sa muž a žena vyvíjali aj keď spolu, ale podstatne odlišne. Muž bol lovec a bojovník. Žena fyzicky slabšia bola v domácnosti, varila a hlavne rodila deti a starala sa o deti. Pokiaľ žena mužovi nevyhovovala v sexe alebo ináč, tak ju zbil alebo ináč násilnícky, fyzicky ju terorizoval. Žena pretože bola fyzicky aj svojou rolou v procese rozmnožovania hendikepovaná, si musela vyvinúť iný systém agresivity. Proti fyzickej otvorenej agresivite postavili ženy duševnú agresivitu. Proti hrubej, jednorázovo krátkej a jednoduchej agresivite mužskej, postavili agresivitu trpezlivosti, psychickej odolnosti a využitia príležitosti.

Starý svet sa vo vzťahu muža a ženy radikálne zmenil v kresťanskej civilizácii len asi pred 200 rokmi. Výrazne cez nové generácie len asi pred 100 až 50 rokmi.

Mužská agresivita otvoreného násilia voči žene je potieraná na každom mieste. O ženskej rovnako účinnej agresivite sa však nehovorí nič. Ako keby ani neexistovala. Ale ona, samozrejme, existuje. A v štatistickom priemere musí byť ženská duševná agresivita rovnako silná ako mužská fyzická agresivita pôvodná.

V takých USA a Anglicku majú už muži najväčší strach zo svojich žien. Nie z teroristov alebo zlodejov, ale zo žien. To je hlavný dôvod, prečo v súčasnosti v západnom svete viac ako 30 % mužov a žien žije spolu bez uzatvorenia manželstva. To nieje preto, že by to nechceli ženy. Nie. To je preto, že sa muži boja o svoj majetok.

Ak sa manželstvo rozvádza, tak žena prakticky vždy dostane do opateru deti a, samozrejme, vždy 50 % majetku, ak majú bezpodielové spoluvlastníctvo. Muž deti nedostane prakticky nikdy, ak ich chce žena. Ale hlavne muž je po dobu manželstva trvale terorizovaný psychickým násilím svojej ženy. Každá žena skúša toto násilie na svojom mužovi. Neskúša to podľa môjho osobného odhadu, na základe mojich životných skúseností, max. 1-5 % všetkých žien. Strašne málo. Muž, ktorý sa za tohto stavu rozvádza, je nakoniec šťastný, že sa zbaví tejto pijavice a ože-

lie aj svoj majetok. Len málo statočných, schopných a odhodlaných mužov bojujú tento nerovný boj, ktorý ich musí zákonite veľmi vyčerpávať na rozdiel od ich ženy.

Žena je ako ryba vo vode. Má všetky genetické predpoklady pre dlhotrvajúci psychologický boj a agresivitu. Jej to nijak nevadí. Naopak, samozrejme, jej vadí fyzická agresivita. Táto fyzická agresivita, ktorá vyvažovala systém, tu už nie je. Celá západná spoločnosť je v hlbokej kríze kvôli nepochopeniu reality. Zatiaľ sa nenašlo nič, čo by zmenilo geneticky mozog ženy a odstránila by sa jej psychická agresivita.

Preto muži sú v západnom svete štvaní ženami a toto zistia konkrétni hlupáci muži, až keď začnú mať sami veľké problémy. Avšak svoje zlé skúsenosti nechcú prenášať na svoje deti a svoje okolie. Myslia si, že jednoducho zlyhali oni. Ale to nie je pravda. Oni len jednoducho neboli takí výnimočne schopní, aby dokázali vyvážiť vzniknutú nerovnováhu. Možno neboli dostatočne ženský, možno mali vrodené silné mužské vlastnosti. A podobne? Bez mužských vlastností však národ degeneruje a v boji o miesto na Zemi slabí zahynú. Aj preto vzniká okamžitá reakcia, že muži sa prestávajú v západnej spoločnosti ženiť. V rozvojových krajinách, ktoré sú ekonomicky chudobné, tento problém neexistuje.

Tento problém však je v Rusku a na Ukrajine, aj napriek tomu, že sú ekonomicky chudobné. Hlavne preto bude celkový vývoj v týchto krajinách ešte veľmi zložitý a nepredvídateľný. V Rusku aj na Ukrajine zomrelo za druhej svetovej vojny a za celé obdobie vlády bolševikov veľké množstvo mužov. Bolo podstatne viac žien než mužov. Boli oblasti, kde ešte donedávna na jedného muža bolo 10 žien. Preto bolo samozrejme, že prakticky všetci muži v takýchto regiónoch súložili s viacerými ženami a nie len so svojou „zákonitou manželkou“. Samozrejme, že veľké percento detí bolo vychovaných len ženami. A bolo jedno či žena samo žiteľka, alebo žena vydatá, všetky boli nasrané, akí sú ich muži „svine“— „trtkajú“ s každou, a zaujíma ich len sex a nie duševné hodnoty ich ženy a sú všetci neverní, a... Preto tieto matky bez mužov, alebo s mužom, boli rovnako na mužov nasrané a hovorili svojim synom, akí sú muži neschopní a darebáci, svojim dcéram, akí sú muži darebáci a neschopní a ako ich majú využiť, keď budú ich dcéry dospelé. Synovia boli deprimovaní a dcéry boli sebavedomé od matiek a pripravené so svojim budúcim mužom zatočiť. Súčasne, samozrejme, matka, ktorá sama vychovávala svoje deti, musela byť silná, aby to zvládla. Preto je hlavne sú-

časná ruská a ukrajinská spoločnosť silne matriarchálna a ešte degenerovaná týmito dlhotrvajúcimi neprirodzenými stavmi bez mužov.

Tento vzniknutý nerovnovážny vzťah je možné čiastočne eliminovať jednoducho tak, že sa to zverejní ako informácia a podľa toho sa bude ďalej uvažovať, ako tento problém riešiť. Jeden jednoduchý a praktický návrh mám.

Vychádzam z tohto: Nemá význam robiť deti v skúmanke. Aj do budúcnosti si myslím, že to dlho nebude reálne bez následkov. Muži majú väčšinou podstatne viac peňazí než ženy. Ženy zasa môžu rodiť deti. Tak nech bude uzákonené, že muž si môže za peniaze kúpiť porodiť svoje dieťa s nejakou ženou, s ktorou sa len dohodne na adekvátnej zmluvnej cene. Koľko za to zaplatí. Dieťa bude len jeho a žena nebude mať na dieťa žiadny právny nárok. Myslím si, že reálne bude, ak si muž s touto ženou - rodičkou - dohodne ešte praktické podmienky obchodu, ako, že žena bude dieťa koiť a starať sa o neho až do ukončeného 2. až 6. roku jeho života?, kedy dieťa potrebuje matku a otec kojacu matku nemôže nahradiť. Som si istý, že sa výrazne zvýši pôrodnosť v západných demokratických systémoch a vyjasnia „roly a možnosti“ oboch pohlaví. Som presvedčený, že ak žena uzatvorí výhodnú zmluvu, tak toho muža, budúceho otca, bude aj okamžite milovať??!!

Kapitola 32

Národy sú rozdielne vyvinuté

Včera som pozeral hokej. Išlo o zápas medzi SR a ČR na Zimných olympijských hrách 2006. U tohto zápasu som si uvedomil, že vzťahy medzi národmi sú veľmi podobné, ako medzi jednotlivými ľuďmi. Slováci prehrali, aj keď mali jednoznačne vyhrať. Čo sa stalo?

V základných skupinách Slováci porazili Rusko, Kazachstan, USA, Švédsko, Lotyšsko. Videl som to, hrali dobre. Skončili, samozrejme, prví v základnej skupine. Česko prehralo 3 zápasy a skončilo v skupine na poslednom mieste. Zápas prvého a posledného však vyhral posledný. Česi hrali 2/3 až 3/4 zápasu podstatne lepšie. Avšak nie preto, že by hrali podstatne lepšie než predtým. Hrali síce lepšie než predtým, ale hlavne Slováci hrali podstatne horšie než predtým. Čo sa stalo? Prečo hrali Slováci

tak zle? Ja som Slováč a žijem už veľa rokov v Čechách. Takže poznám relatívne dobre oba národy. Slováci sú malý národ a vždy boli pod nadvládou iných národov. Hlavne posledných asi 70 rokov žili pod vplyvom silnejšieho národa českého. Slováci majú celkovo veľmi malé sebavedomie. Prispôsobujú sa Maďarom aj Čechom. A to je ich hlavný problém. Česi naopak celé storočia zápasia s Nemcami o svoju existenciu. Po 2. svetovej vojne vyhнали zo svojho územia asi 2 milióny Nemcov a zhabali ich majetok ako odplatu za zradu pred vojnou. Za 6 rokov vojny získali Česi majetok Nemcov, ktorí ho zhromažďovali niekoľko storočí. Vojnu však nevyhrali Česi ale Rusi. Rusi ich však okupovali a za okupácie Česi zistili, že Rusi sú vzdelaním a kultúrou zaostali za Čechmi. Materialisticky založení ľudia však nikdy neposudzujú iné hodnoty, ako racionálne, merateľné, materialistické. Česi sú asi najmenej veriaci národ medzi bielou rasou. To tiež vzniklo ako reakcia na nemecký tlak veriaceho národa. Reakciou českého národa majúceho strach z nemeckého národa je mnohotvárnny. Napríklad aj ten, že keď v Nemecku vládne pravica, v Česku bude ľavica apod.

O čo väčší majú Česi rešpekt z Nemcov a západnej kultúry, ktorá je na vyššej úrovni, o to majú väčší dešpekt k východným národom a kultúram. Veľké percento Čechov je otvorene šovinistických. Neznášajú cigánov, arabov, černochoch apod. Tí ktorí sú chudobní, sú pre Čechov nezaujímaví alebo menejhodnotní. Voči týmto sa cítia schopnejší. To platí aj vo vzťahu k Slovákom. Jeden Čech mi asi okolo roku 1993 povedal, že Slováci sú hôrni ľudia. Rozumel so, že to sú teda asi ľudia, ktorí pochádzajú z hôr a sú asi teda menej inteligentní ľudia, než ľudia z mesta.

To však znamená, že Česi majú veľmi dobré sebavedomie vo vzťahu k Slovákom. Ak Čech stretne Nemca, má z neho komplexy, cíti sa menejcenný. Naopak ak stretne Slováka, alebo Rusa, cíti sa schopnejší a výrazne mu rastie jeho sebavedomie. Realita je však reálna. Schopný Čech je rovnako schopný pred Nemcom ako aj pred Rusom. Realita a skutočnosť však vo vzťahu medzi ľuďmi nerozhoduje. Tu rozhoduje mnoho iných vecí. A u Slovákov to je presne naopak. Malý národ, ktorý až do nedávna si myslel, že všetci okolo sú schopnejší než oni. Už niekoľko rokov však vyhrávajú v rôznych športoch s rôznymi národmi, a preto ich prehnaná úcta sa stráca. Avšak voči Čechom majú Slováci komplexy. Pretože Česi pri každej príležitosti vyvíjajú na Slovákov tlak z tejto po-

zície. Slováci namiesto toho, aby Čechov poslali „do riti“, sa však tvária spravodlivo, „demokraticky“ a humánne.

Hovorí sa, že Slovania majú holubičiu dušu. Tak holubičiu dušu už nemajú ani Česi, ani Rusi ani Poliaci, ani Chorváti a Srbi, a ani Ukrajinci. To je mýtus už dávno neplatný - od roku 1917. Snáď ešte Bielorusi. Spravodlivo sa môžete tváriť len na úrovni medzi dobrými dlhoročnými kamarátmi. Vo všetkých ostatných vzťahoch bojujú všetci proti všetkým. Slováci skrátka nechápu, že Česi ich psychicky odrovnali svojím psychologickým tlakom. Tlačili všetci českí fanúšikovia, ktorí sa pozerali na hokej. Tlačili informácie z českých novín, televízie, rozhlasu atď. Voči takémuto tlaku sa dá odpovedať len protitlakom. Ak je tento tlak iracionálne neadekvátny, musí sa do protitlaku zapojiť agresivita. Agresivita vyvinie rovnaký alebo aj silnejší protitlak, než je tlak prehnaneho sebavedomia až šovinizmu zo strany českého. Toto už dávno pochopili Rusi a Česi už veľa rokov v hokeji prehrávajú s Rusmi, aj keď boli reálne vo viacerých zápasoch hokejistov, čo som videl, Česi lepší.

Sebavedomie ľudí jednotlivcov aj kolektívov aj národov je skrátka veľmi dôležitá figúrka na šachovnici života. Človek zakomplexovaný prehnaným rešpektom je dopredu odsúdený na neúspech. Rovnako to platí aj pre hokejové mužstvo alebo celý národ.

Slušný človek je skrátka „debil“. Slušný človek sa vyznačuje tým, že je slušný, iným neodporuje, chce aby ho všetci mali radi, s nikým sa nechce hádať, nemôže sa presadiť. Slušný neschopný blbec sa pozná podľa toho, že nenadáva a na ostatných ľudí sa snaží usmievať.

Je tragédia pre otca vychovať zo svojho syna slušného človeka. Aj keď tento slušný otec chcel pre svojho syna to najlepšie. Zmýlil sa. Opakoval svoj tragický omyl. Sebavedomie je strašne dôležitý hráč. Sebavedomie je v ľudskej spoločnosti častokrát dôležitejšie než vzdelanie a znalosti.

Ako si môže slušný človek zvýšiť sebavedomie? To je už dávno vymyslené. Jednoducho začne nadávať a hrešiť. V našich zemepisných šírkach odporúčam slušným ľuďom takého nadávky:

ty kurva
ten kokot
tá piča
pojebaná sviňa
zabijem ťa a vykastrujem
skurvená suka, a pod.

Nadávkky typu vole, blbec a pod. sú na hovno a nie sú vôbec účinné. Takto rozprávajú slušní hlupáci. Ale aj zo slušného hlupáka sa môže stať časom sebavedomý človek. Metód ako na to je veľa. Podľa mňa najjistejšia a najrýchlejšia je začať nadávať. Ale nielen pred sebou. To musia občas počuť aj ľudia okolo vás. Pozor - sebavedomím však nenahradíte znalosti a vzdelanie a úroveň. Musíte však svoje nadávanie ovládať. Nadávate preto, aby ste získali sebavedomie. Nie preto, aby ste sa stal vulgárny debil. Vedzte však, že ľudia „na úrovni“ vždy vedia aj nadávať ako námorníci, ak to potrebujú. Ináč by neboli „na úrovni“.

Ak by tréner slovenských hokejistov dopredu naladil nadávkami, zlostou a agresivitou, tak tí chumaji zakomplexovaní by hrali ako v ostatných zápasoch. Nestalo sa tak, a preto pre mnohých nevedomých a nechápajúcich hrali ako zaspatí a prehrali. Až na konci sa prebudili, ale to už bolo neskoro.

Ďalší zápas Česi prehrali 7:3 proti Švédom, s ktorými Slováci týždeň predtým vyhrali 3:0. Akékoľvek protiargumenty proti môjmu výkladu tohto zápasu SR:ČR neprijímam, pretože budú nepodstatné.

Ale ešte jedno upozornenie. Slovenskí hokejisti mohli vyhrať vtedy, keď by nadávali ako námorníci, boli by maximálne agresívni, ale nesmeli by faulovať, aby nehrali v oslabení. Každý faul, porušenie pravidiel, by ich výrazne oslabil a znížil šance na výhru.

Chcete vyhrať svoj zápas proti vašim konkurentom? Zvýšte výrazne svoje sebavedomie, využijete tým viac svoj potenciál. Ale nezabudnite, toto cvičenie sebavedomia nadávaním berte vždy len ako tréning!! Nesmiete sa s týmto nadávaním nikdy stotožniť!! Vašu agresivitu musíte vždy ovládať, ináč vám vaše zvýšené sebavedomie (keď sa zmení na vyvyšovanie sa a pýchu a nafúkanosť) môže viac uškodiť ako pomôcť!!

Kapitola 33

Feminizmus

V poslednom čase na mňa silno pôsobí stále viac a viac rozmáhajúci sa feminizmus a agresivita žien v mojom okolí. Schválené posledné zákony v ČR sú podľa propagačných šotov z televízie v súlade so zákonmi v EU. Napr. zákon o ochrane žien proti násiliu mužov. Áno, ženy sa chrá-

nia v EÚ proti mužom. Počul som o tomto zákone, že v skutočnosti feministky v EÚ boli inšpirované hlavne feministkami z USA. Je to logické. USA sú najagresívnejšia krajina na Zemi, takže ich ženy majú emancipáciu a demokraciu najdlhšie. Akurát ich muži sú v peknej riti?? Chcem sa vyjadriť k tomuto problému.

Som hlboko presvedčený, že biela rasa sa dostala do stavu začiatku záhuby. Alebo ináč - feminizmus zahájil začiatok konca bielej rasy. Ženy nemôžu mať rovnaké práva ako muži. Je to na hlavu postavená hlúposť. Ak majú mať ženy rovnaké práva, tak musia mať zodpovedajúce aj rovnaké povinnosti. Napr., že musia rovnako pracovať v práci. Ak rovnako pracujú, tak nemôžu mať čas na svoje deti a svojho muža. Takže takáto žena je tak zamestnaná, že nemá čas a ani dost síl a chuti súložiť so svojím mužom, ako by on chcel. Z takejto ženy sa stáva pracujúca a schopná organizátorka, prakticky založená matka, ale úplne nedostatočná žena a milenka pre svojho muža. Mužský muž je hlavne samec, remeselník-domáci kutil, je orientovaný mimo rodinu, hrubý drsný, jednoduchý, aktívny a intuitívne založený človek, ktorý sa nezaujíma o detaily, ale o zákonitosti a tendencie, sa rozhoduje myslením. Ženská žena je jeho opak - jemná, citlivá, pasívna, sa rozhoduje citom, má vyvinuté hlavne vnímanie v detailoch, zaujíma sa hlavne o rodinu a nie o pracovnú kariéru.

V súčasnej spoločnosti, ktorú poznám v Európe, je už väčšina ľudí duševne narušená. Aj preto narastá počet homosexuálov a lesbičiek? Neviem. Ale, zdravý sedliacky rozum - to znamená rozum človeka žijúceho v súlade s prírodou - hovorí, že homosexuál nemôže dobre vychovať dieťa, ktoré je heterosexuálne, tzn. normálne založené. To neznamená, že by som nesúhlasil s tým, že homosexuáli by mali byť pranierovaní a psychicky likvidovaní. Nie. Ale ani homosexuálom sa nemôže umožniť škodiť iným normálnym ľuďom!!! Áno, homosexuál nie je normálny človek. Je to človek nenormálny a má nejaký hlboký problém, ktorý si musia riešiť homosexuáli medzi sebou a nie, aby do toho zaťahovali normálnych heterosexuálov.

Len heterosexuál podľa prírody má prírodný sexuálny vzťah, ktorý plodí deti. To, čo neplodí deti, je proti prírode a je to teda neprirodzené. Ak by v ľudskej spoločnosti prevládli homosexuáli, tak by ľudia vymreli.

A teraz naspäť k ženám a feministkám. Feministky sú rovnako proti prírode ako homosexuáli. Alebo určite drvivá väčšina feministiek.

Možno sú nejaké „feministky“, ktoré chcú len, aby si ich mužské okolie viac všímalo a nemajú skutočnú potrebu „vládnuť“ mužom. Tak potom toto nie je proti takýmto ženám. Tieto ženy majú radi mužov a radi s nimi súložia. Ale skutočné feministky sú duševne zvyčajne narušené z rodiny, kde vyrastali pod vplyvom ich matky, ktorá nenávidela svojho muža a nebola schopná s ním súložiť. Myslím si, že hlavný problém feministiek je ten, že feministky sa obyčajne regrutujú zo žien, ktoré sú frigidné. Nemôžu, alebo nechcú súložiť tak, ako by chcel ich muž. A takáto žena sa potom spontánne stáva feministkou.

Iný typ žien feministiek je ten, že ich matky boli frigidné a nesúložili s ich otcami, takže toto ich matky naučili svoje dcéry. Staré slovenské príslovie hovorí: Aká matka, taká Katka. Áno. Mužský potomok sa ľahko prispôsobuje matke a žene a táto žena-feministka urobí z muža-syna debila, slabocha, hlupáka, neschopného muža sexuálne zvádzať ženu za účelom plodenia detí. Ale súčasne ženský potomok-dieťa rodičov je prakticky vždy pod absolútnym vplyvom matky-ženy. Matka tlčie do hlavy svojej dcére od narodenia svoje názory. Pretože matka má živočíšny absolútny vplyv na svoje deti - neporovnateľne väčší ako otec - otec si môže jednoducho hodiť slučku, aj tak z jej dcéry sa nakoniec s veľkou pravdepodobnosťou stane feministka. To znamená žena, ktorá chce vládnuť. Problém vládnutia ženy však je obrovský.

Všetci sú uvádzaní do omylu, že niekedy v histórii ľudstva bol matriarchát. Veľká hlúposť. Matriarchát v podstate nikdy neexistoval. Totiž ten matriarchát, o ktorom feministky a zdebilnení, ohlúpení muži rozprávajú, fungoval takto. Najschopnejší muži volili svojho veliteľa ženu. Ženy nemali žiadne práva na voľbu najschopnejšej ženy. Muži vyberali túto najschopnejšiu ženu. To bol skutočný matriarchát. Nevieť prečo o tomto fakte nikto nehovorí. Nechcete uraziť nafúkané a agresívne ženy?! No ste vy muži hlupáci. Je len jednoduchá otázka, podľa čoho najschopnejší muži vyberali najschopnejšiu ženu. Aké kvality ženy napadnú súčasného „emancipovaného“ muža? Ja hovorím - degenerovaného blba?: Vzdelanie ženy a jej znalosti, jej vkus v obliekaní, jej výrečnosť, jej organizačný talent, jej pracovné úspechy, aká je milá a sympatická, jej sebavedomie - ktoré výrazne prevyšuje múdrosť?

Som presvedčený, že muži, ktorí volili ženu, svojho náčelníka hodnotili a posudzovali skutočné hodnoty pre život na Zemi a nie tieto falzifikáty hodnôt. Aké sú skutočné hodnoty a kvality človeka-ženy?

Môj zoznam je: koľko má detí, koľko mala a má mužov, ako dokáže vychádzať s mužmi a so ženami, aké má znalosti o živote, o ľuďoch, o prírode,...

Je to jasné, že sú to úplne iné hodnoty, než ktorými sa presadzujú súčasné „moderné ženy“ u súčasných zdegenerovaných mužov.

Kapitola 34

Cigáni, alias Rómovia

Nemôžem zverejniť, pretože mám strach, že demokratická mašinéria by ma zlikvidovala. Som si istý, že riešenie rómskej otázky, ktoré navrhujem v tejto kapitole, je jediné skutočne realistické, ktoré bude jednoznačne viesť k dramatickému okamžitému zlepšeniu a s výsledkom budú spokojní všetci, aj Cigáni. Ale... ešte nenastal čas. Určite si málo ľudí uvedomuje, že ak teraz na Slovensku žije 400 000 Cigánov, to je asi 7,4 % populácie, tak pri pôrodnosti cigánskych žien to bude za 20 rokov tak minimálne 25 %? Kto ich bude živiť? Čo potom? A za 40 rokov ich bude teoreticky 60 % z populácie? To už Slovenská republika nebude existovať?

Navrhovaný systém sa dá použiť aj na iné podobné problémy v iných štátoch.

Riešenie vychádza hlavne zo záverov kapitol 36,68,69.

Kapitola 35

Emancipácia a bitka žien

Musím sa znova, už po mnohýkrát vrátiť k emancipácii a ženám v rámci bielej rasy. Kresťanstvo pre bielu rasu má pravdu. Žena bola tá, ktorá zviedla Adama, aby odtrhol jablko. Dokonca v islame je žena tá hriešna a zlá a v arabskej kultúre musí nosiť preto čierny odev - muži naopak sú dobrí a nosia biely odev. To nie je žiadna náhoda. Obidve veľké svetové náboženstvá sa zhodnú v tom, že žena je horšia než muž. Prečo? A prečo

biela rasa, vyznávajúca katolícku vieru, si nakoniec vymyslela emancipáciu, ktorá dáva „zlým“ ženám ďalšie a ďalšie tromfy a zbrane do rúk proti mužom? V podstate v súčasnosti drvivá väčšina bielych žien nemá záujem o nič iné len o svoje deti a svoj dobrý život. Na svojho muža biela žena „serie“. A prepáčte, ale aj vaša dobrá žienka na vás asi serie. Ak zomriete, alebo skrachujete, bez problémov si zoberie k sebe iného muža.

Trochu zo súdnej štatistiky v ČR a SR. Konzultoval som problematiku rozvodov s niekoľkými právnikmi v oboch štátoch. Všetci mi jednoznačne potvrdili nasledujúce fakty: Viac ako 90 % žien pri rozvode získa aj majetok aj všetky spoločné deti do opatrovania, to znamená, že viac než 90 % mužov ďalej platí svojim bývalým ženám peniaze na to, aby si žili relatívne ľahšie a hlavne mali na to, aby mohli systematicky presviedčať spoločné deti o tom, aký ich otec je gauner, sviňa, neschopný, lakomý, hlúpy... pozor, ale v súčasnosti sa v EÚ rozvádza už skoro každé druhé manželstvo, ženy vždy rozmýšľajú dlhodobo - mnoho rokov dopredu, z advokátskej praxe mi právnici dokazovali, že mnohé ženy uvažujú preventívne dopredu s rozvodom aj 20 rokov a dobre sa pripravujú, ako svojho muža dostanú o peniaze - muži oproti svojim manželkám sú úplne tupé a naivné hoviadka - ženy sú absolútne racionálne - a súloženie pre ženu po 30 nemá žiadny „ohlupujúci efekt“ - zblbnutý z „lásky“ je skoro vždy len muž.

Aký to má dôsledok? No dlhodobý a absolútne tragický:

Dcéra takto vychovávaná svojou matkou je v dospelosti presvedčená, že vie ako zatočiť s mužmi a „obmotať si ich okolo prsta“.

Táto dcéra už nechce mať deti a vychovávať ich - jej stačí jedno, maximálne dve deti, ktoré má pre svoje potešenie a pre účinné vydieranie svojho muža, ale aj svojho okolia - no predsa je matka - čo je viac než matka? - muž? - no hovno - muž je len na to, aby zarobil peniaze pre rodinu, to znamená pre mňa a ináč je to taký leňoch, hlupák a ešte aj diskriminuje ženu - chuderku ženu.

Syn takto vychovávaný sa stane úplne neschopný - klame, nie je schopný priamej odpovede, nemá mužskú agresivitu, mužskú tvrdosť, mužskú odolnosť, mužskú vytrvalosť, nechce mať mužskú fyzickú silu - no je to degenerovaný a dementný „hermafrodit“ - možno a asi určite aj to je dôvod, prečo v bielej rase narástol počet homosexuálov?

Chudera žena je možno v Afganistane, ale určite v EÚ alebo v USA žena nie je žiadna chudera. Naopak - v západnej a tragédia, že aj v pra-

voslávnej kultúre je absolútny chudák muž. Keď ruská a ukrajinská spoločnosť bude za pár rokov trochu bohatšia, tak ruskí a ukrajinskí muži budú na tom ešte horšie než americkí, alebo nemeckí muži. Ruské a ukrajinské ženy sú oveľa agresívnejšie než ich západné kolegyne.

Jedna moskovská žena (volala sa Irina), ktorá chcela so mnou súložiť, mi na diskotéke povedala, že ruskí muži „prapali“ - to zjednodušene znamená „ich niet“. No to ma tak nasralo, že som tú kravu poslal do riti a radšej som si dal 5 pív, ako si dať s takou „pičou“ niečo. Ja nie som o nič lepší než ruský muž. A hlavne, keď viacnásobným štatistickým prieskumom rôznych výskumných skupín v západnej civilizácii (poznám USA, Nemecko) bolo preukázané, že ruskí muži v manželstve sú v priemere schopní súložiť raz denne. Naopak ich západní kolegovia majú dlhodobý štatistický priemer len 2-krát za týždeň.

Muži sa musia vážne zamyslieť. Odkedy začala prevládať emancipácia v západnej kultúre - v bielej rase, odvtedy začal úpadok:

- západnej-bielej kultúry
- západnej-bielej moci vojenskej
- západnej-bielej prevahy ekonomickej
- západnej-bielej prevahy vedeckej
- západnej-bielej prevahy náboženskej
- západnej-bielej prevahy morálnej
- atd. - všetko začalo upadať.

Východné a všetky ostatné civilizácie to však vidia. Nevidia a nechcú to možno vidieť len zadubení západní - bieli muži. Ich ženy to vidieť nemôžu - sú hlúpe na to, aby sa takýmito „zbytočnými mužskými“ záležitosťami zaoberali. Načo by im to bolo? Však ten ich „blb“ aj tak robí, čo ona chce. Čo sa zaoberať zbytočnosťami? Takými hovadinami sa zaoberajú len rojkovia - muži.

Ale, aby som nezabudol, to všetko platí aj na pravoslávnu kultúru. Úpadok ruskej prestíže priamo súvisí a bude sa prehlbovať s úpadkom mužskej „atmosféry“ v štáte. V Rusku sa mužská atmosféra totiž stratila už pred 2. svetovou vojnou, keď na jedného muža pripadali 2-3 ženy. Po tejto vojne sa situácia opakovala. Bolo málo mužov, muži museli „obhospodarovať“ aj chudery ženy, ktoré nemohli mať svojich mužov. A deti, ktoré vyrástli u žien bez mužov boli na celý ich život poznamenané ich matkami - ich matky väčšinou nenávideli mužov, pretože ich nemohli mať, bolo ich málo - a tomu „načuchla“ celá spoločnosť.

V Rusku aj na Ukrajine v súčasnosti vládne matriarchát, ktorý zlikviduje ruský národ (ak sa nespamätá) a postaví na nohy islamské národy.

Musím sa smiať nad hlúposťou a slabosťou mužov bielej rasy.

Neverím tomu, že takto, ako ja, rozmýšľa len málo mužov. Nie. Takto rozmýšľa množstvo mužov. Som presvedčený, že muži sú mentálne a duševne lepší než ženy. A rozdiel je žiaľ veľký. Preto aj muži nechcú používať fyzické násilie voči svojim ženám. Ale vážení hlupáci muži!!! - žena proti vám bez problémov použije svoje psychické násilie. Proti psychickému násiliu muž nemá vyvinutú adekvátnu obranu - reakciu. História fyzického násilia muža voči žene a jej obrany psychického násilia, ktoré boli rovnocennými zložkami je v trvaní tisícky a reálne desaťtisíce rokov. Muž nemôže získať duševné agresívne schopnosti ženy za menej než niekoľko tisíc rokov - a potom to už určite nebude muž, ale „hermafrodit“.

Prevaha islamskej a čínskej civilizácie bude rýchle narastať preto, že biela rasa „končí“ kvôli ich ženám!!!!

Biela rasa nemá žiadnu šancu, ak biely muž nezíska späť svoju agresivitu a nepostaví svoju ženu tam, kde patrí - do domácnosti a rodinného krbu... do podriadenosti.

Ak má konkrétne žena v manželstve s konkrétnym mužom viac schopností než jej muž, môže aj 10-krát viac zarábať, ale nikdy nemôže mať tie spoločenské možnosti ako muž. Presnejšie asi najbližších min. 500 rokov sa k tomu ženy nespú dostávajú. Prechod musí byť pomalý.

Ale pozor, poznám biele ženy aj veľmi schopné. Je ich ten zvyšok - teda asi 5 %? Poznajú sa podľa toho, že sa nekamarátia so ženami, ale s mužmi. Presnejšie, oni sa kamarátia aj so ženami, ale podstatne lepšie vychádzajú s mužmi. Ďalej si vážia svojho otca min. rovnako ako svoju matku a takto o svojom otcovi aj rozprávajú. Chcú mať min. rovnako syna, ako aj dcéru.

Tých zvyšných 90-95 % si prajú len dcéru a ako náhle ju majú, tak s postupom času, ako dcéra rastie, komunikujú so svojim mužom stále menej, ako sa vidia len vo svojej dcére. A majú "recht" - ich dcéra bude na 95 % rovnaká ako ona - ich otcovia, nemajú žiadnu šancu presvedčiť svoje dcéry o niečom inom, keď ich matka „demagogicky a rafinovane žensky“ vysvetľuje svoje názory roky stále dookola - aj peň uverí. Úplná tragédia pre muža žiť s takouto ženou, ktorý nemá syna. No to by som si rovno „hodil slučku“ - to znamená, že by som sa obesil. Ten muž

len nosí peniaze domov, párkrát si za týždeň zasúloží, jeho „milovaná manželka“ mu rozpráva, ako ho miluje... a hovno... nič .. prázdnota ... ona nemá záujem o neho. . . . serie na neho ... myslí len na svoje dcéry ... no je predsa „matka“ - a čo je viac ako „matka?“ - nejaký muž? - neschopný blbec - však to vidí každý deň - on ešte aj chodí nakupovať? - on aj začal žehliť - no ten môj blbec mi aj operie a poupratuje - no to sa mám dobre - asi som taká žiaduca, že možno by som sa mohla pozrieť po nejakom bohatšom blbcovi?

Tejto mužskej tuposti však podliehajú podstatne viac vzdelaní muži než muži spojení viac s prírodou alebo s manuálnou prácou. Sedliak, ktorý musí tvrdo manuálne pracovať, sa nakoniec tak naserie, že svojej žene „vypáli“ a povie, aby išla prať a žehliť a nezaoberala sa vecami mužskými, ktorým hovno rozumie. Intelektuál, vzdelaný, žijúci v meste medzi „inteligentnými“ kamarátmi a kamarátkami si to len tak ľahko nedovolí. Má príliš mnoho „hlúpych názorov“ vypočutých a odpozorovaných zo svojho okolia a masovokomunikačných prostriedkov, aby bol schopný tomu neveriť. Ja sa mu ani nedivím. Ak tento muž nemá prístup k iným informáciám než, že žena je „lepšia-chuderka“ než ten „despotický, vulgárny, násilnícky“ muž?

V podstate armáda v západnej civilizácii je samostatnou kapitolou tejto schizofrénie a chorobnosti celej bielej civilizácie. Pre „Boha“: v západných armádach začali „behať“ so zbraňami v rukách aj ženy. Dokonca sa hovorí už o veľkom percente. A počul som v televízii, že „ženám ich mužskí velitelia „ale nič neodpustia - musia cvičiť ako muži“.

Rozprávky a báchorokky sú dobré len pre hlupákov a 95% žien. Keď ja stretnem akúkoľvek ženu, ktorá môže byť aj o 20 cm vyššia a 50 % ťažšia než ja, tak aj tak v boji v teréne, aj na ulici ju zabijem ja a nie ona mňa. Prečo? No ty debil, pretože mám k tomu genetické a duševné predpoklady - som muž s predpokladmi fyzického násillia, ale nie duševného násillia. Duševné násillie je odvetá - odpoveď ženy na mužské fyzické násillie. A zmena nie je možná. Aspoň najbližších 500 rokov (a možno 5000 rokov?).

Hlboko obdivujem tých max. 5 % žien, ktoré aj pod vplyvom ostatných žien, aj pod vplyvom skoro všetkých mužov, masmédií a hlavne svojich matiek (hovori sa-najlepšia svokra, mŕtva svokra) zostávajú stále ženami - ženami „archaickými“ spreď „viac ako 1000 rokov“. Každý muž, ktorý dostane takúto ženu, je potom skutočne šťastný. Takých šťastných

mužov a žien je nás však veľmi málo. Viac ako 95 % párov sú nasraní, nešťastní, neuspokojení - takáto žena nebude nikdy uspokojená až do vtedy - pokiaľ ju niekoľkokrát nezmlátite - ale to islam vie - s tým nemá problémy ani čínsky konfuciánizmus - aj hinduizmus vie svoje.

Áno, ak ju zmlátite, jej duševný stav sa výrazne zlepší. A najlepšie ju zmlátiť pri každej príležitosti, keď zistíte, že prišla s radami od iných žien, alebo svojej matky alebo sestry, ako sa dostať „na vašu kobyľku“. Týchto 95 % žien nemá záujem o rodinu a šťastie v rodine, oni jednoducho nevedia, čo by mali robiť, aby to tak bolo, ak majú prílišnú „voľnosť“. Všetky tieto ženy žiaľ musia byť zamestnané pravidelnou (a trochu aj jednotvárnou) činnosťou. Tieto ženy - ich psychika - je jednoduchá - a preto sa nezaobierajú „blbosťami“ a nejakými hlbokomyseľnými teóriami a inými hlúposťami mužov.

Jedna žena, ktorá „ma dostala“ mi otvorene povedala: „nekoukám co kde lítá, delám, co mne živí“. To je pravá charakteristika týchto 95 % vychytralých agresívnych žien. Ak muž chce byť rovný týmto, z pohľadu mužskej životnej filozofie „ženským sviniam“ musí byť schopný použiť svoje mužské dispozície a to znamená takejto žene občas „jednu vraziť“. Ináč nemáte žiadnu šancu!!!! Nieje žiadna šanca!!!! Váš koniec je jasný. Bez použitia mužskej „prirodzenej-fyzickej“ agresivity máte šancu len vtedy, ak:

Vaša žena je škaredá a nikto by ju ináč nechcel a ona má veľkú sexuálnu potrebu súložiť s mužom.

Vaša žena už nemá matku (zomrela) ani sestru (všetky zomreli, alebo sa vôbec nenarodili) ani inú rodinu - v opačnom prípade odporúčam ostatým nešťastným mužom vyvraždiť celú ženskú časť rodiny ženy - ha ha .

Ináč, čím väčšia sexuálna potreba súloženia s mužom pre ženu znamená, že žena je bližšie k mužovi - preto najbližšie k mužovi sú ženy prostitútky, ktoré to však robia pre vlastné potešenie a bez donútenia - takýchto prostitútok je v súčasnom západnom svete väčšina - je to ich zlatá doba - muži nechcú svoje ženy, ani iné ženy z ich okolia - tak musia ísť za prostitútkou - nemajú na výber - no čo s takou „frigidnou kravou“, ktorá beží za svojou mamičkou a sestričkou, zoberie všetky svoje deti a zamáva svojmu mužovi, aby sa dobre mal, aby si „užil“ (hovno si užije, keď musí pracovať v práci a ešte navyše si aj prať, žehliť, variť a vybavovať iné veci okolo domácnosti). Ale to táto žena aj jej

matka vedia. Oni si z vás robia blbca. A vy skutočne blbec ste. Lenže blbci sú všetci muži, ktorí:

Schválili zákony o domácom násilí pri rozvodoch uprednostňujú ženu za opatrovateľku spoločných detí.

Nie sú schopní vytvoriť nové štátne zákony, ktoré by zohľadňovali ženské psychické násilie a agresivitu voči mužom a synom v masovokomunikačných médiách propagujú ženskosť pred mužskosťou - ale žena nieje lepšia než muž, sú si štatisticky rovní a platí, že lepšia žena je skutočne lepšia než horší muž a naopak - ináč, žena, ktorá dokáže ovládať svoju psychickú agresivitu lepšie než muž svoju fyzickú agresivitu, je lepší človek - som hlboko presvedčený, že v súčasnom západnom (tragédia, že už asi aj v pravoslávnom) svete sú muži podstatne lepší než ich ženy!!!! To nikdy v histórii bielej rasy nebolo. Odporúčam týmto mužom ženiť sa s černoškami? Nie s Arabkami a menej aj s Čičankami? - oni sú tiež psychicky agresívne a degenerovaný beloch je väčšinou neschopný túto ženskú agresivitu kompenzovať mužskou. Ak nie černošky, tak asi najlepšie sú indiánky z Latinskej Ameriky? To ma radšej nepočúvajte??

Kto nám mužom aj vám ženám spôsobil tieto problémy? Politici!! Oni v demokratickej spoločnosti nevytvárajú názory, hodnoty, tendencie, smery, normy Na to oni serú. Ich zaujíma len ich zisk - však sú pri moci len jedno volebné obdobie???? Všetky normy a hodnoty vytvára ulica - hlúpe a tupé masy. Demokracia dovedie bielu rasy do záhuby. Inteligent sa do parlamentu žiadnej bielej vlády nemôže nikdy dostať. Zjednodušene:

Demokracia je vláda priemernej väčšiny.

Väčšina je tupá masa, s ktorou inteligent nemá nič spoločného.

Inteligentných ľudí je veľa, ale skutočne múdrych ľudí je veľmi málo - primitívne kmene a národy mali radu starešinov - tých najmúdrejších a teda zvyčajne najstarších - demokraciu nepoznali a ani by u nich nikdy nemohla fungovať - nemali také ekonomické možnosti, ako súčasné demokratické štáty - pre nich jediná chyba mohla znamenať veľké straty na majetku a zvyčajne aj na životoch spoločnosti. To v súčasnosti demokratickým vládam všetkých štátov bielej rasy nehrozí. Akákoľvek kríza ekonomická, vojenská, politická ... iná, sa obíde bez nejakých drastických dôsledkov na vládnucich kruhoch. Ak v kmeni v Afrike, rodine v Číne, spoločenstve v Japonsku niekto sklamal, tak dostal spravodlivý trest podľa jeho ambícií a skutočných výsledkov - aj trest smrti.

To v súčasných demokraciách neexistuje. Nadnárodné spoločnosti, podnikatelia-ľudia, právnické osoby, môžu kraťnúť a nič sa im nestane, ak majú dobrých právnikov. Čo to je za systém. Západná civilizácia by to mohla zmeniť, ale muži musia poslať ženy „do riti“. Neverím už, že je to reálne. Začínam mať pesimistické videnia, že Zem ovládne islam a Číňania. Ostatné rasy - zvyšky rás - im budú slúžiť.

Tak v tom prípade dovidenia v Číne alebo v islame.

A ja pôjdem do Afriky alebo k indiánom? - ha, ha.

India s hinduizmom a kastovým systémom asi prežije najviac.

No, charakteristické je, že v súčasnosti už nikto - žiadna iná rasa a civilizácia, neverí západným hodnotám - oni jednoducho sklamali - sklamali absolútne - pokusy o rehabilitáciu sú naivné, nerealistické a zbytočné. Nadvláda západnej bielej rasy - a nakoniec spojenej s pravoslávnu časťou bielej rasy-bude už len „labutia pieseň“. Nadvláda skončí skôr ako za 100 rokov. A skončí kvôli bielym ženám a ich degenerácia bude na takom stupni, že sa už biela rasa nespamätá - zanikne.

Dnes som v televízii pozeral dokument o Rudolfovi Murpertovi - mediálnom magnátovi. Vo svojom veku 70 rokov si zobral ženu vo veku 30 rokov - ona je Číňanka. Aj v televízii bolo vidieť, že ona „má svoj názor“. Taký bohatý človek v západnej civilizácii a taký „naivka“. Jeho žena ho maximálne využije a hotovo.

Ešte sa vrátim k duševným problémom populácie v EÚ. Ako som tu už viackrát písal, v roku 2020 sa predpokladá, že v EÚ až 30 % populácie bude potrebovať vyhľadať občas psychológa alebo psychiatra. No som hlboko presvedčený, že tento stav má na svedomí hlavne táto chorobná ženská emancipácia a s tým vzniknutý absolútne nerovnovážny stav medzi mužom a ženou. Žena je psychicky agresívna viac, alebo rovnako, ako kedykoľvek v histórii ľudstva. Muž však už nemôže použiť na svoju obranu fyzickú agresivitu. K čomu došlo?

Muži, aby sa odreagovali od žien, sa opíjanú a stávajú sa alkoholici. Ženy z toho, že nedostanú svoju bitku, majú depresie.

Na svojej žene som urobil experiment. Má depresie, v noci častokrát nespí, cez deň je často častokrát zlostná. Tak som jej vysvetlil, že predpokladám, že sa jej depresie výrazne zmiernia, ak ju pravidelne „zmlátim“.

Najskôr odmietla, ale nakoniec som ju presvedčil, že to bude 3 mesačný experiment a že jej za každý mesiac dám 2-krát viac peňazí. Podplatil som ju.

Začal som ju každý večer biť pred spánkom po zadku. Sila bitky bola taká, aby ju to skutočne trochu bolelo, ale zasa len taká, aby na druhý deň mohla bez problémov sedieť na zadku - ha ha.

Hneď na druhý deň po prvej bitke som videl ráno, že nie je zlostná ako obvykle. Jej nálada sa výrazne zlepšila. A postupne som mal pocit, že sa zlepšuje každým týždňom. Táto terapia však trvala len asi 6 týždňov. Odišla k matke, a keď sa vrátila, bolo všetko späť. Asi sa rozhodla, že jej nebudem „vládnuť“.

Prečo to tak funguje? Dôvody sú asi veľmi jednoduché. Po dobu vývoja ľudí boli mnohí muži despotickí a svoje ženy surovo bili. Ženy si vytvorili proti fyzickej agresii obrannú psychickú agresiu. Táto bitka - fyzické násilie od mužov - sa však geneticky zakódovala do mozgov aj žien aj mužov. Takáto bitka je silný emotívny stav a ešte určite špecifický. Nejde len o bolesť, ale aj o duševné emócie. To má za následok pravdepodobne nejaké chemické zmeny v mozgu - tvorbu nejakých chemických látok. Tieto látky sa asi u ženy ináč nevytvárajú. Preto žena, ktorá nemá bitku, je nešťastná, agresívna, má depresie, život ju nebaví.

Jednoznačne som si overil, že takáto fyzická a psychická stimulácia mozgu má výrazný kladný účinok na psychický stav mojej ženy. Logicky som dopredu niečo predpokladal a v realnosti som si teoretický predpoklad overil.

Všimol som si u svojej ženy, že už len keď poviem, že mám chuť ju zmlátiť, tak za pol hodiny má lepšiu náladu.

Na druhej strane geneticky určite musí aj mnohým mužom chýbať táto bitka. Muž má z toho síce len citové emócie, pocit fyzický - bolesť - nie je. Ale aj len táto psychická stimulácia môže byť u muža veľmi silná, pretože takto sa muž prejavoval.

Je všeobecne známe, že ženy, ktoré majú problémy s bolestivým priebehom menštruácie, tento stav výrazne zlepšia, ak v čase pred menštruáciou čuchajú mužovu spotenú košeľu, pretože v mužskom pote je nejaký hormón, ktorý žene takto pomáha. Múdre ženy nemajú duševné problémy a prípadne anipocit menejcennosti s čuchaním mužovej košele.

Predpokladám teda, že múdre ženy nebudú mať ani problémy s bitkou od ich mužov.

Odporúčam holou rukou po holom zadku.

Kapitola 36

Demokracia, slepá cesta

Dnes som zistil, prečo je demokracia slepá cesta vývoja ľudstva. Dlhو som cítil a vedel, že to tak je, ale nevedel som to jasne a principiálne zdôvodniť. Celý čas tých 10 alebo aj viac rokov som nad tým rozmýšľal, ale nevedel som sám sebe povedať a nájsť skutočný dôvod, prečo demokracia nie je dobrý systém pre život a rozvoj ľudí a ľudstva.

Až do roku 1990 som žil v socializme, ktorý v tom čase viedol studenú vojnu proti kapitalizmu. Alebo ináč totalitný systém viedol studenú vojnu proti demokracii. Demokracia a tržná ekonomika nakoniec vyhrala a totalitný socialistický systém sa rozložil. Rozložil sa ekonomicky. Prehral svoj boj o existenciu ekonomicky. Ľudia v socializme neboli motivovaní pracovať a zarábať peniaze. Pretože pre socializmus peniaze neboli ten hlavný bod snaženia, ale snažili sa o šťastný život pre „tupé“ masy pracujúcich ľudí. Celý systém sa však už v začiatku zvrhol. Do vedúcich pozícií sa okamžite dostali karierišti a ľudia bez akýchkoľvek škrupulí snažiaci sa len o osobnú moc a osobný zisk. Neumožnením plurality názorov a nemožnosti ekonomickej voľnosti - tržnej ekonomike - sa stratila motivácia ľudí pracovať, pretože pracovali na iných a nie pre seba. A tak ďalej ... dôvodov, prečo sa socializmus neosvedčil, je mnoho a iní to povedia a napíšu lepšie než ja teraz. Teraz ma to už viac nezaujíma. Ale jednoznačne vyhrala tržná ekonomika a nie demokracia.

Tržná ekonomika sa v súčasnosti veľmi úspešne rozvíja práve v nedomokratických štátnych systémoch.

To čo ma teraz zaujíma je, že keď padol socializmus a ja som sa cez noc dostal do kapitalizmu, to znamená do demokratického systému, som očakával radikálne zmeny k dobrému a konečnému riešeniu spoločenského zriadenia na Zemi.

Na základe skutočného života v ďalších 3 rokoch a informácií, ktoré sa stali voľne dostupné, som zistil, že demokracia je v mnohých veciach ešte horší systém ako totalitný socializmus. Na prvom mieste je to klamstvo, korupcia a vláda podvodu. Ďalej rýchle znižovanie vzdelania ľudí. Ľudia sa stávali stále viac hlúpi, nevzdelaní a doslova tupí. Prečo? V demokratickom systéme je na prvom mieste ekonomika, a tým aj vládnu na

1. mieste peniaze. Kde idú peniaze, tam za nimi idú ľudia. A najschopnejší ľudia na peniaze sú ľudia jednoduchí, ktorých mozog je jednostranne zameraný. Na druhej strane sú peniaze skutočne správne najlepším meradlom reálnosti života na Zemi. Nič iné neodráža lepšie reálne pomery hodnôt na Zemi, než sú peniaze. Prečo teda som prišiel s tým, že demokracia je slepá ulička vo vývoji ľudstva?

Pretože demokracia urobila z ľudí si rovných. Základným heslom demokracie je rovnosť ľudí všetkých medzi sebou. Stále sa skloňujú takzvané ľudské práva. Na prvý pohľad je to správne. Dokonca aj na druhý pohľad a aj na desiaty pohľad je to správne. Ja som bol o tom presvedčený až do dnešného dňa. Presnejšie dnešnej noci, keď som zasa nemohol spať, pretože nerozumiem tomu, ako je to možné, že moja žena je taká hlúpa a tupá a nechce sa odo mňa nič učiť. Mám mnoho dobrých kníh. Mohla by sa z nich mnoho naučiť. Ale ona nechce. Nemá záujem. Nebaví ju to, čo mňa. Prvé 2 roky mňa počúvala, pretože si myslela, že mám peniaze, a teda ma má počúvať. Ale s odstupom času viem jasne, že to robila len nasilu, pretože za tie 2 roky si neprečítala žiadnu z mnou odporučených kníh. Presnejšie začala čítať niektoré, ale žiadnu nedočítala. Nie, neodbočujem!!! Píšem k veci. Od momentu, keď sa narodila dcéra, sa úplne zmenila. Začala pravidelne volať svojej matke a sestre a prestala ma počúvať, čo rozprávam. Začala sa cítiť silná vlastníctvom mojej dcéry, a tým dosahom na moje peniaze. Peniaze ju motivovali k jej správaniu. To je bežné a aj správne pre život materiálny na Zemi. Avšak demokratický systém v EÚ aj USA aj v Rusku jej umožňuje rovnosť s jej mužom. To je pre všetkých „spravodlivých a rozumných“ ľudí správne. A teraz viem, nie je to tak!!!!

Ja som si zobral ženu, ktorá prvé 2 roky známosti sa javila ako ideálna manželka pre mňa. Už pol roka po narodení dcéry som si lámal hlavu nad tým, ako som mohol urobiť takú chybu a myslieť si, že moja žena ma bude počúvať, pretože ju presvedčím o svojej múdrosti a добрote. Teraz má moja dcéra 5,5 roka a situácia je taká, že žena už je presvedčená, že som hlupák, slaboch a starec, ktorého treba odkopnúť a začať si hľadať nejakého mladšieho muža. To je z pohľadu ženy a demokraticky uvažujúceho muža správne. Ja by som až do dnešnej noci povedal tiež, že je to správne. Som dokonale zhlúpnutý demokratickými princípmi a všeobecnými názormi, ktoré ma obklopujú.

Nie je to tak. Pretože princípy, hlavný princíp demokracie o rovnosti ľudí je mylný. Žiaľ áno, veľký omyl. Ľudia nie sú si rovní. Je to tragické

konštatovanie pre celú bielu civilizáciu, ktorá sa upriamila k tomuto princípu a zásade.

Je však to však omyl!!!! Ľudia si nie sú rovní.

Ani duchovne a ani rozumovo. To, že sú medzi ľuďmi veľké rozdiely vo vzdelaní, v rýchlosti myslenia a reakcií, v spôsoboch myslenia, vo fyzickej kondícii a schopnosti fyzicky pracovať a presadiť sa fyzicky, v spôsoboch života rôznych kultúr a rás, to je jasné každému. V tom nie sú si rovní tiež. Ale to nie je to rozhodujúce.

Nie sú si rovní duchovne. Každý človek má rôzne vyvinutú svoju dušu, podľa toho aká je reinkarnácia. Presnejšie reinkarnácia pri vtelení rozhodujúcim spôsobom naštartovala osud aj možnosti života daného človeka na Zemi. Na Zemi je najväčší podiel priemerne vyvinutých reinkarnácií. Menej podpriemerne aj nadpriemerne a len veľmi málo veľmi zlých a veľmi dobrých ľudí. Čím je duša viac vyvinutá, tým viac baží po vzdelaní, slobode, citoch. Čím je duša vyvinutejšia, tým viac je citlivejšia, ale aj silnejšia. Vysoko vyvinutá duša je citová aj rozumová, ovláda sama seba, je silná a je sama. Veľmi vyvinutých duší je málo a musia žiť so svojim priemerným okolím. To je ich ťažký osud, ktorý musia vydržať do konca svojich dní na Zemi. Ale o tom nechcem rozprávať.

Demokracia svojim princípom rovnosti klame a zavádza všetkých ľudí a aj rasy. Vy, priemerní nie ste si rovní s tými nadpriemernými a už vôbec nie s tými výnimočne vyvinutými dušami. Priemerní ľudia nemôžu mať rovnaké práva ako tí nadpriemerní. Je to omyl. Aby priemerná duša na Zemi rástla a vyvíjala sa, potrebuje podstatne tvrdšie zachádzanie, než vyvinutá duša. Pre vyvinutú dušu nie je problém ovládať svoje chťiče moci, bohatstva, klamaní, nepoctivosti apod. Priemerná duša rýchlo sklzne k degenerácii v prípade voľnosti a možnosti byť si rovný s tými vyvinutejšími.

Indický kastovný systém má v sebe hlbokú pravdu. Ľudia rozdelení do kást sa medzi sebou nemohli ženiť a len ťažko sa prechádzalo z jednej nižšej kasty do tej vyššej. Musel to byť človek, ktorý svoje okolie o tom presvedčil. Tento systém však mal svoje veľké nedostatky, pretože bol zastaraný novým ekonomickým pomerom na Zemi. Preto bola snaha ho zameniť za lepší a použili demokratický systém. Ich chyba. Ale som si istý, že ich tradície ich privedú k tomu, aby pôvodný systém oprášili a len ho modernizovali pre nové pomery. Nevieť o Indii, žiaľ,

skoro nič - ešte som tam nebol - ale som presvedčený, že kastový systém musí vo vzťahoch medzi ľuďmi v Indii ďalej úspešne prežívať. Stojí totiž na správnych racionálnych a múdrych základoch. Určite sa v budúcnosti kastový systém v Indii ďalej rozvinie do vyššej kvality a odstráni mnohé nedostatky starého, prežitého.

To si Indovia vyriešia sami. Ja som beloch a zaujímajú ma moje problémy.

Demokratický systém rovnosti medzi ľuďmi vytvára trvalý a všeobecný tlak na priemernosť a pokles. Vyvinutých duchov dusí tlak priemernosti a naopak nevyvinutým duchom - podvodníci, klamári, lenivci, narkomani apod. - tým napomáha v ich činnosti-nečinnosti. V demokracii mám ja napríklad za najväčších podvodníkov právnikov a lekárov. Prečo? Pretože je to realita, ktorú obyčajní - priemerní duchovia nevidia. Naopak, v totalitných režimoch sú právnici a lekári väčšinou výrazne nadpriemerne inteligentní, všeobecne vzdelaní, múdri v najlepšom slova zmysle a citliví k ľuďom. Prečo to tak je? Prečo je taký rozdiel medzi tými z demokracie a tými z totalitných systémov? Kvôli vlastnému princípu a pôsobeniu oboch systémov.

Demokracia - vláda priemernosti podporuje priemer a neumožní vládu elity. Totalitné systémy vyzdvihujú elity, hľadajú elity a podporujú ich, hľadajú tých lepších a najlepších.

Z hľadiska krátkodobého - niekoľko storočí - je demokratický systém ekonomicky podstatne výkonnejší - pretože je sústredený na ekonomický výkon. Každý jednotlivý človek vie, že môže byť rovnako bohatý, ako ten druhý z vedľajšej štvrti bohatých. Tým, že to vie, neustále sa mu to hovorí, tak to aj chce. Preto tým bohatým závidí a robí všetko preto, aby mal toľko ako oni. A keď sa to dlhšie nedarí poctivo, tak ich musí okradnúť. Všeobecná zásada demokracie-západnej civilizácie je okradnúť ostatných a potom sa zabezpečiť zákonmi a právom tak, aby iní, to čo už mám ja, mi to nemohli zobrat', ako som to predtým urobil ja - ako som ich predtým okradol ja. Preto aj právne systémy v demokratických štátoch sú stále zložitejšie a napriek tomu podvodníci stále vynaliezavejší.

Z dlhodobého hľadiska však tento systém musí zdegenerovať a rozložiť sa. Tu predsa z dlhodobého hľadiska nejde o zisk??, ale o život!! Tento demokratický systém bude ekonomicky a právne veľmi neefektívny. Božie zákony fungujú na 100 %. Elity v demokracii, aby sa pre-

sadili, musia klamať a tým duchovne klesnú a začlenia sa medzi priemer. Ak totalitné systémy iných civilizácii využijú vhodné prvky demokratického systému tržnej ekonomiky pre ekonomický rozvoj a zostanú ďalej totalitné, musia demokratický „biely svet“ prevalcovať - aj duchovne, aj ekonomicky. Ekonomický výkon totalitných systémov neumožnením vlády priemeru bude jednoducho vyšší. Ďalej pre totalitné systémy nie je problém zavádzať zmeny, ktoré neodsúhlasí lenivá, priemerná väčšina.

Demokratické systémy boli živé a prosperovali z okrádania svojho okolia, pretože boli a aj sú najagresívnejšie. Tak ako sa okrádajú občania demokratických systémov navzájom a potom sa obhajujú pred súdmi podplatenými sudcami, tak demokratické systémy, ako štáty, okrádali iné štáty. Totalitné štáty však s tým trvalé nebudú súhlasieť. A potom ekonomická bublina demokracie rýchlo spľaskne. V zúrivej lakote a lenivosti však demokratické štáty pod tlakom ich demokratickej priemernej väčšiny budú musieť vyvolávať vojny, aby koristili nakoniec nasilu, keď im totalitné štáty nedajú po dobrom - po práve demokratickom. Možnosti však budú postupne klesať a vyčerpávať sa. Navyše v demokratických štátoch budú narastať vnútorné napätia z dôvodu prichádzania ku koncu vývoja, ku koncu slepej uličky. Celý demokratický systém sa môže zrútiť zo dňa na deň násilnými spôsobmi. Chorobná - demokratická - emancipácia žien je priamy plod demokracie. Jasný dôkaz nekompetentnosti demokratických politikov je súčasný stav s islamom v západnej Európe. Oni jednoducho nevedia, čo urobiť?? Tento princíp demokratickej rovnosti - ľudských práv (kto vymyslel takú koninu??!! - chcel zlikvidovať bielu rasu??) všetkých ochromuje, dezorientuje. Aj Ježiš povedal asi toto (neviem to presne, mám zlú pamäť) - „tých podvodníkov a klamárov poznáte po ovoci“. Som si istý, že totalitné systémy postupne vytvoria skutočnú a dobrú emancipáciu žien.

Zhrniem klady a zápory demokracie - vlády priemerných ľudí.

Zápory sú:

Tým, že sa všetkým povedalo, že sú si rovní, vznikla masová závisť, ktorá predtým neexistovala. Všetci priemerní začali chcieť mať to, čo ten bohatý, alebo keď to má sused, chcem to aj ja.

Zavisť okamžite produkovala masové lakomstvo, agresivitu a následne klamstvo a podvod.

Priemer neustále vytvára tlaky na nízke všeobecné vzdelanie. Je zá-

ujem len o vzdelanie, ktoré prináša maximálny ekonomický efekt. To z dlhodobého hľadiska spôsobuje vzdelanostnú, kultúrnu degeneráciu celého národa. Neustále klesá vzdelanie nás.

Vláda priemeru vytvorila konzumnú tupú spoločnosť.

Výrazný a trvalý nárast agresivity celých národov a tým trvalé nebezpečenstvo vojen medzi národmi.

Prednosti sú:

Maximálny krátkodobý ekonomický výkon.

Výrazný nárast agresivity celých národov a tým aj nárast zbrojenia a vojenskej sily.

Snaha po zisku maximálne urýchľuje vedecký rozvoj a vývoj nových technológií.

Konečný systém na Zemi bude taký, že v každom štáte bude len jedna a trvalá vláda elity - tých najlepších. Najlepší budú tí, ktorí budú mať aj najlepšiu dušu, aj najlepší mozog. Kvalita mozgu sa zistí objektívne ľahko - rôznymi testami... atď. Kvalita duše sa zatiaľ nedá zistiť. Ale som si istý, že vedci už skoro objavia princíp a potom aj vyrobia prístroj, ktorý to neomylné zistí. Nikto s nízkou reinkarnáciou sa nebude môcť dostať do vlády. A tí, ktorí budú vládnuť, budú mať tak silnú dušu, že pre nich nebude problém odstúpiť z vlády v prospech nového človeka, ktorý bude schopnejší než on. Bude to vo všeobecnosti vláda múdrych starešinov, ktorých cieľom nebude zisk a majetok, ale rozvoj komplexný a teda určite aj ekonomický. Medzi týmito múdrymi, starými mužmi predpokladám, že sa objavia vždy aj múdre staré ženy. Táto vláda bude aktívne vyhľadávať schopných a bude podporovať len rast a nie degeneráciu. Bude to nielen múdrosť, ale aj sila a nekompromisnosť. Len slabí demokratickí politici súčasnosti nevedia a stále váhajú čo urobiť, tak radšej neurobia nič a len kradnú a rýchlo, pretože nemajú čas, však za rohom sú už nové voľby.

Avšak medzi súčasným stavom demokratického podvodu a múdrej konečnej jednotnej vlády musí asi byť medzistupeň. Navrhujem ako medzi stupeň voľby s rôznym počtom hlasov voličov, principiálne popísané v kapitole 21. Dôvody, prečo je základná chyba, že ženy majú volebné právo, som podrobne rozpisoval v celej tejto knihe. Posledný štát v Európe, ktorý zaviedol volebné právo žien, bolo Švajčiarsko. Bolo to v roku 1971. Som si istý, že si teraz všetci múdri a schopní muži v tomto štáte triaskajú hlavu o múr, čo za hlúposť urobili.

Kapitola 37

Duálny svet

Musím povedať zaujímavú vec. Celý náš vesmír je duálny systém. Už Hegel dospel k jednému zo svojich zákonov „jednota a boj protikladov“. (Ďalej mal zákony-zmena kvantity na kvalitu a negácia negácie - tiež veľmi pravdivé - tiež duálne systémy.) Ja tento zákon jednota a boj protikladov budem interpretovať trochu nábožensky - duchovne.

Protiklady sú všade. Na Zemi, vo vesmíre, v mojej rodine, v mojom myslení. Všade, vo všetkom. Niet pred nimi úniku. Celý náš vesmír je duálny systém.

Systém protikladov.

Ak je vysoko, musí byť aj nízko.

Ak je čierne, musí byť aj biele.

Ak je ďaleko musí byť aj blízko.

Ak je akcia, musí byť reakcia.

Muž a žena.

Jingajang.

Kladný pól a záporný pól.

Optimizmus, pesimizmus.

Reálne, nereálne.

Pasivita a aktivita.

Tvoriť, ničiť.

Stavať, búrať.

Živý, mŕtvy.

Ak je dobro, musí byť aj zlo. A naopak, ak je zlo, musí byť aj dobro.

Tu sa zastavím. Najširšie a najkomplexnejšie dva protiklady sú dobro a zlo.

Jedno bez druhého nemôže byť. A čo je lepšie - to dobro, alebo to zlo? Čo bolo skôr - dobro, alebo zlo? Dokonca aj svetonázor na svet sa rozdeľuje len na dva základné - protikladné - sú materialisti a idealisti.

Ale chcem rozobrať podstatu dobro a zlo. Môže byť dobro bez zla? A môže byť zlo bez dobra? Žiaľ, nemôže. Áno nemôže. V našom „duálnom vesmíre“, materiálnom vesmíre, to nie je možné.

Skutočne je dobro lepšie než zlo? Určite áno. Ale dobro a zlo chápané priemerným ľudským rozumom je zvyčajne veľký omyl. Len ľudské

duše s veľmi vyspelými karmami dokážu toto spoľahlivejšie určiť, čo je dobro a čo zlo.

Zlo aj dobro sú realita a sú na Zemi v súčasnosti asi percentuálne skoro rovnako zastúpené? Neviem, aký pomer je medzi dobrom a zlom na Zemi. Sú skoro v rovnováhe? Môže byť na Zemi dobra výrazne viac ako zla? Ak by vznikla taká situácia, nedôjde tak k nerovnováhe?

Čo je asi dobro:

Láska

Pohoda

Máme sa všetci radi a nikomu nebudeme robiť problémy

Radosť

Smiech

Odpočinok a uvoľnenie

Tak trochu pohodlnosť a lenivosť?

Asi čím lepšie tým pasívnejšie?

Čo je asi zlo:

Nenávisť a chcenie zabíjať

Závisť a chcenie toho, čo má druhý

Chamtivosť a lakomstvo

Agresivita a presadenie svojej vôle proti ostatným

Presadzovanie svojej vôle proti vôli iných

Pohyb a chcenie a myslenie - vôľa je chcenie, je to agresia samého proti sebe

Asi čím väčšie zlo tým aktívnejšie.

Áno.

Áno?

Žiaľ, je to tak. Žiaľ pre nás všetkých? Asi Áno. Nemá význam na Zemi a v našom vesmíre pre nás veľmi nedokonalých ľudí rozoberať sa, či sa nám stala nespravodlivosť. Spravodlivosť aj s nespravodlivosťou sú protiklady a sú spolu. Nedajú sa oddeliť. To, čo je pre jedných spravodlivé, je pre iných nespravodlivé. Vôbec sa nikto nepozastaví nad tým, že človek vychová kurča pre to, aby ho nakoniec zabil a zjedol. Pre človeka je len nespravodlivé, ak to kurča, ktoré on vychoval, mu niekto ukradol, a zjedol ho nakoniec niekto iný. Ale pre to kurča, ktoré bolo zabité a zjedené, je všetko nespravodlivé. Ani to kurča však nemá pravdu.

Vesmír je duálny systém. Tak ho stvoril Boh. Princíp dobra a zla je však taký, že tam, kde je veľké zlo, nemôže byť veľké dobro. Základný zákon vesmíru, ako ho vytvoril Boh je asi zákon, že podobné sa má stýkať s podobným. Alebo rovnako vyspelý duch sa má oženiť so ženou rovnako vyspelého ducha. Nie naopak. Alebo, aj staré slovenské porekadlo hovorí: „Vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá". Preto tam kde je veľké zlo, je len malé dobro. A tam kde je len malé zlo, bude veľké dobro. Tento zákon rovnorodosti musí byť dodržaný aj pri zákone duálnosti.

Dobro a zlo sú tu a vždy v tomto našom vesmíre budú.

Z pohľadu priemerného ducha, priemerného človeka?:

Dobro nemusí byť o veľa lepšie než zlo. A zlo môže byť lepšie než dobro. Ak máte pocit, že teraz sa máte dobre a máte šťastie a že je to dobre, tak sa môžete mýliť. To dobro, ktoré sa vám udialo má v sebe skryté zlo a môže to byť veľké zlo. A naopak. Ak sa vám stalo nejaké zlo. Nemyslite si, že je to len „samé zlo". Aj v obyčajných ľudových porekadlách sa hovorí, že „všetko zlé je aj na niečo dobré". Hovorí sa, že toto rozprávajú optimisti. Čím menšie zlo, tým ťažšie určiť, či to je zlo, alebo to v skutočnosti bolo dobro?

Náš vesmír je duálny systém. Preto aj pravda a zlo sú skoro rovnako zastúpené. Všetky žiale a slzy a zlosť a zúrivosť a agresivita pri pocite nespravodlivosti a zla sú zbytočné. Všetky tieto emócie sú zbytočné. Nerozčuľujte sa, že sa vám udialo zlo - nespravodlivosť. Prijmite to ako realitu nášho duálneho vesmíru. Ale nemusíte sa s tým uspokojiť, pracujte a snažte sa túto nespravodlivosť odstrániť. Ale skutočne nemá význam sa rozčuľovať, pretože sa môžete mýliť a to zlo v skutočnosti bolo dobro pre vás!!!!

Navyše u hodnôt dobro a zlo je to len charakteristika nejakého deja, stavu, skutočnosti, ako to chápe ľudský mozog a jeho duša. Ak sa nejakému živému tvorovi ubližuje, je to zlo. Ak sa mu pomáha, je to dobro. Ale to tiež nemusí byť pravda??

Vy môžete byť presvedčený, že pomáhate chudobným ľuďom, ak im poskytuje štát podporu v nezamestnanosti. Ale niekto iný to môže chápať, že to je to najhoršie zlo pre daných duchov - duše - že sa podporuje ich lenivosť a nevytvára sa dostatočný tlak na ich osobnosť, aby sa sami snažili získať zamestnanie. Bez tejto snahy títo ľudia rýchlo degenerujú a sú čoraz menej schopní existovať v prostredí, kde poberajú podporu.

Alebo ináč - čím väčšia podpora, tým väčšie dobro alebo zlo? Dobro a zlo nemusí byť len materiálne. Dobro a zlo je hlavne duchovného rozmeru. Je to stav našej mysle a duše. Je interpretované, že dobro vytvára Boh na jednej strane a zlo diabol na strane druhej. Naš materiálny vesmír je od Boha tak ďaleko, že ako náhle vznikol a do neho prenikla duša, okamžite popri Bohu, ktorý je večný, vznikol aj diabol. Alebo Boh zámerne stvoril pre náš vesmír diabla?

V našom materiálnom svete Boh nevyhrá a ani nevyhrá diabol. Zlo aj s diablom bude zničené s koncom tohto materiálneho vesmíru. Dobro má ako keby prevahu u špičiek ľudstva, ale veľká väčšina ľudí je mierne zlá, a preto je stav, dúfam, zatiaľ vyvážený. Zlo je to, čo búra a deštruuje, ale je aktívne, naopak dobro je to, čo tvorí a ide dopredu (z pohľadu jednoduchého ľudského cítenia), ale pozor!! - má tendenciu k pasivite. Preto pokiaľ bude trvať aktívne zlo a pasívne dobro, bude ďalej existovať náš vesmír. Hoci dobro je asi v prevahe?? Alebo nie??

Myslím si, že v ďalších častiach božieho stvorenia už nie je duálny systém. Myslím si, že duálny systém je len v našom materiálnom vesmíre. Nám najbližší, ďalší systém, kam odchádza naša duša a astrálne telo, je záhrobie. Je možné, že už záhrobie bude zložitejší systém ako duálny. Niekde som čítal peknú charakteristiku hmoty v našom vesmíre. Hmota je vlastne nič iné než zamrznutá energia. Takže v našom vesmíre máme

dva základné protikladné stavy energie:

Energia voľná - teplá - pri vzniku vesmíru sa hovorí, že to bol tok plazmy - čistej energie.

Energia zamrznutá - hmota.

V ďalších vyšších sférach tohto božieho stvorenia bude asi podstatne viac stavov energie, a preto všetko bude oveľa zložitejšie.

V našom vesmíre je relatívne veľké množstvo energie zamrznutej. Táto energia je jednoduchá a hrubá, a preto sa nedá dobre ovládať duchom. Vo vyšších sférach bude viac druhov energie a čím jemnejšia bude energia, tým ľahšie ju duchovia budú ovládať a meniť vo svoj prospech. Čím vyšší svet - stvorenie nášho Boha - tým zložitejší energetický systém.

Ťažko povedať až kam sa bude môcť ľudský duch dostať. Ale vzhľadom na to, že musí fungovať v materiálnom tele a učiť sa v tomto materiálnom relatívne jednoduchom systéme a ešte tento systém nevie pochopiť a zvládať ho, nemôže mať človek príliš vysoké ambície?

Kapitola 38

Sen o všetkom

Dnes v noci sa mi sníval opäť zaujímavý sen. Ten sen bol veľmi neodbytý. Zobudil som sa 3- krát, prešiel som sa po izbe, ľahol som si spať a ten sen pokračoval ako prerušený film. Dokonca posledný krát, keď som sa zobudil, som išiel do kuchyne, vytlačil som si citrón do vody, vodu som vypil a potom som si asi po 10 minútach ľahol spať a sen pokračoval ďalej - chcel sa dokončiť „za každú cenu“. Ten sen ma nepustil, až kým nebol koniec.

SEN.

Bol som vo svojom byte v Prahe a išiel som urobiť nákup do Hypernovy na kraji mesta ako zvyčajne. Ale sadol som si do striebornej Octavie a nie do svojej modrej Mazdy. To mi bolo divné.

Prišiel som na parkovisko, zobral som košík na kolieskach - na nákupy - a šiel som smerom k nákupnej hale Hypernovy. A čudné, asi 40 m pred vchodom, kde som predtým bežne prešiel mnohokrát, bol na ceste most. Priamo v mojom smere chôdze do vchodu haly. Nič netušiac, som sa trochu ponáhľal, tak som šiel najkratšou cestou cez ten most. Ako som sa dostal na most, obzrel som sa a videl som, ako dvaja pracovníci, asi z Hypernovy?, zatáhovali za mnou závary a zamykali!! tieto závary. Súčasne ukazovali ostatným, že sa zatvára. To som si povedal, že som to stihol na poslednú chvíľu. Keď som vyšiel z mosta, tak na konci boli ďalší pracovníci a zatvorili závoru aj na konci tohto mosta. Napadlo ma, že je to trochu prehnané, toľko závor a pracovníkov?

Bol som v nákupnej hale. Chodil som pomedzi regály a niečo som nakúpil. Nevieť čo. Nebolo to zaujímavé a bolo toho málo. Ale odrazu som mal pocit, že už nič iné nepotrebujem a idem zaplatiť. Namiesto k pokladniám na vstupe som sa však dostal k zadnému východu. Nejakí pracovníci mi naznačovali, že som už medzi poslednými a že pôjdem zadným vchodom a tam aj zaplatím. Asi sa vpredu už umýva podlaha? To som teda mal ale šťastie. Vyšiel som teda zadným vchodom. Pozerám nejakú pokladňu, kde by som zaplatil. A okamžite som za sebou počul rachot. Pozrel som sa za seba. Zatvárali za mnou ťažké kovové vráta. Počul som ako cvakali závary a zamykali sa zámky.

No to je pekná "prča". Vôbec som nezaplatil, som vonku a všetko sa zamklo.

Už som v sne tušil, že to bude zaujímavé a nie bežné.

Povedal som si, že idem dopredu nájsť svoje auto a pôjdem teda domov. Prešiel som zozadu okolo nákupnej haly dopredu. Všade bola široko-d'aleko rovná betónová plocha. Nikde žiadne auto, ani žiadni ľudia. Pozrel som sa dozadu a nebola tam už ani nákupná hala, len rovná betónová plocha. Tak, kde mám ísť? Povedal som si. Ako u nás v lese. Určil som si smer, kde by malo byť moje auto a šiel som.

Odrazu bol strih, ako vo filme a ja som sa objavil na dedine u rodičovského rodinného domu, v záhrade pod čerešňou. To je sranda. Tak im tu nechám ten košík aj s nákupom. Taký košík s kolieskami oni využijú. Pod tou „krásnou“ čerešňu bola dobrá nálada. Tušil som ale, že je koniec dobrej nálade, niečo sa na mňa chystá.

Ďalší strih ako vo filme. Stál som na neurčitom mieste, bola tma, predomnou bol veľký rovnostranný trojuholník. Asi výšky 3 -4 m. Čiary naznačujúce trojuholník silne svietili proti tmavému pozadiu. Na vrcholoch boli vyznačené veľké tmavé body. Taktiež v strede všetkých strán trojuholníka boli rovnaké veľké tmavé body. V ťažisku trojuholníka bol však najväčší tmavý bod. Nad týmto a pod týmto bodom boli malé tmavé body. Trochu dlhšie som sa zadíval na ten najvyšší tmavý bod. V tej chvíli ma nejaká sila veľkou rýchlosťou "vcucla" do tohto bodu.

Stál som na osvetlenej ploche. Nikde nič. Len predomnou asi vo vzdialenosti 20 m sa prechádzala nejaká príšera. Bolo to vysoké asi 3 až 3,5 m. Malo to ruky zakončené ostrými pazúrami ako u šelmy. Nohy to malo chlpaté a zakončené pazúrami ako pes. Chvost to malo ako mačkovitá šelma. Tvár malo napoly ľudskú a napoly z vlka. Na hlave to malo husté, strapaté a špinavé vlasy. A medzi vlasmi malo rohy. Do pekla, však to je diabol?!

Hneď ako som tam na tej ploche pred tým tvorom pristál, sa to na mňa pozrelo. Ale nejakou si ma d'alej nevšímalo. Prechádzalo sa to predomnou hore, dole. Ako by ten tvor premýšľal. A pritom chrčal.

Keď takto prešiel sem a tam, po 5 až 10 m asi tretikrát, zastavil sa a opäť sa na mňa pozrel. Stretli sa nám pohľady. V tom momente zistil, že ho vidím. Najskôr som v jeho červených očiach videl šok, keď pochopil, že ho vidím. Ale bol to len okamih. Vyceril zuby, rozťahal pazúry a s divokým rykom vyrazil proti mne. Bol to len krátky okamih a okamžite bol predomnou-asi 5 m. Šelma vysoká viac ako 3 m s vycerenými tesákmi, ako šablozubý tiger, s vlajúcimi špinavými vlasmi, nemal žiadne

zľutovanie. Bol odhodlaný ma zabiť. Nepripustil ani na okamih inú možnosť. Bol presvedčený, že ma musí zabiť, pretože som ho odhalil. Videl som ho.!

V momente, ako sa dostal pred mňa asi na 5 m, som vyletel a bol som naspäť, odkiaľ som tam vletel. Stál som znova pred tým osvetleným trojuholníkom. Teraz som mal skôr pocit, že ten trojuholník horel.

To som sa prvýkrát zobudil, celý vydesený, že to bol sice veľmi zaujímavý sen??, ha, ha... ešte, že to bol len sen??

Lahol som si naspäť a ako som zaspal, stál som opäť pred tým trojuholníkom. Pozrel som opatrne na druhý tmavý bod. Chvíľu som naň pozeral. Nejaká sila ma zasa "vucucla" do tohto bodu. Vletel som do toho bodu, ako aj prvýkrát, priamo hlavou.

Stál som zasa na osvetlenej rovnej ploche. Podobnej ako predtým. Nikde nič, len plocha a pred mňou sa zasa prechádzala nejaká príšera. Vyzeralo to ako šupinatý jašter, stojaci na dvoch nohách. Bol vysoký asi 4 m? Neviem, no podstatne vyšší než ja. Aj tento tvor si ma pozrel hneď, ako som tam pristál. Ale rovnako, ako aj predtým, nevšimal si ma ďalej. Prechádzal sa pred mňou pomaly a nič. Ja som si uvedomil, že tam len stojím a pozerám na neho. Bleslo mi myslou, mal by som niečo robiť a tváriť sa, že ho nevidím. Ale bolo to už neskoro. Pri ďalšom kroku odrazu otočil zubatú hlavu (ako krokodíl?) ku mne a nám sa stretli pohľady, krátky úžas v jeho očiach okamžite vystriedala zlosť a krvilačnosť. S rozdžavenou papuľou sa to rozbehlo proti mne. A opäť asi 5 m, keď to bolo pred mňou, som vyletel odtiaľ naspäť. A stál som znova pred osvetleným trojuholníkom, proti tmavému pozadiu. Bola všade noc a len ten trojuholník svietil??

Takto som prešiel všetky tmavé body po obvode trojuholníka. V jednom bode na moje veľké prekvapenie nebola zvieracia príšera, ale mimozemšťan. Bol maličký, asi 1,5 m vysoký, s výrazne veľkou lebkou a veľkými očami. Tak, ako ho najčastejšie vidieť zobrazeného v knihách o UFO.

Rovnako si ma na začiatku nevšimal. Ale keď sa nám stretli pohľady, vytiahol spoza pása niečo ako pištoľ. Malo to však na rukoväti tenkú trúbku, dlhú asi 30 cm. Túto trúbku začal mimozemšťan dvihať proti mne a zameriavať na mňa. V tom momente som vyletel a pristál som zasa pred osvetleným trojuholníkom.

Tak teda, aj niektorí mimozemšťania sú diabli?

Stál som tam. Prešiel som už všetky body?

V centre bol najväčší bod. Malé body hore a dole mi pripadali, ako ochrancovia toho veľkého. Ale cítil som, že ten „veľký“ nepotrebuje žiadnu ochranu. Možno je to len kamufláž?

A ako som uprene pozoroval ten najväčší bod, odrazu som jasne videl, že na obvode sú ešte dva malé body, ktoré som si predtým nevšimol. Začala sa mi okolo týchto bodov robiť osvetlená kružnica, ako keď rysujete kruh kružidlom. V jednom bode začnete a dookola to nakreslíte až tam, kde ste začali. Kruh sa narysoval, zasvietil a zhasol. Za chvíľu sa to zopakovalo. Kruh sa narysoval okolo oboch bodov odrazu, zasa zhasol a tak dokola. Čo to má znamenať? Stál som tam, pred trojuholníkom, vo sne a rozmýšľal.

Celý trojuholník svätej Trojice božej je obsadený už diablom. Tieto dva tajné body nie sú. Oni, tí diabli, o nich nevedia. Teraz som mal pocit, že ten najväčší bod v ťažisku je priamo Boh? Alebo priame spojenie na Boha? Ale ten centrálny bod vyžaroval takú istotu a silu, že som vedel, že tento bod diabol nemôže nikdy obsadiť.

Mal som pocit, že tie malé body, ktoré sa striedavo ukazovali a zhasínali mi dávali nejaké znamenie, že nie je všetkému ešte tu na Zemi koniec!!!!

Opäť bol strih, ako vo filme a ja som sa objavil v nejakej veľkej miestnosti. Bolo tam plno ľudí, ale...

Bolo to akoby v stredoveku. Muži mali brnenia a ťažké meče, ženy strapaté vlasy. Behalo tam plno malých špinavých detí. Všetci sedeli za hrubými drevenými stolmi, jedli a veselili sa. Asi mali nejakú oslavu. Stál som tam na konci miestnosti, medzi dvoma stolmi a udivený som pozoroval, kde som sa to zasa dostal. Odrazu jednej žene vedľa mňa sa niečo rozsypalo. Začala to pri mne po zemi zbierať. Odrazu mi siahla rukou na nohu. Prekvapená začala hmatať po mojej nohe zdola až asi pod koleno.

Výraz v jej tvári sa odrazu zmenil z prekvapenia na zdesenie. Otvorila ústa. Nemohla najskôr nič povedať a len niečo zasyčala. Ale hneď sa jej hlas vrátil a začala jačať. Vyskočila zo zeme a bežala odo mňa na druhú stranu miestnosti. Pri tom niečo kričala a rukami ukazovala mojím smerom. V miestnosti nastal hrozný zmätok. Všetci vyskakovali od stolov a bežali na druhú stranu miestnosti. Tu sa zoradili dopredu muži. Niekoľko mužov priskočilo k dverám, ktoré viedli von z miestnosti. Teraz som zistil, že to boli jediné dvere, ktorými sa odtiaľ dalo odísť. Tí zoradení muži sa postavili na šírku celej miestnosti do radu a začali mávať pred sebou mečmi a bodat' kopijami v celom priestore od podlahy až po strop a od jednej steny až po druhú. To isté robili tí pred dverami.

Pochopil som. Majú ma za ducha. Alebo za toho, kto je pre nich veľmi nebezpečný a chcú ma zabiť. Napriek tomu, že majú zo mňa strach, nechcú ma pustiť von cez dvere, ale chcú ma zabiť.

No, to som v peknej „riti“! Vydesení muži bodajúci a sekajúci pred sebou pomaly postupovali proti mne.

Keď prešli asi tretinu vzdialenosti, začal som na nich hovoriť. Hovoril som im, aby sa nebáli, nič im nechcem urobiť. Divné bolo, že mi rozumejú, keď ja som nerozumel ani slovo z ich reči. Vysvetľoval som im, že som prekvapený, že som sa u nich objavil, prišiel som z budúcnosti a vôbec som tu k nim nechcel prísť. A už vôbec nerozumiem, ako je možné, že oni ma nevidia. Prestali mávať mečmi aj tí pri dverách. V očiach sa im zračila hrôza. Bolo mi však jasné, že ich na dlho neudržím. Pomaly som sa presunul k dverám a vo vhodnom okamihu som sa prešmykol okolo strážiacich mužov a vybehol som von. Za mnou som ešte počul, ako bojový krik začal znova.

Na poslednú chvíľu.

To som sa zobudil poslednýkrát. No tak, mám toho dosť??

Dal som si citrónovú vodu a ľahol som si spať ďalej.

Keď som zaspal, objavil som sa v meste. Dookola boli vysoké paneláky, všade rovné betónové plochy. Ale nikde žiadni ľudia. Mal som pocit, skoro istotu, že som naspät' v Prahe? Prečo tu však nikoho nevidím? Chodil som pomedzi paneláky a nikde nikto.

Až som prišiel k jednému paneláku, odkiaľ som počul zvuky. Hore, asi na prvé poschodie, viedli široké betónové schody. Podišiel som ku schodom a zvuky som už jasne rozoznával. Zvuky mi pripadali, ako z pohostinstva, kde je dobrá zábava. Vyšiel som po schodoch. Na konci schodov bola rovná plocha a ďalej otvorená miestnosť. Akurát medzi mnou a vnútrajškom tohto hostinca bola silná ocelová mreža. Skutočne ako pohostinstvo. Stoly, zábava, jedli pili, mal som pocit, že aj hrajú karty. Akurát to neboli ľudia, ale rôzne zvieracie príšery. Mal som pocit, že je to banda diablov. Stál som pri mrežiach a pozeral na nich do vnútra. Chvíľu si ma nikto nevšimal. Až odrazu niekto zaryčal. Všetci stíchli. Moment a všetka tá zberba sa vyrojila na mňa k tým mrežiam.

Ja som okamžite odskočil do bezpečnej vzdialenosti, aby na mňa nemohli dočiahnuť. Bolo ich tam 50?

Keď zistili, že na mňa nemôžu dočiahnuť, ich zlostné "ksichty" sa premenili na zaliečavé a usmievavé. Hovorili mi, kde som sa tam zobral?

Ako to, že ich vidím? A aby som im podal ruku, či som skutočný? Že tu ešte takého nemali?

Vedel som, že ak by ma chytil niekto z nich za ruku, tak je so mnou koniec. Odstúpil som ešte o krok ďalej. U niektorých sa úsmev zmenil na zúrivosť. Nedokážu sa ovládať. Neoklamú pripraveného!!

Nemá to tu ďalej význam. Otočil som sa a zišiel som zo schodov.

Zišiel som zo schodov a pozerám, okolo paneláky, všade rovná betónová plocha. Ale nikde nikto, len za mnou, za tými mrežami besniaca tlupa diablov. Rozmýšľam, no to som v peknej riti. Som v Prahe, nikde nevidím žiadnych ľudí. Vidím už len diablov. Ani žiadni ľudia nevidia mňa. Úplná prázdnota. Som tu v Prahe úplne sám. Možno som sám na celej Zemi. A nie som náhodou duševne chorý?

Stál som tam v hlbokom presvedčení, že už do konca života nikoho nestretnem. Budem chodiť pomedzi ľudia ja ich nevidím, ani s nimi už nebudem rozprávať a ani oni sa už nikdy so mnou nespoja.

Cítil som hlboký žiaľ a smútok. Ako som tam tak stál a rozmýšľal a cítil, odrazu sa mi zdalo, že vpravo odo mňa je nejaká žena. Bolo to ďaleko asi 100 m. Pozrel som sa lepšie. Bola celá v bielom, mala dlhé biele vlasy a mal som pocit, že je veľmi pekná. Dostal som silný pocit, že s ňou chcem mať pohlavný styk. No tú chcem „potrkať“. Veľmi sa mi páčila. Prešla od paneláku a zašla za stĺp. Čakal som, kedy sa vynorí spoza toho stĺpa. Však ten stĺp bol hrubý tak max. 50 cm.

Ale nikto sa neobjavil. To sa mi asi len zdalo??

Bol ďalší filmový strih.

Predo mnou bola strieborná Octavia. Presne tá, s ktorou som na začiatku išiel nakupovať do Hypernovy. Chvilu som rozmýšľal, prečo sa predo mnou objavila. Som tu sám a asi by som si mal ísť zasa nakúpiť? No tak dobre. Sadol som do auta. A odrazu vidím, vedľa mňa na sedadle sedí tá krásna biela žena. Celá v bielom, dlhé biele vlasy. Pozerá sa na mňa a usmieva sa. Hovorím jej. No to je dobre, že ma vidíš a nie si diabol. A dokonca sa aj usmievaš? To som už dlho nevidel. Ako sa voláš? Ale ona vôbec neodpovedala a len sa usmievala a pozerala na mňa. Ja jej hovorím. Máš pekné prsia a si celá veľmi pekná, hneď by som ťa „potrkať“. Už som vedel, že to bola tá biela žena, ktorá mi zmizla za stĺpom. Na to, keď som jej povedal, že s ňou chcem mať pohlavný styk sa len trošku viac usmiala, ale nepovedala nič a ďalej sa usmievala tak mierne, ako na začiatku. Mal som pocit v aute, že sa usmieva ako Mona Liza.

Pozrela sa trošku dopredu a znova na mňa. Aaaa, ty myslíš, že by sme mali ísť na ten nákup? Mierne prikývla hlavou - ako Mona Líza? No tak dobre. Naštartoval som a vyrazil.

V okamihu sme stáli pred Hypernovou. A bol tam zasa ten „nezmyselný most“. Akurát teraz sa mi zdal nejaký iný. Ano bol iný!! Ten prvý bol rovný. Tento je klenutý. Ten prvý bol nejaký jednoduchý a ošumelý. Tento je nový, blýskavý, veľmi pekný. A aj tí obsluhujúci závory sú tu. Ale sú tiež iní. Títo majú bohaté, krásne livreje, červeno modrej farby. A usmievajú sa na mňa o kývu na mňa, aby som pokračoval. Tí predtým boli v montérkach, špinaví, upracovaní a unavení. Aj tie závory, tam ich zaťahovali za sebou ručne a tu sú ako na železnici. Pozrel som na tú Ženu vedľa mňa. Usmievala sa stále rovnako. Hovorím jej. Vyzerá to rovnako ako na začiatku, ale asi to nie je to isté. Tu nie sú žiadni ľudia. Tam, predtým, ich bolo plno.

Tak ty teda myslíš, že mám ísť? Mal som pocit, že kývla, že áno. Ale odprisahať by som to nemohol - no čo chcete od Mona Lízy??

Pozeral som na ten most. Závory pred mostom, závory za mostom a všetci štyria obsluhovatelia závor pôsobili na mňa, po tom predchádzajúcom strese, veľmi sympaticky. A vytrvalo kývali..., aby som pokračoval a usmievali sa.

No tak teda dobre. Zaradil som jednotku a pomaly som sa pohol...

Kapitola 39

Sen o nebezpečenstvách

Tento sen sa mi sníval asi pred 2 rokmi. Pôvodne som ho nechcel napísať, pretože v tom čase sa mi zdal nevhodný do tejto knihy. Zdal sa mi šarlatánsky a ja som chcel napísať serióznu knihu. Ale nejakto sa mi to všetko mení.

Ten sen v predchádzajúcej kapitole je podstatne viac šarlatánsky a napísal som ho. No tak teda dodatočne dopíšem aj tento sen, starý v čase písania bol starý asi 2 roky.

Íšiel som peši po ceste z nejakého mesta? Neviem. Viem len, že mojím cieľom bolo presne určené iné mesto, vzdialené asi 5-7 km chôdze. Íšiel

som po dobrej asfaltke. Asi ju postavili novú. Povedali mi, že po tejto ceste sa dostanem priamo do toho mesta, kde som chcel byť. Nevieť, prečo som tam chcel byť.

Keď som sa už bližil k mestu, tak sa cesta zdvihla a bola vedená na pilieroch vo výške viac ako 5 m nad terénom. Ani som si to dobre nevšimol, kedy sa to stalo. Bližil som sa k môjmu mestu. Videl som ho.

Vo vzdialenosti asi 3 km predou mnou sa dvíhalo do kopčeka. Všetko dookola bola rovina, len to mesto bolo na kopci. Prešiel som asi ďalších 500 m a vtom som videl, že cesta, po ktorej som išiel a ktorá ma mala zaviesť do môjho mesta, sa točila doprava a v diaľke som videl, že úplne odchádzala od môjho cieľa cesty.

Chcel som v tom momente odbočiť z tejto cesty a pokračovať priamo najkratšou trasou. Ale s prekvapením som zistil, že sa moja cesta postupne zdvihla nad terén tak, že to už vôbec nebolo možné. Bol som viac ako 7 m nad terénom. Pozrel som sa cez zábradlie dole a videl som, podo mnou pokračuje iná cesta v smere na mesto. Pozeral som na túto novú cestu, ako smeruje priamo do môjho mesta. Nahol som sa nad zábradlie a pomyslel som si, to by bolo dobré, kedy som sa dostal na tú cestu podo mnou.

Vtom momente som sa vzniesol a a pomaličky som doplachtil na cestu dole. Postavil som sa na novú cestu a prekvapený som pozeral na tú nado mnou. Čo sa to, do pekla, stalo?

To je teda sranda. No nič. Môžem pokračovať priamo a to je teraz hlavné. A teda šliapal som ďalej po novej ceste priamo k môjmu mestu. Cestou som len premýšľal, ako som sa tam dole zniesol? To by bolo dobré, keby som sa to naučil aj pre iné prípady.

Prišiel som k mestu. Bolo to malé mestečko. Išiel som po kamennej ceste do kopca, do centra tohto mestečka. Budovy boli kamenné, nízke len asi 2-3 poschodia. Pripadali mi ako z južného Talianska. Oblôčiky, strechy, architektúra, aj kamenná dlažba cesty.

Stúpil som po ceste do strmého kopca do centra mesta. Myslím, že tá cesta bola hlavná a viedla naprieč celým mestečkom. Mal som pocit, že z kraja mesta do centra boli len asi 1-2 km.

Ale od doby ako som vyšiel zo svojho cieľa, som nestretol nikoho. Žiadneho človeka.

Medzi mestami mi to nebolo divné. Ale keď som prišiel do svojho mestečka, čakal som, že tu budú ľudia, ale nikoho som nevidel. Až keď som

prichádzal na centrálné námestie, tak pred týmto námestím stálo malé dievča. Bol som rád, že niekoho vidím. Chcel som okolo nej prejsť, ale ona ma zastavila a povedala. „Videla som to.“

Jej slovami som bol prekvapený. Lepšie som sa na ňu pozrel. Mala asi 10 rokov. Svetlé stredne dlhé vlasy (farba ako u mňa), štíhla, výška odpovedajúca jej veku. Svetlá pokožka, svetlé šaty, sukňa asi po kolena. Nejaké topánky, asi ako sa nosili pred 200 rokmi v južnom Taliansku?

Mal som pocit, že mala pehy. Ajja som v mladosti mal pehy.

Potom, ako som šiju obzrel, ona medzitým trpezlivo čakala, spýtal som sa. „Čo si videla?“

„To čo si urobil. Videla som to.“

„A čo som urobil? “ Pýtam sa.

„Zletel si z toho viaduktu dole.“

A do pekla - ona to videla.

„No, ja som bol tiež prekvapený, čo sa stalo.“

A ona. „Neverím ti, neklam.“ To ma teda nasralo. Nejaké dievčisko tvrdí, že ja klamem. Ja neklamem nikdy!

„Ty ma nehnevaj, neklamem. Nevieť vôbec, ako sa to stalo. Stál som hore, chcel som byť dole a odrazu som tam zletel.“

Tá malá potvora mi nato. „No dobre, nauč to aj mňa.“ „Ale ja to neviem, veď ti hovorím.“

„Neverím ti, chcem, aby si ma to naučil.“

„Nevieť to. Nemôžem ťa to naučiť, keď to neviem, bola to náhoda. Okrem toho neviem, prečo by som ťa to mal učiť.“

„Pretože som tvoja dcéra!“

To ma zarazilo. „No to je nezmysel, ja mám jednu dcéru, volá sa Jolana a o tebe nič neviem.“

A ona na to. „Ja som sa ešte nenarodila, ale ty si určený za môjho otca. A ako môj budúci otec sa mi vôbec nepáčiš.“

„No to je pekná hlúposť, ty že máš byť mojou dcérou? Ako sa voláš? “
„Ašana.“

„Ašana? To je nejaké divné meno.“

„Teba je nič po mojom mene, chcem, aby si ma to lietanie naučil a hotovo!“

„No tak to nie, ak mám byť tvojím otcom, tak rozkazy tu budem dávať ja.“

Upokojila sa a ďalej prosíkala, aby som ju to naučil. Hovoril som jej,

Že to neviem, ale ona trvala na tom, že to viem, stačí len, keď budem chcieť. Tak som nakoniec súhlasil. „Ak máš byť moja druhá dcéra, tak to teda skúsim, ale som pesimista.“

Povedala mi, že stačí, keď ju budem držať za ruku. Chytil som ju teda za ruku a pomyslel som si, že chcem zaletieť späť k tej ceste, odkiaľ som zletel dole.

Vtom momente som sa vzniesol do vzduchu aj s Ašanou.

Držal som ju za ruku a leteli sme ako vtáci.

Pri lete som si všimol, že sa prvýkrát usmiala. Ináč bola stále strašne vážna, akoby vôbec nebola dieťa, ale dospelý, namrzený človek.

Nejako som mal pocit, že som rád, že držím svoju druhú dcéru za ruku ešte skôr, než sa narodí. Pristáli sme na hornej ceste. Obidvaja sme mali Z letu radosť. Hore som jej povedal, aby to teraz skúsila dole sama, ako som to prvýkrát urobil ja. Ona sa postavila bližšie k zábradliu, vzlietla a ľahko pristála pod mostom. Priletel som okamžite za ňou.

Tu som jej povedal, že už to vie, aby išla naspäť, že ja sa musím tiež vrátiť. Kývla hlavou, otočila sa, vzlietla, ešte sa na mňa pozrela a odletela naspäť do mesta na kopčeku.

Keď som videl, že už prilieta k mestu, tak som vzlietol aj ja a vracal som sa naspäť do mesta, odkiaľ som prišiel.

Na druhý deň som tento sen hovoril svojej matke. Ten sen sa mi sníval v rodičovskom dome na dedine, kde som býval len asi raz za 10 dní. Povedala mi, že sa jej to nepáči. Poobede som išiel autom niečo vybavovať. Najazdil som asi 100 km. Cestou som bol z nejakého dôvodu zlostný a jazdil som veľmi agresívne a nepredpisovo. Mal som pocit, že všetci okolo mňa ma serú.

Poobede, hneď ako som prišiel z cesty, som išiel hrať tenis, ako pravidelne každý víkend. Po asi 5 minútach hry som tak skočil, že som si natrhol šľachu na ľavej nohe. Liečenie potom trvalo asi mesiac. Keď som prišiel domov s natrhnutou šľachou, matka mi povedala, že som mal šťastie, že ten sen skončil len natrhnutou šľachou.

Jej otec, môj starý otec, tiež videl duchov a treba sa mať pred nimi na pozore. Väčšina tých, ktorí zostanú na Zemi sú zlí.

Ale myslím si, že Ašana si trvalé zapamätá, ako som ju učil lietať. Či sa narodí, alebo nie.

Kapitola 40

Rovnosť ľudí

Nie je možná, je to fundamentálny omyl. Túto kapitulu však nemôžem zverejniť, pretože mám strach, že by som nebol pochopený. Môj názor tu napísaný je pre súčasný demokratický politický systém neprijateľný.

Kapitola 41

Bezdomovci

Bezdomovci v Európe sú skupina ľudí, o ktorú sa nikto nestará. Nie lenže nestará, oni všetkým tým počestným ľuďom vadia. Slušne vychovávané dieťa by sa nemalo na bezdomovca ani len pozerieť. A oni nás tu rozladujú, pretože sú tu. Sedia na ulici a žobujú. To by ešte nebolo také strašné, ale oni sú strašne špinaví a to nechceme ani počuť - „oni strašne smrdia“. Áno, strašne smrdia. Prečo nepracujú a nežijú tak, ako sa patrí?

No pretože im niekto ukradol ich majetok a nemajú kde bývať.

Prečo slovenská vláda stavia Rómom byty zadarmo a nepostará sa o tých, ktorých demokraticky niekto okradol??

Všetci tí schopní a zdravo vyzerajúci ľudia ste ich sklamali. Podviedli ste ich. Oni nemajú už žiadnu chuť žiť tu s vami a vedľa vás. Nechcú a ani už nemôžu mať nič spoločné s vami. Vy, úradne dobre vychovaní a čistí a navoňaní.

Myslím si, že bude platiť jednoduchá zásada: čím viac percentuálne v ktorom národe - štáte - je bezdomovcov, tým je tento národ agresívnejší, bezcitnejší, neznášanlivejší a nebezpečnejší pre ostatné národy, ale aj pre príslušníkov vlastného národa.

Ak si urobíte trochu lepší prieskum, tak zistíte, kde je navyše bezdomovcov.

V čom je teda podstatný rozdiel medzi bezdomovcami a tými ostatnými?

U bezdomovcov prevláda absolútne cit a súcit a všetky ostatné vlastnosti sú už definitívne potlačené. Sú to skoro vždy ruiny zničené alkoholizmom a inými drogami. Bezdomovec podstatne viac cíti bolesť aj radosť než všetci tí dobrí občania. Bezdomovci sú minimálne z 95 % veľmi utiahnutí, precitlivení, mierni, srdeční, úprimní,... a apatickí ľudia. Ale pozor, medzi bezdomovcami je veľmi malá skupina, ale veľmi zlých ľudí. Zabijú kohokoľvek za pár korún. To však nie sú bezdomovci, o ktorých teraz rozprávam. Sú bezdomovci, pretože nechcú žiť poctivý a slušný život. Chcú kradnúť a ničiť okolo seba. Sú agresívni. Toho citového bezdomovca poznáte ľahko. Pozrite sa mu do očí, prehodte pár viet a viete hneď, koho máte proti sebe. Rozdiel pozná aj pes okamžite.

A možno ten pes to pozná, ale vy, inteligenti, vzdelaní, voňaví a umytí, ste už tak znečitlivení, že nepoznáte nič.

Myslím si, že bude musieť narastať počet bezdomovcov, aby energia zlosti a agresivity, hromadiaca sa na „demokratickej Zemi“, bola vyvažovaná energiou citovosti a duševnej bolesti bezdomovcov.

Asi som poctivých občanov bielej rasy nepotešil?!

Národ, ktorý má bezdomovcov, si neváži sám seba. Pre ľudí, ktorí nie sú schopní sa presadiť v ostrej tržnej konkurencii sa musí vytvoriť štátny systém práce, ubytovania a zamestnania. Bude to len minimalistický ekonomický život pre týchto ľudí, ale nikto nebude ležať na ulici!!!! A môže to byť pre postihnutých len dočasné riešenie. Keď sa duševne a psychicky spamätajú, tak sa mnohí opäť zapoja do normálneho života. Tento systém im dovoľí „oddýchnuť si od ťažkého života na Zemi“. Tento systém ich znova „postaví na nohy“. Tento systém musí byť, samozrejme, taký, aby neznižoval konkurenciu v tržnom prostredí. Dokonca som presvedčený, že ak bude systém ponúkať prácu len za minimálne ceny, zvýši sa konkurencia na trhu práce, ceny za prácu klesnú. Súčasne systém bude do určitej miery samofinancovateľný a podpora pre systém zo štátu bude určite nižšia, než súčasné podpory v nezamestnanosti.

Kapitola 42

Tí veľmi rozdielni

Prvýkrát som si uvedomil, že určitá malá skupina ľudí od narodenia veľmi trpí počas celého svojho života, keď som mal asi 16 rokov a videl som v televízii americký film o nejakom profesionálnom boxerovi. Bol černocho a bol majster sveta, myslím v období medzi svetovými vojnami, alebo krátko po 2. svetovej vojne? Neviem. Stručný obsah. Mladý černošský boxer mal veľký talent a v krátkom čase sa stal majstrom sveta. Tvrdo pracoval, až nakoniec dosiahol to, po čom tak túžil. A od toho času to s ním šlo dole vodou. Pil, bral drogy, bol agresívny. Nedokázal sa udržať a za násilie sa dostal do väzenia. Keď vyšiel z väzenia, tak jeho žena od neho odišla, za čo ju zbil a zasa sa dostal do väzenia. Vo väzení začal hlboko veriť v Boha. Všade začal so sebou nosiť Bibliu a prosil Boha stále, aby sa zmenil. Nič to nepomáhalo, bol stále agresívnejší, už nemohol ani boxovať, nikto s ním už nechcel byť a rozprávať sa s ním. Zostal sám. Pravidelne vznikala situácia, ktorú nezvládol, niekoho zbil a dostal sa stále na dlhšiu dobu do väzenia. Film končil tým, že dotýčny už nechcel žiť, pretože nemohol žiť tak, ako by on chcel. Tento záver nebol filmovo tak, ako som povedal, ale ja som to tak pochopil, neviem ako ostatní diváci.

Prečo sa stane, že niekto, ani pri vynaložení všetkých svojich duševných aj ostatných síl, nedokáže sa ovládať a žiť, ako by chcel? Rád by som našiel spôsob, ako to zmeniť. Ale neviem ako. Neprišiel som na nič. Asi sa to nedá. U človeka rozhodujú 2 hlavné aspekty:

Štruktúra mozgu a jeho zdedená DNK, dispozícia fyzická karma, s ktorou prišiel z druhého sveta.

Boh, alebo príroda? posielala na svet - rodí - všetky možné variácie v takom zastúpení, ako sa rozhodne. Na druhom svete je obrovská halda duchov, ktorí by sa chceli dostať na Zem, alebo inú podobnú planétu. Dostane sa nás tu dole len niekoľko. Už inde som tu písal, že záhrobie čo do hmotnosti je asi 10-krát väčšie než náš vesmír????

Mám pocit niekedy, že „príroda“ si robí s ľuďmi čo chce. Keď hrozí vojna, ktorá nakoniec skutočne vypukne, tak už niekoľko rokov dopredu sa začne rodiť podstatne viac chlapcov ako dievčat.

Prečo sa rodia takýto nešťastní ľudia? Asi práve preto. Aj týchto ľudí musíme akceptovať, trpia aj za nás, našu DNK, aj keď sa s nimi skoro nedá žiť.

Kapitola 43

Ako byť šťastný?

Moderný demokratický človek sa snaží vzdialiť realite utrpenia, bolesti, nepochopenia, slabosti.... a v konečnom štádiu odmietnutia a rezignácie. Odmietnutie a rezignácia je konečné štádium - duchovná smrť - existencie aktívneho snaženia človeka na Zemi. To sú bezdomovci. Bezdomovci sa nerodia rodičom bezdomovcom. Hoci výnimka môže byť. Bezdomovci sú - boli - ľudia ako my ostatní. Ale oni nemali dostatok duševných síl, aby vydržali tlaky zmien demokratickej - agresívnej - spoločnosti, demokraticky zmýšľajúcich ľudí - chamtivcov (žralokov).

Na Zemi sa nedá pomôcť všetkým ľuďom. Napríklad v súčasnosti je v Prahe nešťastných viac ako 90 % obyvateľov? To si myslím ja, pretože sa pozerám na ľudí, ktorí ma obklopujú na uliciach, v reštauráciách, v práci a... všade. Vy máte možno iný názor. A máte pravdu v tom, že v Prahe v roku 2008 sa masám ľudí žije veľmi dobre - nie nemôžu mať žiadne veľké problémy, pretože majú byť - kde bývať, majú dostatok peňazí na to, aby si kúpili jedlo, oblečenie a ešte im zostane veľa peňazí aj na ostatné. Čo môže byť to ostatné? Zábava, vzdelanie, čas na myslenie, možnosti cítenia a prejavov citov. Majú dosť peňazí, aby mali voľný čas!!!!

Ale aj tak je 90 % ľudí podľa mňa v Prahe nešťastných. Prečo?

To priniesla demokracia. Za socializmu, odhadujem, že bolo nešťastných len asi 70 %. To znamená, že počet šťastných sa za 18 rokov znížil 3 krát. A možno tých šťastných za socializmu bolo až 50 %. V tom prípade, by počet šťastných bol teraz 5-krát nižší?

To je ale tragédia. Najpokrokovejší systém štátneho zriadenia na Svete? - teda vo svete bielej rasy? asi len? A ľudia sú všetci z neho nešťastní?

Prečo?

Asi pre šťastie ľudí nie je rozhodujúci ich majetok, ale iné hodnoty. Aké sú tie iné hodnoty??

Alebo ináč. My už nevieme, aké hodnoty sú šťastie. My ale „našťastie“ ešte dobre vieme, aké hodnoty sú nešťastie.

Nešťastie je:

Nemám kamarátov.

Nemám milujúcu ženu.

Nemilujem žiadnu ženu.

Cítim sa psychicky sám - nikto mi nerozumie.

Nemám rodinu a deti.

Moje deti alebo žena sú vážne choré.

Moji rodičia alebo súrodenci sú chorí.

Moje deti ma nechcú - nerozumieme si.

Mám rakovinu - môj syn má rakovinu,
atď.

Nešťastia zhrniem takto:

Samota.

Neschopnosť milovať a investovať svoj cit bez požiadavky na opätovanie.

Nemoci a smrti blízkych a moje.

Strata životných istôt v spojitosti s prírodou - duševná prázdnota.

Čo produkuje nešťastie? To je v skutočnosti veľmi jednoduché:

Agresivita a neznášanlivosť a z toho plynúci strach, alebo postupnosť asi od strachu k agresivite.

Závisť a individualizmus.

Sebaľútosť a slabosť.

Psychická lenivosť pracovať na svojom duševnom raste

- človek sa musí psychicky a duchovne vzdelávať, či chce, alebo nechce, ináč ho depresie neminú.

A to je všetko.

Nič viac nepotrebuje odstrániť zo svojho života a okolia, aby ste sa nezahltli zbytočnosťami.

Ale to sú hlavné atribúty demokracie??

Systemy totalitné sa vyznačujú:

Vláda elity - úzkej skupiny ľudí, kde sa ostatní nedostanú.

Masy ľudí nemusia byť agresívne, pretože nemajú o čo sa snažiť - aj tak sa hore nedostanú - tam hore je to už obsadené.

Masy ľudí si závidia podstatne menej, pretože rozdiely sú malé, a preto sa všetci spolu dražia a kamarátia - vládne kolektivistický duch - zá-

visť vznikla s demokraciou, pretože len demokracia vám hovorí, že môžete mať to, čo aj všetci ostatní, tak všetci chcú mať všetko, a keď to nemajú ako ten v televízii, tak sú zlostní a závistliví - závisť pred rovnosťarstvom a demokraciou prakticky neexistovala?? Masová závisť začala vznikať na Slovensku asi pre 150 rokmi a napríklad v Nemecku asi pred 300 rokmi?

Pretože sa nemôžu bežní ľudia dostať moc vysoko, tak sa ani nemôžu moc ľutovať, že nemali také šťastie ako ten „XY“ v televízii, ktorý „prišiel a zvíťazil“ - nemusí pretekať o smrť sám so sebou, proti ostatným - ukázať im.

Totalitný systém so svojimi obmedzeniami, cenzúrami a pod. neumožní presadiť sa agresivite a individualizmu, ktoré priamo plodia ľudí, ktorí budú chcieť získať moc súčasnej vládnucej triedy - kultúra, šport a všetko verejné je tomu prispôsobené.

Totalitný systém s danou vládnucou vrstvou sa maximálne snaží udržať čo najdlhšie pri moci, a preto sa snaží, aby ľudia boli šťastní - v televízii sú optimistické filmy a pod.

Kapitola 44

Byť pozitívny?

Vždy som na vetvi, keď niekde čítam, že človek má byť „pozitívny“, to je skoro ako optimistický. No dobre, ale on má byť „optimistický“ - to znamená „POZITÍVNY“ stále. No stále pozitívny, to je asi aj večer, aj ráno. Aj v noci?

Aj na záchode?

No keď sa mi pri milostnom akte s tou túžobne, nekonečne žiadanou, nepostaví - to je asi preto, že som nebol dostatočne „pozitívny“?

No už cítite môj názor na tieto všeobecné „KECY“ takzvanéj múdrej literatúry.

Byť pozitívny aj pri pôrode je určite dobrá vec. Ale!

Kto dokáže byť takto pozitívny stále?

Normálny človek je pozitívny, keď má dobrú náladu a „práca - dielo“ sa mu podarila(o).

Všetci chceme byť šťastní a mať sa dobre, to znamená pozitívne myšlienky. Aj ja, aj ty, aj on, aj oni. Dokonca aj ženy chcú byť šťastné, hoci si myslím, že biele ženy robia všetko preto, aby sa do „šťastnej krajiny“ nikdy nedostali. No dobre.

Pozitivita by nás tam mala doviest'. Ale ako sa donútim, aby som nevybuchol a nebol celý deň nasraný, keď tá krava moja žena, je hlúpa ako bagandža, a nerozumie mojej „vesmírnej inteligencii“? No moja pozitivita je minimálne na 6 hodín a 45 minút v riti.

Žiaľ, ale podľa mňa táto teória omieľaná v stovkách duchovných kníh nemá pre normálneho, priemerného človeka žiadny význam. Dokonca si myslím, že naopak. Ak normálny obyčajný človek v snahe sa vzdelávať bude čítať tieto dementné hlúposti o „trvalej pozitivite“ a bude sa tomu snažiť prispôbiť, začne mať z tohto neprirodzeného snaženia zákonite problémy. Je to úplná hlúposť duchovne sa snažiť takzvané vzdelávať a povznášať normálnych obyčajných ľudí touto neprirodzenou teóriou o pozitivite.

Tento názor pravdepodobne vznikol prvýkrát takto.

Nejaký snaživý spisovateľ-pozorovateľ, alebo novinár amatér psychológ, alebo nedostatočne talentovaný psychológ, alebo obchodník duchovný guru, alebo... to je jedno - sledoval a skúmal človeka, ktorý je skutočne úplne inde duchovne aj duševne než jeho okolie a, samozrejme, aj jeho pozorovateľ. A tento „výskumník“ zistil, že jeho objekt je stále optimista, aj keď sa moc neusmieva, tak sa hlavne vôbec nerozčuľuje, je pokojný, vyrovnaný... a náš hľadateľ z toho vyvodil, že je to hlavne preto, že je stále pozitívny.

Napísal to prvý. Pozdávalo sa to aj druhému. Tak to zopakoval a podporil svojou autoritou „SUPER výskumníka“ aj iný debil. No, a už tu máme celosvetovú pozitivitu. No pravdu povediac táto pozitivita je len medzi vzdelanou vrstvou bielej rasy. Ostatní serú na tieto nezmysly.

Pozitivita nie je cesta k úspechu a šťastiu. Nie!!!!

Pozitivita je len výsledok tejto cesty. A len výsledok úspešne dokončenej cesty. Drvivá väčšina však túto cestu do konca svojho života nedokončí. Bude na svoje dokončenie potrebovať ešte veľa životov? Ak bude blúdiť nezmyselnými slepými chodníkmi a uličkami ako pozitivita.

Navrhujem zmeniť všetky tieto učenia o pozitivite myslenia na myslenie o aktivite. Nemusíte mať duševné problémy z toho, že teraz, alebo

najbližšie hodiny budete tak nasraný na toho chrapúňa, ktorý vás okradol, že ho budete chcieť zabiť. Nesnažte sa teraz pozitívne myslieť. Tá sviňa vás okradla. Ak ho dostanete, tak mu to naložíte, čo budete mať možnosť a podľa svojho rozhodnutia, že si to zaslúži, že sa máte súdiť a nechať súd na konanie spravodlivosti? No aj súd môže pomôcť. Ale v tomto čase sa nesnažte myslieť pozitívne a optimisticky a dokonca sa na toho zlodeja usmievať. Vy ste ten, ktorý sa musí postarať o spravodlivosť, ak sa o to nepostará súd. A ináč sudcovia sú častokrát podplatení?? Teda nie presne podplatený, ale ten kto má viac peňazí a kontaktov má aj väčšiu šancu súd vyhrať.

A keď prehraté, nesnažte sa byť pozitívny. Naopak snažte sa byť kontrolovane agresívny. Pozitivita je pasivita. Zatiaľ čo agresivita je aktivita. A len aktivita vás privedie podstatne pravdepodobnejšie k pozitívnemu výsledku než pozitívna pasivita.

Skutočne pozitívni ľudia sú tí, ktorí predtým prežili veľkú aktivitu a agresivitu a získali toľko schopností a znalostí duše aj mozgu, že si môžu už oddychovať v pozitívnej pasivite.

Takže vyserte sa na pozitivitu a snažte sa o aktívnu agresivitu, ale takú, ktorá smeruje hlavne voči vám samým, aby ste nezaspali lenivosťou nad svojimi súčasnými čiastkovými „maličkými“ subjektívne zveličovanými úspechmi. Agresivita voči druhým je povolená len taká, ktorá im pomáha, aj keď nasilu a oni sa tomu môžu brániť. Agresivita duchovná voči vášmu okoliu je skoro vždy lepšia než sladká nič nerobiaca pasivita a ľahostajnosť.

Rozdiel, čo je správna aktivita a teda agresivita, je ľahko poznať. Chcete niekomu ublížiť a škodiť, alebo nie? Rozdiel je v chcení. To čo chcete. To je hlavné. Stále a dôkladne kontrolujte a rozmyšľajte o svojom chcení.

Snaha o pozitívne myslenie je hlúposť - táto cesta nemá výsledky.

Môže byť však výnimka. Ak je človek duševne chorý a trpí depresiami a strachom, tak tuje namieste použiť liečebnú metódu snahu o pozitívne myslenie, bez ohľadu na dennú dobu a situáciu. Je pravda, že v súčasnej „feministickej demokracii“ výrazne narastá hlavne počet duševne chorých žien. Takže ak ste duševne chorý, tak táto kapitola nebola pre vás.

Ale ak ste teraz duševne zdravý a budete sa zaoberať úchylkami pozitivistickými, môžete sa rýchlo stať duševne chorými a zasa táto kapitola nebude pre vás?

Kapitola 45

Hlúpost' bielych mužov

Uvedomujem si, že v civilizácii bielej rasy ak ukazujú v televízii, alebo popisujú v novinách alebo v rádiu nejakého človeka, vždy sa obzerajú na matku toho-tej dotyčnej.

Rozmýšľam, že to je asi znak konca akejkoľvek roly muža pre vývoj dieťaťa. Ako náhle sa hovorí a tom, ako daný muž, alebo žena vyrastali, ako sa formovali, akí sú talentovaní, aké mali problémy, ako sa dobre zle učili v škole, ako sa posrali do plienok, aký boli mužní-ženské v puberte... za všetkým je matka. A otec je hovno...

Otec je úplne zbytočný. To je taký blbček, ktorý má len zarábať peniaze. A keď potomok vyrastie, tak on je zbytočný prívažok, ktorý nič neovplyvňoval, pretože matka je rozhodujúca. Tá dala život?

No ten debil otec je taký blbec, ktorý nemá žiadny význam pre to, aby ho vôbec spomenuli v televízii, v novinách, alebo v rozhlase?

Alebo tie matky sú také agresívne, že sa presadia a muža nepustia, aby o ňom bola vôbec nejaká zmienka?

Kto to spôsobil?

Tupí muži, ktorí žiaľ, fakt veria v demokraciu. Och bože????

Kto tento degenerujúci systém vôbec vymyslel? Totalita sa drží a prežíva tisícky rokov.

Demokracia vládla v starom Grécku niekoľko storočí. Za ten čas ženy sa stali „XANTIPAMI“ a muži s nimi nemohli žiť. V starom Grécku sa rozmohla homosexualita medzi mužmi, ktorá nikdy predtým ani potom nemala obdoby. Ja odhadujem, že na konci existencie demokracie v starých mestských štátoch asi každý 4. muž súložil s mužom, pretože nechcel mať problémy s agresívnymi ženami. To znamená, že 25 % mužov boli homosexuáli?? Tvrdí sa, že aj Alexander Veľký bol tiež homosexuál. V starom Grécku to bolo bežné.

Ale možno... neboli homosexuáli, ale oni nechceli žiť so ženami. Všetko to boli XANTIPIY?

V starom Grécku sa výrazne znížila pôrodnosť. Presne ako teraz.

Ženy nechcú mať deti. Demokratická, emancipovaná, vzdelaná žena chce mať jednu dcéru, ktorú bude mať za svoju kamarátku a podporovateľku proti svojmu mužovi.

Ženy sú vo všeobecnosti duchovne nespoľahlivé. Teda priemerné ženy. Žiaľ musím dať za pravdu v tomto smere islamu, ktorý ženu považuje za zlo, a preto ženy sa musia obliekať do čierneho, zatiaľ čo muži sú oblečení do bieleho.

Prečo biela rasa skrachuje????

Kvôli ich ženám.

Nech mi biele ženy dokážu, že nemám pravdu a nech od zajtrajška majú viac ako 3 deti.

Ilúzia. Žiadna emancipovaná žena to neurobí. Žena v demokracii chce byť mužom??

Oni však ani nevedia, čo to je? Ja som skoro odpadol, keď som čítal, že nejaká ministerka v nejakej západnej krajine mala depresie z toho, že dostala listy, že nejaký agresívny arab ju chcel zabiť, ale hlavne chcel zabiť jej dcéru. No vy všetci muži ste degenerovaní somári. Tá dotyčná ministerka plakala do televízie a hovorila o tom, aké je to necivilizované a vymýšľala si iné „slabošské kudrlinky“ a...

No tá krava je buď úplná krava, alebo je skutočne krava!!

A takááááto krava je ministerka štátu??

Ja si myslím, že biela rasa je totálne zdegenerovaná. Táto rasa musí byť pre valcovaná.

Nemôže prežiť tak tupá ideológia demokracie a rovnosti žien a mužov. Toto musel vymyslieť chorý mozog.

Ženy sú v podstate duševne lenivé. Muži sú v podstate duševne aktívni. Žena je pasívny element a muž je aktívny element. Ak muži dovoľia žene byť to, čo chce od prírody, nebude nič robiť a bude sa oháňať demokraciou a inými hovadinami, ktoré jej dovolí jej slaboch muž.

Ženy keby nemuseli rodiť, tak by sa vykašľali na všetko.

Len muži robia vývoj a poháňajú rozvoj celého ľudstva dopredu.

Ženy sú lenivé, chcú briliantové prstienky a najluxusnejšie lodičky a najnovšie šaty, aby sa ukazovali nie pred mužmi, ale pred ženami!

Tak vy hlupáci moderní muži, vaše ženy kašľú na vás mužov. Oni sa zaoberajú sami medzi sebou. Žena proti žene. Žena so ženou. Žena s jej deťmi. Žena s deťmi proti jej mužovi...

Ešte stále nechápete, že ste muži somári??

Celý štátny systém demokratický je dementný. Kto ho vymyslel?

Prednosti demokracie?

Maximálna agresivita. Neexistuje iný systém, ako je demokracia, ktorý

by produkoval tak agresívnych ľudí. Každá ďalšia generácia je ešte agresívnejšia. Agresivita prevyšuje agresivitu. Každá ďalšia generácia klame viac a viac. Po 100 rokoch vývoja demokracie začínajú ľudia neveriť si medzi sebou. Po ďalších 100 rokoch už si neveria ani súrodenci, ani rodičia vlastným deťom, pretože nevedia, čo majú za lubom??

Kto produkuje túto agresivitu?

No takisto, ako v starom Grécku - no predsa ženy.

Demokracia dokáže cicať energiu zo svojho okolia, pretože okolie je slabé a to dovoľí. Ale ak sa okolie stane dostatočne silné a nedovoľí toto vysávanie energie a peňazí, celý demokratický systém sa zrúti. Ale on sa nebude chcieť zrútiť len tak. Ženy chcú mať norkové kožuchy, brilantové prstene, moderné autá... Práve ženy budú tie, ktoré budú demokraticky voliť tých najagresívnejších politikov, ktorí budú garantovať bohatstvo a peniaze - vysávanie z okolia, okrádanie iných.

Demokratické ženy sa tvária, že nechcú vojny. Ale hovno. Oni v skutočnosti podnecujú mužov, aby brali a donášali svojim ženám. Vyhovávajú sa na deti, na vás mužov. Ale hovno. Vaše dcéry peniaze len zožerú, a muža ktorého dostanú - bude vo veľkých problémoch. Vaše ženy tvrdia, že to je pre vaše deti. No v skutočnosti je to hlavne pre vaše dcéry. Našťastie synovia z toho moc nedostanú. Pre ich šťastie. Ale aké je to šťastie, keď ostatné ženy sú dcéry iných matiek a podľa tohto princípu sú rovnaké xantipy? Synovia sú trochu lepší - v rámci možností demokracie.

Ak náhodou má žena len synov, tak sa upne k svojej matke, ktorá zomiera 20 rokov a behá stále okolo nej a nadáva na svojich mužov, ktorí nemajú súcit s jej matkou-sliepkou. Vždy platí-aká matka, taká Katka- a aj naopak. Tu si neodpustím povedať taký slovenský aforizmus: „najlepšia svokra, mŕtva svokra“.

Ale koniec demokracie je istý.

Muži vytvárajú hodnoty, ktoré udržuju život. Ženy nútia mužov, aby Zem drancovali, ale oni sa tvária, že oni nič. Žena je hlúpy tvor, ktorý žije len pre najbližších 50 rokov. Oni nie sú schopné uvažovať o budúcnostiach storočí. Ich to vôbec nezaujíma. Žena chce ísť zajtra do reštaurácie a ukázať svoje nové šaty a brilantové náušnice. To čo bude za rok? To je pre ženu nepredstaviteľne vzdialená perspektíva. Žena je v mužskom svete hlúpa. A muži v demokracii sa snažia postaviť ženu vo svojom svete na rovnakú úroveň?? Nieje to možné. Žena vo svete mužskom

bola a aj bude neuveriteľne hlúpa. A nič na tom nezmení ani stovky rokov demokracie a ani nič.

Teraz ma napadlo, že vo Švajčiarsku zaviedli volebné právo pre ženy až v roku 1971. Vydržali dlho. Ale teraz si musia trhať vlasy, prečo boli takí naivní? Všetko sa kazí už aj vo Švajčiarsku.

To neznamená, že by žena mala byť menejcenná než muž. Nie. Žena je pred Bohom rovnocenná ako muž. Ale vy hlupáci muži nemyslíte si, že má rovnaké schopnosti vo vašich mužských záležitostiach - a ešte k tomu tu na Zemi - ako vy - muži!!!!

Veľa šťastia na druhom svete, pre túto generáciu. Muži nemajú žiadnu šancu, a ženy sú úplne odpísané, aj keď sa dožijú o 10 rokov viac ako muži. O to viac budú trpieť na Zemi a aj po odchode zo Zeme.

Kapitola 46

Sex

Včera v noci som pozeral nejaký program na nejakom americkom kanáli na káblovej televízii. Bolo to v noci asi okolo 2.00 hod po polnoci. Ukazovali ženu vo veku asi 70 rokov. Odhadujem podľa vrások a hustoty jej vlasov. Do televízie jej volali diváci a ona odpovedala. Téma bola len sexualita a ona odpovedala na otázky volajúcich a riešila ich problémy. Tento program som už predtým videl asi 3-krát. A pretože sa mi predtým odpovede tejto starej ženy páčili, tak som sa pozeral aj teraz. Aj teraz sa mi odpovede páčili. Pretože na telesné sexuálne problémy reagovala jednoducho, racionálne, bez komplexov a zábran. Napr. sa mi páčilo, že jedna žena volala, že keď robí so svojim mužom orálny sex, to znamená, že mužovi „fajčí" jeho úd, tak jej vadí, pre ňu veľmi nepríjemná chuť. Skrátkajej vôbec nechutí mužov úd. Čo má s tým robiť? Mala vynikajúci nápad. Aby si pred „fajčením" - to znamená orálnym sexom - jednoducho umyla zuby zubnou pastou. Zubná pasta je totiž tak silná, že znecitlivie chuťové bunky a ona pri orálnom sexe nebude nič cítiť. Ha ha. Vynikajúci nápad. Dneska to musím odporučiť aj svojej žene??

Takže sa mi to celkom páčilo, a získal som aj informácie, o ktorých som nevedel.

Ale potom ma nasrala. Volala nejaká žena, že má vážny problém, že jej muž potrebuje sex minimálne každý deň a častokrát chce aj dvakrát za deň a ona nevie čo má robiť, pretože ju to vôbec tak často nebaví. Jej to stačí tak 2 razy za týždeň. Pýtala sa, ako má riešiť tento svoj problém. Naša televízna odborníčka jej hovorila asi toto:

To nie je jej problém, že jej muž chce každý deň. To je problém jej muža. Nech si on rieši svoj problém. Ona keď sa jej nechce súložiť, tak nech v žiadnom prípade ani nesúloží. On ak chce, nech sa urobí rukou. Nemá mať žiadne komplexy a nech sa urobí rukou. Ale vy žena?, sa v žiadnom prípade nenechajte nútiť k sexu, keď sa vám nechce. A ona, volajúca žena, jej hovorí „ale on je nervózny a požaduje po mne sex, čo mám robiť?“. Moja milá, nič. Ak nechcete, tak nesúložte, nech si robí čo chce. Je to jeho problém. A tá žena: „ A nedá sa to nejako liečiť? „ A reportérka: „ Dá sa, nebude súložiť? “ A tým naša televízna reportérka skončila tento rozhovor a začala sa venovať inému volajúcemu.

Tak to ma teda pekne nasralo. Tá sviňa emancipovaná feministka si myslí, že keď ona nemôže trtkiť tak ako ja muž, tak ja budem si ho šmrdlíkať sám rukou a zbožne pozerat' na úžasnú svoju manželku, ktorej by som mohol ukrivdiť a obmedzovať ju?

Moja rada pre vážené, málo sexuálne ženy, je úplne opačná. A rozmýšľajte, či náhodou nemám pravdu.

V psychickej aj filozofickej aj duchovnej rovine je žena pasívna a muž aktívny. Žena je citlivá, vnímavá - v Jungovskom ponímaní - obrátená viac do vnútra, jej svet je rodina, deti,... Muž je silový, obrátený v aktivite do vonkajška. Žena je zdravá, keď má dostatok tuku, ak je vy-chudnutá, ako sú v súčasnosti všetky degenerované a psychicky postihnuté emancipované kreatúry, tak je náchylná na choroby. Príroda ženu chráni pre jej možnosť rodiť deti, zatiaľ čo na mužov vyvíja tlak. Muž musí byť aktívny, musí byť štíhly a vyšportovaný, vtedy je aj zdravý. Muž ak má čo len trochu tuku nadbytok, je to už proti genetickej dispozícii jeho tela. Muž musí byť silný, rýchly, zdravý, tvrdý,... ináč v minulosti prežili a rozmnožovali sa úspešnejšie len takéto muži. Na muža príroda vyvíja silný tlak aj cez jeho sexualitu. Čím schopnejší a silnejší muž, tým spravidla je sexuálne žiadostivejší. Potrebuje viac sexu. Potrebuje viac uvoľňovať svoj nahromadený stres, ktorý vzniká a hromadí sa počas dňa.

U muža sa stres uvoľní len týmito spôsobmi:

Dostatočne namáhavá a intenzívna fyzická činnosť - najlepšie šport
Alkohol, drogy, fajčenie a iné halucinogény
Sexuálne vybitie energie.

Avšak aj keď by muž mohol športovať ako blázon, fyzický stav ne-
uvoľní túto sexuálnu energiu. Naopak, po čase táto sexuálna energia ešte
narastie. Muž ju musí uvoľniť. Nemá inú šancu. Preto sú a aj navždy
budú veľmi rozšírené prostitútky po celom svete. Avšak za nastupujú-
ceho feminizmu len teraz nastávajú zlaté časy skutočnej prostitúcie v ne-
poznanej úrovni a masovosti. Ak sa teda radikálne nespamätajú
zdegenerovaní muži zo svojho postoja hlúpej, neschopnej zženštilej pa-
sivity a degenerácii bielej rasy, budú sa ženy rozdeľovať len na prosti-
tútky, s ktorými sa bude dať žiť a na tie ostatné, ktoré budú žiť sami len
so ženami a muži na nich budú srať.

Ale to som odbočil od témy. Čo ja odporúčam ženám. Pozrite sa, žena
ak je zdravá, tak môže súložiť bez toho, aby sa vôbec vzrušovala. Žena
môže pokojne svojmu mužovi roztriahnuť nohy aj 3-krát denne, ak on
chce a nechať ho, nech sa vy strieka do jej „vagíny". Nie je to žiadny
problém fyzický. Je to len problém zakomplexovaných kresťanských
„pocitvých" žien a feministických a emancipovaných tupých kráv s my-
slením sličky. Tu ešte musím jednoznačne povedať, že žena nikdy ne-
bude dosahovať schopnosti muža. Načo sa o to vôbec snažiť, teda
nejakou emancipáciou? Je to slepá cesta, nevedie nikam. Presne vedie
jednoznačne ku depresiám, nespavosti, komplexom, neschopnosti po-
chopiť samú seba. Žena sa má snažiť pochopiť sama seba a nehrať sa na
muža. Súčasne, samozrejme, platí, že muž nikdy nedosiahne schopnosti
ženy. Tak načo sa má o to muž snažiť, keď mu to navyše škodí?

Muž, ktorý sa hrá na ženu, je odpísaný pre svoj život.

Takže, pre ženu nie je žiadny problém, aby svojho muža „urobila". Ak
dokonca žena nemôže súložiť tak často a dlho ako muž. Zasa to nie je pre
ženu žiadny problém. Jednoducho stačí ak bude pravidelne trénovať
svoju pošvu v súložení, a garantujem, že už po 6 mesiacoch vydrží bez
bolesti súložiť dvakrát, 5-krát dlhšie a častejšie ako predtým. U muža je
to podstatne ťažšie. Ak má muž zvýšiť svoj výkon v súložení, tak mu to
bude trvať aj 2 aj 3 roky, aby dosiahol trochu lepší výsledok.

Takže žene sa súložou, ktorú nechce, nič nestane a vyrieši problém
svojho muža. Ak tento problém vaša žena odmietne riešiť, nerozpakujte

sa a bez problémov hľadajte iné ženy, ktoré sa postarajú o vaše problémy. Muž si musí zapamätať, že dôležitejšie pre neho, ako jeho deti, je jeho sexuálne uspokojenie. Ak vy muž nie ste sexuálne spokojný, povedzte to svojej žene, nech to rieši ona. Ak to ona odmietne riešiť, hľadajte inú ženu. Deti aj tak v mladosti budú od prírody patriť žene a vy nestráčajte svoj čas ženskými vecami. Deti sú ženské veci. Vy ste muž. Máte iný život. Deti keď vyrastú, ak budú schopné, od vás odídu. Ak nebudú schopné a zostanú s vami, tak to teda „boh s vami“ - budete mať problémy do konca života. Deti sa musia naučiť žiť svoj vlastný život. Ak sa osamostatnia duševne aj materiálne, tak až potom nájdú cestu naspäť aj k vám. Ináč je to aj tak nahovno. Tak vyserte sa na svoju ženu, ktorá serie na vás a nechce vám roztriahnuť nohy, keď sa jej nechce. Hľadajte druhú. Nová žena, nový život. A nevracať sa. Ak sa raz rozhodnete, že vaša žena nechce reagovať na vaše sexuálne, mužské potreby, hor sa za novou ženou. Váš sexuálny život je dôležitejší ako vaše deti. Zapamätajte si to!!!!

Ešte jedna poznámka.

Skutočne rovnocenné pri rozvoze manželov by bolo delenie detí takto. Ak žena dostane k výchove detí, tak to znamená, že má nielen povinnosti a prácu a zodpovednosť za výchovu detí, ale hlavne výrazný zisk z toho, že má deti.

Zisk je takýto:

Má spoločnosť najbližšieho človeka.

Má spoločnosť milujúceho človeka.

Vychováva syna alebo dcéru vo svoj obraz, asi pravdepodobne proti obrazu mužovmu a teda pravdepodobne na 90 % bude tento človek do konca života žiť svoj život skôr s matkou ako s otcom.

Navyše dostáva od otca peniaze nielen na deti, ale aj na svoj vlastný život - napr. musí predsa niekde so svojimi deťmi bývať .

Dieťa, ktoré žije s dobrým rodičom, mu pomáha v domácich prácach, vzájomne si pomáhajú.

Tento zoznam by sa dal výrazne rozšíriť a spresniť, čo žena s deťmi bez muža, ale s jeho peniazmi v demokratickej spoločnosti získava.

Za vyššie uvedených podmienok by boli spravodlivé v rovnoprávnej „DEMOKRATICKEJ spoločnosti“ nasledujúce ekonomické podmienky rozvodu manželstva a z týchto dôvodov:

Pre rodiča, ktorý stratil dieťa, je preto absolútne nespravodlivé, ak platí napríklad 50 % nákladov za dieťa, alebo iné určené výživné a pritom z toho nemá žiadny zisk.

Rodič, ktorý získa dieťa, preto musí platiť podstatne viac, ako ten, kto dieťa nezískal - navrhujem pomer 75 % a 25 %.

Ďalej suma ktorú bude platiť rodič, ktorý dieťa nezískal, sa bude odvíjať hlavne od príjmu rodiča, ktorý dieťa získal - čo je schopný hrať pre dieťa tento rodič, z toho sa bude vychádzať pri určení platby výživného - prečo? - nie je predsa možné, aby si ženy urobili deti len preto, aby si potom dobre cudzopasnicky žili aj so svojimi deťmi na bohatom otcovi.

Ak má žena dosť peňazí, nie je predsa pre ňu problém, aby si urobila toľko detí, koľko chce? nech si ich potom živí hlavne sama, ak žijú s ňou po rozchode s biologickým otcom.

Potom ak jeden z manželov získa jedno dieťa a druhý jedno dieťa, nikto si nič neplatí.

Majetok sa rozdelí definitívne pri rozvode.

Ak jeden rodič získa 2 deti a druhý len 1 dieťa, tak podľa vyššie uvedeného je ďalej výpočet už jednoduchý.

Samozrejme, že keď bude mať dieťa 20 rokov a bude chodiť napríklad na univerzitu, môžu byť náklady na jeho výchovu vyššie, avšak stále bude platný uvedený pomer úhrady nákladov, ak teda matka nebude mať peniaze, môže sa dcéra presťahovať k otcovi, alebo bude musieť dcéra skončiť s univerzitou, ak ju otec už nebude chcieť - pretože ináč nebude mať nárok na peniaze od otca!!

Záver:

Ak nebude platiť vyššie uvedené, neodporúčam mužom bielej rasy robiť deti a radšej sa na to vyserte. Ináč sa vám ľahko môže stať, že vás bude cicat nielen vaša bývalá žena, ale aj „neznáme“ deti.

A už skutočne mužom neodporúčam ženiť sa. Ak budete mať už silný pocit, že by ste sa chceli oženiť, tak počkajte, kým vás to prejde.

Kapitola 47

Je to tak. Posledný, teda 4. zákon Hegelovej dialektiky?

Po tých rokoch premýšľania a zmätkoch mám pocit, že sa mi myšlienky ujasňujú a nasmerovávajú, ako keď magnet priložíte k železným pili-
nám, ktoré predtým boli nesúrodo porozhadzované po celej „ploche ži-
vota“.

Všetci máme duševné problémy. A všetci ich máme veľké. Nemajte
strach z nich. Ak budete mať strach a budete sa tváriť, že vy ste fit, tak
si budete klamať. A potom aj alkoholik, ak si klame a tvrdí, že alkoholi-
k nie je, tak sa ani nelieči??

Celé pokolenie moderných ľudí bielej rasy je choré. Pokrytectvo bie-
lej rasy, že sme fit, nás zaviedlo na pokraj priepasti. Všetci vyhľadávajú
duchovné knihy, alebo mnohí začali vyhľadávať tieto knihy a informá-
cie. Ale to nie je riešenie. Naopak, situácia sa ešte tou záplavou „smeti“
zhoršuje. Východisko vidím len v tom, že si priznáte, že ste „alkoholik“
a začnete sa liečiť. Dokonca sa ani nemusíte liečiť. Ono to pôjde samo.
Len musíte vedieť, že ste „ALKOHOLIK“. Ste duševne chorí, tak ako
skoro všetci okolo vás. A len tých málo ojedinelých jedincov, o ktorých
ste si doteraz mysleli, že sú nejakí divní, môžu byť v skutočnosti už na
„druhej strane hradieb“. Od nich sa môžete niečo dozvedieť a naučiť,
ale len ich pozorovaním, napodobovaním, skúšaním, premýšľaním. Ho-
vorené, alebo písané informácie sú k ničomu, ak ich nebudete trvalo, do
konca vášho života používať v rámci vašich možností. Nemajte strach
z nikoho. Ten, kto sa javí ako fit, to s najväčšou pravdepodobnosťou len
predstiera.

A teraz ma napadol chýbajúci 4. zákon dialektiky (zákon o zmenách)
podľa Hegla. Posledný zákon by mohol mať asi takéto znenie: „Hmota
ovplyvňuje dušu a duša definitívne a konečne mení hmotu“.

Ako dôkaz poviem svoj príbeh s vykladaním čiar z ruky.

Asi pred 15 rokmi som si kúpil knihu o lúštení osudu podľa čiar na
ruke. Dôkladne som ju preštudoval, bolo tam veľa obrázkov rôznych
čiar na ruke. Asi po 3 mesiacoch štúdia som vyrazil do terénu na prakti-
cký tréning. Najčastejšie som chodil po baroch a diskotékach a lúštil

som z ruky rôznym ľuďom. Asi z 80 % to boli ženy. Oni sú veľmi ochotné k takýmto experimentom. Po čase sa mi začalo dariť. Vylúštil som niečo a dotyčný, alebo dotyčná boli šokovaní z trefného výkladu budúceho osudu z ich ruky. Bol som spokojný. Ale s pribúdajúcimi úspechmi a správnymi „trefmi do čierneho“ som zažíval čoraz ťažšie rozhodovanie, či im povedať, čo si myslím, alebo nie. Nakoniec som sa dostal do stavu, že som „tréningovým osobám“ hovoril, že nelúštim osud, ktorý budú mať, ale len duševné a iné predpoklady, aký je ich súčasný stav tela aj duše. Bola to radikálna zmena. Toto trvalo asi 2 roky a pri tom som videl ruky viac ako 200 ľuďom. Nakoniec som zistil, že tým ktorým som povedal pravdu, bolo to vždy nepríjemné. V skutočnosti ja by som bol rád, keby mne niekto povedal tak trefné aj keď nepríjemné pravdy. Niekoľkým ľuďom som dokonca musel povedať, že ak nebudú robiť to a to konkrétne, tak že zomrú. Ale takto som zistil, že som stratil pohodu. Známi sa odo mňa odvracali. Nechceli byť som mnou, keď o nich viem také citlivé veci. Bol som sklamaný. Nebrali to odo mňa ako pomoc. Ale cítili sa odhalení a tým ohrození.

Definitívne som prestal ľuďom pozeráť na ruku. Len občas, ak sa chcem uistiť, či sa nemýlim v danom neznámom človeku a je to pre mňa dôležité, tak sa mu nenápadne pozriem na ruku.

A je to jasné. Nepotrebujem nič iné.

V tomto rozporení som si znova po 2-3 rokoch otvoril knihu, z ktorej som začal svoje štúdium čiar na ruke a výkladu osudu. Pozrel som do knihy a pozrel som na svoju ruku, ako za čias štúdia, kedy som porovnával čiary v knihe a čiary na svojej ruke. Aááááá kurva...???? Šokovaný som sa pozeral na svoju ruku. Do pekla, čo sa stalo s mojou rukou????????

Moja ruka sa dramaticky zmenila. Presnejšie, dramaticky sa zmenili hlavne čiary na mojej ruke. Objavili sa čiary, ktoré tu neboli a zmizli čiary, ktoré tam boli????

Pred 2-3 rokmi som nevedel lúštiť osud z ruky. Teraz to viem. Efekt sa prejavil aj na ruke!!!!

Tento 4. zákon o zmenách, ktorý mne chýba k 3 Heglovým zákonom dialektiky, som dopísal do tejto kapitoly v lete roku 2010. To je asi po 15 rokoch, odkedy som prestal lúštiť z ruky. Odvtedy sa moja ruka, čiary na mojej ruke už nezmenili do pôvodného stavu.

A viem, že už cesty naspäť niet!!!! Už nikdy nebudem mať čiary na ruke, ako som mal!!!!

Za tie 2-3 roky lúštenia, vykladania osudu z ruky sa zmenilo veľa v mojom rozmýšľaní. Takže som presvedčený že platí:

„Hmota ovplyvňuje dušu a duša definitívne a konečne mení hmotu bez možnosti návratu k pôvodnému stavu“.

Kapitola 48

Zdravotníctvo v demokratických štátoch

Neviem, či som v tejto knihe už písal o zdravotníctve. Možno, že už áno. Ale v tom prípade sa budem musieť opakovať. A možno, že s odstupom času napíšem niečo nové.

Suseda u mojich rodičov si zlomila nohu, keď vychádzala z reštaurácie mojej sestry. Schádzala po schodoch von. Schody boli šmykľavé a namrznuté. Šmykla sa, padla a zlomila si nohu. Potom sa, samozrejme, liečila. Nohu si zlomila na začiatku novembra. Druhý rok, na veľkonočný sviatok som aj s otcom ju šiel vyšibať. To bolo 24. marca. To znamená skoro 5 mesiacov po úraze. Myslel som si, že ju uvidím už úplne zdravú. Skutočnosť ma šokovala. Ona silne krívala. Hneď som sa začal pýtať, ako je to možné, že už dávno nebehá po dvore ako srna? Príbeh jej liečenia ma tak nasral, že som sa zasa rozhodol niečo napísať.

Šla sa liečiť k nejakému známemu. Ten jej zafačoval nohu tak zle, že za dva dni jej to musel odstrániť, pretože omdlievala, neprúdila jej krv, mala silné bolesti v odumierajúcej nohe, debilné zafačovanej. Dobré, opravil to. Po šiestich týždňoch, na kontrole, po röntgene, tento mäsiar-lekársky konštatoval, že sa kosť vôbec nezrastá. Našej pacientke oznámil, že to sa jej môže zrastať aj pol roka.

Potom mala nejaké ďalšie problémy so svojim známym lekárom, až sa nakoniec v hlbokej depresii rozhodla zmeniť lekára. To som si povedal, tak to by jej malo stačiť, aby sa stala samostatná, aby tých debilov lekárskech preukla. Nestalo sa tak. Liečila sa u iného lekára ďalšie mesiace. Keď jej definitívne zložili sadru, tak jej oznámil, že Achilovu šľachu má tak stvrdnutú a skrátenu, že nevyhnutne bude musieť dlhodobo chodiť na rehabilitácie do kúpeľov. Keď som túto úbohú pacientku stretol pri šibačke, tak to mala asi 2 týždne dole sadru a čakala, odo-

vzdané, ako prasa na porážku, kedy, že to pôjde na tie rehabilitácie?? Dal som jej okamžite tieto otázky:

A to ti ani jeden lekár nepovedal, akú máš držať diétu, aby sa ti rýchlo zrastali kosti? Nie.

A to ti ten druhý lekár nepovedal, ako môžeš cvičiť šľachy a hlavne ako sa robí vodná masáž? Striedanie teplej a studenej vody a cvičenie šliach tou najúčinnjšou a pritom najlacnejšou metódou, aká existuje? Nie. Nikto jej nič nepovedal!! Tak som sa jej spýtal. A ty fakt nevieš nič o „vodnej masáži“, ako sa robí a aké výrazné zdravotné účinky má? Nie, nevie. Nikdy o tom nepočula.

Tak to som len krútil hlavou. Pýtal som sa jej, čo počas nemoci jedla. No to, čo zvyčajne, samozrejme. Takže som zistil, že jej zvyčajný jedálny lístok je:

Jedlá z bielej múky ako buchty, knedle, zákusky, pečivo s maslom, chlieb s maslom.

Kvôli zlomenine začala podstatne viac jesť mliečne výrobky ako jogurty, syry, tvaroh.

Ostatné bežné jedlá, ktoré môžete kúpiť v reštaurácii.

Zistil som však, že skoro vôbec, alebo len málo jedla, to čo by skutočne pomohlo, aby sa jej rýchlo zrastala zlomenina:

Vajcia

Kvasená zelenina a ovocie

Sardinky a iné ryby

Strukoviny a klíčky

Surová zelenina a ovocie

Hydinové mäso

Čierny chlieb a ryža

Oriešky a semená.

Namiesto toho sa dlávila nejakými liekmi, z ktorých jej, vraj, potom ešte bolo zle a bolel ju žalúdok.

No, to je teda hlupaňa! A to má už 55 rokov a žije na dedine. To by dedinčanka mala byť podstatne vedomejšia znalosť o zdraví, ako tí zdegenerovaní mestskí ľudia. Ale vidím, že to tak už nie je. Už sú debilní všetci. Všetci leniví chumaji, ktorí nemajú záujem a odhodlanie a odvahu sa starať o svoje zdravie sami, sa dávajú do hazardu zlodejom-lekárom - cvičeným tržnými princípmi, ako oškľabať „zaperenú sliepku“. Myslím si skutočne, že ženy sú sliepky. Ale muži vo vzťahu k lekárom a právnikom sú len o málo lepší.

Tržná ekonomika v zdravotníctve je ako cap v záhrade.

Ak si niekto myslí, že peniazmi a zástupmi vyštudovaných lekárov-podnikateľov sa dá vyriešiť aj zdravie obyvateľstva, tak to je úplný imbecil.

No všimnime si, koľko imbecilov je v západnej civilizácii bielej rasy. Čím majú viac peňazí, tým sú v skutočnosti chorí viac a viac. Prečo? No pretože dobre zarábajú ich lekári.

A lekári v skutočnosti úplne serú na zdravie svojich pacientov. Objektívne nemôžu mať skutočný „tržný“ záujem, aby v ich rajóne boli všetci zdraví. Však by išli do riti. Čím viac zdravých, tým horšie pre lekára. Čím viac chorých, tým lepšie. Preto lekári v podmienkach tržných princípov sú „prostitutky“ peňazí a svine, ktorým sa žiadna profesia nevyrovná. Úspešne, ako tak, im konkurujú len právnici. Totiž je bežné, že právnik vás bude obhajovať, a brať peniaze, aj keď vie, že nemôžete vyhrať daný súdny spor. Ale vrátim sa k lekárom a zdravotníctvu.

Zdravotníctvo sa musí principiálne zmeniť, čo tržná demokratická ekonomika asi nikdy nedokáže.

Zdravotníctvo nemôže byť zisková sféra. Na chorom sa nemôže zarábať. Nemoci nie sú tu ako jedna z možností zisku. To je úplná schizofrénia. Ak chcete mať vysoký zisk, musíte mať veľa chorých. Ak nemáte dosť chorých, no tak si ich musíte vychovať. Čím viac chorých, tým väčší zisk. Treba sa pozrieť, ktoré firmy majú najväčšie zisky z chorôb a budeme vedieť, kto sú naši najväčší nepriatelia. Nepriatelia nielen chorých, ale hlavne súčasných zdravých. Pretože ty, zdravý, nás serieš. Neplatíš nám. Musíme s tebou niečo urobiť!! Ak nie AIDS, alebo chrípka, no tak aspoň nejaká tá alergia. Však predsa každý trochu sčítaný vie, že všetky alergie, ekzémy a kožné nemoci najviac spôsobuje mlieko a mliečne produkty. Dokonca moja rodina v zúfalej snahe „ochrániť zdravú až liečivú povosť mlieka“ mi kúpili knihu od nejakého bratislavského lekára, známeho svojimi prednáškami o zdravej strave. A to bola sranda. Na jednej strane písal, že čerstvý jogurt je dobrý na trávenie. Inde potom strašne strašil fajčením, že americkí vedci niekde výskumom potvrdili, že tuhý fajčiar má zvýšenú pravdepodobnosť rakoviny pľúc asi o 74 % oproti nefajčiarovi. Ale potom sa ten chudák asi zabudol, alebo to napísal schválne?... Že vraj niekde tiež po dlhotrvajúcich výskumoch, tiež americkí vedci zistili, že ľudia, ktorí pravidelne konzumujú mliečne výrobky, majú zvýšenú pravdepodobnosť

rakoviny hrubého čreva až o 215 %???? To je teda v riti. Tak tí fajčiari sú na tom 3-krát zdravšie než "pojedači" jogurtov a „švajčiarskych zdravých" syrov?

Nedávno som čítal, že v Čechách je v súčasnosti 30 % ľudí už alergikov. No a veselo v televízii propagujú, aké sú jogurty zdravé???? No to je komédia??

Je neuveriteľné, čo za klamstvá a hlúposti sa verejne propagujú proti zdraviu fyzickému a aj nakoniec zdraviu psychickému. Mám už dlhodobo pocit, že niekto chce bielu rasu zlikvidovať aj fyzicky aj psychicky. Zistite, kto nežerie tie svinstvá, ktoré sa propagujú a budete vedieť, kto vás chce zničiť!!

A ak to je pravda, tak treba zničiť tohto nepriateľa nás všetkých.

Má vôbec demokraticky volená vláda v demokratických západných krajinách právo na existenciu, keď likviduje dlhodobo vlastný národ tým, že dovoľí šíriť nebezpečné klamstvá, ktoré ničia zdravie aj životy jej obyvateľov? Pravda sa úplne zastrela a propaguje sa klamstvo za účelom zisku lekárskej-farmaceutickej lobby za každú cenu bez ohľadu na smrť a zabitie. Kto v západných štátoch vie, že mliečne výrobky sú škodlivejšie než fajčenie? Prečo sa nezakážu mliečne výrobky v každej reštaurácii?

Predsa lekári už viac ako 10 rokov vedia, aké škodlivé až toxické je umelé sladidlo ASTRATAM. Astratam sa v tele rozkladá na dve zložky, z ktorých jedna je absolútne toxická chemikália, ktorá ničí všetky ľudské orgány. A toto umelé sladidlo ale je vo všetkých čokoládach, sušienkach, cukríkoch a pod. Je totiž podstatne lacnejšie než cukor. Neverte, že vo výrobku je cukor, aj keď je to tam napísané. Je tam určite aspoň 50 % ASTRATAMU. A sú vaše deti choré? No v dospelosti po takejto „toxickej diéte" na tom budú podstatne horšie!!!!

Východisko z tohto podvodu je len jedno. Zabudnúť na tržnú ekonomiku tam, kde to je proti zdravému sedliackemu rozumu. Sedliacky rozum je rozum prírodný. Je to rozum jednoduchý a vedúci k podstate veci. Zdravotníctvo sa nemôže riadiť tržnými princípmi.

Môj návrh na riadenie zdravotníctva je takýto. Princípy sú:

Štát musí vytvoriť preventívny systém, ktorý bude nútiť obyvateľov k zdravému spôsobu života. Najdôležitejšie kritérium, ktoré môže človek ovplyvniť je zdravá strava. Takže jednoducho sa nezdravé potraviny zaťažia zdravotníckou daňou a to podľa toho, ako škodia zdraviu bežného človeka.

Peniaze utfžené z tejto dane pôjdu do zdravotníctva. Čím bude potrebné viac peňazí, tým viac sa zdvihne daňová sadzba z nezdravej stravy, a to pomerne podľa škodlivosti jednotlivých potravín. Môj návrh daní by bol asi:

Mliečne výrobky - 100 % daň

Mozgy zvierat - 200 % daň

Hovädzie mäso - 70 % daň

Biela múka - 50 % daň

Vnútorosti zvierat - 70 % daň

Bravčové mäso - 40 % daň

Cigarety - 35 % daň

Akékoľvek výrobky konzervované a chemicky upravované a farbené a pod. - 50 % daň

Umelé sladidlo Astratam - 500 % daň, alebo taká, aby bol o 50 % drahší ako cukor

Hospodárske zvieratá chované na mäso, ktorým sa do potravy dávajú antibiotiká - 100 % daň (to sú teraz asi všetky- ha ha??)

Hospodárske zvieratá chované na mäso, ktoré sa kŕmia krmivom, ktoré nieje ich prirodzené žrádlo, aleje umelého charakteru, napr. sliepky sa kŕmia rybou múčkou, alebo kostnou múčkou (zo zdochlín?) a pod. - 100 % daň (to sú teraz asi všetky- ha ha??)

Ináč modifikované potraviny, nie prirodzeného charakteru - 50 %

Farbené limonády - 100 %

Ostrý alkohol - 50 %

Pivo - 10 %

Červené víno - 0 %

A podobne.

Ja som len amatér a toto je len návrh. Lekári určite vedia dobre, ako by urobili zdanenie. Hneď by bolo dosť financií v zdravotníctve. Súčasne sa významne podporí tradičné poľnohospodárstvo na vidieku.

Výrazne by sa zakázalo používať lieky tam, kde to nie je potrebné a kde sú dostatočne účinné prírodné spôsoby liečby. Ako napr. na chrípku je častokrát podstatne účinnejšia obyčajná cibuľa, žuť ju v ústach, než všetky tie chemické svinstvá. Použitím cibule sa ja vyliečim za 24 hodín. Žujem kúsok cibule každých 10 až 15 minút. Pri použití liekov sa bežne liečim aj 2 týždne.

Lekári by nemali platy podľa počtu pacientov, ale fixný, podľa kvalifikácie, odpracovaných hodín a výška prémie by bola od počtu chorých,

čím viac chorých, tým menšie prémie. Lekári musia mať záujem na zdraví svojich pacientov.

Štát musí dotovať činnosti, ktoré prospievajú zdraviu obyvateľstva, ako je masový šport, masová duševná aktivita, ako sú kluby a krúžky. Toto by malo byť výhodné riadiť a koordinovať centrálnne, aby bol efekt pri vynaložených prostriedkoch čo najlepší.

U toho, komu sa preukáže nedostatočná fyzická kondícia, otužilosť a pod. bude zaťažený špeciálnou daňou. Na to budú povinné pravidelné testy a kontroly. Iné dane nebudú!!

U toho, komu sa preukáže, že denne nevypije min. 25 ml čistej vody na kg hmotnosti jeho tela, bude zaťažený špeciálnou daňou. Totiž ak organizmus nemá dostatok čistej vody, je celý poškodzovaný jej nedostatkom.

Zdravotníctvo a dôchodkový systém je najväčšia záťaž pre štátny rozpočet na Slovensku. A pritom sa dajú znížiť náklady za 10 rokov odhadnem o 50 % a viac a hlavne súčasne sa takto dá podstatne zlepšiť zdravie ľudí.

Kapitola 49

Súdnictvo

Súdnictvo je klasický príklad podvodu na obyvateľstve daného štátu. Súdny sú všetky skorumpované a úplatné. Svoje praktické skúsenosti so skorumpovanými právnikmi, ani nebudem uvádzať. Bežné je, že právnik vás bude presviedčať, aby ste sa súdil, že na to máte právo. On však dopredu vie, že súd prehraté. Ale dobre na vás zarobí. To ešte nie je najhoršie.

Mám viac osobných skúseností, že právnik, ktorý zastupoval jednu stranu, dostal peniaze od druhej strany a teda bral od oboch strán. Nakoniec pred súdom vystupoval tak, aby dostal maximálnu odmenu z oboch strán.

To je spravodlivosť podľa zákona????

Toto môžete čakať stále v demokratických systémoch súčasnosti. Pocitívych právnikov je percentuálne stále menej. Neverte im vôbec. Ešte horšia je situácia u štátnych sudcoch. Oni nemajú žiadna zábrany. Kto za-

platí, ten sa vezie. A hlavne ak sa na nich nevzťahuje kontrola ich činnosti - no ako cap v záhrade.

Situácia je dramatická a šokujúca pre neznaleho a hlúpeho. Je vás drvivá väčšina. Nechcem sa touto špinou ďalej zaoberať. Navrhujem:

Zrušiť štátne - občianske sudy, štát je len zásterka pre podvodníkov a svine najhrubšieho zrna

Vytvorí sa systém súkromných súdov - rozdelenie bude: obchodné spory, občianske spory, ekonomická kriminalita a trestná kriminalita a možno vojenská a obranná kriminalita?

Obchodné spory na základe uzatvorených zmlúv budú rozhodovať len súkromné rozhodcovské sudy.

Kvalifikácia rozhodcov sa určí na základe odbornosti a praxe na niekoľko stupňov. Napríklad:

stupeň - spory do 10 000 eur

stupeň - spory do 100 000 eur

stupeň - spory do 1000 000 eur

stupeň - bez obmedzenia

U obchodných zmlúv a obchodných vzťahov si jednoducho zmluvné strany dohodnú konkrétnych súkromných sudcov, ktorí budú rozhodovať prípadný spor z daného obchodného vzťahu.

Ak by náhodou daný súd zanikol, alebo ináč nemohol rozhodovať, tak si dohodnú aj náhradníka.

Pre spory do 10 000 eur dohodnutý sudca rozhodne a proti rozhodnutiu sa nedá odvolať.

U sporov nad 10 000 eur bude rozhodovať 4-členné zloženie rozhodcov - po 1 za každú stranu a 2 za rozhodcovský súd. Musí sa rozhodnúť min. 3/4 väčšinou hlasov.

U občianskych sporov si každý sudca - alebo súd - stanoví svoju cenu a pravidlá a poriadok. Sporiace sa strany si dohodnú, ktorý súd ich bude riešiť. Ak sa strany nedohodnú na sudcovi, bude im sudca pridelený na základe nejakého automatického nezávislého systému, ktorý bude neutrálny na základe napr. regiónu a sídla žalovaného a ceny za akú sa má spor rozhodnúť.

U kriminálnych činov budú súkromní sudcovia prideľovaní podľa poradia prípadov a regiónov. Počet sudcov bude ekonomicky obmedzovaný počtom prípadov a reálnym zárobkom daného sudcu.

Sudcovia vždy budú rozhodovať samostatne a neobmedzene. Avšak bude možné žalovať sudcu za nesprávne rozhodnutie.

Cena za zažalovanie obchodných sporov v odvolaní bude napr. 50-krát vyššia, ako celková odmena pre súd, ktorý rozhodoval pôvodný spor. Rozhodovať o oprávnenosti bude kolégium 4 vylosovaných sudcov. Musia rozhodnúť jednohlasne. Ak nerozhodnú jednohlasne, zvolí sa iné kolégium a prvé dostane odmenu len vo výške 10 % celkovej.

Ak kolégium rozhodne, že sudca sa zmylil, zaplatí odsúdený sudca (sudcovia) pokutu vo výške 50-násobku celkových súdnych poplatkov danému kolégiu a odvolávanému sa cena za odvolanie vráti. Ak kolégium rozhodne, že sudca (sudcovia) súdil správne, získa od žalobcu odmenu vo výške 50 % súdnych poplatkov a kolégium sudcov dostane odmenu zvyšných 50 % súdnych poplatkov, ktorý zaplatil ten, kto sa odvolal.

Cena za zažalovanie nesprávnosti rozhodnutia trestných činov bude stanovená tabuľkou:

Čím vyššie udelené tresty, tým vyššie pokuty. Pokuty musia byť tak vysoké, aby sudca, ktorý sa zmyli, stratil nepomerne vyššie peniaze, než získal pri danom súdnom spore. Ale súčasne u trestnej činnosti bude nezávislá občianska skupina skúmať, či sudca nerozhodol preto, že nechcel. V tom prípade ak sa tomuto sudcovi toto dokáže, stratí prácu na 10 rokov, plus zaplatí vzniknuté náklady a daný súdny spor sa dostane na súd znova.

Musíme si uvedomiť, že ako náhle na danom súdnom rozhodnutí „spolupracuje“ viac ľudí, tak potom sa všetci odvolávajú na „kolektívnu nevinu“ pri nesprávnom rozhodnutí. To musí definitívne skončiť. Kto urobil chybu či už zámerne, alebo svojou neschopnosťou, tak musí platiť. Na tak zodpovedné pozície musia byť dosadení len tí najschopnejší.

Nie „skorumpované politické mafiánske“ štruktúry.

Avšak pre trestné činy, kde bude hroziť väzenie v dĺžke viac ako 5 rokov budú špeciálne súde, aby nemohli byť sudcovia zastrašovaní a vydieraní. Sudca bude súd len viesť a organizovať, nebude mať rozhodovaciu právomoc. Sudca len podľa zákona určí rozmedzie minimálneho a maximálneho trestu, ak bude žalovanému daný zločin súdom preukázaný. Rozhodovať o treste budú rozhodcovia v počte od 10 do 30, čím závažnejší kriminálny čin, tak tým vyšší počet rozhodcov. Medzi rozhodcami bude min. 10 % sudcov alebo právnikov a zvyšok ľudí so vzdelaním minimálne vysokoškolským. Vek sudcov musí byť od 30 do 60 rokov, nie mladší. Títo rozhodcovia rozhodnú min. 51 % väčšinou hla-

sov. Rozhodcovia budú v anonymite pred verejnosťou aj vzájomne pred sebou, aby nebolo možné ich zastrašovať a ich vydierať v priebehu procesu a ani v budúcnosti. Jeden rozhodca sa môže zúčastniť v čase 3 rokov len 1 súdneho pojednávania. Systém podobný, ako je v USA.

Súdnictvo aj polícia na Zemi musí sledovať tieto princípy:

Ak vo svojom živote robíš podvody, tak si výrazne zaťažuješ svoju karmu pre život v záhrobí a potom budeš mať obrovské problémy na druhom svete.

Polícia aj súdnictvo musí zistiť tvoje podvody tu na Zemi, a to riešiť ešte v tvojom živote v tomto svete, na Zemi - čím skôr, tým lepšie.

To je obrovská pomoc pre teba (nebudeš sa škvariť v pekle) aj pre tvoje okolie.

Tak vyrastie na Zemi nová silná generácia nových reinkarnácií, ktoré rýchle zmenia život na Zemi.

V prechodnom období bude určite potrebný ešte doplňujúci systém.

Hovorím tomu „negatívna reklama“, alebo „negatívna databáza“. Každý subjekt musí mať právo kritizovať a osočovať iný subjekt bez vynaloženia neadekvátnych ekonomických nákladov, ktorý podľa jeho názoru mu spôsobil škodu, a to úmyselne alebo neúmyselne. Pretože odhadujem, že 99 % podvodov sa podvodníkom prepečie, pretože poškodený subjekt nemôže toho, kto mu uškodil zažalovať, pretože:

Nemá na to peniaze.

Nemá na to čas.

Je to drobnosť z hľadiska finančnej straty aj trestného práva.

Neverí, že by uspel so svojou žalobou, pretože má málo dôkazov.

Iné dôvody.

Vznikne „Negatívna databáza“, ktorá bude prístupná každému. Podvodníci budú mať rýchlo na svojom mene (a adrese) množstvo „negatívnych informácií“. S každým rokom, s každou ďalšou činnosťou im bude pribúdať a zväčšovať sa „ich kredit“. To bude dosť podobné, ako sa im bude zväčšovať ich „konto“ aj na účte v „záhrobí“, kde aj tak už rýchle odídu. Co je to 50 rokov aktívneho života na Zemi? To je ako z rýchlika...

Preto títo zurvalci potrebujú vidieť svoj „účet“ už tu na Zemi. Týchto však potrebujeme poznať všetci, aby sme si na nich dali pozor.

Skončíme definitívne s týmto optimizmom a nekritickým a naivným pozitívnym myslením. Už som inde písal, že pozitívny je a pozitívne neustále myslí, len „nenormálny človek“.

Súčasne musia byť firmy zodpovedné za svoju reklamu. Ak ich reklama je nepravdivá, tak má právo ktokoľvek ich kritizovať a povedať, že klamú. Firmy, ktoré klamú ľudí za účelom zisku, musia byť žalované na prvom mieste konkurenčnými firmami. Alebo aj štátom, ak takáto reklama bude znamenať pre veľký počet ľudí omyl v ich rozhodovaní.

Súdniectvu je potrebné sa venovať viac, ale ja teraz nemám motiváciu sa tým zaoberať, pretože aj tak viem, že je to zbytočné, dokiaľ sa nemení systém vlády a volieb.

Kapitola 50

Žena a muž v demokracii

Neustále za posledných 15 rokov sa stretávam s degeneráciou duchovných hodnôt. Demokratický systém vyslovene vytvára tlak na presadenie sa hodnôt, ktoré sú spojené len s hodnotou peňazí a zisku. Iné hodnoty sú potláčané a nemajú žiadny zmysel pre demokraciu.

Demokracia je najagresívnejší systém, ktorý na Zemi vznikol. Demokracia má našťastie jeden seba zničujúci systém, ktorý funguje nekompromisne a isto. To je žena. Žena je mnohonásobne agresívnejšia než muž. Mužova agresivita je úbohá. Prejavuje sa len fyzicky. Ženina agresivita je komplexná a nepozná žiadne hranice a zmilovanie. Ak sa žena cíti ponížená nedostatočným záujmom muža o ňu, tak bez akýchkoľvek duševných zábran je schopná sa pomstiť a necíti nič iné, než zadosťučinenie. Napríklad muž, ktorý dosiahne vysokú duchovnú úroveň, je ochotný za svoje presvedčenie zomrieť, alebo odísť od svojej rodiny a odísť od svojich detí a odísť od svojich rodičov a odísť od svojich kamarátov a odísť od svojho okolia. Žena, žiadna žena nikdy neodíde od svojej matky a už vôbec nikdy neodíde od svojich detí. Opak je len vo filme a v knihách.

Ženy sú menej cenné vo vzťahu k „božským hodnotám“ a oprávnené musím súhlasiť s islamom, že ženy sú tie menej cenné vo vzťahu k vyšším hodnotám.

To však platí o väčšine asi 95-99 % žien. Sú však výnimky, ktoré si zobrali za svoj životný vzor svojho otca, ktoré sa odlišujú absolútne od

ostatných žien, nekamarátia sa s nimi, kamarátia sa od mladosti podstatne viac s mužmi, ale to nestačí. Hlavne svojim reálnym životom podporujú hodnoty duchovné, rastú duchovne, trpia svoj ženský údel a obdivujú mužskú rolu, ale nesnažia sa napodobňovať to, čo im nie je Bohom určené. Sú to múdre ženy.

V demokracii, ako ju sledujem v Čechách a na Slovensku, sa postupne úplne rušia hodnoty ako:

Múdrost' spojená s vekom.

Inteligencia spojená so vzdelaním a myslením.

Úcta k pracovným výsledkom starších ľudí.

Úcta k hodnotovým systémom iných.

Mladí ľudia, ale už aj ľudia vo veku po 40 rokov, nie sú ochotní rozmyšľať o názoroch starších, múdrych, tých, ktorí majú napríklad viac ako 70 rokov. Starší, ale len tí, ktorí sú múdri ľudia, sú uvoľnení, pomalí, mierni, neagresívni, vyrovnaní, nechcú už zboriť svet, aby presadili svoje myšlienky a dosiahli svoje zisky, nechcú obsadiť iné mysle a iné územia za účelom zisku. Demokracia potláča hodnoty duchovné a nastoľuje hodnoty zisku. Ženy, ktoré mali byť od Boha duchovné, sa masovo stávajú zástanke zisku a mamonu. Žena chce nový byt, nové auto, nové oblečenie, nové topánky, pre dcéru chce nový, najnovší mobil, luxusnú školu v zahraničí, a pod. Muž nešťastník nie je schopný odolávať, pretože je slaboch a nie je schopný s tým nič urobiť, pretože ženská duševná agresivita je mnohonásobne väčšia než súčasná agresivita fyzická mužova. A demokracia podporuje ženskú agresivitu absolútne aj zákonmi. Muž je vystavený zákonom o takzvanom „domácom násilí“. No to je hovadina na „entú“. Ženina schopnosť intríg a manipulácií nemá nič spoločné s mužskou naivnosťou o jeho pozícii a role.

Pýtal som sa jedného pražského právnicka, ktorý má dlhoročnú prax s rozvodmi. Aký je pomer pri rozvodoch medzi mužmi a ženami. Povedal mi, že už mnoho rokov vôbec neverí svojej žene, nie kvôli nej samej, ale kvôli výsledkom svojej praxe rozvodov. Drvivá väčšina žien svoje rozvody plánuje systematicky a vyslovene materialisticky mnoho rokov dopredu. Ich vzťah k Bohu a k vyšším hodnotám, je úplný nezmysel a len výmysel mužov. Súčasná eufória v duchovné hodnoty medzi bielou rasou, je len únik mužov od svojich bielych bezcitných žien. A tieto ženy sa rýchlo prispôbili slabosti a demencii svojich bielych mužov-tupcov. Oni sa tvária, že vyznávajú tie isté hodnoty, ako ich muži. Ale po-

znáte to jednoducho. Už Ježiš povedal „poznáte ich po ovoci“. Vynikajúca myšlienka. Poznáte, akú máte ženu, podľa výsledku života, ktorý s ňou žijete. Ak váš život má duchovný kladný význam pre vás, a vy s pribúdajúcim vekom duchovne aj celkovo sa cítite čoraz lepšie, tak „OK“.

Ak nie, tak viete, čo máte doma.

Človek sa v súčasnosti rýchlo mení. Dobrá žena sa mení na zlú a zlý muž sa mení na dobrého a naopak. Čo tieto zmeny najviac podnecuje?

U muža aj u ženy je to rozdielne. Rozdiel v hodnotách aj výsledku je obrovský. Už preto sa nemôže žena rovnať mužovi, a nemá význam, aby sa muž snažil chápať a rozumieť ženám. Ak muž sa snaží rozumieť žene, tak ako by sa snažil rozumieť ľave. Ľava stále len pije, prežíva, nosí náklady, nosí svojich nosičov, počúva a nemá vlastný názor kam má ísť. Ak ľave dáte možnosť sa rozhodnúť, kde pôjde, tak asi pôjde do púšte a vy tam skapete od smädu. Ona vydrží, ale vy muži nie.

Vrátim sa naspäť, prečo sa ženy stávajú zlými a muži tiež?

Tak najskôr o ženách. Žena je zlá od narodenia, tak ako muž. Skoro každý, kto sa narodil na Zem, a dostal možnosť sa reinkarnovať na Zem, má nejaké hriechy z predchádzajúceho života. Avšak u ženy je špecifický problém v bielej rase a to sú naše matky. Matka má prirodzene bližšie k dcére než k synovi. Dcéru hladká, miluje, ochraňuje, pomáha jej častokrát nekriticky, a tým podporuje jej zlé „EGO“. Dcéry takýchto bielych matiek sú agresívne, neveriace v skutočného Boha, rozmazané majetkom, nafúkané prehnanou starostlivosťou, hlúpe sledovaním televízie a napodobňovaním mužov. Tieto ženy nechcú mať deti a žiť rolu ženy. Oni chcú mať tak jedno dieťa, aby sa mohli realizovať a mať svoje dieťa ako svoju hračku, aby mohli vydierať psychicky, ale hlavne materiálne svojho muža a aj rodinu muža aj rodinu svoju.

Základný problém bielej rasy je demokracia. Demokracia má len krátkodobý kladný výsledok. Na Slovensku a v Čechách to bolo len niekoľko rokov, pretože degeneratívna emancipácia a feminizmus, ktorý sa v Amerike vyvíjal desaťročia, sa cez televíziu propagoval otvorene a masovo okamžite. Mladá generácia, ktorá nebola chránená odmietnutím autorít a rodičov, bola okamžite nakazená týmto nebezpečným vírusom a neliečená choroba sa masovo šíri a zamoruje všetko od miest cez dediny až po vrcholky hôr.

Už ani ryby v rieke nie sú také, aké boli predtým. Ha ha.

Prečo je teda žena zlá. Hlavne preto, že má možnosť vlastného názoru. Žena, ktorá sleduje televíziu a umožní jej vlastný názor, tak to je tragédia. Najväčší problém bielych žien je televízia, masové komunikačné prostriedky. Tým, že žena je menejcenná, má menšie schopnosti vlastného názoru, tak žena „žerie" tie „hovadiny", čo vidí a počuje z televízie a číta v časopisoch. Ženy serióznu dennú tlač-noviny nečítajú, to ich nezaujíma. A nezaujíma ich to preto, lebo v novinách sa píše o politike. To čo sa deje v politike predznamenáva, čo bude zajtra, za týždeň, ako sa vyvinie po voľbách nová vláda, jednoducho aká bude budúcnosť. Ženy budúcnosť nezaujíma. Pre nich je dôležité, že za týždeň bude výplata a muž jej zasa donesie výplatu a rozmýšľa teda, čo si kúpi, čo by si mohla kúpiť, čo by si rada kúpila, keby ten jej debil viac zarábal.

Muži si hlúpo myslia, že ženy sú im rovnocenné. Nezmysel. Žena je s mužom rovnocenná pred Bohom. Žena je s mužom rovnocenná tým, že vyplňuje medzeru a deficit, čím muž nedisponuje. Avšak žena nie je a ani nikdy nebude mužovi rovnocenná myslením a schopnosťou vlastného názoru. Žena bude vždy len preberať názory ostatných, zo svojho okolia, a to čo je práve „IN". To čo práve ide v „TELEVÍZII", v módnych časopisoch, alebo medzi kamarátkami. Alebo nová móda čižiem v meste????

Vy, muži bielej rasy, ste duševne narušení, ak skutočne počúvate svoje ženy, a chcete ich mať seba rovné. Tak máte len dve možnosti:

V takejto rodine je buď muž uštvaný a zničený a žena je OK

Alebo žena je uštvaná a zničená (ale určite len dočasne) a muž je OK, ale jeho deti sa s ním nechcú moc baviť, pretože otec škodí ich matke (deti už nechápu rozdielne životné role muža a ženy).

V bielej demokratickej spoločnosti nemôže existovať rodina - manželstvo - vzťah - muža a ženy, kde by boli obidvaja rovnako spokojní. Nie je to možné, kvôli vyššie uvedenému. Ak žena sleduje „TELEVÍZIU", tak zákonite musí svojou prirodzenosťou reagovať a snažiť sa byť „schopnou". Prirodzenosťou ženy je napodobňovanie. Žena nemá vlastný názor. Ona má názor svojej matky, kamarátky, televízie. Alebo názor svojho muža. Žena nie je schopná nezávislého myslenia. Ak má vaša žena váš názor, to znamená, že je to múdra žena a podvedome si uvedomuje svoje obmedzenie. Možno, že to niekde aj čítala, alebo počula, a ak si to vzala za svoje, to znamená, že je to múdra žena a váži si sama seba a nepodceňuje sa vo vzťahu k mužovi a nenapodobňuje ho. To

je dobre. Máte dobrú ženu. A nesnažte sa nájsť inú, pretože inú takú ne-
nájdete. Ale najpravdepodobnejšie táto žena to nikde nepočula, ale len to
podvedome cíti a tak jedná.

Opakujem, žena je mužovi rovnocenná pred Bohom, ale nie v mužo-
vých schopnostiach a muž nie je rovnocenný žene v jej schopnostiach.

Aké sú teda schopnosti ženy, ktoré nemá muž????:

Žena rodí deti.

Sexuálne žena môže súložiť bez toho, aby cítila erotické vzrušenie.

Je duševne veľmi agresívna a muž sa jej nemôže rovnať.

Jej dcéry (častokrát aj synovia) majú vždy bližší vzťah k matke než
k otcovi.

Aké sú schopnosti-prednosti muža, ktoré nemá žena????:

Je aktívny a má potrebu meniť to, čo je zaužívané.

Má schopnosť vlastného názoru a myslenia, nezávislého od okolia.

A to je všetko.

Ak prídete na iné výrazné schopnosti muža oproti žene, tak mi dajte
vedieť. Aj preto muž v bielej rase tak nezodpovedne podcenil sám seba
a nechal svojej žene, aby ovládla „bojisko“. Žiaľ musím povedať, že
vzťah medzi bielou ženou a mužom sa podobá boju o moc a ovládanie.
Prečo bojujú spolu?

Pretože demokracia zatemnila mozgy aj mužom aj ženám.

Nechápem, prečo nerozoberá dôkladne už prvú demokraciu v starom
Grécku, ktorá nakoniec úplne skolabovala. Zo starého Grécka je pojem
„Xantipa“. To je tá najhoršia žena, ktorá bola. Bola to žena filozofa, kto-
rého pozná celý súčasný „demokratický biely svet“.

Za starej Gréckej demokracie sa tak rozšírila mužská homosexualita,
že to nikdy až doposiaľ nemalo obdoby. Prečo? No preto, že muži si ne-
chceli robiť problémy s agresívnymi ženami, ktoré nechceli súložiť. Ne-
pripadá vám to dosť podobné súčasnému stavu v západnej civilizácii
v bielej rase? Ako skončila táto stará Grécka civilizácia? Alexander Ma-
cedónsky bol vrcholom tejto ženskej agresivity, ktorá dobyla celý Svet.
A bol asi homosexuál? Ale potom to všetko skončilo. Ženy nerodili deti
a Gréci boli pre valcovaní schopnejšími ženami-rodiečkami iných národ-
ností-mužov.

Západná civilizácia rýchlo speje k tomu istému. Myslím si, že za 50 rokov skončí celá slávna EÚ aj USA. EÚ bude „zožratá“ moslimskou a černošskou civilizáciou a USA indiánskou a černošskou civilizáciou. A Rusi budú „zožratí“ moslimami z juhu a Číňanmi z východu. A tým skončí aj demokracia.

Nemá význam, aby tieto civilizácie bojovali s bielymi demokraciami. Tým by si len uškodili. Nech si počkajú. Čas pracuje pre nich. Jednoducho biele demokracie sa scvrknú nedostatkom ľudí, pretože ich ženy nebudú rodiť a ostatné civilizácie vyhrajú s ich ženami s počtom ich narodených detí. Už ten „úbohý“ Hegel presvedčil svet o zákone dialektiky „zmena kvantity na kvalitu“. S počtom narodených detí moslimov, černochoch, indiánov, Číňanov a pod., ktoré sa narodí v „bielych demokraciách“, sa dostaví aj kvalita. Demokracie západnej civilizácie sa zrútiť z vnútra. Netreba žiadny tlak zvonka. Vyvarujte sa tlaku z vonka. Nechajte ich tak. Nech sa zožerú zvnútra sami. S postupujúcou agóniou budú biele rasy agresívne. Ustúpte. Je to len dočasné. Nebojujte. Nech vás obsadia nielen ideologicky, ale aj fyzicky. Nepreberajte ich kultúru, ktorá je v slepej uličke. Nechajte ich. Ak sa nezmenia, budú prerastení, ako keď les prerastie trávu. Prečo by malé stromčeky chceli vypáliť trávu, ktorá je teraz vyššia ako oni? Však by vypálili aj sami seba!!!! Počkajte a nechajte vedľa seba rásť aj trávu. Nech si myslí, že má viac, keď zaberá väčšiu plochu.

Poznámka:

Zaujímavé ako sa mení kvalita narodených detí pred demokraciou a za demokracie!!!!

Za starých čias bolo bežné, že staršie deti boli tie duchovne horšie ako najmladšie. Bežne v rozprávkach sa hovorilo, že najstarší a stredný brat boli priemerní, alebo zlí a ten najmladší bol ten dobrý. To isté platilo aj o princeznách. Najmladšia bola kráľovi najmilšia. A teraz v demokracii??

Úplne naopak. Najstarší súrodenec je obyčajne schopnejší a lepší aj duchovne ako ten najmladší. Dokonca som si všimol, že ten najmladší je zvyčajne úplne rozmazaný "fracek". Zvyčajne lenivý a drzý a navyše nafúkaný. Prečo je to tak?

Princíp reinkarnácie duše je jednoduchý. Kladná duša sa reinkarnuje len do matky, ktorá je milujúca a bezpodmienečná. V minulosti sa ženy vydávali za mužov, ktorých im určili rodičia, finančné a rodinné podmienky a podobne. Preto prvé deti boli nie pod vplyvom lásky. Naopak

postupne začali ženy milovať svojich mužov, pretože nemali na výber, a zo vzniknutej lásky sa rodili lepšie duše.

V demokracii je to naopak. Prvé dieťa je pod vplyvom okamžitej lásky a nadšenia. Avšak potom pod vplyvom televízie a novín a demokratického okolia chce byť žena samostatná a mať svoj názor a prestáva milovať svojho muža, a preto aj karma rodeného dieťaťa musí byť kvalitatívne úplne inde. Preto v demokratických štátoch iné ako prvé narodené deti sú zvyčajne lakomé, lenivé, agresívne, sebecké a pod.

Asi mnohé ženy v degenerovaných demokraciách to tušia, prečo nechcú mať viac ako 1 dieťa?

Kapitola 51

Staroba

Život na Zemi je veľmi ťažký. Každý človek s pribúdajúcim vekom je stále viac a viac „opotrebovaný“. Je „opotrebovaný“ stále viac a viac po všetkých stránkach. Fyzicky, psychicky, mentálne, emocionálne, duchovne, sexuálne...

Je len veľmi malé percento ľudí, ktorí sú takí výnimočne schopní, ktorí sú schopní v pravý čas opustiť život, ktorý až do posledných momentov boli schopní žiť tak, ako sa od nich požadovalo. To je skutočne tragédia, že všetci žijú život, ktorý sa od nich požaduje. Požadujú to rodičia, požadujú to kamaráti, požaduje to ekonomické a politické zriadenie, požaduje to „počasie“, všetci okolo nás požadujú, aby sme žili tak, ako sa nám nechce. Tak na ktoré „hovno“ to teda je?

Len veľmi málo ľudí odíde od ostatných a na konci života začne žiť ten život, ktorý vždy chceli žiť. Žiaľ, nikomu sa nepodarí v mladosti žiť život, ktorý skutočne chcú žiť. A nie je to len preto, že to nedokážu po stránke psychickej, fyzickej, alebo hoci len ekonomickej. Nedokážu to hlavne preto, že majú za sebou obrovský tlak svojho okolia - ľudí, normy, zákony, prírodu...

Žiť život podľa svojich predstáv dokážu len výnimoční ľudia a asi len na konci svojho života. Títo ľudia sa vždy vyznačujú psychickými vlastnosťami, ktoré ostatné ich „normálne“ okolie desí, znervózňuje, depri-

muje, vyvádza z rovnováhy, ostatní nevedia, čo majú rozprávať a ako sa chovať v prítomnosti týchto „samorastov“. Charakteristické pre týchto ľudí je, že sa vzdávajú dospelým vo svojom okolí a zblížujú sa s deťmi, zvieratami a prírodou.

Ale aj títo ľudia posledné, čo nedokážu opustiť, sú ich vlastné deti. Pre ne trpia do konca svojho života.

Včera som stretol v obchode starú ženu. Nakupoval som v hypermarkete s dcérou, ktorá má 7 rokov. Dcéra má pekné oči, biele dlhé vlasy a pekne sa usmieva. Za nami vo fronte stála stará žena vo veku asi 70 rokov. Ako som ju zazrel, hneď mi bola sympatická. Prihovorila sa mojej dcére. Jej spôsob konverzácie bol veľmi hrubý, neotesaný, skoro by som povedal negramotný. V ústach jej chýbalo aspoň 10 zubov. Keď sa usmievala na dcéru, tak som mal pocit, že ona z toho má strach. Ruky mala veľmi hrubé a pokožku popraskanú. Ja som na pás pred pokladňou vyložil nákup za asi 2000,- Sk a ona chudera len nejaké rožky a drobnosti, tak maximálne za 150,- Sk. Ona to videla a bez akejkoľvek závlsti, zlosti, alebo bolesti, hovorila:

A, vy máte len jednu dcéru, ona je jedináčik. Tak to je jasné, že jej všetko dáte. Ja nemá žiadne deti. Vždy som chcela mať deti, ale nepodarilo sa mi to. Môj muž si našiel inú ženu a ďalších mužov, ktorých som mala, si vždy našli inú a mňa nechali samú. Mám sestru, ktorá má dve deti. Vždy som im dávala, kupovala, čo som im videla na očiach. Teraz, už na dôchodku nemôžem im dávať. Už nemám peniaze. Už mám 60 rokov. (Ja som myslel, že má aspoň 70?) Opustil ma aj môj posledný muž- Rodičov už nemám. Sestra má svojho muža a svoje deti a oni ma nechcú, pretože už deťom nenosím darčeky ako pred 10 rokmi. A sestra si už asi tiež myslí, že som už iná ako predtým. Ale vaša dcéra je veľmi pekná. Taká ako boli aj moje 2 vnučky v tom veku. Ale môj vek je už vek smrti. Mne sa už ani nechce žiť, keď som už len sama.

Ten jej monológ trval len asi 3-5 minút. Ale slová boli nekompromisne priame a spojené s citmi, ktoré sa zrkadlili na jej tvári. Och Bože...

Nemôžem jej pomôcť. Nevieam, či sa z nej nestane bezdomovec na konci jej života. Chcel by som jej pomôcť, ale nemôžem, pretože neviem ako, a pretože nemám na to prostriedky. Chcel by som, moc, ale to nestačí. Svoju bezmocnosť som cítil úplne fyzicky, keď som odchádzal od pokladne, platil som ten veľký a bohatý nákup a pri odchode som ju pozdravil. Ona s mojím pozdravom vôbec nepočítala. Pozerala na môj veľký nákup a my-

slela si, že sa moc zarožprávala, a že ja som ju už nechcel počúvať a v očiach mala výraz previnilého dieťaťa, ktoré sa ospravedlňovalo, že urobilo niečo nesprávne. Keď som sa s ňou lúčil pozdravom „dovidenia“ pri odchode od pokladne, bola prakticky šokovaná. Naše pohľady sa stretli a ona vedela okamžite, že s ňou cítim, ale že neurobím „NIČ“.

Starý človek sa blíži k smrti, a preto postupne stráca „zbytočnosti“, ktoré sú mu nanič. Ak človek na niečom bol závislý, niečo nutne citovo potreboval, tak na konci života s najväčšou pravdepodobnosťou to stratí. Zákon boží a aj prírodný a aj vesmírny je taký. My, ľudia nemôžeme pomôcť v skutočnosti nikomu. Každý si musí pomôcť sám. Ale tá samostatnosť a individualizmus musí byť len psychický, duševný, duchovný a ústretový stav „žiarenia očí, ktoré pozerajú už na druhý SVET“. Čím viac človek trpí počas svojho života, tým viac bude asi trpieť aj na konci svojho života. Toto som odporoval. Prečo to tak je?

Rozmýšľajte sami. Neviete? To je veľmi zle!!

Kapitola 52

Dobrý vzťah muža a ženy

Dnes som sa rozhodol porozmýšľať nad manželstvom, alebo partnerstvom muža a ženy. Myslím, že manželstvo v bielej rase je postupne odsúdené na zánik a prevládne len nezáväzná partnerstvo. Jednoducho si chcem posvietiť na vzťah muža a ženy.

Aké hodnoty rozhodujú o tom, či daný vzťah je perspektívny, vyrovnaný, naplňujúci, trvalý na celý život, vášnivý a milujúci dlhodobo, rozvíjajúci, meniaci sa evolučne v závislosti od veku obidvoch, duchovne aj materiálne podporujúci... alebo bude negatívny a deštruktívny????

Základné hodnoty pre človeka na Zemi asi sú:

Vzťah k Bohu a duchovný svet.

Vzťah k peniazom a materiálny svet.

Vzťah k deťom a k ľuďom.

Vzťah k prírode živej aj neživej (z pohľadu človeka, čo je živé).

A je tu ešte niečo umelé, vytvorené človekom, čo kombinuje všetky vyššie uvedené 4 základné princípy, a to je umenie a kultúra. Duchovno-materiálne hodnoty, ktoré niekoho môžu povznášať k výšinám duchovného i reálneho sveta na Zemi a iného ponárať do bahna materiálneho zahubenia. Rozdiel nieje navonok viditeľný, dá sa poznať len podľa citu a miery.

Tejto umelej hodnote - kultúra a umenie - budem hovoriť „piaty element“. (Videl som americký film „Piaty element“ a páčil sa mi.).

Pomerná miera hodnôt a kvalít obidvoch partnerov by sa mohlo ohodnotiť asi takto:

Extrémne rozdielne.

Rovnaké (protiklad k rozdielnemu).

Podobné (číslo tri je najčastejší znak omylu dokonalosti).

A zaujímavo vyvážené - oblasti, kde jeden partner duchovne alebo fyzicky mierne zaostáva, má lepšie vyvinuté druhý a naopak

Budha že vraj povedal: Struna na hudobnom nástroji, ktorá je málo napnutá, „nehrá“- to je poloha rovnakých partnerov. Struna, ktorá je napnutá príliš, „praskne“ - to je poloha extrémnych rozdielov. Len tá struna, ktorá je napnutá akurát, „hrá dobre“. A to je čo? To je to podobné, alebo zaujímavo vyvážené? Myslím si, že jednoducho Budha zabudol uviesť, že na tom hudobnom nástroji musí hrať človek. Ak na nástroji hrá amatér, ľahko bude hrať zle aj na dobre napnutej strune. Ak na nej bude hrať majster, vyrovná sa aj s drobnými nedokonalosťami. Takže pre amatéra je určená „podobnosť“ a pre majstra odporúčam „vyváženosť“. Majstra podobnosť bude nudiť a amatéra vyváženosť dráždiť.

Nuda je ospalosť a dráždenie je nespavosť.

Obidvom odporúčam pravidelné plávanie v horskej studenej rieke a zbieranie húb.

Kapitola 53

Dopravný zákon

Na Slovensku sa schválil nový dopravný zákon, ktorý je podľa mňa úplne „nahovno“. Prečo?

Je to tragický omyl. Cieľ, výrazne znížiť nehodovosť týmto novým zákonom, bude dosahovaný len dočasne po dobu 2-4- rokov, ale za cenu veľkých strát.

Prečo bude efekt len krátkodobý?

Mám dobrého kamaráta, podnikateľa, ktorý ročne najazdí viac ako 80 000 km. A to pravidelne každý rok posledných asi 15 rokov. Vôbec nedodržuje rýchlosť a ani značky. Bol som toho veľakrát svedkom. Napriek tomu už viac ako 12 rokov nehavaroval. O tom či šofér havaruje, alebo nehavaruje, nerozhoduje dodržiavanie predpisov a značiek. To by to na tomto svete a v tomto vesmíre bolo veľmi jednoduché. To sú stredoveké jednoduché predstavy úradníkov a demokratických politikov.

Posledné roky sleduje, ako pôsobí v Čechách ich nový bodový systém. Princíp bodového systému v Čechách a nového dopravného zákona na Slovensku je rovnaký:

Ide o reštriktívne a donucovacie opatrenia.

Ide o pasívne opatrenia.

Jednoduchý súhrn je: zníženie rýchlosti v obci zo 60 km/h na 50 km/h, výrazné zvýšenie pokút a reštrikcií za rýchlosť, alkohol a iné priestupky. Po niekoľkých rokoch fungovania tohto pasívneho a reštriktívneho systému v ČR vidí dôsledky. Vodiči sa výrazne zhoršili v šoférovaní, sú nepozorní, nedokážu odhadnúť nebezpečnosť potenciálnej dopravnej situácie. Hovoril mi aj tento príklad:

Bežne jazdí po diaľnici z Brna do Prahy. Keď je suchá cesta, jazdí rýchlosťou asi 180 km/hod. Je to podľa jeho vyjadrenia pre neho a jeho auto bezpečná rýchlosť. Má antiradar a už aj antilaser, takže ho aj tak nikdy nechytí. Všetci okolo neho však jazdia 130 km/h. Keď však silno prší je veľmi zlé počasie, on jazdí 90-100 km/h a ostatní všetci, aj na Felícii, ho obiehajú rýchlosťou konštantných 130 km/h. No a, samozrejme, najväčšia sranda nastane, keď príde zima a začne padať sneh. Minulý rok pri námraze vraj na ceste z Brna do Prahy napočítal asi 25 havarovaných aut. Podľa televíznych správ išlo o kalamitu a „Reditel-

stvisilnie a dálnic ČR" situáciu nezvládlo. To je, samozrejme, nezmysel. Aj v Čechách platí, že vodiči „neprišpôsobili jazdu povrchu vozovky“.

Výsledok pasívnej reštrikcie v Čechách je taký, že vodiči začínajú byť hlúpi „barani“, ktorí síce dodržia predpisy, ale nevedia bezpečne jazdiť, jazdia čoraz horšie. To isté sa podľa môjho kamaráta stane aj na Slovensku. Myslím si to aj ja. Ľudia budú za pár rokov jazdiť podstatne horšie ako teraz.

Aké prinesie nový zákon straty Slovensku:

Zníženie rýchlosti v obci o 10 km bude znamenať pre slovenské dopravné firmy veľké finančné straty. Ak pri súčasných prijateľných pokutách jazdili pracovníci firiem bežne v obci 70 km/h, tak pri súčasných obrovských pokutách budú jazdiť tak 40 až 45 km/h. Rozdiel je $70/45 = 1,55$, to znamená, zvýši sa čas dopravy o 55 % oproti súčasnému. Ak medzimesto jazdili bežne 120 km/h, tak teraz budú jazdiť tak 80 až 85 km/h. Rozdiel je $120/85 = 1,41$, to znamená, zvýši sa čas dopravy o 41 %. Na Slovensku je veľmi málo diaľnic, zvýšia sa mzdové aj ďalšie náklady spojené s dopravou všetkým firmám asi o 45 %. A to je teraz, keď nastupuje dlhodobá hospodárska kríza. Môj odhad straty je 10 až 20 miliárd Sk za rok? Neviem. Nech to spočítajú ekonómovia na základe týchto mojich predpokladov. Tieto zvýšené náklady sa, samozrejme, prepočítajú do ceny všetkých tovarov, čím sa zhorší aj konkurenčná cena slovenských vývozcov vo vzťahu k zahraničným výrobcom. Samozrejme, že najväčší problém slovenských výrobcov v čase krízy bude devalvácia okolitých mien oproti euru, ale aj toto zvýšenie nákladov im len priráža. Reakciou bude aj výpadok daní z príjmu do štátneho rozpočtu.

Vzniknú problémy s korupciou medzi policajtmi - ale to je vedľajšie.

Výrazne sa zhorší imidž polície a to je už dôležitejšie. Čo urobí človek, ktorý mesačne zarába 500 eur čistého, a dostane pokutu 300 eur...?? Ako bude myslieť nielen o polícii? Pretože je len otázkou času, kedy prakticky každý, kto ročne najazdí viac než 50 až 60 000 km, dostane pokutu min. 300 eur. Prečo? Pretože systém dopravných značiek a obmedzení je na Slovensku tak nelogický a poplatný socialistickej mentalite dostať „recidivistu šoféra“, že súčasný policajt urobia všetko pre to, aby ich dostali. Preceňujete ľudský materiál, ktorý je u polícii!! Do 2 rokov podľa mňa dostane každý šofér pokutu týchto 300 eur, pri súčasnej „snahe“ dopravnej polície?

Každý mesiac bude pribúdať tých jednoduchých a poctivých vodičov, ktorých štátna policajná mašinéria „dostane“. Viete si predstaviť, ako zareaguje poctivý a seriózny vodič, ktorý má plat 500 eur a bude musieť zaplatiť pokutu 300 eur?? A to navyše v atmosfére krízy a strachu ľudí zo straty zamestnania? Absolútna politická samovražda demokratického systému, ktorý tento zákon presadil!!

Ale pozor, tí ktorí majú peniaze, si jednoducho kúpia antiradar aj antilaser, či už na Slovensku, alebo v zahraničí a tých nechytia. Pozrite si internet dodávateľov antiradarov a antilaserov v zahraničí. Žiadny problém pre schopného človeka. A ak ich náhodou chytiť, tak pre nich pokuta 1000 eur budú len „nutné podnikateľské náklady“. Predpokladám, že aj týmto tupým opatrením výrazne narastie dlhodobá agresivita podvedených a oklamáných vodičov. Však nakoniec jednoznačne zistia, že to nemalo efekt. Ale ich to stálo dosť peňazí? Kto za to môže?? Ja tiež chcem, aby ma nestrašili šoféri, ktorí mi nedajú prednosť v jazde, alebo mi vbehnú do protismeru, do jazdy môjho auta. Za posledných asi 10 rokov som predišiel viac ako 10 vážnym dopravným situáciami, ktoré by neschopný a neinformovaný šofér jednoducho nemohol zvládnuť.

Zákaz parkovať na chodníkoch je už úplný omyl. Všade vo väčších mestách je počet súčasných zákonných parkovacích miest podstatne menší, než počet registrovaných áut. Kde majú tieto autá parkovať? Je to istý príjem mestských polícií. Pre demokraciu veľká strata dôvery v systém.

Tento zákon mal prísť do účinnosti až za niekoľko rokov, kedy by sa stanovilo prechodné obdobie, za ktoré sa chýbajúce parkovania mali dobudovať. A teraz neviem, či budovanie parkovísk má zmysel, keď aj tak po absolútnej väčšine chodníkov len občas prejde nejaký chodec. Načo pre jedného chodca 1,5 m voľného priestoru? To sa predsa musí určiť selektívne, podľa toho, koľko chodcov chodí po tomto chodníku v čase špičky!! Podľa mňa je podstatne finančne efektívnejšie, jednoducho parkovať na chodníkoch. Chodec predsa auto bez problémov obíde?

O tom, že pracovníci príslušného ministerstva, ktorí sú podpísaní pod týmto novým zákonom nie sú prístupní príjmu informácií a ich objektívnemu spracovaniu svedčí toto:

V Žilinskom večerníku zo dňa 22.7.2008 je uvedená štatistika dopravných nehôd. Táto štatistika o nehodách na Slovensku za posledné 2 roky jednoznačne hovorí:

Rok 2006:

Nehody pod vplyvom alkoholu - 44 z celkového počtu 1386 - to je len 3,17 % zo všetkých nehôd

Nehody spôsobené neprimeranou rýchlosťou - 221 z celkového počtu 1386 dopravných nehôd - to je 15,9 %

Ale hlavný podiel dopravných nehôd sú nehody zavinené neprispôbením jazdy povrchu vozovky, porušenie základných pravidiel, nedanie prednosti - $419+552+74$ z 1386 = 75,4 %

Rok 2007:

Nehody pod vplyvom alkoholu - 45 z celkového počtu 1348 - to je len 3,34 % zo všetkých nehôd

Nehody spôsobené neprimeranou rýchlosťou - 164 z celkového počtu 1348 dopravných nehôd - to je len 12,2 %

Ale hlavný podiel dopravných nehôd sú nehody zavinené neprispôbením jazdy povrchu vozovky, porušenie základných pravidiel, nedanie prednosti - $451+560+62$ z 1348 = 79,6 %

Takže reštriktívne opatrenia zamerané na zníženie rýchlosti a obmedzenia požívania alkoholu nemôžu mať žiadne významné vplyvy na zníženie nehodovosti!!!! Týmto novým zákonom sa rieši asi 15 až 18 % vznikajúcich nehôd z alkoholu a neprimeranej rýchlosti. Predpokladajme, že nový zákon bude mať významný úspech - zníži sa nehodovosť u tohto typu o 50 %, takže v celkovom počte to bude len úbohých 8-9 %??

A to pri tých vyššie uvedených stratách. Tento zákon musel odporučiť buď amatér alebo hlavný nepriateľ demokracie??

V skutočnosti predpokladám, že prechodným strachom šoférov sa zníži nehodovosť až o 30 až 50 %. Ale tento strach bude mať len krátkodobé trvanie, tak max. 3-4 roky a potom bude platiť to oné zníženie o 8-9 %. Tak teda nič moc?

Ale navyše si ešte myslím, že najnebezpečnejšie nehody v absolútnej hodnote (nie mediálne predvádzané v televízii) nie sú z rýchlosti, alebo alkoholu, ale z nedania prednosti v jazde a na druhom mieste z neprispôsobenia jazdy povrchu vozovky. To sa však dá zistiť zo štatistiky. Zistil to niekto??

Myslím si, že nie.

Už z princípu fungovania štátneho úradníka, úradník nemá schopnosti analýzy a syntézy, pretože tieto schopnosti nepotrebuje a navyše aj vlastný názor je mu pri jeho práci zbytočný. Potrebujete názory z vonka, to sú pre skutočne dobrý štátny systém dôležitý zdroj informácií.

Podľa mňa správne navrhovaná koncepcia dopravného zákona bude postavená na princípoch:

 Pozitívneho ovplyvňovania vodičov.

 Aktívneho prístupu vodiča.

 Zvyšovania schopností vodiča.

 Dopravného (stavebného) riešenia skutočne rizikových úsekov ciest.

 Obsahom bude aj nutne nová stratégia a nové úlohy dopravnej polície.

Tento systém bude minimalizovať náklady na jeho zavedenie a aj dlhodobú realizáciu a súčasne ale bude minimalizovať aj výnosy z pokút!! Tento systém bude vychádzať z psychológie bežného šoféra.

Preto bude potrebné urobiť podrobnú štatistiku dopravných nehôd za posledné aspoň 2-3 roky.

Odhadujem, že vypracovať tento principiálne správny dopravný zákon sa dá urobiť do 12 mesiacov od dodania požadovaných podrobných podkladov o dopravných nehodách.

Ak by tí „demokratickí darmožráči“ a neschopní "trúdi" politickí chceli skutočne nájsť riešenie - tak najskôr by bol potrebný psychologický rozbor ľudí, ktorí havarovali a psychologický rozbor príčin ich havárií. To nie je nič zložité. To zvládne partia absolventov príslušnej vysokej školy?? Súčasne by sa urobilo štatistické hodnotenie objektívnych podmienok všetkých havárií za určité dostatočne dlhé obdobie, hodnotenie rizikových úsekov, kde dochádza k častejším haváriám.

Vyhodnotením tohto rozboru vyjde, aká skupina ľudí a za akých objektívnych a subjektívnych okolností najviac spôsobujú nehody. Potom už nie je nič jednoduchšie, ako sa zamerať na týchto ľudí a tieto objektívne okolnosti a školiť, informovať verejnosť, ako sa vyhnúť „škodám na majetku a svojho zdravia“ a prípadne „svojho väzenia“. Aj obyčajní ľudia, keď sa im to v televízií (verejnoprávnej) zopakuje 10 krát, tak to „POCHOPIA“. Informácie spôsobia, že týmto „hlúpym“ ľudom sa bude vsugerovať iné chovanie sa a rozmyšľanie. To spôsobí, že sa vedome rozhodnú sledovať „overené“ nebezpečné situácie na ceste pri šoférovaní a tým tieto udalosti predvídať, a to znamená vyhýbať sa týmto krízovým havarijným situáciám. To bude mať za dô-

sledok dramatické zníženie autonehôd na cestách. A pritom schopní šoféri môžu pokojne jazdiť 2-krát rýchlejšie, než tí neschopní. Ale aj tu musí jasne povedať, že niekto môže jazdiť 2-krát rýchlejšie než TY, pritom bude jazdiť 2-krát bezpečnejšie než TY, pretože TY máš len malý talent na rýchle jazdenie autom, ale iný tento talent majú!! Nie sme si rovní a ani nie sme rovnakí!! Predpis dodržiavať v obci povolenú rýchlosť 50 km/hod je debilný. Len ignorant mohol vymyslieť, že všetci majú rovnaké schopnosti. Niekto nemôže dokonca jazdiť ani 50 km/hod. Ten kto má schopnosti, nech jazdí aj 90 km/hod. Máte problém, že to nemôžete stráviť, že ste menej schopný než ja?? Je to váš problém, ale nie môj.

Navrhnuté reštrikcie nebudú mať žiadne veľké dlhodobé výsledky. Navrhnuté reštrikcie robia zo šoférov tupcov, ktorých schopnosti šoférovať sa zhoršia. Len aktívne preventívne systémy vytvoria dramaticky rýchlo lepších šoférov a nie len na cestách.

Kapitola 54

Pomáhať, alebo nepomáhať

Pomoc. Všetci hovoria o pomoci. Všetci si takzvané vzájomne pomáhajú. Ale ja tomu vôbec neverím.

Nie je to pravda!! Čím rozvinutejšia demokracia - tým myslím staršia demokracia - tým si ľudia pomáhajú menej a menej. Prečo? Tak čítajte ďalej!!

Ak niekomu pomáhate, je to váš subjektívny pocit. Máte pocit, že niekomu pomáhate, to znamená nemáte za to odmenu v prepočte na peniaze. Pomoc znamená „pomoc bez peňazí“. Ak za pomoc dostanete peniaze, tak to ste dostali odmenu za vykonanú prácu a de facto ste nepomáhali, ale ste pracovali. To, že ste pracovali za extrémnych podmienok? To je všetko jedno, dostali ste zaplatené za svoju prácu.

Ak „pomáhate“, tak to znamená, že nečakáte, že za to dostanete okamžite peniaze, a skutočne tieto peniaze ani nedostanete. Ak ste teda pomohli bez finančnej „reakcie“ na váš čin, na vaše sebaobetovanie času, úsilia a rizika, tak to je skutočne, že ste poskytli pomoc.

Ale v tom prípade ste psychicky v „RITI“. Prečo? Tým, že človek pomôže, tak na základe storočných a tisícročných karmických skúseností ten dotyčný človek „POMOCNÍK“ očakáva v budúcnosti, že ten dotyčný, ktorý pomoc dostal, sa pomáhajúcej osobe odvdáči, pomoc raz vráti a dokonca aj s „ÚROKMI“. Ale omyl?? To v demokratickej spoločnosti nie je. Nie?? To teda NIE!! Nikto vám pomoc nevráti!! Teda nikto, kto si osvojil zásady demokratickej spoločnosti.

Ak ste pomohol, tak ste akoby „poskytol psychologický úver“ s neurčitou dobou splatnosti a s nejasnou úrokovou mierou. Splatnosť však budete od dotyčnej osoby požadovať v reálnom čase. To znamená do 2 až 10 rokov. Málokto chce čakať na svoje „peniaze“ a „úroky z úveru“ viac ako 15 rokov. A čo sa stane? Vy ste pomohol vo vlastnej núdzi. Skoro vždy to je tak, že prídu za vami vtedy, keď aj vy máte problémy. Preto si to aj dobre zapamätáte, že ste dotyčnému pomohol. Tým máte potrebu vyššieho úroku. Keď máte pocit, že ten, ktorý je vám dlžný, a mal by splatiť úver aj s vysokým úrokom, pretože nastal okamih, kedy vy „naznačujete dlžníkovi“ jeho „zmluvné povinnosti“, ste odrazu totálne v „RITI“. Dotyčný si nič „nepamätá“ a nevidno, že by mal záujem splatiť nejaký svoj dlh, pretože jednoducho o žiadnom nevie.

Jednoducho, on vám neoplatí vašu minulú pomoc. On o tom nevie, že by bol niečo dlžný a aj odmieta niečo vedieť. Prečo by to mal vedieť? Keď aj bežní dlžníci v obchodnom vzťahu nechcú splácať svoje dlhy? Je skutočne v demokracii bežné, že finančne silná firma využije všetky možnosti svojho právnického oddelenia, aby slabým živnostníkom a iným slabým subjektom nezaplatila? To je bežný stav nielen na Slovensku, ale aj v ostatných demokraciách.

Pomoc je veľmi zložitá vec. Ak niekomu pomáhate, tak riskujete, že sa vám vaša pomoc nikdy nemusí vrátiť. Prijímatelia pomoci sú skoro vždy duchovne málo schopní ľudia. Schopný duchovne väčšinou nepotrebuje pomoc, postará sa o seba sám, nejde do rizika, ktoré nedokáže odhadnúť. Ale tí menej duchovne schopní, tí sa častokrát zapletú do situácií, ktoré potom nevedia zvládnuť. Vtedy sa častokrát objaví „pomocník“. (Je to úžasné, že na Slovensku je stále dosť ľudí, ktorí chcú pomáhať, avšak títo dobrí ľudia už zaspali dobu,...) Takže, je bežné, že tí ktorí získali pomoc si potom nepamätajú, že sú niečo dlžní? Pomoc je ako psychologická pôžička. Ak požičiate „psychologickej banke“, tak sa vám vráti. Ak ale požičiate ľuďom, tak nedostanete nič.

To ale nie je úplne pravda. Je to pravda v demokratickej spoločnosti. V demokracii sa všetci presvedčajú, že sme si rovní. Preto Tí z tých rovných si myslia, že keď sme si taký rovní, tak nie sú vám nič dlžní!!!!

To ale neplatí v spoločnosti ľudí, kde sa ľudia vedome a otvorene správajú, že niektorí sú nadriadení a iní podriadení. Ak nadriadený pomôže podriadenému, tak ten podriadený si to pamätá a vie, že to bola „pomoc“. To isté platí aj opačne, teda aj podriadený pomôže nadriadenému. Tu je dokonca psychická emotívna energia vydaná obidvoma stranami podstatne väčšia. Ten prijímateľ tejto energie nemôže len tak ľahko zabudnúť na „svoj DLH“.

Demokratické spoločenstvá však majú ústrednú filozofiu, že sme si rovní. Takže ak dostanem pomoc, tak to je demokratické, pretože aj ja môžem niekomu pomôcť. Ale to je úplná hlúposť, pretože ja pomôžem len vtedy, ak sa mi to hodí a je to pre mňa výhodné. To však už nie je pomoc.

Ak teda pomôžete v demokratickej-rovnostárskej spoločnosti ľudí, nikdy nič nečakajte. Nikdy vám nikto z týchto nepomôže na oplátku a vaša reálna aj psychologická námaha a investícia je zbytočná. Dotyčný vám to asi nikdy nevráti.

Problém je však v tom, že čím viac pomáhate v takejto „duchovne zvrátenej spoločnosti ľudí“, tým viac ste pod tlakom svojej duše a psyché o nezmyselnosti života v tejto „zlej hyenistickej svorke vlkolakov“. Oni vás vycicajú až do „poslednej kvapky krvi“. Nemajú a nebudú mať žiadne zľutovanie. Oni ani nemôžu mať žiadne zľutovanie, pretože oni to jednoducho necítia a ani nemôžu cítiť, len „berú úvery“ a necítia, že by ich mali aj vracať, pretože im nikto neberie ich „postavené rodinné domy“ a „firmy“ z vašich peňazí.

V spoločnosti ľudí, ktorí súhlasia s demokraciou, sa vyvarujte akýchkoľvek pomoci. Všetky vaše pomoci vás duševne zaťažujú v tom zmysle, že keď sa vám prestane dariť, máte tendenciu obracať hlavu smerom, kde ste v minulosti poskytol pomoc, aby sa vám táto pomoc vrátila. Ale Ten a Tí dotyční nereagujú a ani reagovať nebudú, ak (pretože) sú to demokratickí primitívi. Pomoc je psychologický úver. Problém je v tom, že sa vám asi nikdy už v budúcej demokracii nevráti. Vráti sa vám len vtedy, ak ten prijímateľ úveru je na dostatočnej duchovnej výške. Preto demokraticky zmýšľajúcim „priemerným primitívom“ nikdy nepomáhajte a za žiadnych okolností. Akákoľvek pomoc

takýmto duchovným parazitom vás oslabuje a vyciava vašu energiu z dlhodobého hľadiska mnohonásobne viac, ako je len daná jedno rázová pomoc.

Toto vyššie uvedené neplatí len vtedy, ak ste už vo fáze poslednej reinkarnácie na Zemi a nikdy sa tu už nevrátite, a teda nepotrebuje už v tomto poslednom vašom živote na Zemi nič, len sám svoje myšlienky a svoju dušu v smerovaní na „Univerzálnu energiu“. Ale ak ste sa dostal v čítaní až tu, tak vy to nie ste.

Kapitola 55

Ezoterická literatúra

Posledné 2 dni som čítal knihu, ktorú mi odporučil kamarát. Autorka je nejaká Američanka a píše o vílach a anjeloch.

Som, žiaľ, hlboko presvedčený, že to je obyčajná podvodníčka. O tom, čo svedčí absolútne a prakticky o podvode, nebudem písať, pretože budúci podvodníci by sa naučili týmto zásadám vyhýbať. Podvodníkov v tejto oblasti je, žiaľ, strašne veľa. Ľudia chcú čítať ezoterickú literatúru, no tak vydavatelia a ich pisatelia im ju dodajú!??

Chcete sa utápať v ilúziách, tak nech sa páči. Chcete snívať na rozheganom gauči o nesmrteľnosti vašej ÚŽASNEJ DUŠE, ktorú však nejaký nikto nechápe?

Asi máte veľa problémov, ktoré nie ste ochotný riešiť racionálnym, to znamená pozemským spôsobom.

Všetci sú menej „osvietení“ úžasnými znalosťami než VY? Možno že áno. Ale dajte si dobrý pozor, či sa nemýlite!! Nesmiete naletieť podvodníkovi, alebo podvodníčke!! Stokrát lepšie zostať obyčajným sedliakom, ktorý od jari do jesene je na poli a tvrdo pracuje v pote svojej tvári a nepozná žiadne hlbokomyseľné „ZÚFALSTVA“, než zostať duševne chorým po mnohoročnom čítaní týchto „hovadín“. Duša sa reinkarnuje, aj Boh existuje aj všetko duchovné je. Ale pozor na podvody. Napríklad duchovia, ktorí sa nachádzajú na Zemi, sú väčšinou veľmi zlí. To si myslím ja. Ale neodporúčam obyčajným ľuďom strkať svoje prsty do toho, čomu nielenže nerozumejú, ale na čo nemajú schopnosti to zvládnuť. Informácie o všetkých duchoch a iných svetoch pre 99,99 % ľudí je len

preto, aby vedeli, že to tak je, a to je všetko. Všetci títo sa majú len hlboko klaňať pred silou božej energie a ducha a nepovoľuje sa im nijak zasahovať a snažiť sa dostať mimo svoj súčasný osud a určenie.

Veľa povolaných, málo vyvolených!!

Títo podvodníci, ktorí zavádzajú ostatných snažiacich sa, dostanú čo si zaslúžia. Ale vám oklamaným to nepomôže. Naopak božia energia vás pošle „do riti“. Ste takí zúfalci, že nemáte snahu mať vlastný kritický rozum a myslenie? Budete sa tu reinkarnovať ďalších 1000 životov a ani to vám nepomôže, ak konečne nezoberiete do hrsti „zdravý sedliacký rozum“.

Znova zopakujem, podvodníci nebudú vedieť ako písať tak, aby oklamali mysliacich, ak dotyční budú chcieť dôkazy. Dokážte to, čo tvrdíte. Vidíte víly a elfov a škriatkov a anjelov...? Podajte dôkazy o tom. Existuje BOH? Duša sa reinkarnuje do záhrobia a späť? Podajte dôkazy o tom.

Ja v tejto knihe podávam dôkazy o existencii BOHA aj reinkarnácie duše, ktoré som získal. Kto tieto dôkazy nechce prijať, je to jeho rozhodnutie. Dôsledky si bude niesť sám, že nie je schopný myslieť jednoducho sedliackym, primitívnym, prírodným myslením.

Musíme však vedieť, že existenciu inej hmoty, alebo ešte horšie len energie, nemôžeme na Zemi dokázať priamo. V našej hmotnosti nemôže byť dokázaná iná hmotnosť priamo. Ale len nepriamo. Tým myslím anjelov a víly a pod. To je ešte jednoduché. Ale dokázať existenciu BOHA, ktorý je v našej hmotnosti prítomný len nepriamo, ako jeho veľmi vzdialená energia?? Tento dôkaz musí byť len veľmi nepriamy. A, samozrejme, že čím nepriamejší dôkaz, tým by malo byť menej veriacich tomu, že to nieje podvod. Áno, to je správne. Neverte bez dôkazu. A práve tu na celej čiare vyhrá matematika. Matematika sa stane definitívne kráľovná všetkých vied a znalosti človeka. Matematika bude to, čo jednoznačne a definitívne dokáže existenciu BOHA a následne prítomnosť jeho energie v našom vesmíre.

Buďte veľmi kritickí, neprijímajte týchto ezoterických obchodníkov, ktorí vás zavádzajú na nereálny život. Ale súčasne nevylejte s vodou aj dieťa!!!!

Súčasná móda ezoterickej literatúry a inklinovania k duchovnému nereálnemu svetu svedčí o tom, že biela rasa je duševne chorá. Na jednej strane sú úplne hrubí materialisti, ktorí neveria v nič len hodnotu svojho účtu v banke a silu armády svojho štátu, a na druhej strane idealistickí rojkovia, ktorí sú úplne mimo reálny život na Zemi. Nič vyvážené a vážiace a neroz-

hodné a hľadajúce kriticky - nič ako hovoril Budha, keď hovoril, že struna málo napnutá na hudobnom nástroji nehrá a silne napnutá struna praskne.

Biela rasa je v hlbokkej duchovnej aj duševnej kríze. Podľa môjho odhadu v súčasnosti až 25 % ľudí bielej rasy trpí duševnými problémami - sú duševne chorí. To preto, že vás do tejto situácie priviedla vaša cirkev!!!! Katolícka, alebo pravoslávna? Skoro jedno. Ich podstatná zámeraná chyba je, že neuznávajú reinkarnáciu duše. Je to zámer, ako zničiť človeka na Zemi a ovládať ho? Dôkazom je aj súčasný vývoj vzťahov muža a ženy. Biela žena bude znamenať koniec bielej rasy.

Ale súčasne to bude „našťastie“ znamenať aj koniec tých, ktorí to využívali a chceli využívať ďalej aj u ostatných rás. Ha ha??

Ale tieto ostatné rasy nie sú také hlúpe a nedovolia presadenie žiadnej demokracie u seba. A tým sa nikdy tieto ostatné rasy nedostanú pod moc skupiny, ktorá nič netvorí, len ničí a chce využiť. A nakoniec, keby títo „paraziti“ všetko zničili, tak budú zničení zákonite aj oni.

Boh je večný a nekompromisný. Neodpustí nič... nič! Náš vesmír nie je večný. Totalitné systémy by mali vytvoriť zoznam literatúry - zoznam autorov - ktorých bude podporovať, aby oddelila to množstvo pliev od kvality. Myslím si, že 99 % kníh a článkov na internete je „odpad“. Je to odpad takého druhu, že človek, ktorý číta tento odpad, sa určite po čase musí stať duševne chorým. Lepšie 100-krát nečítať nič také, ako byť pod takýmto tlakom „diabla“.

Ak budem mať dosť času - peňazí - a síl, pokúsim sarobiť zoznam kvalitnej literatúry a autorov. Budete prekvapení, kto a čo všetko neprejde mojím sitom????

Kapitola 56

Cudzie jazyky

Dozvedel som sa, že som ešte nenapísal, aké je škodlivé pre dušu človeka učiť sa cudzie jazyky??

Áno, znalosť cudzích jazykov je pre človeka veľmi škodlivá až nebezpečná. Tvrdím to na základe overených znalostí a skutočností zo sledovania mnohých známych, spolužiakov, ľudí z môjho okolia a pod. Overte si to sami sledovaním a hodnotením svojho okolia. Veta, že koľko

jazykov poznáš, toľkokrát si človekom? je nejasná a zavádzajúca. Môj názor na základe odsledovania skutočnosti je taký, že čím viac jazykov vieš, tým väčší problém so sebou a svojím životom máš!!!!

Veľa povolaných, málo vyvolených - platí opäť.

Ak viete 2 jazyky, dobre, vaša osobnosť sa rozdvouje do dvoch národností. Stráca silu a energiu jednoduchosti a jasnosti úsudku a rozhodnosti svojho jednanie v živote aj vo vzťahu k ostatnému svetu. Ak vám niekto hovorí, že sa máte učiť o dušu cudzie jazyky, to znamená, že chce, aby sa väčšina „povolaných“ dostala do duševných problémov a nebola schopná sa sama za seba nezávisle rozhodovať, čo chce a čo nechce??

Ste ako strom. Ak strom má len jeden koreň, tak všetku silu a životnú energiu vkladá do tohto jedného koreňa, ktorým sa hlboko zakorení do zeme a nevyvráti ho len taká obyčajná víchrica. Ak však musíte svoju energiu rozložiť do dvoch koreňov, tak váš každý koreň bude menší a slabší a navyše vám vyrastie v úplne „inej krajine“. Takže pri víchrici v jednej krajine vám nepomôže, že máte aj nejaký koreň v inej krajine. Už silnejšia búrka vás „vyvracia z koreňov“. Ste slabí. Ste si neistý sami sebou. Kde patríte? Ste modrý, alebo oranžový?

A čo ak viete dobre 3 jazyky? A čo ak viete 4 jazyky??

Ste úplne rozvrátený. Ste „v riti“. Musíte podstatnú časť svojho života venovať tomu, aby ste získavali energiu zo svojho okolia a tým mohol energeticky dotovať svoje 4 slabé, podvyživené „KORENE“!!

Definitívne zabudnite na to, že znalosť cudzích jazykov vám duševne pomôže.

Naopak. Znalosť cudzích jazykov vás duševne potápa a ťahá pod hladinu. A topiaci sa aj slamky chytá, a potom sa snažíte zbližiť aj s ľuďmi, s ktorými nemáte nič spoločného. Čím viac koreňov, tým sú slabšie. Buďte jednoducho len „jeden“. Nechcete byť „VIAC“. Je to určené len pre vyvolených. A kto je vyvolený, nevedia na prvom mieste práve títo „VYVOLENÍ“.

Váš život povolaných, ale nie vyvolených, sa bude s pribúdajúcim vekom meniť „na peklo“. Zostaňte radšej obyčajní a budete zomierať v pokoji. Ak budete bojovať, o svoje vyvolenie, nikdy to nedosiahnete a budete zomierať pri strašných bolestiach, ale nie telesných, ale duševných - z opustenia. Nesnažte sa za každú cenu o znalosti jazykov. Je to pre duchovný život človeka nepodstatné a súčasne vás strašne oslabuje - ste, alebo budete VYKORENENÍ!!!!

Ak kvôli práci potrebujete nevyhnutne vedieť dobre nejaký konkrétny cudzí jazyk, musíte počítať s uvedenými negatívnymi dôsledkami tohto svojho rozhodnutia. Potom sa však nesťažujte.

Jazyk študujte a učte sa len vtedy, ak to nevyhnutne potrebujete a len opatrne.

Absolútne zakazujem miešanie rás a zmiešané manželstvá rôznych národností. Miešanie rás a národností môže odporúčať len hlupák, ktorý si nie je vedomý následkov pre dotyčných ľudí aj pre ich deti a okolie.

Toto miešanie ja predurčené zasa len „VYVOLENÝM“, ale nie vám!!!!

Odhadujem, že vyvolený je asi 1 z 10 000?? A to som, ešte optimista.

Samozrejme, že sa môžem myliť. Možno to bola zhoda okolností a stále som sa stretával len s ľuďmi, ktorí mali duševné problémy prameniace z dobrej znalosti viacerých cudzích jazykov.

Musíte vedieť, že „vyvolení“ - osobnosti - majú tak ťažký duševný život, ktorého nevyhnutným výsledkom je osamotenosť a individualistická cesta životom.

Každý národ má inú mierku hodnôt. To, čo v jednom národe je hodnotené všeobecne - ľudovými vrstvami - priemernými ľuďmi - pozitívne, môže byť hodnotené iným národom naopak - negatívne!!!! Viete to?? Len vyvolený - osobnosť - sa vie s tým vyrovnáť a stanoviť si vnútornú, osobnú hierarchiu hodnôt a dokáže nekompromisne dodržiavať tento sebou stanovený vnútorný zákon. Vnútorné zákony osobností - vyvolených - nepodliehajú žiadnej verejnej mienke žiadneho národa. Oni môžu vedieť aj 10 jazykov a u nich by som mohol súhlasiť s frázou „koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom“.

Nie, vy, obyčajní - povolání - ste v pohode. Oni - vyvolení - za vás držia ostatné. Nesnažte sa preto o to, čo nedokázate ani pochopiť a ani nevydržíte bez následkov. Žite jednoducho, prírodné, sedliacky, mestsky, neučte sa zbytočne jazyky a už nie nejako dôkladne, ak nechcete pravdepodobne trpieť v druhej časti svojho života (po 40-ke) stále sa zväčšujúcim depresiám, ak budete dlhodobejšie pod vplyvom viac ako jedného jazyka. Máte obmedzené množstvo duševnej energie, nerozhadzujte ju na každú stranu bez úžitku. Každý človek ľahko pozná kde patrí, len nesmie byť namyslený. Načo sú vám tie „drobné zo slávy“ uznania, keď je to „poľná tráva“?

Kapitola 57

Extrovert a introvert

Málo dôležité, nebude zverejnené.

Kapitola 58

Problematika vzdelania

Ja som to už niekde v tejto knihe napísal, aké je školské vzdelanie škodlivé pre ľudí. Ale musím sa opakovať a toto znova zdôrazniť.

Ak stretnete vysokoškoláka, tak bežte od neho preč a čo najďalej môžete! Muž je na 70 % duševne poznamenaný. A ak to je náhodou žena, tak je duševne vyšinitá na 99,5 %. Ženám by som celkovo zakázal súčasné bežné, praktické, mužské vysokoškolské vzdelanie, pretože tieto ženy nie sú schopné pochopiť potom svoju ženskosť a svoju ženskú rolu v prírode a v ľudskej spoločnosti. Niečo podobné píšem aj v článkoch o ženskej emancipácii a feminizme. Poznal som množstvo žien, ktoré boli príjemné, ak boli len stredoškôľčky. Keď si potom tieto ženy dodatočne diaľkovo urobili vysokú školu, nedalo sa už ďalej s nimi vydržať. Stali sa jednoducho z nich emancipované „TUPÉ KRAVY“. Niet väčšej sličky, ako vysokoškolsky vzdelaná normálna-obyčajná žena. S takouto kravou normálny muž nemôže vydržať.

Prečo školské vzdelanie robí z obyčajných ľudí takých tupcov?

No preto, že títo ľudia sú obyčajní a potom im odrazu ich okolie začne hovoriť, ale ty nie si obyčajný, ty si lepší?? No a tento tupec tomu, samozrejme, verí, pretože chce byť lepší než ten jeho spolužiak z lavice, ktorý nemá vysokú školu, univerzitu a pod. Všetky matky chcú mať zo svojich detí lepších a schopnejších než ich susedia a než boli oni samé. A preto tí, ktorí to nakoniec zákonite nezvládnu sa na konci svojho života liečia u psychiatrov a sú duševne narušení. Už som niekde v tejto knihe písal, že v EÚ má byť podľa nejakých odborných odhadov v roku 2020 až 30 % ľudí duševne chorých? No to je pekná vyhládka. To znamená, že celá biela rasa bude neschopná po roku 2020 sa rozmnožovať,

pretože 30 % duševne chorých žien a mužov paralyzuje celú rasu. Treba počítať, že 30 % duševne chorých mužov nebude ženatých s 30 % duševne chorých žien, ale na striedačku. Takže orientačne 50 % populácie bude mať problémy s duševnou nemocou svojou alebo svojej ženy, alebo svojich detí.

Prečo to vzniklo? Pretože:

- Neprijímame reinkarnácie duše spôsobuje totálnu deformáciu hodnôt.
- Kresťanstvo deformuje skutočnosť, aký je Boh a celé jeho stvorenie.
- Neznalosť základných vesmírnych zákonov u absolútnej väčšiny bielej populácie.
- Vzdelanie je absolútne jednostranné, a preto deformuje silne duchovný svet priemerných ľudí.
- Množstvo iných dôvodov uvedených v tejto knihe.

Súčasnú vzdelávanie na školách je určené len na zarábanie peňazí. V súčasnosti v skutočnosti však nie je, kto by učil, ako funguje karma, aký má vplyv na osud človeka, ako sa dá osud človeka a jeho karma zmeniť a pod. Je z toho strašný „guláš“ pre človeka, ktorý sa nevyzná a chce by sa učiť aj tieto podstatné veci pre život na Zemi. Ale ako? Možno fakt skúsím vydávať zoznamy literatúry a autorov, ktorí stoja za to a nie sú falzifikáty a napodobeniny.

Priemerný človek potom nemá na to, aby jednostranné univerzitné vzdelanie „VSTREBAL“. Nedokáže to. Toto „degeneratívne jednostranné“ vzdelanie ho pohltí a zničí jeho prirodzený vzťah k ľuďom aj k prírode. Chcete byť schopnejší než ste? Musíte sa vzdelávať aj duchovne. O vašej schopnosti žiť šťastný život nerozhoduje akademické, umelé vzdelanie, ale vaše duchovné schopnosti „odmietat’ vzory a názory, ktoré vedú do nešťastia osobného aj kolektívneho. A ešte navyše ženy sa učia jednostrannosťami súčasných mužských učiteľov? Všetky ženy sú absolútne iné, majú iný svet, platia pre nich iné priority života aj šťastia. Ako sa priemerné ženy môžu naučiť niečomu dobrému a užitočnému od mužov, ktorí ovládajú akademické vzdelanie - všade na svete??? Oni aj tak silným pravdám nebudú rozumieť, ale dokonale budú dezorientované a zblbnuté akademickými hlúposťami a nepodstatnosťami pre to, ako má byť človek šťastný. Ak na školách učia aj ženy, tak tieto feministické - emancipované „sličky“ len napodobňujú mužov. Z 95 % nevymyslia nič ženského, pretože emancipáciu chápu ako pochopenie mužského a prispôbenie sa mužskému a prekročenie

a pokorenie mužského, ešte mužskejším. OCH, BOŽE, ale sú väčšinou tie ženy (učiteľky) tupé.

Všeobecná tuposť súčasných žien bielej rasy sa preukazuje jasne každý deň, každému mužovi v tom, o aký sa ženy snažia vzor fyzickej krásy???. To je do oči bijúce každému normálnemu duševne zdravému mužovi!!!! Každý normálny muž chce so ženou súložiť. Ak normálny muž vidí vychudnutú, vycivenú, „morom zasiahnutú“ kostru bez prsníkov a peknom - dostatočne veľkom zadku, tak sa mu ani nemôže postaviť. A predsa, ženy pre seba vidia vzor krásy „vychudnuté smrčky“, s vpadnutými očami, vyčnievajúcimi panvovými kosťami, že keď s ňou bude muž súložiť, tak si doráňa úd??

Tieto ženy nielen, že nemôžu potešiť muža, ale oni asi ani nemôžu mať zdravé deti. A keď nakoniec majú deti, tak len jedno, pretože ďalšie dve by ich položili na smrteľnú posteľ???

Alebo niekto riadi reklamu tak, aby biela rasa vyhynula??

Tak potom treba zrušiť voľný trh s reklamou. Pretože naše biele ženy sú tupé ako sliepky a nesmú mať možnosť slobodného výberu, pretože potom si vyberú vzor vychudnutej „bezdetnej smrčky“ s hlbokými duševnými depresiami.

Opačný pól obezita a tučnota? Ak človek nie je chorý, alebo nejde o genetickú odchýlku, tak to je len preto, že dotýčny nie je ochotný sa učiť a mať nejakú sebadisciplínu. Je to taký konzument. Len konzumuje a spotrebováva a zasa konzumuje a jeho duševný a duchovný svet je „prázdnota“. Je to dobrý stroj a asi aj pracovník, moc neprotestuje, ak má čo konzumovať.

Degenerácia bielej rasy sa zrýchľuje a prejavuje sa čoraz okatejšie v uliciach miest každý deň. Navyše na nešťastie bielej rasy, tak ostatné rasy, ktoré sa prisťahovali do západnej Európy, tak sa s bielou rasou vôbec nekrižia. Černosi ani Arabi sa s bielymi nemiešajú. Vznikajú getá čoraz početnejšie, ktoré raz jednoducho odmietnu slúžiť degenerovanej a skrachovanej rase!!!!

Ahoj.

Vzdelanie musí byť pre všetky stupne školského systému rovnaké. Jednoducho sa určí, čo má človek ovládať. Od najjednoduchšieho až po najzložitejšie. Napríklad asi takto:

Na dolnej časti stupnice bude:

písanie, čítanie, jednoduchá literatúra a základy matematiky

Na strednej časti stupnice bude:

Zemepis Európy a Zeme.

Dejiny na priemernej úrovni.

V matematike znalosť derivácií a integrálov.

Základné znalosti z biológie .

Na vyššej časti úrovni bude:

Psychológia podľa C. G. Junga

Teória relativity Einsteina

Kvantová teória

Znalosti filozofických názorov na svet

Na najvyššej úrovni bude:

Podrobné znalosti civilizácií a ich náboženstiev

Podrobné znalosti a pochopenie takých filozofov ako napr. Friedrich Nietzsche, Arthur Schopenhauer - tu sa ukáže, kto patrí do tejto elitnej skupiny, ha ha??

Znalosti o biológii, fyzike, chémii a matematike, ktoré bežné vysokoškolské vzdelanie v každom odbore neumožňuje - musí to byť vyššie.

Tak ten, kto dosiahne najvyšší stupeň, tak pre neho nebude problém sa orientovať v najrôznejších problémoch priemerných hlúpych ľudí.

Budú študenti, ktorí zvládnu vyššiu úroveň 3-krát rýchlejšie, než sa teraz učí. Prečo by sa mali zdržovať málo schopnými mozgami a dušami zo svojho okolia? Schopnosť učiť sa, je podľa mňa hlavne schopnosť mozgu aj duše a jej kvality reinkarnácie. Genetika rodičov väčšinou v tom hrá malú rolu. Ak sa reinkarnuje schopná duša, tak zmení výrazne aj mozog človeka. A už predsa viete, čo najviac ovplyvňuje, aké bude vaše dieťa?? Aj Nietzsche chcel „nadčloveka". Všetci už vieme ako ho vychovať? Nie??

Kapitola 59

Cigáni a iní

Ako v kapitole 34.

Kapitola 60

Kríza a predzvest' vojny?

Konečne. Posledný týždeň, už 2 týždne, sa rozširuje informácia, že v USA sa dostali do veľmi zlej finančnej situácie a sú pred krachom banky AIG a Lehman Brothers. Súčasne sa hovorí, že kvôli zlým hypotékam, budú mať problémy asi aj ďalšie banky. Už na jar som počul v televízii nejasné správy o nejakých problémoch s hypotékami. Už vtedy som zaostřil svoje uši a dúfal, že sa rozbieha kríza, ktorá bude znamenať dramatické zmeny na celej Zemi a vo všetkých národoch a štátoch, v civilizáciách, v náboženstvách. Tak ako v 10.-13. storočí moslimovia zničili budhizmus v Indii, z čoho sa budhizmus už nikdy nespamätal. Dôkladne vyvražďili všetkých schopných a zničili všetky stavby. To sa však odteraz môže stať komukoľvek.

Tento predpokladaný možný krach uvedených bánk označili ako „finančná kríza“.

To je úplná hlúposť. Žiadna finančná kríza. Ja čakám veľkú depresiu v svetovom hospodárstve drancovania, rabovania a spotrebovovania. Čakám na to už viac ako 10 rokov. To predsa nemôže takto pokračovať ďalej. Svetu, ktorý je už plný ľudí, vládne len duchovná priemernosť. Viem, aj v celej histórii doterajšieho ľudstva vládli len malé znalosti, agresivita a podlosť a zákernosť. OK!?? Viem to.

Ale to bola Zem „prázdna“. Ľudí bolo málo. Zvierat v lesoch a na savanách bolo plno. Intenzívne obrábanej pôdy bolo málo. Voľnej pôdy bolo dosť. Moria boli plné rýb...

Teraz je Zem plná rýchle sa množiacich „ľudských kobyliiek“. Kde tieto „kobylyky“ prídu, tam skôr alebo neskôr všetko zožerú. Všetko zožerú, nič nezostane a idú ďalej. Ak nepríde silná kríza, bude musieť byť veľká vojna, ktorá radikálne zdecimuje „ľudské kobylyky“? O 70 %, alebo 80 %, alebo 90 %? Nevie. Ináč si myslím, že je len otázka už krátko času, že život na Zemi skončí. Zožerú všetko a zničia sa vlastnými „výkalmi“. Rieky a potoky sú zasraté ľudskými hovňami. Ľudia nie sú ochotní si čistiť odpadové vody z vlastných hovien. Všetci sa vozia na autách za 500 000,- Sk, ale budú sa „zabíjať“ za 10 % z uvedenej sumy, aby si zaplatili kanalizáciu a ČOV.

Takže ináč. Táto kríza je krízou nedostatku zdrojov. Je to nová kríza

a absolútne prelomová kríza. Už nikdy ekonomika nebude môcť byť taká, aká bola doteraz. Primitívna demokracia takzvaného tržného drancovania všetkého a všetkých musí rýchle skončiť. Ináč si myslím, že sa bude musieť dramaticky znížiť počet ľudí na Zemi. Ak vznikne atómová vojna, tak z toho budú obrovské ekologické pohromy a tragédie. Podstatne lepšie, aby sa ľudia dobrovoľne vzdali „luxusných zbytočností“ s cieľom prežiť na Zemi a nezničiť sami seba.

Kamarát mi hovoril, že čítal knihu, v ktorej autorka popisuje domorodý kmeň v Austrálii. Tento kmeň označili belochov za „MUTANTOV“, ktorým vôbec nerozumejú a ktorí zničia Zem. Najstarší z tohto kmeňa sa definitívne uzhodli, že bielym „mutantom sa nedá dohovoriť“. Rozhodli sa odísť zo Zeme. Pretože veria v reinkarnáciu duše, tak sa rozhodli ďalej nerozmnožovať. Najmladší člen tohto kmeňa k dátumu napísania uvedenej knihy mali 18 rokov. Rozhodli sa tak pred 18 rokmi. Odchádzajú...

Možno, že fakt sa nedá pomôcť „mutantským bielym kobyľkám“, aby nezožrali aj sami seba?

Za luxus a hmotný blahobyť zradia aj svoje deti? Pretože oni vediacia, že ich deti budú žiť v inom svete? V akom svete? Jednoducho ich to nezaujíma. Rodičia bielych „mutantských kobyľiek“ serú na svoje potomstvo. Nech sa o seba postarajú sami. Po nás potopa. Hlavne si chcú užiť dobre svoj dôchodok. A, „kurva“, ako sú nasraní, keď mladá generácia nevie zarobiť toľko peňazí, aby oni, starí dôchodcovia, mohli jazdiť na dovolenky a užívať si nič nerobenie????

Mladá generácia si neváži starú generáciu, pretože si ani nemá čo vážiť. Sú to väčšinou „staré kurvy“, ktoré majú dôchodky na „môj účet“.

Všetky zvieratá si robia zásoby a rezervy. Náš škrečok v byte, keď mu dáš dobrý oriešok, on zoberie všetko, ale skoro všetko si zahrabáva do pilín. On nie je dlžný ani vindru. A naopak má rezervy a zásoby na celú zimu. To je pre demokratickú populáciu ľudí a demokraciu ako systém, ktorí všetci žijú na dlhy, nepredstaviteľné. Súčasný spôsob života, ktorý sa žije v moderných demokratických štátoch, je pre drvivú väčšinu populácie postupná psychická a psychiatrická samovražda. Ak mladí ľudia nepočúvajú múdrych starešinov, ale si myslia, že sme si všetci rovní, tak si do mozgu vsugerujú nepravdivé "programy", ktoré ich postupne zavedú do bezvýchodiskovej psychickej (psychiatrickej) situácie.

Nie sme si rovní!!!!

V minulosti mladí počúvali nie svojich rodičov, ale najmúdrejších starešinov. Nemali svoje názory, ale učili sa múdrosťami "múdрых". Súčasní mladí sú presvedčení, že sú si rovní aj tým múdrym???? A nikto už nevie, kto je ten múdry.

Demokratická tržná ekonomika drancovania Zeme, svojich štátov, ostatných krajín a morí nahromadila obrovské dlhy. Nikto nezaplatil celú cenu za drancovanie morí, ložísk železnej rudy, medi, niklu, ropy, uhlia, zemného plynu,... Nikde nie sú uložené peniaze na obnovu týchto vyčerpaných a konečných zdrojov. Aká je skutočná cena týchto zdrojov? Myslím si, že za krátko sa zrušia aj dôchodky bohatých štátov, pretože jednoducho ich ekonomiky sa už nedostanú za malé peniaze k vysokým efektom. Už nebude z čoho.

Kapitola 61

Sex a deti

Včera som videl v televízii nejaký americký dokumentárny film o ľudskej sexualite a o sexuálnom partnerstve modernej ženy a moderného muža. No skoro som sa posral. Dotyční, ktorí vymysleli takú zmes blbostí, sú buď duševne chorí, alebo asi majú skutočne veľké sexuálne problémy a chcú si ich riešiť na úkor ľudí, ktorí budú sledovať ich nepravdy a budú sa tak ďalej presvedčať o svojej pravde?

Nebudem sa vyjadrovať ku všetkým veciam, rozoberiem podstatu, ktorej autori vôbec nerozumejú.

Rozoberal sa sexuálny vzťah, keď muž požaduje po žene podstatne častejší pohlavný styk, ako má žena svoju potrebu. Jednoznačne odporúčali, aby muž so ženou nesúložil, ak táto žena nechce. A to isté tvrdili, že nemôže žena požadovať po mužovi, ak muž nechce.

Je to problém celej ideológie amerického feminizmu a americkej a už aj európskej „bielej“ emancipácie žien. Podľa mňa žena nikdy nebola rovnoprávna mužovi a nikdy ani nebude. Pretože to nie je možné. Žena nie je rovnoprávna mužovi ani po fyzickej stránke a ani po duševnej stránke. Muž je podstatne fyzicky silnejší než žena, je duševne slabší než žena, je aktívny, realizuje sa hlavne externe, mimo rodinu, v práci a pod.

Žena je jemná, citlivá, pasívna, realizuje sa hlavne v rodine. Je samozrejme, že sú rôzne a veľké individuálne rozdiely. A k tomu však podstatný rozdiel medzi mužom a ženou je v tom, že žena môže súložiť, aj keď sa jej nechce. Nemá žiadny fyzický problém súložiť kedykoľvek, ak ju niečo pri súložení nebolí. Muž však nemôže. Ak mužovi nestojí úd, tak jednoducho nemôže, aj keby akokoľvek chcel. Žena však, aj keď nechce, môže!!!! A bez problémov!!

Práve v súčasnej priemyselnej výrobe a veľkom strese, ktorý tlačí na muža aj ženu, avšak podstatne viac na pracujúceho muža, môže byť sex veľmi dobrý ventil, uvoľnenie pre muža, ale aj ženu.

Preto ak muž chce súložiť, nevidím žiadny objektívny dôvod, prečo by žena nemala súložiť, ak jej bolo dané od prírody, že môže. Prečo žena nechce roztriahnuť nohy svojmu mužovi? Len preto, že sa jej nechce?

No, jednoducho sú 2 možnosti:

Buď je uvedená žena duševne chorá a zdedená z kresťanskej výchovy, demokratickej a ženskej emancipovanej tuposti, feministických nafúkaností.!!, alebo jednoducho chce muža duševne vydierať a likvidovať a v tom prípade vaša manželka je pre vás príťaž a odstráňte ju od seba!!

Žena podľa mňa má súložiť toľko, koľko muž chce, ale len tak, aby ju pri súložení nič nebolelo. V prípade, že ženu niečo bolí, treba aby prestali súložiť a aby dokončila muža rukami, alebo nohami, skrátka čímkoľvek.

U muža je to ťažšie, ak muž nemôže, no tak jednoducho nemôže. Ale môže tiež ženu urobiť rukami, alebo uhorkou, alebo umelým róbortkom a pod.

Ak je príliš veľký rozdiel v sexuálnej potrebe medzi mužom a ženou, tak je potrebné, aby takýto silný muž mal dve ženy a žena dvoch mužov, alebo sa uvedený pár musí rozviesť a nájsť si nových partnerov alebo partnerky pre sex.

Treba si uvedomiť, že sex pre človeka je dôležitejší než deti. Nezdržujte sa kvôli deťom. Ak nebudete s partnerom vychádzať dobre, tak pre vaše deti je lepšie, ak budú mať pri sebe len jedného ale spokojného rodiča, ako obidvoch, ale nespokojných a hádajúcich sa - kvôli sexu. Ak človek nie je ukojený sexuálne a spokojný so sexom, tak nie je spokojný s ničím.

Opakujem, že uvedený názor o rovnoprávnosti muža a ženy je názor, ktorý ja označujem za duševne vyšinutý????!!!

Žena je povinná mužovi rozťahnuť nohy, aj keď sa jej vôbec nechce, a muž je povinný urobiť ženu hoci aj uhorkou, keď sa mu nepostaví.

Ak to nedokáže váš partner, tak od neho odíďte, a to čo najskôr. Alebo si nasťahujte do domu ešte jednu ženu, ktorá bude zaskakovať, keď tá prvá nebude chcieť. To vás však vyjde podstatne drahšie.

Je lacnejšie „živiť“ len jednu súložnicu, aj keď mať dve je asi príjemnejšie.

Kapitola 62

Vodíkový motor

Tak mám ďalší dôkaz o degenerativnosti a zvrátenosti demokratického systému?

Auto jazdí len na čistú vodu? Nepotrebuje benzín? Je to omyl, alebo pravda?

Potom vodou sa bude dať aj kúriť, a teda asi veľmi lacno??

Je to pravda?? Neviem, ale ťuknite si na internet. Tam nájdete takých vodíkových systémov už desiatky. A navyše sú už dávno vynájdené technológie a postavené autá, ktoré jazdia len na čistú vodu????!!!

Len na vodu???

Ukazoval mi jeden muž, ktorý sa zaujíma o túto problematiku, zaujímavú ukážku. Rozstrekoval vodu rozstrekovačom dojemných kvapiek, takým, aký sa používa v byte na kvety. A do pŕšky týchto kvapiek vložil horák s vodíkovým plameňom. Zjavne táto voda vzbĺkla a horela. Teda nie, že by táto voda mala oheň hasiť a dusiť, ale naopak, ona horela. Možno to je princíp, na základe ktorého sú vymyslené tieto motory len na vodu? Neviem? Možno je to len podvod na internete?

Tak práve prebieha rokovanie vlád Sveta v Kodani (koniec roka 2009), ako znížiť emisie skleníkových plynov...?

Ale o vodíkovom motore, nikto nevie???

Skutočne?? Ja vládam a boháčom neverím.

Asi to bude zasa jednoduché. Kto by stratil výrobou tohto motora?:

- Spoločnosti, ktoré ťažia ropu a zemný plyn a prípadne aj uhlie.

- Štáty, ktoré majú vysoké zisky pri dodávkach plynu a ropy z ich územia.
- Štáty, ktoré majú vysoké spotrebné dane z predaja pohonných hmôt a plynu na ich územiach
- Takže je každému jasné, že tu sa spoja:
- USA
- EÚ
- Rusko
- Arabské krajiny, ktoré produkujú ropu.
- Súkromné firmy zaoberajúce sa uvedenou produkciou a výrobkov s tým súvisiacich.

Tak všetci títo vás všetkých majú „v riti“ a je im jedno, že vaše deti „zgegnú“ - skapú - na nejakú budúcu chorobu, ktorá vznikne z otepľovania Zeme, zastavovania cirkulácie veľkých morských prúdov, vzniku... Viete o tom, že už viac ako 20 rokov dochádza k výraznému narastaniu nerovnováhy zaťaženia zemskej kôry v rôznych častiach Zeme? Je to v dôsledku znižovania hmotnosti ľadovcov na jednej strane Zeme a narastaním nových ľadovcov inde. Nerovnováha rýchle narastá a výsledkom bude musieť byť nastolenie novej rovnováhy. Niektoré časti Zeme pomaly klesajú, iné sa dvíhajú. Postupne to bude mať za následok narastanie seizmickej činnosti, potom bude nasledovať aj výrazné zvyšovanie sa sopečnej činnosti. A potom sa to už nebude dať zastaviť, pretože tam, kde určité časti zemskej kry výraznejšie klesnú, inde na druhej strane Zeme začnú vybuchovať nové sopky. To bude znamenať dramatické zvýšenie popola v atmosfére, potom dramatické ochladenie celej Zeme, nastane nová doba ľadová, ... atď.

To bude výsledok našich demokratických tržných vlád, ktoré zničia celú Zem??

Skutočne platí, že politici potrebujú demokraciu, aby mali vysoké štátne rozpočty a z týchto štátnych rozpočtov si nadeľovali do vlastných vreciek?

Ak teda technológiu lacnej výroby vodíka z vody zvládli fyzické osoby, aj keď veľmi talentované, tak pre nadnárodné firmy s obrovským kapitálom je to „sranda“???

Vážení, rozmýšľajte a hľadajte informácie...

Ale hlavne nekompromisne sa „nekamaráťte“ so sviňami. Viete, že dotýčny je sviňa?

Tak je to váš úhlavný nepriateľ bez ohľadu na to, že vaša dcéra sa ka-

maráti s dcérou tohto banditu. Ale nakoniec aj vaša dcéra vám pravidelne hovorí, aká „líška" je jej kamarátka?

Potrebujete viac dôkazov o „zvrátenosti" a podplatenosti celého demokratického systému???

Pri tejto príležitosti musím spomenúť fakt, ktorý každý vie a napriek tomu s tým demokratické štáty nič nerobia, aj keď majú neustále „plnú hubu ochrany spotrebiteľa".

Kúpil som si v roku 1995 program do svojho počítača WINDOWS 95 od MICROSOFT.

Samozrejme, mi už dávno nefunguje. Mám počítač, ktorý som si aj so softvérom poctivo zaplatil. Ale on už dávno nefunguje. Jednoducho, novšie verzie programu Windows nie sú kompatibilné s mojou starou 95-kou. A preto ma každá nová verzia núti kúpiť novú verziu, pretože dokumenty urobené v novej verzii neotvorím na svojej starej. To je jednoducho podvod. Mal som pocit, že môj drahý počítač aj so softvérom mi vydrží min. 10-15 rokov? Hovno. Kto mi zaplatí tieto náklady? Prečo každá nová verzia nie je zákonne kompatibilná minimálne s verziami, ktoré sa predávali za posledných 10 rokov? Však nemôže byť žiadny problém, aby dokumenty vyrobené v nových verziách sa dali prečítať aj v starých a len ďalšia práca na týchto dokumentoch v nových verziách by bola, samozrejme, jednoduchšia než v starých. A toto robia výrobcovia softvérov. Niet sa čo čudovať, že jednoducho oklamaný a podvedený kupujúci - spotrebiteľ sa opláca rovnako. Podvod za podvod, oko za oko, zub za zub.

Ale hlavne, prečo s týmto stavom nerobia demokratické vlády nič???

Podplatil ich MICROSOFT????

Ja si myslím, že áno. Ja som o tom presvedčený. Sú podplatení a skorumpaní, ako nakoniec všetky demokratické vlády a demokratickí vysokí úradníci.

Dokáže mi niekto logickou analýzou niečo iné???

Kapitola 63

Hans-Hermann Hoppe

Dostala sa mi do ruky kniha s názvom Demokracia, anarchia a omyly ekonómie od Hans-Hermann Hoppe. Musím túto knihu citovať, pretože som z nej nadšený.

Knihu vydal Liberálni inštitút, Praha. Pisateľ obhajuje teoretické práce ekonómov Ludwig von Mises, a pokračovateľa Murray N. Rothbard.

Obidvaja ekonómovia došli inou cestou k tomu istému záveru ako ja, že demokracia je slepá cesta vývoja ľudstva.

Ďalej budem citovať z konca tejto knihy:

Každý monopol je zlý, pretože v situácii, keď je chránený pred vstupom potenciálnych konkurentov na trh, bude cena jeho výrobku vyššia a kvalita jeho výrobku horšia než pri možnosti voľného vstupu. Zatiaľ čo ostatní monopolisti vyrábajúci podradné tovary, monopolistický sudca (štát), okrem toho, že produkuje zlo, pretože nie je len tým, kto má posledné slovo pri riešení sporov týkajúcich sa iných, má túto moc aj v prípade vlastných sporov. Z toho plynie, že miesto, aby sa monopolistický sudca majúci posledné slovo snažil predchádzať a riešiť spory, bude spory spôsobovať a vyvolávať, aby ich potom mohol rozhodnúť vo svoj vlastný prospech.

Výsledkom existencie štátu preto nie je mierová spolupráca a spoločenský poriadok, ale konflikt, vyvolávané spory, agresia, útlak a spôsobovaná chudoba. Práve toto nám ukazuje pohľad do histórie štátu. Jedná sa predovšetkým a hlavne o históriu nespočetných miliónov nevinných obetí štátu.

Neokonzervatívci (a iní tupci - autor) vykladajú prechod od absolutistických monarchií k demokratickým štátom ako pokrok. Tento výklad je podvodný vo svetle skutočnosti, že demokracia bola zdrojom každej podoby socializmu: európskeho demokratického socializmu, amerického liberalizmu a neokonzervativizmu, rovnako ako sovietskeho socializmu, talianskeho fašizmu a nacionálneho nacistického (nemeckého) socializmu.

V teoretickej rovine znamená prechod od monarchie k demokracii nahradenie dedičného monopolného vlastníka (kráľ, knieža) dočasným

a vymeniteľným monopolným správcom (prezident, premiér, parlament). Ako kráľ tak aj prezidenti budú produkovať zlo, avšak pretože kráľ monopol vlastní a môže ho predat' či odkázať, bude sa zaujímať o vplyv svojich činností na kapitálovú hodnotu. Pretože je kráľ vlastníkom kapitálu na svojom území, bude relatívne viac uvažovať v dlhodobom horizonte. Oproti tomu dočasný a vymeniteľný demokratický správca zem nevlastní, ale pokiaľ je v úrade, môže ho využívať k svojmu obohateniu. Vlastní jeho bežné použitie, ale nie jeho kapitálovú hodnotu. Táto skutočnosť vykorisťovanie neodstráni, bude však viac krátkozraké, bez ohľadu na dopady na hodnotu kapitálových zásob.

Prednosťou demokracie nemôže byť ani to, že je umožnený voľný vstup do pozícií štátneho aparátu. Naopak: konkurencia je dobrá len pri produkcii užitočných vecí (tovar). Konkurencia v produkovani zla dobrá nie je. Jedná sa o absolútne zlo. Králi, ktorí sa na svoje posty dostávali, kvôli svojmu pôvodu, môžu byť neškodní diletanti, alebo úctyhodní muži. V príkrom protiklade je v dôsledku výberu vládcov ľudovým hlasovaním takmer nemožné, aby sa neškodný a ctihodný človek dostal do vysokých pozícií. Prezidenti a premiéri získavajú svoje posty v dôsledku toho, že sú schopní efektívne osloviť masu ako bezzásadoví demagógovia. Demokracia teda v podstate zaisťuje, že do vysokých vládnych funkcií sa dostanú len nebezpeční ľudia.

Demokracia vedie predovšetkým k tomu, že podporuje nárast spoločenskej miery časovej preferencie a orientácia na súčasnosť/ alebo „zdeťinštenie spoločnosti“. Spôsobuje neustále zvyšovanie daní, dáva vzniknúť papierovým peniazom a ich inflácií, vytvára neustály nárast legislatívy a verejný nárast „verejného dlhu“. Zároveň demokracia vedie k nižším úsporám, zvyšovaniu právnej neistoty, morálnemu relativizmu, nezákonnosti a zločinu. Okrem toho je demokracia nástrojom ku konfiškácii bohatstva a príjmu a k ich redistribúcii. Ich súčasťou je legislatívne zhabanie majetku jedných /tých čo niečo vlastní/. A pretože možno predpokladať, že sa prerozdeľuje niečo hodnotné, niečo, čoho majú majetní príliš a nemajetní príliš málo, každé také prerozdeľovanie spôsobuje, že sa systematicky znižuje motivácia mať niečo hodnotné či niečo hodnotné vytvárať. Inými slovami povedané, množstvo ľudí, ktorí nie sú až takí dobrí, a množstvo vlastností, zvykov a chovania, ktoré až tak dobré nie sú, čo znamená, že kvalita života v takej spoločnosti sa bude zhoršovať.

V neposlednom rade predstavuje demokratizácia zásadnú zmenu pre vedenie vojen. Pretože králi a prezidenti môžu extremalizovať náklady vlastných výbojov na druhej /cez dane/, budú viesť výboje a vojny „abnormálne“ často. Vojnu, ktorú vedú králi, má ale obyčajne povahu sporu o dedičstvo I vlastníctvo!. Cieľ tejto vojny je hmatateľný a teritoriálne obmedzený: ide o získanie kontroly nad nejakým kusom nehnuteľnosti a ich obyvateľov. K dosiahnutiu tohto cieľa je v jeho záujme rozlišovať medzi bojovníkmi /nepriateľmi a cieľmi útoku/ a nebojovníkmi a ich majetkom I ktorý nie je predmetom vojny a nie je ničeny/. Demokracia premenila obmedzené vojny kráľov v neobmedzené vojny. Motívy vojny sa stali motívmi ideologickými - demokracia, sloboda, civilizácia, humanita. Tieto ciele sú nehmatateľné a neuchopiteľné: ideologická „konverzia“ porazených ktorí predchádzajú ich „bezpodmienečnej“ kapitulácii/ ktorá z dôvodu, že si človek nikdy nemôže byť istý úprimnosťou tejto konverzie, môže vyžadovať použitie takých prostriedkov ako je masové vraždenie civilistov. Rozlíšenie na bojovníkov a nebojovníkov sa zahmlieva a v demokracii nakoniec mizne. Zapojenie nás do vojny /povinná služba v armáde a ľudové vojenské demonštrácie/ rovnako ako „sprievodné škody“ sa stávajú súčasťou vojenskej stratégie.

Kapitola 64

Postup, ako na to

Som rád, že k rovnakému záveru, že demokracia je „DIABOL“ na Zemi a že je slepá cesta vývoja ľudstva dospela aj ekonomická teória a nie len teória duchovná.

Ale ako teraz dosiahnuť, aby sa skutočne demokracia „stratila“ a bola nahradená novým systémom?

Vyššie uvedení autori Mises, Rothbard ak Hoppe hovoria, že treba informovať ľudí, ktorí vytvoria tlak, aby sa systém zmenil.

Neverím tomu. Je len málo ľudí, ktorí sú ochotní rozmýšľať. A ešte menej je tých, ktorí by si robili nejaké problémy, kvôli problémom ostatných.

Nikto z tých banditov politikov a koruptérov sa dobrovoľne nevzdá svojho jednoduchého príjmu.

Je však, samozrejme, dobré informovať čo najširšiu verejnosť a, samozrejme, súhlasím, treba začať od mládeže a študentov vysokých škôl, ale aj stredných. Nie preto, že sú schopní viac prijímať nové veci. Ale preto, že ich duše sú na začiatku ich života na Zemi menej „znetvorené“ klamstvom, pretvárkou, podvodmi,... Ich duše to ľahko a spontánne môžu prijať. Duša človeka, ktorý sa už „zašpinil ľahkým príjmom“ z korupcie a istej pozície štátneho úradníka, vedúceho v práci, váženého manžela a otca 2 detí... urobil už veľa kompromisov... nemá duchovnú silu a nechce ju ani mať.

V ďalšom odporúčam, aby začali vznikať spolky ľudí, ktorí vyznávajú rovnaké hodnoty a sú na rovnakej úrovni podľa princípu: „Vrana k vrane sadá a rovný rovného si hľadá.“

Spoločnosť sa musí rozdeliť na takých a onakých, nikto z tých zloduchov sa nedostane tam, kde nepatrí. Odporúčam vznik súkromných klubov a reštaurácií, ktoré nebudú voľne prístupné pre verejnosť, ale len pre členov. Členstvo v týchto uzatvorených spoločenstvách sa bude získavať podľa kritérií, ktoré si určia majitelia týchto zariadení.

Vidím jedinú cestu k náprave tohto totálneho zla, ktoré ovláda už celú Zem. Spojiť materiálne argumenty a dôkazy ekonomickej vedy a argumenty a dôkazy duchovnej vedy.

Zostane len veľmi málo a len tých najzatvrdenejších zloduchov na svojich pozíciách, keď zistia, že po smrti sa skutočne ich duša reinkarnuje a v záhrobie sa im to všetko spočíta.

Už sa rýchle blíži doba, že vedci a matematici jednoznačne, aj keď nepriamo dokážu existenciu záhrobia, reinkarnácie ľudskej duše a existenciu Boha. Dôkazov bude pribúdať.

A nič nie je istejšie ako to, že títo úctyhodní politici, bankári, lekári, sudcovia a právnici,... a všetci dostanú svoje do „poslednej mince“.

Kapitola 65

Sen „Taiči svetlá“

Včera 17.8.2010 som mal sen.

Bol som prítomný na nejakom rokovaní. Okolo pozdĺžneho stola sedelo asi 20-30 mužov a žien. Mali oblečené odevy, ktoré som odhadol do obdobia okolo 1600 až 1650 nášho letopočtu, španielske oblečenie. Ľudia emocionálne diskutovali a potom sa všetci rozčúlení zdvihli od stola a odišli. Cítil som sa tu, ako prítomný pozorovateľ tohto divadla.

Bol prestrih v sne a ocitol som sa znova v tej istej miestnosti, zasa pri jednaní. Teraz to už bolo jasné. Ja som uvedeným ľuďom rozprával a oni ma počúvali. V sne som cítil, že mám asi 25 rokov a je tam so mnou aj môj už, starší otec. Samozrejme som cítil, že ide o môj minulý život a nejakú dôležitú udalosť. Už som vedel, že sa dej odohráva niekde v Karibskej oblasti, najskôr som mal pocit, že na Haiti, ale potom som nadobudol prevládajúci pocit, že asi skôr na Kube. Bol to sen z tých druhov sna, kedy som jasne uvažoval, že snívam, že som v sne, že sa môžem zobudiť a sen prestane. Ale to som nechcel, chcel som dopozerať, čo to zasa bude? Ale aj keď som si všetko toto uvedomoval, nemohol som nič zmeniť. Vedel som, že keď by som chcel niečo nasilu zmeniť, ten sen by skončil a ja by som sa zobudil. Takéto veštecké sny - ja im hovorím Jungovské sny-neznášajú násilie. Sen musí plynúť a vy môžete byť len pozorovateľom.

Pri stole bol „guvernér“ alebo nejaký úradný vládca oblasti a jeho podriadení štátni úradníci so svojimi manželkami. Okrem toho tam boli dvaja cirkevní predstavitelia. Boli dosť tuční.

Dobre som videl tvár toho „guvernéra“. Bol štíhly, vysoký, mal vynievajúce líčne kosti, veľký, dlhý a nezvyčajne ostrí nos. Na hlave mal kučeravú bielu parochňu. Mal asi tak 50-60 rokov?

Rozprával som im asi toto:

„Tento nástroj, alebo prístroj máme od kmeňa Indiánov... Je to neuveriteľný prístroj“. Ukázal som to. Bola to trúbka z nejakého dreva priemeru asi 10-15 cm, dlhá asi 150 až 170 cm. Na jednom konci mala malý nátrubok pripevnený kolmo na túto trúbku. Vyzeralo to, ako hrubá fujara - slovenský ľudový hodovný nástroj. Akurát cez nátrubok sa nefúkalo, ale pozeralo.

Vysvetľoval som, že tento nástroj odhaľuje nejaké zvláštnosti na živých organizmoch. Indiáni z tohto kmeňa tomu hovorili. „Taiči svetlá“. Ak ste sa pozreli na nejakého človeka cez tento nástroj, tak z kútikov obidvoch očí mu svietilo krásne zelené svetlo. Lúče boli neuveriteľne krásnej zelenej farby. Farba bola tak jasne zelená, že by som povedal ako tyrkysová. Pozeral som cez prístroj na nejakého sluhu, ktorý práve prišiel do miestnosti a oči mu jasne svietili týmto svetlom. Taiči svetlá. Neviem, prečo to indiáni volali svetlá, v množnom čísle, keď ja by som povedal svetlo. Pretože tie svetlá boli vždy rovnakej farby a len sa menila intenzita tohto svetla. To všetko som hovoril prítomným.

Zistil som, že rôzni ľudia majú rôzne množstvo týchto „Taiči svetiel“. U niekoho boli svetlá len slabé a u niekoho podstatne silnejšie. Zaujímavé je, že vlci nemajú žiadne Taiči svetlá. V sne som rozmyšľal, ako je možné, že vlci. Ved' na Kube ani na Haiti nie sú žiadni vlci. Len som pri hovore začal trpnuť, čo ak sa ma niekto z prítomných opýta, že ako to viem o vlkoch, keď tu na tomto ostrove nie sú žiadni vlci. Neviem. Ale nikto sa nespýtal.

Hovoril som ďalej. „Zistil som, že veľmi málo Taiči svetiel majú papagáje. Ľudia majú Taiči svetiel najviac. Potom sú to domáce zvieratá a z nich majú najviac Taiči svetielpsi.“

Guvernér sa ma nasrané spýtal, že koľko má Taiči svetiel on. Pozrel som sa do tohto prístroja na guvernéra a povedal som mu vážne, že má Taiči svetiel niečo medzi psom a papagájom. Bolo vidieť, že je urazený, ale aj zlostný. Spýtal sa, koľko Taiči svetiel mám ja. Odpovedal som mu, že ja sa do tohto prístroja nemôžem pozrieť na seba. To sa nedá. Ale pozerali sa na mňa moji sluhovia a známi, a tí mi tvrdia, že mám veľmi veľa toho svetla, že to svetlo mi ide nielen z očí ale aj z líc, z nosa, z čela, z celej hlavy. Ponúkol som mu, aby sa pozrel sám. Guvernér pozrel do toho prístroja na mňa. Keď odstúpil, bolo vidieť v jeho tvári úžas a strach a zlosť a po nejakom čase som si uvedomil aj výraz odhodlania. Akého odhodlania? Ostatným som ďalej vysvetľoval, že zaujímavé je, že keď sa pozriem na rastliny, tak, žiadne Taiči svetlá nevidieť. Ale keď sa ráno pred východom slnka pozriem cez prístroj nad les, tak z lesa ide táto jemná zelená žiara - slabé jemné rozptýlené Taiči svetlá. Zaujímavé je, že večer pred západom slnka ani nikdy inokedy nie je vidieť nič. Ako keby les po celodennej práci bol unavený a len ráno, pred novým dňom znova vysiela svoju energiu?

Ďalej som hovoril o tom, ako sa táto vláda veľmi zle zachovala k miestnym indiánom, a že kmeň, ktorý vynášiel takýto úžasný prístroj, už skoro celý vyhubili a pozabíjali. Musíme zachrániť týchto posledných príslušníkov, aby sme vedeli vyrobiť takýto prístroj. Rozmýšľal som v sne, prečo ten prístroj nerozoberiem, aby som zistil, čo je vo vnútri a že podľa toho, by som to potom predsa vyrobil sám. Ale v sne som získal odpoveď sám od seba, že si myslím, keď ho rozoberiem, nezistím podstatné tajomstvo tohto prístroja sám, ani nikto z bielej rasy a súčasne zničím posledný prístroj.

Všetci prítomní, okrem môjho otca pozerali na mňa apaticky a videl som, že nemajú žiadny záujem o takýto prístroj.

Na záver guvernér ukončil toto rokovanie s tým, že budú o tom mojom návrhu uvažovať. Keď však odišli, jasne som si uvedomil, že guvernér aj všetci prítomní urobia všetko preto, aby tento prístroj definitívne zničili. Urobia všetko preto, aby ho odo mňa získali a zničili. Musím rýchlo vymyslieť ako a kde prístroj skryjem a zachránim. Musím ho zachrániť. V myšlienkach sa mi objavil obraz, ako sa lúčim s nejakými indiánmi, ktorí sedia na člne a odchádzajú na more. Idú z ostrova preč. A ten muž, ktorý mi kýval, povedal, že už sa nevrátia a mám posledný ich prístroj na „Taiči svetlá“.

Sen sa skončil, ja som otvoril oči, zobudil som rozmýšľajúc, čo sa mi snívало.

Už veľakrát som rozmýšľal, prečo sa v rôznych knihách píše, že aura človeka má rôzne farby. Asi tá „živá a večná energia“ sa u človeka prejavuje farebne rôzne podľa jeho emocionálneho stavu, podľa jeho myšlienok? Nezdalo sa mi to.

Teraz, na základe tohto sna si myslím, že to s aurami nesedí.

Výsledok tohto sna je takýto:

Každý živý tvor má rôzne množstvo tejto večnej energie podľa toho, na akom stupni vývoja je.

Ak je na nízkom stupni, má Taiči svetiel málo. Má málo tejto živej a večnej energie. Čím je na vyššom stupni vývoja, tým má energie viac.

Táto energia sa dá zmerať. Raz sa ľudia naučia ju merať, ale ľudia s nízkou energiou urobia všetko preto, aby tento prístroj vždy zničili. Lebo, ináč ich tento prístroj odhalí a skončí ich vláda hlúposti a priemeru. Častokrát sa hovorí o "lúze-chamradi". Luza je priemer a nízka úroveň. Avšak si musíte uvedomiť, že táto luza nemusí znamenať, že sú

to obyčajní ľudia. Ale to môže znamenať, že to budú hlavne tí, ktorých je hlavným životným cieľom mať dosť peňazí a moc nad svojím okolím. To sú hlavne tí bohatší a bohatí. Oni vyvíjajú maximálnu snahu po týchto statkoch. Preto musíme hodnotiť ľudí dôslednejšie a komplexnejšie. V biblii sa hovorí, niečo ako: „skôr prejde slon cez ucho ihly, ako bohatý do neba“. Neverte tomu. Je to nezmysel. Možno to platilo v dobe, keď to vzniklo. Ale myslím si, že aj vtedy to bol nezmysel. Nerozhoduje bohatstvo alebo chudoba. To je podvod. Rozhoduje, koľko máte „Taiči svetiel“. Ak ich máte veľa, tým lepšie, že ste aj bohatý.

Kapitola 66

Omyly Biblie a dedičstvo kresťanskej cirkvi

Nechcel som pôvodne kritizovať Bibliu. Ale ten sen v predchádzajúcej kapitole ma definitívne donútil napísať stručnú analýzu tejto knihy.

Čítal som Bibliu, ktorá mala asi 950 husto písaných strán formátu asi A5. Takže bolo to už dostatočne podrobné pre to, aby som mohol urobiť nejaké hodnotenia.

Táto kniha má pravdivé časti a potom nepravdivé hlúposti. Rozdeľuje sa na Starý zákon a Nový zákon.

V Starom zákone je skutočne zaujímavá asi len časť o stvorení sveta. Popis ako Boh stvoril vesmír a Zem a zvieratá a ľudí. Potom časť o potope. To si myslím, že je tiež pravdivé. Myslím si, že Zem bola zničená veľkou potopou asi tak, ako sa opisuje v Biblii. V tejto časti však Biblia len kopiruje a odpisuje zo starších literárnych prameňov zo starej Mezopotámie.

Ďalej v Starom zákone sa len opisuje história Izraelského národa. Nechcem hodnotiť kvalitu tohto národa. Ale v Biblii sa opisujú len neustále a nezmyselné vraždenia a podvody a podobne. Ale najväčšia sranda je v tom, že izraelský Boh pomáha vo vraždení národu izraelskému úplne nekriticky. Jednoznačne nadbieha tento Boh národu izraelskému a pomáha mu proti ostatným. To je teda veľká sranda! Prečo ja by som mal uznávať izraelského Boha, keď on pomáha Židom a mňa vždy pošle do riti?

Ale hlavne, tento Boh nie je neutrálny, on teda nemôže byť geniálny.

Geniálny predsa stvorí systém, ktorý už nevyžaduje od stvoriteľa žiadne opravy a zmeny a... Zasa Boh zistí, že niečo neurobil dobre a teda musí niekomu pomáhať????

Pre logiku je to nelogické.

Nechcem rozoberať napríklad psychologicky, aký bol Mojžiš. Však on sa tak rozčúlil, keď zostúpil z hory Sinaj, keď jeho podriadení Izraeliti, po 3 dňoch začali vyznávať zlatú kravu, že začal zabíjať svojich ľudí, len aby ich donútil k poslušnosti. Myslím si, že to bol despota a vrah.

Nový zákon je úplne iný. Mnohí ortodoxne veriaci sa chytajú poslednej slamky a to je práve tento Nový zákon.

Ale, žiaľ, aj tu je množstvo podstatných nelogickostí. Dokonca som presvedčený, že ak človek uverí tým hlúpostiam z Nového zákona, tak sa stane duševne chorým. Ako môže niekto veriť, že ak bude veriť v Boha, tak Boh mu pomôže. To predsa Boh nemôže. Predstavte si, že vy budete veriť v Boha a on vám nepomôže, ale inému, ktorý verí menej, tak jemu pomôže? To je však bežné, že silno veriaci vidí, že všetci okolo sa majú podstatne lepšie než on, ktorý síce strašne verí, ale nič nerobí, aby si pomohol sám.

Boh z logiky veci nemôže nikomu pomáhať. Ak by niekomu pomáhal a inému nie, tak by nebol geniálny, keď vytváral svet aj človeka. To nie je možné. Boh nemôže pomáhať.

Preto v Biblii v Novom zákone je veľa dobrých a vynikajúcich myšlienok. Ale ako celok je to zmes vzájomne si odporujúcich myšlienok a názorov.

Ináč Starý zákon okrem knihy Genesis asi pre iné národy ako Židov neznamená vôbec nič. Dokonca si myslím, že ľudia, ktorí pravidelne čítajú tento Starý zákon ako relaxáciu, upokojenie a hľadanie životného cieľa, tak to čítajú preto, že majú totálny zmätok v hodnotách a názoroch a sú zrelí pre psychiatra.

Ak mi chcete odporovať, tak si prečítajte Bibliu, ktorá bude mať aspoň 500-800 strán, aby bola dostatočne podrobná a uvidíte, že to nebudete môcť ani dočítať????

Navyše si treba uvedomiť stále, ako Biblia vznikla. Začali ju písať až 300 rokov po smrti Ježiša!!!!

Jednoducho, nebolo možné presne dochovať, čo povedal. To nie je možné. Na druhej strane však vtedajší vrcholní predstavitelia kresťanstva mali svoje záujmy, čo do Biblie dať a čo nedať. Bežne nikto nevie,

že bolo viac vetiev katolíckej cirkvi. A za rímskej ríše sa nakoniec presadila len tá najagresívnejšia vetva. Rímska vetva nakoniec definitívne vyvraždila severoafrickú vetvu, keď sa „Rimanom" nepodarilo s Afričanmi dohodnúť. To bola bežná zvyklosť Rimanov, tam kde sa nedohodli, tam svojich konkurentov jednoducho vyvraždili. Žiadny národ asi nebol tak krvilačný ako Rimania. Najväčšie masakry urobili na Trakoch. Prvú vojnu s nimi prehrali. Keď potom druhú vyhrali, tak im nestačilo obsadiť územia a ovládnuť ich ekonomicky. Boli takí rozzúrení, že vyvraždili celý národ. Nezostal skoro nikto. Zachránilo sa asi 20 ľudí? Hovorí sa... Za jedno leto a jeseň pozabíjali všetkých. A vtedy sa zabíjalo ručne, mečom a dýkou. Je to iné, ako keď nezaujate z diaľky strieľate z guľometu, alebo zhadzujete atómové bomby.

V rímskom kresťanstve sa presadili zasa len tie isté karmy a duše, ktoré sa reinkarovali zo záhrobia rímskeho dedičstva. Preto keď rímska kresťanská cirkev nevedela ovládnuť severoafrickú, tak jednoducho všetkých konkurentov vyvraždili.

Svet ovládla najagresívnejšia skupina duší reinkarnovaných zo záhrobia, ktorí sa skryli pod plášť kresťanskej cirkvi. A táto cirkev do Biblie dala len to, čo tam dovolila dať. Pretože to boli málo duchovne schopní ľudia, však to boli len obyčajní vrahovia, tak v Biblii zostalo aj veľa pravdivých vecí. Ale, ako celok je Biblia zmätok a nevzdelaný človek, ktorý nieje schopný vlastného nezávislého myslenia, nieje schopný túto knihu čítať.

Už v 19. storočí povedal L. N. Tolstoj, že najväčší diabol na Zemi je cirkev. Ja s ním súhlasím. Členovia kresťanskej cirkvi majú veľmi ťažké dedičstvo po Rimanoch, vrahoch. Rimania mimochodom úspešne a dokonale vyvraždili aj Druidov. Druidi žili na území hlavne súčasného Francúzska. Boli to duchovní učenci, ktorí mali veľké znalosti o prírode, duchoch, inkarnácii duší, záhrobných svetoch a pod.

Súčasní predstavitelia kresťanskej cirkvi sú pod obrovským tlakom zlých duší zo záhrobia, ktoré sa reinkarnujú na Zem do ich radov. Takáto duša má veľmi málo „Taiči svetiel". Nie je šanca ju zmeniť na Zemi. A... „poznáte ich po ovoci".

Kapitola 67

Básne

Môj najobľúbenejší básnik doteraz je Omar Chajjám. V skutočnosti to bol matematik a astronóm. Žil v Perzii v 11. storočí. Nemali ho radi, pretože pil víno, čo islam zakazoval, a mal názory, ktoré nevyhovovali jeho okoliu.

Moje asi najobľúbenejšie štvorveršia sú:

*Keď s hlupákom sa spojíš, neunikneš hane,
preto ti Chajjám radí iné počínanie -
od múdreho si môžeš vziať i jed,
no ani balzam z hlupákovej dlane.*

*Z hľadania pravej cesty bolí ľudí hlava -
doprava zľava, či doľava sprava?
Mám strach, že ozve sa raz ráno správa:
„Hlupáci? Ani jedna cesta nie je pravá!“*

*Tí ktorí múdrosť získali a povinní
sa cítili byť sviecami aj pre iných,
nenašli cestu z temnoty a zaspali,
keď dotárali svoje kraviny.*

*Potrebuješ sa najesť, obliecť, obuť nohy -
Tam ešte odpustené sú ti premrhané vlohy.
Nič iné ani zadarmo však nestojí ti za to,
Aby si menil vzácny život za rárohy.*

*Otázky v hlave - mlčanie im odpovedá.
Odpovieš na ne nahlas -je ti beda.
Uprostred davu múdrych hlupákov
Všetko čo pomyslíš si, vysloviť sa nedá.*

*Kto spokojne chce žiť a nepodliehať tlakom,
ten musí dodržiavať jednoduchý zákon:
lepšie je hladovať, než prejedat' sa,
lepšie byť sám, než v spolku hocijakom.*

*Kto na najhlbšie dno sa nedostane - nedosiahne nič.
Kto krvou srdca neumyl si dlane - nedosiahne nič.
Je iba jedno svetlo - plameň, v ktorom zhoríš.
Kto seba nezriekne sa odhodlane - nedosiahne nič.*

*Keď s jednou kosťou vedia spokojné byť supy,
Nech nezláka ťa k svojmu stolu podliak tupý.
Lepšie žuvať vlastnú suchú kôrku,
Než na brade mať z jeho dobrôt šupy.*

*Keď nepiješ, prestaň aspoň karhať iných hostí!
Aj tak sú len pokrytectvom všetky tvoje cnosti.
Vyťahuješ sa, že čisté víno odmietaš -
a každý deň pritom robíš kopu špinavosti.*

Kapitola 68

Dôkazy o reinkarnácii duše a existencii Boha

Darwinovej teórii o vývine druhov veria len tí, ktorí nemajú dostatočné a komplexné vzdelanie.

Budem len v krátkosti rekapitulovať, to čo som aj napísal niekde inde v tejto knihe. Niečo rozpišem podrobnejšie.

Kto stvoril náš vesmír? Nevieme. Nieкто to však urobil. Samo sa to nedokáže urobiť. Vznikol Veľkým treskom. Všetci tvrdia, že áno. Ale je dosť možné, že jedného dňa sa zistí, že to nebolo Veľkým treskom. Ja si myslím, že to nebolo Veľkým treskom. Hovorí sa, že vo vesmíre sa všetko rozpína a všetko sa od seba vzdaluje a rýchlosť vzdalovania sa zvyšuje. Ak by to bola pravda, tak by od bodu Veľkého tresku vznikala neustále rastúca guľa priestoru, odkiaľ všetko uniká a tam je prázdno

a táto guľa prázdneho priestoru sa neustále zväčšuje uvedenou rýchlosťou. Táto prázdna guľa sa však zatiaľ nenašla, nečítal som o tejto guľi nikde.. Naopak, hovorí sa, že „všade“ sa všetko vzdáľuje od seba. Vyzerá to tak, ako by Boh stvoril vesmír odrazu všade. Ale toto nie je dôležité. Či už Boh stvoril náš vesmír formou Veľkého tresku z jedného bodu, alebo tento vesmír stvoril odrazu všade v našom vesmíre, je to jedno. Nieкто ho musel stvoriť. Nieкто musel byť iniciátorom tohto Veľkého tresku. Existencia nášho vesmíru je dôkaz o existencii Boha.

Sú 2 zákony termodynamické. Prvý zákon je o zachovaní energie a hmoty. Nie je možné vyrobiť ďalšiu energiu a ani hmotu. V našom vesmíre je navždy dané definitívne a konečné množstvo energie a hmoty. Je kvantitatívne toto dané. Energia sa však postupne ochladzuje, a tým sa znižuje množstvo použiteľnej energie na vykonanie práce a zväčšuje sa množstvo studenej hmoty. Odbočím trochu: V Biblii sa píše, že prvé bolo slovo. To je hlúposť. Zle preložené zo staršieho zdroja, z ktorého Biblia čerpala. Keď jazykovedci prekladali staršie literárne pramene zo starej Mezopotámie, tak tam narazili tiež na toto. Že sa píše „prvé bolo slovo“. Avšak keď podrobne rozobrali tento text, tak zistili, že správny preklad by mal byť, „prvá bola energia“. To zodpovedá súčasnému stavu poznania vzniku nášho vesmíru, pretože prvé bolo - slovami fyzikálnej terminológie - prvé bolo tok plazmy - a plazma je len čistá energia. Chladnutím plazmy vzniká hmota. Hmota je „zmrznutá energia“. Kto určil toto konečné a dané množstvo?

Druhý termodynamický zákon je však podstatne radikálnejší a podľa mňa definitívny dôkaz existencie Boha. Tento zákon hovorí, že chladnutím sa znižuje množstvo energie, ktoré je možné použiť na prácu. Neustále narastá chaos, dochádza k strate pôvodného poriadku. Tomu fyzici hovoria ako nárast entropie. Ináč povedané, že všetko smeruje ku konečnému stavu rovnováhy. Koniec sveta. Posledný súd. Hovoria tomu ako tepelná smrť vesmíru. Podľa tohto zákona musí nastolený poriadok a systém postupne klesať a znižovať sa jeho kvalita. To platí pre všetko hmotné. Tomuto môže uniknúť len to, čo nie je hmotné z pohľadu nášho vesmíru. To znamená funguje náš vesmír tak, že sa mu musí cielene dodávať energia, aby nevznikal prirodzeným spádom chaos. Preto ani nie je možné, aby sa živočíšne druhy na Zemi vyvíjali náhodne, ako hovorí Darwin. Taktiež nie je možné, aby sa druhy vyvíjali od nižšej kvality k vyššej kvalite. To nie je možné. Ak sa musí do systému dodávať ener-

gia, tak bez tvoriacej energie nemôže dochádzať k opačnému procesu. Podľa tohto 2. termodynamického zákona je prirodzený systém len ten, že po počiatočnom stvorení systém stále viac degeneruje a udržiavanie pôvodného je veľmi ťažké a stojí veľa energie. Tak to v skutočnosti aj na Zemi prebieha. Postupne vymierajú rôzne druhy fauny aj flóry a znižuje sa diverzia života na Zemi. Je všeobecne známe, že najviac druhov „vzniklo“ v kambriu. A odrazu. Z ničoho nič a boli tu odrazu všetky druhy a plne vyvinuté: ulitníky, bezstavovce, hmyz, ryby, plazy a jaštery, vtáky a aj cicavce. Ako je to možné? Jedine tak, že ich niekto okamžite „stvoril, vyrobil, oživil...“ Darwinova evolučná teória hovorí, že z počiatočného stavu sa postupne zvyšuje počet druhov a aj ich rozmanitosť. To nie je možné, to by odporovalo tomuto druhému termodynamickému zákonu. Toto môžu hovoriť len diletanti a nevzdelanci. Ten kto rozumie fyzike, toto nikdy nemôže tvrdiť, že sa niečo vytvorí samo, popretím základov tohto vesmíru. Nakoniec aj všetky skutočné dôkazy, ktoré nie sú sfalšované potvrdzujú platnosť tohto zákona. Počet druhov sa znižuje a všetko degeneruje. Môže sa rozvíjať len myslenie a duša človeka, ktorá nieje závislá len od hmoty tohto vesmíru a ani hmoty záhrobných svetov. Ak by človek bol len z hmoty tohto vesmíru, tak by takisto musel zákonite len degenerovať. Preto človek, ktorý nebude veriť v existenciu svojej duše, tak jeho podstata sa bude už počas jeho života stále viac zhmotňovať a bude už za života na Zemi degenerovať. Len duchovne založený človek, ktorý čerpá viac energie od iného energetického systému, ako je systém tohto vesmíru, bude sa cítiť čím bude starší tým duševne lepšie. Ten, kto toto necíti, môže mať problémy v tom, že sa mýli. Treba si však aj uvedomiť, že je veľa duchovných mysliteľov, ktorí boli, aj sú najviac zlostní a nešťastní práve na konci svojho života, pretože nedokázali zmeniť nepriaznivý a degeneratívny vývoj ľudstva, aj ľudí okolo seba. Ale to platí len pre tých, ktorí sa o tak veľké veci snažili a snažia. V 2. termodynamickom zákone vidím základný dôkaz aj toho, že ľudská duša je nehmotná a jej podstata nie je ani z hmoty tohto vesmíru a ani z hmoty záhrobných svetov, pretože je schopná čerpať energiu z iných systémov. Dôkaz o čerpaní energie z iných systémov je práve ten, že u malého percenta ľudí človek nedegeneruje s pribúdajúcim časom, so starnutím, ale čím sú títo ľudia starší, tým sú citlivejší, vzdelanejší,... skrátka múdrejší. Nie sme si teda, my, ľudia na Zemi, v žiadnom prípade rovní.

Už som vyššie písal, že vedcom chýba vo vesmíre asi 90 % hmoty. To je pre nich tragédia. Už to vedia definitívne asi od roku 2000? a ešte tú hmotu nenašli. Zistili ju jednoducho. Keď zmerali, ako rýchlo rotujú hviezdy okolo centra galaxií, tak keď spočítali všetku hmotu, ktorá tam môže byť, tak im to nesedelo. A ani doteraz nesedí. Je tam podľa platných a overených fyzikálnych zákonov, odvodených už starým Newtonom, podstatne viac hmoty. Vedci ale nikdy túto hmotu priamo nezistia, nezískajú vzorku z tejto hmoty. To nebude nikdy možné v našom vesmíre. Je to tiež hmota, ale iného druhu. Tam sa reinkarnujú naše duše. To je záhrobie. Aj táto hmota raz vychladne. Asi ani táto hmota nie je posledným miestom, kde odíde duša ľudí. Duša ľudí je asi nehmotná. Avšak asi len tých, ktorí neprilipnú svojim životom a svojimi myšlienkami k hmote tak, že sa zhmotní aj ich duša? Nevieť? Ale dajme si radšej pozor. Je len otázka času, kedy fyzici a matematici nepriamo dokážu, že to tak je. Záhrobie existuje.

Všetky základné dôkazy Darwinovej evolučnej teórie sú sfalšované. A podvody. Neexistuje žiadny dôkaz. Na to tu nemám dosť času, je o tom už veľa kníh a informácií všade. Ten, kto chce si nájsť tieto informácie, tak ich určite aj získa. Odporúčam okrem iného tieto knihy:

Genesis Konflikt - autor Walter J. Veith

Život po smrti dôkazy - autor Dinesh D'Souza

Hlavné dôkazy Darwinovej evolučnej teórie okrem jeho stromu života, vyššie vysvetleného fundamentálneho omylu, vývoja druhov sú: zobáky piniek zo súostrovia Galapágy, Millerov experiment, Haeckerové embryá, Archeopterix, nohy koňa, a iné. Už je množstvo jednoznačných dôkazov, že to nie je pravda a všetky tieto uvádzané dôkazy sú nepravdivé. Tu nemá význam, aby som nosil drevo do lesa. Dôkazov už je veľa, pozrite napríklad do internetu. Takže na záver. Darwinova teória nemá žiadne dôkazy o jej pravdivosti. Úplne naopak, každým dňom dramaticky pribúdajú dôkazy o tom, že náš svet bol stvorený.

Ale tu sa natíska otázka, prečo teda tak veľké percento bielej rasy tak dogmaticky a úpenlivo sa drží tejto neudržateľnej teórie a to za každú cenu?

Tých dôvodov je veľa, ale hlavné sú asi tieto:

Ak padne Darwinova teória, tak padne hlavný pilier a základy neveriacich. Boh pre nich neexistuje a to im umožňuje krahnúť, klamať, nevzdelávať sa, robiť si čo sa im zachce. Na Zemi nie sú platné iné zákony,

ako zákony, ktoré si oni vymyslia. To všetko padne. Oni sa zúfalo snažia a aj ďalej budú snažiť si udržať túto ilúziu, ktorá im umožňuje si robiť, čo sa im zachce. To platí pre neveriacich, ako bohatých miliardárov, pre vládnucich politikov, tak aj pre chudobných štátnych úradníckov, ktorí si prílepšujú drobnými krádežami. Ale ak sa vedecky a definitívne dokáže, že to bol veľký omyl, budú šokovaní títo všetci zloději a vrahovia a... Po smrti oni skončia. Už pred smrťou budú trpieť strašnými depresiami. Nie, musíte si vy ostatní uvedomiť, že títo ľudia klamstva to budú zapierať do posledných dní. Poznáte ich podľa toho, že ak s nimi hovoríte o nejakých veciach a argumentujete im, oni neberú argumenty, ale tupo a tvrdohlavo si presadzujú stále „svoju pravdu“. Nemá význam s takýmito „trubirohmi“ diskutovať. Nechajte ich tak...

Na Zemi aj tak budú vládnuť zákony Božie a nie zákony ľudské. Je to už len krátky čas. A vy, ktorí ste schopní, sa nezapodievajte falošnými a podvodnickými zákonmi ľudskými. Učte svoje okolie, že sú platné len jedny zákony. Duchovne SCHOPNÍ SA VŠADE SPOJA a nebudú si škodiť.

Z 2. termodynamického zákona vyplýva veľmi dôležitá vec. Slabá duša, málo rozvinutá nemusí byť schopná odolávať hmote a teda degenerácie hmoty, alebo nárastu entropie. Teda slabá duša človeka nemusí byť schopná odolávať mozgu - hmote, ktorá láka človeka na ničnerobenie, klamanie, podvádzanie - degeneráciu. Len silná duša dokáže ovládnuť hmotu a ju aj meniť tak, ako táto duša chce. Ak to platí, tak sloboda pre priemerných a neschopných bude teda asi fundamentálny omyl???? Potom slobodu môže mať a dokáže s ňou žiť len silná duša, ktorá nepodľahne lákadlu mozgu - hmote, nepodľahne degenerácii!!!! Len človek so silnou dušou, ktorý ovláda svoj mozog, dokáže byť morálny a nepodľahne lákadlu podvodu a nemorálneho konania. Je to stále len to isté, že demokracia je principiálny omyl ľudstva. Dôsledky z toho sú ohromujúce.

Čo napríklad základný dokument OSN o ľudských právach?? Ak budem mať peniaze, teda čas, urobím analýzu tohto dokumentu.

A čo povieť na globalizáciu a takzvané otvorenú spoločnosť, ako ju propagujú niektorí (George Soros) z pohľadu v tejto knihe navrhnutých nových princípov???? Alebo jednoducho ako oni uvažujú a s tým aj počítajú, že trh - a teda aj cena akcií - je závislý od očakávania a predstavy?? To už je blízko Arthurovi Schopenhauerovi, že svet je predstava a vôľa!! Možno sa vám to bude javiť skoro to isté, ale ja to vidím zásadne rozdielne. Ale nemýlite sa vy globalizátori?? Základné princípy tu uve-

dené odporujú miešaniu národov, rás. Keď sa pozrieme na voľný pohyb kapitálu. Na prvý pohľad to vidím dobre. Na druhý pohľad to vidím tiež dobre... Ale na 4. pokus vás budem musieť sklamať. Bez výrazných regulácií to nepôjde!!!!

Ak budem mať peniaze a teda čas, urobím „svoju“ analýzu aj globalizácie a voľného pohybu kapitálu.

Kapitola 69

Na záver poviem:

Ak chcete poznať ľudí okolo seba, akí sú a čo od nich môžete čakať, môžete ich jednoducho vyhodnotiť, tak ako to povedal Ježiš... "a poznáte ich po ovocí". Aký je výsledok ich života? Aké majú deti? Akých majú kamarátov? Akí sú sami? Aký majú spánok? Ako sa cítia?

Ten, kto žije správny život, musí sa cítiť dobre. Čím som starší, tým sa musím cítiť lepšie vo vzťahu sám k sebe. Ak sa mám rád a rád sa na seba pozerám do „zrkadla svojej duše“, tak je to dobre. Ak sa nemám rád a s pribúdajúcimi rokmi nie som so sebou spokojný, tak je niekde chyba. Ale to neznamená, že máte byť spokojní so svojim okolím. Ak ste spokojní so svojim okolím, ktoré ja vidím ako zdegenerované, tak nie je niečo v poriadku. Ale, samozrejme, že sa môžem myliť, neverte mi a rozmýšľajte a hľadajte. Neverte mi, čo som tu všetko napísal. Overte si to nejako, akokoľvek môžete.

Nie sme si rovní a ani si rovní nebudeme. Demokracia je nezmysel pre nevedomých.

Sú slovenské ľudové príslovia:

a) Vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá.

Hovorí o tom, že by mali spolu žiť len približne rovnako vyvinuté duše. Ľudia, ktorí majú približne rovnaké karmy a podobné reinkarnácie. To je správne. To však nehovorí nič o vzdelaní. Môžu mať podobné karmy aj duše človeka s akademickým vzdelaním a človeka s neukončeným základným vzdelaním.

b) Ak sa zamiešaš medzi otruby, zožerú ťa svine.

Toto príslovie hovorí o tom, že ak vyvinutá duša, človek s vyššou

a kvalitnejšou karmou sa zamieša a dá sa do spolku s nízkymi dušami, určite bude mať veľké problémy. Nemiešajte sa s nízkymi dušami, nikdy.

Dôsledok z toho plynie aj pre národy. Sú národy s nižším stupňom rozvoja duše a naopak. Pred Bohom sme si všetci rovní, ale pre život na Zemi, vo vzťahu k sebe navzájom, nie sme si rovní. V žiadnom prípade neodporúčam zmiešané manželstvá z rôznych národností pre obyčajné duše, ktoré musia prejsť ešte dlhou cestou svojho vývoja. A už vôbec neodporúčam manželstvá z národností, ktoré sú vo svojom vývoji výraznejšie rozdielne.

Princíp fungovania EÚ je správny, pretože ekonomicky aj duchovne zaostalejšie štáty sú motivované, aby sa zlepšovali - vyvíjali - smerom, ktoré určujú schopnejší. Zaostávajúce štáty sú takto „pod vládou“ a kontrolou vyspelejších štátov. Predpokladám, že nikto nepochybuje, že napríklad Nemecko je ekonomicky aj duchovne vyspelejší štát, ako Slovensko.

Demokracia učí priemernosti, nevzdelanosti a hlúposti, omylnej rovnosti a slabosti. Len slabí nedokážu rozlišovať medzi tým, ktorý je nezamestnaný preto, že nemôže, aj keď veľmi chce a medzi tým, ktorý jednoducho nechce pracovať, pretože si ľahko nakradne a dostáva ľahko podporu zo štátu. Len slabí podporujú všetkých nezamestnaných rovnostársky. Len silný povie, ten kto nechce, nech zomrie. Rovnostárstvo nie je spravodlivosť, ale podvod. Nie sme si rovní tu na Zemi. Sme si rovní len pred Bohom.

Všetci chceme byť bohatí a mať sa dobre a pracovať menej a viac sa baviť a užívať si život a cítiť, že tí druhí nás obdivujú a... čítali ste Friedricha Nietzscheho?? Bol to génius. Ako prvý na Zemi predpovedal, že príde „nadčlovek“. Príde, určite, ináč si myslím, že človek Zem aj samého seba zničí. Navrhujem, aby sme umožnili našim deťom, aby sa stali „nadčlovekom“, tými, pre ktorých už nebude rozhodujúce uznanie ich okolia, ale ich vlastné kritéria a hodnotenia seba samého. Biela rasa, hlavne západoeurópska civilizácia, má na tento duchovný prerod potenciálne predpoklady - znalosti, aj cit a kontrolované emócie - a môže sa stať príkladom pre ostatných. Tradícia jej filozofov ich k tomu predurčuje, len sa musia zbaviť svojich žien a demokracie. Dokážu to????

OBSAH:

Úvod	5
Kapitola 1 - Človek a Boh	11
Kapitola 2 - Úvahy o spoločenských vrstvách (nie je zverejnené)	15
Kapitola 3 - UFO, ruská televízia má pravdu	16
Kapitola 4 - Úvahy o národoch a ich ženách (nie je zverejnené)	23
Kapitola 5 - Alkohol a ostatné drogy	24
Kapitola 6 - Aktívni a pasívni ľudia	27
Kapitola 7 - Pesimistické úvahy o súčasnosti	30
Kapitola 8 - Úvahy o demokracii	33
Kapitola 9 - Vesmír	33
Kapitola 10 - Číslo 4	35
Kapitola 11 - Večná a živá sila	38
Kapitola 12 - O diablove (nie je zverejnené)	40
Kapitola 13 - Úvahy o vojne (nie je zverejnené)	41
Kapitola 14 - Bratranec	41
Kapitola 15 - Učenie detí, výchova detí	43
Kapitola 16 - Boh a praktický život	51
Kapitola 17 - Duševné choroby	53
Kapitola 18 - Horoskopy a hviezdy	60
Kapitola 19 - Vianoce	63
Kapitola 20 - Sen o strachu a zlosti	65
Kapitola 21 - Duševné problémy, sex a demokracia - to súvisí	71
Kapitola 22 - Jung a Boh	79
Kapitola 23 - Korupcia	84
Kapitola 24 - Sen, ako mám prevrátiť tento podzemný brloh hore nohami	86
Kapitola 25 - Sen o reinkarnácii duše	91
Kapitola 26 - Priamka	98
Kapitola 27 - Úvahy, ako tiež vznikajú duševné choroby	100
Kapitola 28 - Emancipácia žien	102
Kapitola 29 - Demokratické štáty	105
Kapitola 30 - Láska a peniaze	109
Kapitola 31 - Ženy proti mužom	111
Kapitola 32 - Národy sú rozdielne vyvinuté	117
Kapitola 33 - Feminizmus	120
Kapitola 34 - Rómovia (text je obmedzený)	123

Kapitola 35 - Emancipácia a bitka žien	123
Kapitola 36 - Demokracia, slepá cesta	132
Kapitola 37 - Duálny svet	138
Kapitola 38 - Sen o všetkom	142
Kapitola 39 - Sen o nebezpečenstvách	148
Kapitola 40 - Rovnosť ľudí	152
Kapitola 41 - Bezdomovci	152
Kapitola 42 - Tí veľmi rozdielni	154
Kapitola 43 - Ako byť šťastný	155
Kapitola 44 - Byť pozitívny?	157
Kapitola 45 - Hlúposť bielych mužov	160
Kapitola 46 - Sex	163
Kapitola 47 - Je to tak. Posledný, teda 4. zákon Heglovej dialektiky?	168
Kapitola 48 - Zdravotníctvo v demokratických zariadeniach	170
Kapitola 49 - Súdnictvo	175
Kapitola 50 - Žena a muž v demokracii	179
Kapitola 51 - Staroba	185
Kapitola 52 - Dobrý vzťah muža a ženy	187
Kapitola 53 - Dopravný zákon	189
Kapitola 54 - Pomáhať, alebo nepomáhať?	194
Kapitola 55 - Ezoterická literatúra	197
Kapitola 56 - Cudzí jazyky	199
Kapitola 57 - Extrovert a introvert (nie je zverejnené)	202
Kapitola 58 - Problematika vzdelania	202
Kapitola 59 - Cigáni a iní (text je obmedzený)	205
Kapitola 60 - Kríza a predzvesť vojny?	206
Kapitola 61 - Sex a deti	208
Kapitola 62 - Vodíkový motor	210
Kapitola 63 - Hans-Hermann Hoppe	213
Kapitola 64 - Postup ako na to	215
Kapitola 65 - Sen „Taiči svetlá“	217
Kapitola 66 - Omyly Biblie a dedičstvo kresťanskej cirkvi	220
Kapitola 67 - Básne	223
Kapitola 68 - Dôkazy o reinkarnácii duše a existencii Boha. Darwinovej teórii o vývine druhov veria len tí, ktorí nemajú vzdelanie	224
Kapitola 69 - Na záver poviem:	229

Ponúkame vám inteligentné, ale asi hlavne negatívne informácie (možno trochu nekonvenčné až kontroverzné?).

Spojením demokratického systému štátneho zriadenia a tržných princípov ekonomiky vznikol na Zemi do tej doby politicky a ekonomicky najefektívnejší systém, keď, žiaľ, súčasne aj najagresívnejší štátny systém.

Za dobu fungovania demokratického systému sa postupne začína hromadiť množstvo problémov, ktoré produkuje práve uvedený systém. A tento systém nevie riešiť svoje principiálne problémy zo samotnej svojej podstaty. Problémy, ktoré produkuje, nie je schopný riešiť, pretože ich vyprodukovali práve zásadné, hlavné, fundamentálne princípy demokracie. Aby sa tieto hromadiace problémy dali riešiť, musí sa k nim pristúpiť na základe iných princípov.

Obsahom knihy je práve uvažovanie o týchto iných princípoch.

Je to snaha ukázať veci z iného uhlu pohľadu. Je to aj negatívny a negativistický pohľad na veci.

Biela rasa, ktorá najvehementnejšie uplatňuje demokratické princípy, nezadržateľne stráca svoje pozície na Zemi. Musíme byť veľmi naivní, aby sme verili, že Čína, India a vlastne celá Ázia, moslimovia, Afrika budú niekedy skutočne demokratické?

Prečo trvale narastá klamstvo, pretváрка, podvod, nedopovedanie celej pravdy...?

ISBN 978-80-970674-4-1

9788097067441